

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TomHRichardson

~

*Harry Potter and the Angry
Grim Reaper*

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Harry Potter ve Öfkeli Azrail

Tarafından: TomHRichardson

Reptilia28'in "Azrail'den Korkma" yarışmasına cevabım. Harry Potter, Tom Riddle'ı öldürme ve ruh eşi Hermione ile evlenme kaderini gerçekleştirmek yerine altı kez genç yaşta ölmüştür. Harry'nin ruhu yedinci kez genç bedenine gönderildiğinde, Harry eski anılarını saklıyor ve bir planı var. Ama bu kez başarısız olursa, hem bedeni hem de ruhu ölecektir.

Bu, Dumbledore'u ve en sevmediğimiz Weasley'leri yerden yere vuran bir H/Hr hikayesi.

Durum: tamamlandı

Yayınlanma tarihi:

2020-08-21

Güncellendi: 2020-11-13

Kelimeler: 102068

Bölümler: 24

Orijinal kaynak: <https://archiveofourown.org/works/26026525>

[FicHub.net](https://ficHub.net) yardımıyla aktarılmıştır

Harry Potter ve Öfkeli Azrail

[Giriş Altıncı Kez](#)

[Öldü](#)

[Harry Thanatos'la](#)

[Döndüğü İlk Gün](#)

[Kimseden Gelen Mektuplar 2.0](#)

[Snape Privet Drive'ı Ziyaret](#)

[Eder Harry Hermione ile](#)

["Tanışır" Hedwig](#)

[Hermione Teslim Eder Harry'nin](#)

[On Birinci Doğum Gününü ye](#)

[Gelecek Ay İçinde](#)

[Derslerin İlk Günü](#)

[Sıralamasında Sürprizleri Aynı](#)

[Tren Yok](#)

[Snape Posta Aldı](#)

[Harry \(Neredeyse\) Çıplak](#)

[Kalıyor Video Arcade 'da İlk](#)

[Kez Gazer](#)

[Myrtle Cho ile](#)

[Buluşuyor Albus](#)

[Sıkıştırıldı İşaretlenmed](#)

[en](#)

[Öldüm, Hermione](#)

[Tom "Ödülünü" Aldı Yaşlı](#)

[Hermione, Lanetli Epilog,](#)

[Bölüm 1](#)

[Sonsöz, Bölüm 2](#)

Altıncı Kez Ölüm

Bölüm 1: Altıncı Kez Ölüm

Reptilia28 tarafından verilen meydan okuma-

Komik, küçük bir meydan okuma . Zaman yolculuğu kategorisinde komik bir değişiklik.

STORYLINE:

- Harry 17 yaşında Voldemort'la yaptığı bir dövüş sırasında öldürülür. Ölüm'ün ofisine gönderilir (daha sonra açıklanır) ve bunun ilk kez olmadığını öğrenir.
- Harry'nin Ölümü (bir insan ismi olabilir) onun gelişine çok kızmıştır. Görünüşe göre, insanların zamanından önce ölmesi çeşitli Ölümelerin sicillerinde kara bir leke ve Harry bu özel kişinin kovulmasına tehlikeli bir şekilde yaklaşıyor.
- Harry ne olması gerektiğini sorduğunda Ölüm, Voldemort'u öldürmesi, ruh eşini bulması ("Granger kızlarından biri...") ve yüzüncü yaşına kadar yaşaması gerektiğini söyleyerek atıp tutar. Ancak Harry şu ya da bu nedenle hayati tehlike arz eden durumlara girmeye devam ettiğinden, bu gerçekleşmeden ölmeye devam ediyor. Harry "ruh eşi" kısmına şaşırır.
- Ölüm Harry'ye imzalaması için anılarını saklamasına izin veren bir kağıt verir (önceki seferlerde nedense bu seçenek ona verilmemişti). Harry, yazarın seçtiği önceki bir zamana bırakılır.
- Sonunda, Harry doğru olanı yapar. Voldemort'u öldürür, kızı alır ve bilmem kaç yaşına kadar yaşar. Ve Ölüm kovulmuyor.

GEREKSİNİMLER:

- Harry bundan önce en az üç kez ölmüş olmalıydı.
- Hafıza tutma sözleşmesi dahil edilmelidir.
- Ölüm, Harry'nin ruh eşi laf kalabalığında ortaya çıktığında Hermione'den "Granger kızlarından biri" diye bahsetmek zorunda kalır.
- Açıkçası, H/Hr olmalıdır.
- İyi eğlenceler.

OPSİYONE

L:

- Dumbledore'un manipölasyonları Harry'nin erken ölümünde bir etken olabilir.

Tarih: 2 Mayıs 1998 (yoksa öyle miydi?)

Sonsuz ve doğaüstü bir yer

Duvarları beyaza boyanmış küçük bir ofiste, Harry Potter gri boyalı metal bir masanın önünde, gri boyalı metal bir sandalyede oturuyordu. Masanın üzerinde, her biri bir metre boyunda olan altı yığın manila klasör vardı.

Masanın arkasında Harry'nin kişisel Azrail'i oturuyordu, tam bir ahmaktı. Adamın adı Gerhardus'tu ve *oldukça* eski moda, *yüzyıllık* giysiler giyiyordu. Şu anda Gerhardus Harry'ye kızgın davranıyordu. Harry de Gerhardus'a aynı derecede kızgın hissediyordu.

Harry'nin solunda, duvarda 1823 yılının Nisan ayına ait bir takvim asılıydı. Takvim sayfasında sadece 11 Nisan'a kadar gün kareleri çizilmişti.

Gerhardus'un arkasında, duvarda iki kapı vardı. Sağdaki kapı sedefli boyayla kaplıydı. Soldaki kapı kırmızıya boyanmıştı; kırmızı kapının etrafı, kapı pervazı ve zemin siyah isle kirlenmişti.

Harry, "Gerhardus, Şunu kavuşturalım," diye . "Ben öldüm. Aslında bugünden önce beş kez öldüm - Ripper'ın boğazımı parçalamasıyla başladı. Bir sonraki ölümümde, bir Quidditch maçı sırasında süpürgemden düŐtüğümde boynum kırıldı. Bir kez de mezarlıkta öldüm.

Bir keresinde Sirius'u Peçe'ye kadar takip ettim. Bir keresinde Hogwarts Ekspresi'nde öpüldüm, sonra akılsız bedenim kalp yetmezliğinden öldü. Bugün arkadaşlarım *güvende* olsun diye Voldemort'un beni AK'lemesine *izin verdim* ve Şimdi *sen* bir İksir kazasından sonra Snape gibi davranıyorsun. Şu anda kötü sorununun her ne olduğunu düşünüyorsan, sorunun benimki kadar kötü *olamaz*, ben *öldüm*."

Gerhardus tersledi, "Bu senin altıncı ölümün. Büyük Patron Şimdi işimi gözden geçirecek. *Senin* yüzünden rütbem düşürülebilir."

"Lanet !" Harry bağırdı. "Ron gibisin, Draco gibisin, hataların için *kendinden* başka herkesi suçluyorsun. Bana bu sandalyeye daha önce beş kez oturduğumu, hayatımı yeniden yaşamak için beş kez geri gönderildiğimi söylüyorsun, ama ben bunların *hiçbirini* hatırlamıyorum! Hatalarımı *hatırlamazken* hatalarımı düzeltmemi nasıl beklersiniz? Buradan anda tavsiyeyi *unutuyorsam* bana tavsiye vermenin ne faydası var?"

Gerhardus Harry'ye ters ters baktı, sonra yığınlardan birinden en üstteki dosyayı çekti. Gerhardus, "Daha iyi düşünmeme rağmen, sana bir Şans daha vereceğim," dedi.

Gerhardus dosyadan önceden basılmış bir sözleşme çıkardı ve boşluklarını doldurmaya başladı. İkinci sayfanın yarısında Gerhardus bir paragrafın üzerini çizdi ve kenarına "Hafıza tamamen korunmuŐtur" yazdı.

Gerhardus sözleşmeyi doldurduktan sonra Harry'ye fırlattı. Gerhardus tersledi, "Seni bir kez daha geri gönderiyorum, ama bu sefer anıların bozulmadan. Hortkuluk yara izinden silinecek. Şimdi bunu imzala ve git, çünkü bugün işlemem gereken başka ruhlar var."

Harry sözleşmeye uzanmadı. Onun yerine, "Hatırlat bana: Geri dönersem ve kaderimi gerçekleştirsem ne kazanacağım?"

Gerhardus ofladı pufladı, sonra da cevap verdi: "Voldemort'u öldürürsün, ruh eşinle birlikte olursun, o da garip bir adı olan bir Granger kızıdır ve 184 yaşına kadar onunla yaşarsın. Şöhret ve zenginlik de buna dahil olabilir ama garanti değiller."

"Peki ya geri dönersem ama yine işleri berbat edersem? Bir Hogwarts öğrencisi olarak öldürülürsem?"

Gerhardus Harry'ye ters ters baktı. "Bu durumda, Azrail'in olarak ben yüksek makamlara ruhunun *yok edilmesini* tavsiye edebilirim. Yani bir daha öldürölme, duydun mu beni? Şimdi bunu imzala ve ofisimden defol - şu anda içeri girdiğinden bile daha fazla işim var."

Harry tatlı bir sesle, "Yani şu anda senin değerli vaktini mı ?" dedi.

"Evet!"

Harry tatlı bir sesle, "İzin verin birikmiş işlerinizde size yardımcı olayım," dedi. *Sonra-r-r-i-p-Harry* kontratı ikiye böldü. Harry Gerhardus'a baktı ve, "Snape'in zorbalığına, Ron'un kıskançlığına ve Dumbledore'un manipölasyonlarına bir kez katlanmaktansa, sanırım şu incili kapıdan geçip ailem ve arkadaşlarımla yeniden bir araya gelmeyi tercih ederim," dedi.

"Hayır!" diye bağırdı Gerhardus. "Geri dönmelisin! Sen kehanetteki Seçilmiş Kişi'sin, Voldemort'u durdurabilecek tek kişisin!"

"Hm," dedi Harry çenesini sıvazlar gibi yaparak, "on dakika sonra annemden kucak almak ya da ruhumun sonsuza dek yok olması riskini almak. Aman Tanrım, ne yapmalıyım?"

Gerhardus yutkundu. Sonra yüzü sinsileşti. "Seni ikna edebilecek birini tanıyorum."

Gerhardus masasının çekmecesini karıştırdı ve altın bir folyo ile gümüş bir tüy kalem çıkardı. Gerhardus'un yazısı gümüş mürekkep bırakarak, "2. Bölüm'ün dikkatine: Albus P. Dumbledore'u isteyin," diye yazdı. Harry'nin neredeyse okuyamadığı küçük gümüş harflerle Gerhardus, "Yana doğru numarasını kullanın," diye ekledi. Gerhardus gümüş mürekkebin üzerinde bir el salladı, sonra mürekkep kayboldu ve altın folyoda yine iz kalmadı.

Harry ve Gerhardus birkaç dakika beklediler -Gerhardus nedenini açıklamadı.

Sonra Harry ya kırmızı kapıdan ya da inci kapıdan gelen bir *gümbürtü* sesi duydu. Gerhardus hemen, "Gürültüye aldırma. Önemli bir şey değil."

Ama Harry gürültüyü duymazdan gelmedi. Albus Dumbledore kırmızı kapıdan çıkıp aceleyle kırmızı kapıyı kapattıktan sonra yanlara doğru adım atarak kapalı inci gibi kapının önünde durduğunda Harry iki kapıya da bakıyordu.

"Harry oğlum!" diye seslendi gülümseyen Dumbledore Harry'ye doğru yürürken.

Harry derin derin kokladığını gösteren bir hareket yaptı. "Cennette çok kibrit yakıyor olmalılar, müdürüm. Yanık sülfür kokuyorsun. Ya öyle, ya da cehenneme gönderildin ama beni yanıltmaya çalışıyorsun, *ha?*"

Dumbledore Gerhardus'a alçak sesle, "Neden buraya çağrıldım?" diye sordu.

Gerhardus alçak sesle cevap verdi, "Potter'ın zamanda geriye gitmesini ve *bu* kez kaderini gerçekleştirmesini istiyorum. Bu onun altıncı çuvallaması. Kaderini yerine getir, Roadkill için Britanya Adaları Azrailliğine indirileceğim. Ama Potter Dünya'ya ve zamanda geriye gitmek yerine Ödülünü almak istiyor. Çocuk çok *bencil*, yemin ederim."

Dumbledore Harry'ye baktı, gözleri parlıyordu. "Harry oğlum, beni hayal kırıklığına uğrattın."

Harry, "Cehenneme git,"

diye karşılık verdi. "Harry,

bu çok kabaydı."

"Kelimesi kelimesine söyledim, cehenneme *geri dön*."

Sonra Harry ayağa kalktı, Dumbledore'un etrafından dolaştı ve Gerhardus'un masasının önünden geçti. Harry inci gibi kapıya doğru yürüdü ve elini kapı koluna koydu, ama kapıyı açmadı. Harry, "İkinizin de kafa oyunlarına lanet olsun," dedi. Gerhardus, ya Mr Twinkle-Eyes az önce geldiği kırmızı kapıdan geri döner, ya da ben şimdi bu güzel kapıdan geçerim."

O anda Gerhardus'un yüzü domates kırmızısına döndü, belki de Harry artık "düzgün" bir ruhun Azrail'inin önünde nasıl davranması gerekiyorsa öyle davranmadığı için.

Gerhardus'un öfkesini gören Harry ekledi, "Önümüzdeki on bin yıl boyunca ezilmiş sincapların ruhlarını ele geçirmek için gönderilmen gerçekten umurumda değil. Şimdi seç."

Gerhardus hızla Dumbledore'u kovdu - Gerhardus kırmızı kapıyı gösterdiğinde yüzündeki korkuyu gizleyemedi.

Dumbledore belli bir isteksizlikle elini kırmızı kapının koluna koyduğunda, Harry'yle aralarında sadece birkaç adım vardı. Harry ona, "Gerhardus'a göre benim kaderim Voldemort'u öldürmek, Hermione'yle evlenmek ve 184 yaşına kadar yaşamakmış. Voldemort'u öldürmenin sözde tek yolu beni AK'lamasına izin vermekse, bunu yapmak *imkansız*, böylece yara izimdeki hortkuluk öldürülecek. Seni lanet olası pislik, senin *yalanın* yüzünden hayatımı *gereksiz yere feda ettim!*"

"Harry oğlum-"

"*Cehenneme git!*"

Dumbledore bir sonraki büyük *mangalina* döndüğünde Gerhardus Harry'ye baktı ve içini çekti. "Bana ne söyleyeceksin?"

istiyorum."

Harry, "Anılarımdan ve Hortkuluk'un yara izimden gitmesinden daha fazlasını istiyorum," dedi.

Gerhardus, "Dinliyorum," dedi.

Harry, "Onlar hayattayken, Dumbledore ve Snape *düzenli olarak* öğrencilerin zihinlerini okurlardı - eğer Usta Manipülatör ve Karanlık Lord geleceği bilselerdi bunun nasıl bir felaket olacağını görüyor musun?" dedi.

Gerhardus'un nefesi kesildi; yüzü dehşete kapılmış gibiydi.

Harry, "İlk talebim ve bu pazarlığa açık değil: Zihin büyülerine karşı bir tür kurşun geçirmez koruma istiyorum. *Legilimency*, *Imperius*, zihni etkileyen iksirler, vesaire... Biri bunları üzerimde denediğinde hepsi her zaman başarısız oluyor. Sadece Seçmen Şapka içeri girebilir."

Gerhardus başını salladı. "Bunu kabul edebilirim."

Harry, "Zihnimi etkileyen iksirlerin zihnimi etkilememesi konusunda *ciddiyim*. Burada otururken, 'Ginny Weasley'ye *hiçbir zaman* gerçekten aşık olmadığımı' fark ediyorum. Nasıl böyle düşünebildim? O bir *sapık*.' Ve seninle konuşurken şunu da merak ediyorum: 'Neden her zaman Ron'un istediğini, Ron ne zaman isterse o zaman yapıyordum? Ron Lavender'la öpüştüğünde ve Hermione çok üzüldüğünde, neden Hermione'ye ne hissettiğimi söylemeye bile *çalışmadım*?' Şu anda hem Ginny'nin hem de Ron'un onlara güvendiğim halde beni iksirlediklerini fark ettiğim için *kızgınım*."

Gerhardus, "Anlaştık. Geri dönzihnini 'kurşun geçirmez' hale getireceğiz. Başka bir şey var mı?"

Harry başını salladı. "Yırtıp attığım o sözleşmenin ilk sayfasında 'Gelecekte geldiğini ya da neden burada olduğunu kimseye ' gibi bir şey yazıyordu. Hermione Granger'ın geçmişte söylememe izin verilen tek kişi olmasını istiyorum ve onun da aynı şeye sahip olmasını istiyorum."

Bana verdiğin zihin büyüsz koruma. Lanet olsun, o *otuzbirci* Ron altıncı sınıftan itibaren Hermione'ye iksir yaptı ve ben de ikinci denememde onun zihninin *tecavüze uğramasına* izin vermeyeceğim!"

Gerhardus, "Ama anlattığın her insan..." dedi. Sesi kesildi, sonra uzun bir süre sessiz kaldı. Sonunda, "Kabul ediyorum," dedi. Sesi tereddütlü geliyordu.

Harry, "Buradan ayrılmadan önce bazı bilmem gerekiyor, şu anda bildiğimden çok daha fazlasını. Dumbledore yüzünden yıllarca aç kaldım, çok fazla dayak yedim ve *cahildim*. Bana önceden söylenmesi gereken bilgileri bilmediğim için kaç hata yaptım, kaç kötü seçim yaptım? Ayrıca, Dumbledore bana en az bir kez yalan söyledi - bana hala inandığım kaç yalan söyledi?"

Gerhardus cevap olarak homurdandı.

Harry devam etti, "Sonuçta, geçmişe zaman yolculuğu yaptığımda, hâlâ cahilsem ve hâlâ yalanlara inanıyorsam, şu andaki şeyleri hatırlamamın bana bir faydası yok."

"Doğru," dedi Gerhardus, "*Nereye* varmaya *çalışıyorsun?*der gibi bir ses tonuyla.

Harry ekledi, " olarak: Önemli olayların doğru şekilde sonuçlanmasını sağlamak planlama gerektirir, ama ben planlama konusunda berbatım. Genellikle doğaçlama yaparım. Size anlattığım tüm bu şeyler bir sonraki talebime yol açıyor."

Gerhardus ihtiyatla, "Devam et," dedi.

"Ve bana bunun yapılamayacağını söyleme; az önce aksini kanıtladın. Zamanda geri gidip Büyücü Britanya'yı Bay Noseless'tan kurtarmayı *tekrar* denemeden önce, bazı uzmanlardan tavsiye istiyorum."

Harry çenesiyle sedef boyalı kapıyı işaret etti. "Bazı *ölü* uzmanlar."

Harry Thanatos ile Tanışıyor

Bölüm 2: Harry Thanatos ile Tanışıyor

Dunuelos bir "Azrail'den Korkma" öyküsü yazdı, "Harry Potter ve Ölümünden Sonra Yaşam A.Ş." Bu hikayeyi şiddetle tavsiye ederim. Her neyse, Harry zamanda geriye gittiğinde bir planı vardır ama bu *kendi* hazırladığı bir plan değildir. Aksine, "Kader Onarım Departmanı" tarafından yaratılmış bir plan. Dunuelos'tan yarı yarıya ödünç aldım - benim hikayemde "Kader Onarım Departmanı" yok, ancak Harry, zihin yolculuğu *yapmadan* önce, durumu hakkında kendisinin bildiğinden çok daha fazlasını bilen insanlara danışıyor.

Gerhardus, "Danışmak istediğiniz ölü uzmanlar kimler?" diye sordu.

Harry cevap verdi, "Babam James Charlus Potter; annem Lily Marie Potter, *kızlık* soyadı Evans; ve Hogwarts'ın kurucuları: Godric Gryffindor, Helga Hufflepuff, Rowena Ravenclaw ve Salazar Slytherin."

On dakika sonra, talep edilen altı uzman Gerhardus'un küçük ofisinde duruyordu. Harry, yeşil ve gümüş rengi cüppeler giyen adamın kırmızı kapıdan girmek incili kapıdan geçtiğini görünce şaşırdı.

Lily Potter Harry'yle aynı odaya girer girmez ona doğru koştu ve onu öptü, bir yandan da ona sımsıkı sarıldı. James Potter oğluna koşmadı ve Harry'yi öpmedi, ama James'in sarılışı da Lily'ninki kadar sıkıydı. James Harry'nin sırtına vurdu, Lily bunu yapmamıştı.

Dört kurucu ve iki ebeveyn Gerhardus'un ofisine girer girmez, Gerhardus herkesi yedi ya da sekiz ayak çapında yuvarlak ahşap bir masanın hakim olduğu bir odaya götürdü. Gerhardus tüy kalemler ve el yapımı kâğıtlar yarattı, sonra da aceleyle odadan çıktı.

Gerhardus kapıyı arkasından kapatır kapatmaz Lily üzgün bir yüzle Harry'ye döndü. "Harry, James, Sirius ve ben Taş'tan çıktığımızda, sen Voldemort'la düello etmeden hemen önce, sana söylediklerimiz için *çok üzgünüm*."

James'in yüzü de üzgün görünüyordu. "Lils ve ben senin uzun bir hayat yaşaman için hayatlarımızı feda ettik. İstedğimiz *son* şey senin kendini asilce ya da başka bir şekilde feda etmendi! Ama Taşın büyüsü üçümüzü sana yalan söylemeye ve 'Devam et ve hayatını feda et; bizim için sorun yok' demeye zorladı. "

"Hangi taştan bahsediyorsun?" Godric sordu.

Harry cevap verdi, "Ölüm'ü alt eden üç kardeşin hikayesini hatırlıyor musun, Ölüm kardeşlerden birine ölüleri yanına çağırmasını sağlayan bir Diriltme Taşı vermişti?"

Dört kurucu başlarıyla onayladı.

"Taş gerçek; Cadmus Peverell aslında ona sahipti. Ancak, çocuk hikayesi size bir ruhu çağırduğınızda, ona Cruciatus ile vuruyormuşsunuz gibi canının yandığını söylemiyor."

Lily, "Acı *o kadar* da kötü değildi, daha çok tüm vücudumu saran bir güneş yanığı gibiydi. Acı vericiydi, evet, ama hâlâ konuşabiliyordum. Ama Harry, üçümüzü acı içinde gördüğün için kendini suçlu hissettiğini söyleyebilirim."

James başını salladı. "Acı yeterince kötüydü, ama seni suçlu hissettirmekten *nefret* ediyordum, ayrıca sana kastetmediğim 'babalık tavsiyeleri' veriyordum."

Salazar sabırsızlıkla, "Bu dokunaklı ebeveyn-çocuk anı bitti mi? O zaman lütfen genç adam, bize altı kişiyi neden çağırıldığını söyle.

bizi cennetten uzaklaştırıyor."

Harry, "Biz yedimiz Voldemort'u nasıl yeneceğimizi, 1998'den yıllar önce onu nasıl yeneceğimizi ve Voldemort ölmeden önce hayatımı durmaksızın bir sakatat yığını olmaktan nasıl kurtaracağımızı bulmak için buradayız," dedi.

Harry başladı, "Tavsiyeye ihtiyacım olan ilk şey, ne zaman zihin yolculuğu yapmam gerektiği? Sanırım en uygun zaman, dördüncü yılımdaki Üçbüyücü Turnuvası'nın Üçüncü Görevi'nden hemen öncesi. Voldemort Üçüncü Görev'in sonunda dirildi; bu 1995 yılının Haziran ayında oldu. En erken uygun zaman 24 Temmuz 1991, yani on birinci yaş günümünden bir hafta öncesi. Bu, Hogwarts mektubumu aldığım gündü."

"Aslında," dedi Lily, "mektubu aldığın güne zihin yolculuğu yapmak yerine, herkesin radarından çıktığın bir gün öncesine gitmelisin."

James, "Lütfen Muggle terimi olan *radarı* açıkla, Lils," dedi. Harry bunun James'in Lily'yle tanıştığından beri defalarca söylediği bir cümle olduğu izlenimine kapıldı.

İki Muggle büyücüsü Lily ve Harry'nin radarın ne olduğunu ve nasıl çalıştığını bilmesinin yanı sıra Rowena Ravenclaw'ın da bilmesi Harry'yi şaşırtmıştı. Rowena da diğer üç kurucuya en az Lily kadar açıklama yaptı.

Radar meselesi halledildikten sonra Harry annesine neden mektubun *geldiği* güne değil de mektubu almadan *önceki* güne dönmesi gerektiğini sordu.

Cevap veren James oldu: "Evlat, geldiğin andan 31 Temmuz'daki on birinci yaş gününe kadar yapman şeyler ve sorman gereken sorular var. Dumbledore'un 1981'e kadar uzanan on yıllık entrikaları sayesinde, bunları ilk seferinde yapmayı ve bu soruları sormayı bilmiyordunuz. Merlin, sadece Potter'ın Varisi yüzüğünü

On bir yaşındaydın ve Üçbüyücü Turnuvası'ndan sonra Lord Potter yüzüğü hayatını çok daha iyi hale getirebilirdi."

Lily başını salladı. "Ama sen hiç bilmedin. Sana hiç söylenmedi. Ama *bu* sefer, tüm bunları düzeltiyoruz!"

Harry, "Bilmem gereken ve benim *bilmediğim* önemli şeyler nelerdi?" diye sordu.
biliyor musun?"

James cevap verdi, "Bir kere, bir Potter olarak çeşitli ülkelerde birkaç eviniz var. Atalarımızın malikanesi Potter Malikanesi, ilk Voldemort savaşı sırasında oturulamayacak kadar hasar gördü; ama Potter ailesinin kasasında Potter Malikanesi'ni onarmanıza yetecek kadar para var. Ayrıca Potter ailesi, liderleri Greyclay olan dört ev-elfiyle bağ kurmuştur. Greyclay'i istediğiniz zaman, istediğiniz yerden çağırabilirsiniz ve Dumbledore ona emir veremez."

Lily ekledi, "Dumbledore, Baş Büyücü olarak hareket ederek, Wizengamot'ta dosyalanmış olan vasiyetnamelerimizi mühürledi. *Aynı* vasiyetnamede vasilerinizin kim olması gerektiği de yazılıydı: Sirius Black, sonra Alice Longbottom, sonra da Amelia Bones. *Petunia*'nın Muggle *vasin* olmasını bir kenara bırakırsak, senin asla bir 'Muggle vasin' olması gerekmiyordu; *Dumbledore*'un da senin büyülü vasin olmasını istememiştik."

Harry kaşlarını çattı. "Neden şaşırmadım ki?"

"Bunu yapabildiğin anda, geçmişe gittikten sonra, Gringotts'a koş ve vasiyetnamelerimizin kopyalarını al. Vasiyetnamelerimizin bir kopyasını Amelia Bones'a gönder, ona Sirius'un suçlu olamayacağını ve hiç yargılanmadığını söyle. Bu arada, vasiyetnamelerimizi okumaları için goblinleri çağırın."

Lily ekledi, "Yeni konu. Greyclay'i çağırmanı, öğrenci sandığımı sana getirmesini ve Greyclay'in öğrenci Petunia'nın ailesinin rahatsız etmemesi için Beni Fark Etme tılsımının altına koymasını istiyorum. Üstteki tahta kareye dokun; benim kanımdan olduğun için sandığın kilidi senin için açılacak. Yedi kitabımdan en az ikisini okumanı istiyorum."

Hogwarts günlükleri, Hogwarts'tan biriyle tanışmadan *nce*. Bu da güzel bir şekilde..."

Sonra Lily Severus Snape'ten söz etti ve dört kurucu sessizce dinlerken tartışma başladı.

Lily, Harry'nin Voldemort'u yenme planlarına Snape'i de dahil *etmesini* şiddetle istiyordu; James ise Harry ve Severus Snape'in İksir dersi dışında göz göze gelmelerine aynı derecede şiddetle karşıydı.

Bir noktada James bağırdı, "Lils, neden Snivellus'u *savunuyorsun*? Neden onun hakkında iyi *şeyler* söylüyorsun? Sen ona yardım etmeye çalıştıktan hemen sonra sana o *kelimeyi* söylediğini unuttun mu? Nankr *herif*! Ve *Profesör* Snape'in Harry'ye derslerinde nasıl davrandığı için, o adam herkesin önünde *Çarmıha* gerilmeliydi. Snivellus Harry'den tamamen *nefret* eden bir adamdı!"

Lily tersledi, "*Harry'den* nefret etmiyordu, *senden* nefret ediyordu ve , zavallı oğlum, *tıpkı sana benziyor*-"

Godric Gryffindor, "Harry'nin Lily'nin parlak yeşil gözlerine sahip olması dışında," dedi.

Lily eski evinin adaşına hızlı bir gülümseme verdikten sonra kocasına ters ters baktı. "Bunu bilmiyorsun ama Sev bana çamur kan dedikten ve arkadaşlığımızı bitirdikten saatler sonra Şışman Hanım'ın portresinin önündeki koridordaydı. Sev *ağlıyordu* ve onu affetmem için bana *yalvardı*. Ona ne dediğimi bilmek ister misin? "Git buradan. Neden şimdi bir lm Yiyen olmuyorsun? Ne de olsa dünyaya *onlar* gibi düşündüğünü *gösterdin*. Şimdi izninizle, yapmam gereken bir devim var. Sonra ona sırtımı döndüm ve portre deliğinden geri *koştum*. Merlin, Harry, Sev'i bugünkü *haline* ben getirdim!"

Harry kararsızdı. Annesinin argümanlarının mantığını anlıyordu ve *normalde* argümanları ikna edici olurdu. "Ama *Merlin*, anne, *Snape* hakkında konuşuyoruz!"

Bundan hemen sonra Harry zihin yolculuğu yapacağı tarihi açıkladı. Ardından Harry ve konferans odasındaki diğer altı kişi, Voldemort'u yenilgiye götürecek olan önümüzdeki yedi yılı (o kadar yıl gerekiyorsa) planlamaya başladılar.

Dürüst olmak gerekirse, Harry Hogwarts Dörtlüsü'yle konuşurken hayrete düşmüştü. Anne babasının da Hogwarts'ın dört kurucusundan aynı şekilde etkilendiğini fark ettiğinde çok eğlendi.

Harry özellikle Daphne Greengrass'ın siyah saçlarına ve yüz güzelliğine sahip olan, Hermione'nin dahi zekasıyla birleşen Rowena Ravenclaw'dan korkuyordu.

Harry, Salazar Slytherin'in Muggle doğumlulardan nefret etmediğini öğrendi. Hayır, Slytherin Muggle arkadaşlarına ve ailelerine cadı avında yardım eden Muggle doğumlulardan nefret ediyordu.

Harry, her biri bembeyaz dişçi üniforması giymiş, meşaleler ve dirgenler sallayan ve *Cadıları öldürün!* diye bağırان Doktor Granger'ları hayal etmeye çalıştı. Harry bu düşünceye kıs kıs güldü. Salazar Slytherin'in, bir şekilde karşılaşmalar Hermione Granger'da hiçbir kusur bulamayacağından emindi.

Harry'nin öğrendiği başka bir şey daha vardı: Rowena kütüphanede Kısıtlı Bölüm olmasına karşı çıkmıştı, çünkü "Bilginin özgür olması gerektiğine" inanıyordu (ve hâlâ inanıyordu).

Peki Hogwarts Kütüphanesi nasıl Kısıtlı Bölüm'e sahip oldu? Helga Hufflepuff'ın açıkladığı gibi, "Diğer üçümüz, küçük öğrencilerin okumasına izin verilmemesi gereken bazı kitaplar olduğuna kuvvetle inanıyorduk. Ama Rowena tartışmalarımızı dinlemedi! Sonunda onu *dışladık*; onunla konuşmadık ve ne zaman konuşsa onu görmezden geldik. Godric ve Salazar'ı bilmem ama en iyi arkadaşımı dışlamak beni *öldürüyordu*. Ama bir hafta boyunca ondan uzak durduktan sonra Rowena bazı kitaplarımızı kısıtlamayı kabul etti."

Bu noktada Helga yanına geldi ve ağlayan Rowena'ya sarıldı.

Planlama oturumunun bir noktasında, Salazar Parseltongue'de lanet okudu. Harry söylenenleri sadece kendisinin değil, Salazar'ı azarlayan annesinin de anlayabildiğini fark edince şaşırdı. "*ŞLanguage, sir!Ş*"

Daha sonra

Konferans odasındaki planlama oturumu sona eriyordu; Harry on yedi sayfalık notlar ve planlar yazmıştı.

Ancak planlama oturumu tamamen sona ermeden önce, dört kurucu kısa bir süre görüştü - sonra birlikte Harry'ye birkaç şaşırtıcı (ve *yararlı!*) bilgi verdiler.

Bu şekilde planlama oturumu sona erdi.

Yedi kişi toplantı odasından çıkıp Gerhardus'un ofisine girdikten sonra Rowena ve Helga Harry'ye sarılarak vedalaştı.

Godric hem Harry'nin elini sıktı hem de Harry'ye sırtına vurarak biten bir sarılma verdi. Salazar el sıkışmakla yetindi. Sonra dört kurucu Harry'den uzaklaşıp inci gibi kapıdan geçtiler.

James Harry'ye sarıldı, sonra Lily oğlunu hem kucakladı hem de öptü. Sonra her iki Potter ebeveyni de Harry'ye *tekrar* sarıldı. James onu Harry'den ayırıp inci gibi kapıya doğru götürdüğünde Lily ağlıyordu.

Şimdi Gerhardus'un ofisinde sadece Harry ve Gerhardus vardı.

Gerhardus sandalyesinden kalktı. Sert bir sesle, "Patronum Thanatos ikimizle de konuşmak istiyor," dedi. Gerhardus Harry'nin dosyasını aldı ve Harry'yi Gerhardus'un ofisinden çıkarıp bir koridor boyunca ilerleterek kemik beyazı renkli bir kapıya götürdü. Gerhardus kapıyı çaldı.

Kapının yanındaki duvarda, tavandan yere kadar uzanan, küçük yazılarla yazılmış birkaç yüz kelime vardı. Sözcükler Harry'nin o güne kadar gördüğü tüm alfabelerdeydi; Doğu yazısı, Kiril yazısı ve birçok Roma alfabesi sözcüğü de buna dahildi. Harry'nin bilmediği sözcükler arasında

Harry'nin okuyamadığı sözcükler *Θάνατος*, *Mors*, *Mort*, *Muerte* ve *Death* sözcüklerini gördü.

Gerhardus kapıyı çalmıştı. Kapının diğer tarafından bir erkek sesi Harry'nin tanımadığı bir dilde bir şeyler bağırdı. Gerhardus kapıyı açtı ve içeri girdi; Harry de onu takip etti.

Devasa odada, beyaz cüppeler giymiş kanatlı melekler tarafından bakılan çok sayıda dosya dolabı . Odanın bir köşesinde, üzerine dans eden iskeletlerin oyulduğu devasa, ahşap bir masa vardı. Bu masanın arkasında bir adam oturuyordu.

Adamın kafası tıraş edilmişti, böylece parlak bir kelliği vardı. Bronz halkalarla tutturulmuş kahverengi deriden yapılmış olsa da zırh olarak tasarlandığı belli olan şey giyiyordu.

Adamın arkasında, duvardaki bir mandaldan sarkan siyah bir cübbe vardı. Tahta ve çelikten yapılmış büyük bir tırpan yine odanın o köşesindeki iki duvarda duruyordu. Siyah cübbenin asılı olduğu yerin yakınında, yaklaşık iki buçuk metre çapında yuvarlak, ahşap bir kalkan ve güdük bronz bir kılıç duvara monte edilmişti. Kalkanda birçok oyuk, kılıcın kenarlarında da birçok çentik vardı.

Gerhardus'un masası dağınıkken, Thanatos'un masasındaki tek şey sırt sırta vermiş bir çift kafatasıydı. Harry'nin yüzünü görebildiği kafatasının pembe, sağlıklı dudakları ve (var olmayan) kulaklarına kadar uzanan eti vardı, hepsi de alt yüzünü kaplıyordu.

Thanatos elini aynı anda her iki kafatasının tepesine vurdu, sonra bir süre kendi dilinde konuştu. Gerhardus ve Harry'ye dönük olan yarı yüzlü kafatası Thanatos'un erkek sesiyle, "Bu adam kaderini gerçekleştirmek için yedinci denemesini yapmaya istekli, ama şartları var. Ona bir uyarıda bulundunuz."

Gerhardus cevap verdi, "Evet, Harry James Potter'yedinci kez başarısız olursa ruhunun yok edileceği konusunda uyardım." Thanatos'a bakan kafatası şimdi Gerhardus'un sesiyle ama Thanatos'un ana dilinde konuşuyordu.

Thanatos, "Ey Antonia-nib, bir şey-bir şey-bir şey Harry James Potter bir şey" diye bağırdı. Bu sihirli bir şekilde "Antonia, bana Harry James Potter için revize edilmiş sözleşmeyi getir" olarak tercüme edildi.

Kumral saçlı bir dişi melek masaya doğru yürüdü ve temiz masanın üzerine doldurulmuş bir sözleşme bırakıp uzaklaştı. Thanatos bir el salladı ve kontratın İngilizce kelimeleri, Harry'nin daha önce hiç görmediği kama şekilleri, büyük noktalar ve çılgın harflerden oluşan bir alfabeyle yukarıdan aşağıya, soldan sağa uzanan farklı bir metne dönüştü.

Thanatos sözleşmenin her iki sayfasını da okuduktan sonra elini salladı. İmzasız sözleşme metni tekrar Roma alfabesiyle yazılmış ve soldan sağa doğru okunan İngilizceye dönüştü. Thanatos sözleşmeyi Harry'ye doğru itti.

Thanatos Harry'ye, "Sözleşmenizin temel şartları şunlar: Genç bedeninizdeki yara izinizde bulunan hortkuluk derhal yok edilecek. Zihnin geçmişe döndüğünde anılarını koruyacaksınız. Sen ve ruh eşin Hermione Granger, Hogwarts okulunun büyülü şapkası tarafından zihninizin okunabilmesi dışında, tüm zihin büyülerine karşı bağışsınız. Hermione Granger'a gelecekte geldiğinizi ve daha önce altı kez öldüğünüzü söyleyebilirsiniz, ama başka hiç kimseye söyleyemezsiniz. Sözleşmeye eklemek istediğiniz başka şartlar var mı?"

"Hayır, efendim."

Thanatos, "Şartlarınız kabul edilebilir. Ama Gerhardus'un tehdidi, eğer yine başarısız olursan ruhunu yok etme tehdidi de kabul edilebilir. Sana ne söylediğimi anlıyor musun?"

"Hayır efendim, hiç anlamıyorum," dedi Harry, sonra Harry'nin sesinden tuhaf sözcükler dökülürken bekledi. "Annemle babama ne olduğunu anlıyorum - iyi bir hayat yaşadılar, sonra öldüler, sonra da cennete gittiler. Oysa Albus Dumbledore kötü şeyler yaptı, öldü ve Cehennem'e gönderildi. Annihilation bunun neresinde?"

Thanatos içini çekti, sonra da, "Eğer bir kehanetin konusu olmasaydın, dediğin gibi olurdu," diye cevap verdi. Thanatos soru sorarcasına Gerhardus'a baktı. "Bu adamı altı yaşamı boyunca 'erdemli' olarak tanımladın, değil mi?"

Gerhardus cevap verdi, "Evet efendim. Her seferinde bakire olarak öldü; ama son yaşamında Ginevra Molly Weasley ile çıktığı düşünülürse, bu onun inanılmaz bir özdenetime sahip olduğunu gösteriyor. Bayan Weasley, Lucrezia Borgia'yı bir rahibe gibi gösteriyor, özellikle de Weasley'nin iksirlere olan düşkünlüğüyle."

Thanatos Harry'ye sertçe baktı. "Kehanet sana yerine getirmen *gereken* bir kader veriyor - üzgünüm, ama bu kurallardan biri. Eğer kaderini gerçekleştiremezsen ve kötü biriysen, kural basit olacak: Öldüğünüzde cehenneme gönderilirsiniz. Tanıdığınız diğer herkes gibi olsaydınız, başarısız olmanız gereken bir kaderiniz olmasaydı ve erdemli olsaydınız, Yargılanmanız yine basit olurdu: Cennet. Ancak kaderinizde başarısız olursanız, Kader'in belirlediği şeyi mahvedersiniz, öyleyse öldüğünüzde neden bunun için ödüllendirilmelisiniz? Erdemli olsanız bile mi? Dolayısıyla, başarısız olursanız ruhunuz yok olur."

Harry mırıldandı, "Başarırsam Hermione'yle 160 küsur yıl evli kalırım, başaramazsam da Yok Oluş. Baskı yok."

Sonra Thanatos Harry'ye gülümsedi. "Ama tüm haberler kötü değil. Geçmişe varır varmaz, Albus Dumbledore Ölüm Sopası'nın kontrolünü sana bırakacak ve istediğin zaman üç Ölüm Yadigârı'nı da yanına çağırabileceksin. Diriltme Taşı'nın bağlı olduğu Gaunt yüzüğüne dokunduğunuz anda, yüzüğün üzerindeki tüm lanetler size zarar vermeden sona erecek ve yüzüğe bağlı olan hortkuluk yok olacak."

Harry sırtıttı. "Bu harika! Yedi hortkuluktan bulması ve yok etmesi *en zor* olanı, şimdi *en kolay* oldu. Teşekkür ederim!"

Sonra Harry'nin sırtışı soldu. "Sana seni kızdırabilecek bir şey sorabilir miyim? Hikâyede, Görünmezlik Pelerini verilen kardeş Ölüm'den bile saklanabiliyordu."

Thanatos kaşlarını çattı.

Harry, "Peki neden ben Hogwarts'tayken Müdür Dumbledore benim odada olduğumu her zaman biliyordu?" diye sordu.

Thanatos güldü. "Biliyordu çünkü o tinerici çocuk *hile yaptı*. Pelerin'in kendisi *hecelenemez* ama Pelerin gümüş renginde, değil mi? Dumbledore Pelerin'in içine gümüş renkli bir pamuk ipliği dikti, sonra da sahtekâr bir izleme tılsımı koydu. Dumbledore'dan bir arşın uzakta durmak istiyorsanız ve o sizin orada olduğunuzu bilmiyorsa, Pelerin'deki pamuk ipliğini bulun ve çıkarın."

Harry başını salladı. "Dumbledore'u kadarıyla, bu beni şaşırtmıyor. Herkese hiçbir şey söylemezken, her şeyi bilmeye hakkı olduğunu düşünüyor."

O zaman söylenmesi gereken her şeyin zaten söylenmiş olduğu açıktı. Harry sözleşmeyi imzaladı, sonra Gerhardus ve Thanatos'un da imzalamasını izledi.

Geriye kalan tek şey Harry'nin Thanatos'a Harry'nin zihninin geçmişte hangi gün ve saate gönderileceğini söylemesiydi.

Harry seçimini belirttikten sonra Thanatos, "Bir dakika önce söylediğim gibi, üç Ölüm Yedigârını da istediğin zaman yanına çağırmana izin veriyorum.

Ama bana verdiğin bu tarihte Albus Dumbledore iki Yedigâr'a sahip ve bunlar kaybolursa hemen fark edecektir. Bu yüzden Görünmezlik Pelerini ve Ölüm Sopası'nı ne zaman alacağınızı iyi düşünün; acele etmek akıllıca olmaz."

Harry başını salladı.

Saniyeler sonra Thanatos, Harry'nin isteği üzerine, Harry'nin on yedi sayfalık notlarına ve planlarına bir Beni Fark Etme tılsımı yerleştirdi. Bu işlem tamamlandıktan sonra, Harry kâğıtları pantolonunun cebine soktu.

Sonra Thanatos Harry'yi işaret etti ve kendi ana dilinde resmi bir şekilde konuştu.

Harry'nin vücudu tuhaf hissederken renkler dönüyordu.

Sonra her şey karardı ama Harry'nin bilinci hâlâ yerindeydi. Şimdi karanlık bir yerdeydi.

BAM-BAM-BAM. Petunia Teyze bağırdı, "oğlum ve bize kahvaltı hazırla!"

Bir dakika önce Harry'nin on sekizinci doğum gününe üç ay kalmıştı. Şimdi ise saat sabahın erken , tarih 23 Temmuz 1991'di ve Harry on birinci yaş gününe sekiz gün kalmıştı.

Geride Döndüğüm İlk Gün

Bölüm 3: Dönüşün İlk Günü

635, Salı, 23 Temmuz, 1991

Numara 4, Privet Drive, Little Whinging, Surrey

BAM-BAM-BAM. Petunia Teyze bağırıyor, "oğlum ve bize kahvaltı hazırla!"

Harry'nin gününün çoğu ev işleriyle geçiyor, şişman Dursley ise ya oturma odasında oturup televizyon izliyor ya da Dudley, Piers ve diğer arkadaşlarıyla takılmak için dışarı çıkıyor, bu sırada da mahallenin çocuklarına zorbalık yapıyordu.

Harry tüm ev şikayet etmeden yapar, teyzesi ve eniştesinin yüksek standartlarına göre çalışır. Neden yapmasını ki? Dursley'lerin mutlu dünyası sona ermek üzereydi; bırakın da her şeyin "normal" olduğu son günlerinin tadını çıkarsınlar.

Yarın Harry, "Merdivenlerin altındaki dolap "a gönderilmiş çok özel bir mektup alacaktı. Bu son kez Petunia ve Vernon paniğe kapılmış, Harry de olayların korkunç akrabalarından yararlanamamıştı. Ama bu kez öyle olmadı.

Harry ev işleriyle uğraşırken iki hoş keşifte bulundu.

Birincisi, yarasındaki hortkuluk artık ölü olduğu için, gözlüğü çıkarana kadar gözlüğünün görüşünü bulanıklaştırmasıydı. Harry kötü görüşünün ortadan kalktığını fark eder etmez, "yanlışlıkla"

gözlüğünü kırdı. Dursley'lerin onları değiştirmeyi teklif etmeyeceğinden emindi.

Gözlüklerin bu sabah görüşünü daha da kötüleştirmiş olmasının yanı sıra, Harry'nin gözlüklerden kurtulmak için başka bir nedeni daha vardı. 1 Eylül'de Büyücülük Britanyası gözlük takan bir çocuğu bekliyor olacaktı. Aynı çocuğu gözlüksüz tanıyabilecekler miydi?

Harry'nin bugünkü diğer mutlu keşfi de yara izindeki hortkulukla ilgiliydi: Hatırlayabildiği kadarıyla ilk kez, yara izine dokunmak artık canını acıtmıyordu.

Harry ev işlerini bitirince merdivenlerden tavan arasına çıktı. Tavan arasını pek sık ziyaret etmezdi; kışın tavan arası kutup soğuğu gibiydi, Temmuz sonunda ise tavan arası fırın gibiydi. Petunia Teyze bugün Harry'nin tavan arasını ziyaret etmesini yasaklamamıştı - belki de içten içe *ucube* yeğeninin sıcak çarpmasından öleceğini umuyordu.

Petunia Teyze'nin bilmediği şey, Harry'nin tavan arasında sadece birkaç dakika geçireceğiydi.

Harry tavan arasının kapısını kapatıp çıplak ampulü yakar yakmaz, alçak sesle, "Greyclay, Harry Potter seni çağırıyor," dedi.

Pop.

Harry bu ev-elfini daha önce hiç görmemişti. Greyclay, Kreacher'dan biraz daha genç, Dobby'den ise çok daha yaşlıydı. Greyclay'in gözleri griydi. Küçültülmüş gri bir smokin ve siyah bir kuşak giymişti, sol göğsünde de Potter arması olmalıydı.

Ev cini Harry'ye tamamen *umutla* bakıyordu.

Greyclay neredeyse , "Efendi Harry Potter artık Potter ailesine liderlik etmeye hazır mı?" diye sordu.

Harry gülümsedi. "Sekiz gün sonra on bir yaşıma gireceğim ve Varis yüzüğümü almayı planlıyorum. Potter ailesinin kasalarının anahtarını alır almaz" - Harry Greyclay'e bunun Harry on yedi değil, on dört yaşındayken olabileceğini söylemedi - "Potter Malikânesi'ni eski ihtişamına döndürmeyi planlıyorum."

Greyclay ışıltı ışıltı. "Biz Potter elfleri Efendi Harry Potter'a hizmet etmeye hazırız!"

"İlk emrim diğer ev-elflerimle tanışmama izin ve Potter Malikânesi'nin ne kadar hasar gördüğünü kendi gözlerimle görmek istiyorum."

Greyclay elini uzattı ve Harry onu tuttu. Bir an sonra Potter, önünde Greyclay ve diğer üç *heyecanlı* ev-elfiyle birlikte Potter Malikanesi'nin mutfağında duruyordu.

Harry ev-elflerinin sırtıttığını fark etti, ama bacakları titriyordu. Harry belirtiyi tanıdı: ev-elfleri sihirsel olarak zayıftı. Harry başının döndüğünü hissedene kadar özünden dört elfin her birine büyü yaptı ama o sırada ev elflerinin bacaklarının titremesi sorunu ortadan kalkmıştı.

Harry'ye Potter Malikânesi gezdirildiğinde, tüm koğuşların olduğunu öğrendi. Çatının bir köşesi yok olmuştu; çöken altında, evin iki yanının birleşmesi gereken yerde zeminden çatıya bir yarık vardı. Malikânenin birçok odası yağmura, kara ve küçük hayvanlara maruz kalmıştı. Ama en azından kütüphane ve mutfak zarar görmemişti.

Harry ev-elflerine düşüncelerini anlattı: "Bana Potter ailesinin kasalarının anahtarının verilmesi yıllar alacak; o zamana kadar evin onarımı için harcayabileceğim tek para emanet kasamdakiler. Ama malikaneyi henüz tamir edemesem de, siz sadık Potter elflerini *memnuniyetle* tamir ederim.

Ne zaman büyüyle şarj olmaya ihtiyacınız olursa, beni görmeye gelin. Bu konudaki tek sınır, eğer Surrey'deki akrabalarımın evindeysem, üzerinde Beni Fark Etme büyüü ile gelmeni istiyorum, aksi takdirde hayat benim için hızla kötüleşir."

Sonra, Harry Thanatos'un ona bahsettiği gücün bir kısmını kullandı. Harry mutfak masasına doğru yürüdü ve, "Thanatos'un bir zamanlar Ignotus Peverell'e verdiği Potter ailesinin Görünmezlik Pelerini'ni çağırıyorum," dedi.

Görünmezlik Pelerini katlanmış halde mutfak masasının üzerinde belirdi. Giyilmediğinde, Pelerin gümüş renkli satenden yapılmış gibi görünüyordu.

Harry, "Elfler, acele edin! Bu Pelerin'in içine dikilmiş, gümüşle aynı renkte, ama izleme tılsımları ve belki de başka büyüler olan pamuklu bir iplik var. O ipliği bulun, Pelerin'e zarar vermeden Pelerin'den uzaklaştırın, sonra da ipliğin üzerindeki tüm tılsımları ve büyülerini iptal edin!"

Birlikte çalışan dört ev elfinin bunu yapması sadece saniyeler sürdü.

Greyclay Harry'ye pelerinin tamamen büyüsüz olduğunu söyleyince, Harry, "Hadi deneyelim," dedi.

Harry Görünmezlik Pelerini'ni açtı ve başının üzerine koydu. En genç üç ev elfinin nefesi kesildi.

Harry olabildiğince sessiz adımlarla mutfak masasından uzaklaştı. Ev-elflerinden hiçbirisi dönüp onun hareketini izlemedi; hepsi masanın yanında onun bulunduğu noktaya bakıyordu-

-Ta ki eğitimcilerinden biri yere sürtünene kadar. Sonra dört elf de onunla yüzleşmek için döndü.

Harry Pelerin'i başından çıkardığında gülüyordu. "Elfler, çok memnun oldum! Şimdi testi zorlaştıralım. Greyclay, lütfen ayakkabılarıma susturucu tılsımlar koy."

Bu iş bittiğinde Harry, "Şimdi, söz veriyorum mutfaktan . Pelerin beni görünmez yaptığında, Potter ev elfleri, mutfakta olduğumu ama görünmez olduğumu bildiğinizde beni bulmak için aklınıza gelen her büyüyü kullanmanızı istiyorum."

Ev elfleri tamamen başarısız oldu. Harry bir cininin iki adım önünde durduğunda bile, o ev cininin Harry'nin kendisine yakın bir yerde olduğuna dair hiçbir şüphesi yoktu.

Harry dört ev-elfine onu bulmaları için otuz dakika verdi. Onu bulamadılar. Harry Görünmezlik Pelerini'ni ikinci kez çıkardığında, Luna Lovegood'a bir galon puding verilmiş gibi sırtıyordu. Harry mutfak masasına doğru yürüyüp Pelerin'i katlarken, yüksek sesle, "Aman Albus ve Tommy, sizinle çok eğlenebilirim, ama bunu asla bilemezsiniz, değil mi?" dedi.

Potter Malikanesi'ndeyken, Harry kendisiyle uyumlu bir ata asası aramaya başladı. Haroldus Cyrus Potter'ın asasının en uyumlu asa olduğu ortaya çıktı. Bu Harry'yi mutlu etti. Harry hem Garrick Ollivander'a ikinci bir asa için para ödemekten kurtulmuş, hem de Haroldus'un asasının üzerinde İz yoktu.

Gerhardus'un toplantı odasına döndüklerinde Lily Harry'ye öğrenci sandığının Potter Malikânesi'nin tavan arasında olduğunu söylemişti. Harry şimdi Greyclay'e bu sandığı getirmesini söyledi. Elbette, tıpkı Harry'nin annesinin tahmin ettiği gibi, Harry'nin sandığın tepesindeki kareye dokunması ve anlık bir parmak batmasına maruz kalması yeterliydi ve sandık onun için açıldı. Harry sandığın içinde annesinin Hogwarts'ta birinci ve ikinci sınıf öğrencisiyken tuttuğu günlükleri buldu ve bu iki mutfak masasının üzerine koydu. Sonra Harry annesinin öğrenci sandığını kilitledi.

Artık Harry'nin akrabalarının evine dönme vakti gelmişti. Harry ev-elflerine baktı ve, "Görünmezlik Pelerini'ni ve annemin sandığını şimdilik burada bırakıyorum, ama yakında onları çağıracağım. Bu arada, Koşuş Defteri'nde ne yazdığını unutun; ben ve benim *doğrudan* içeri almanızı söylediğim kişiler dışında *kimseyi* buraya almayın. Büyücü, cadı ya da ev cini olsun, Hogwarts'tan *hiç kimse* buraya giremez. Anlaşıldı mı?"

Greyclay kararlılıkla, "Biz Potter elfleri davetsiz misafirleri Potter Malikânesi'nden uzak tutmak için ölümüne savaşacağız," dedi.

Harry birkaç saniye öylece baktı, sonra kendini "Teşekkür ederim," demeye zorladı.

Greyclay Harry'yi Potter Malikânesi'nin mutfağından 4 Numara'nın tavan arasına *elf* gibi fırlattı. Greyclay ayrıca Haroldus Cyrus Potter'ın asasını ve Lily Evans'ın Hogwarts günlüklerinin ilk ikisini de yanında getirmişti.

Harry Greyclay'e veda ettikten sonra, tavanarasından ayrılmadan önce, atasının asasını kullanarak kendisine ve annesinin günlüklerine Beni Fark Etme büyüü yaptı. İki kat merdiven indi ve Dudley'nin televizyon izlediği oturma odasına girdi.

Dudley Harry'ye hiçbir şey söylemedi ve ona bakmadı.

Bir deney olarak, Harry doğrudan Dudley ile televizyon ekranının arasında durdu. Dudley'nin tek tepkisi, ekranı tekrar görebilene kadar yana doğru eğilmek oldu.

Harry, Vernon Enişte'nin tercih ettiği rahat koltuğa oturdu, televizyonun sesinden rahatsız olmamak için bir Susturma büyüü yaptı ve Lily'nin birinci sınıf günlüğünü okumaya başladı.

Altı buçuk sularında Vernon Enişte oturma odasına girdi. Ne "kendi" , ne de öfkeyle Harry'ye koltuğu terk etmesini emretti. Onun yerine kanepeye oturdu, yüzünde birkaç saniye süren bir şaşkınlık ifadesi vardı.

Harry annesinin birinci sınıf günlüğünde şaşırtıcı bir şey buldu.

Sev bugün İksir dersinde beni kurtardı.

Her zamanki gibi Slytherin Sev, Gryffindor eşleşti, her ne kadar iki Hane de bundan nefret etse de.

Baş Ağrısı Giderici İksir yapıyorduk, eğer doğru yaparsanız güzel bir lavanta rengine dönüşüyor. Tarifte, doğranmış kabak çekirdeklerini ekledikten sonra iksiri saat yönünün tersine beş tur karıştırmanız gerektiği . Basit, değil mi?

Kabak çekirdeklerini ekleyen Sev'di, çünkü doğrama, küp küp doğrama, dilimleme vs. konusunda gerçekten çok becerikli. İksiri bir kez karıştırdım, saat yönünün tersine, yapmam gerektiği gibi. Ama sonra Timothy Brown, Paulus Yaxley ile tartışmaya başladı -kim bilir? Kimin umurunda? Her neyse, karıştırmayı bıraktım çünkü dikkatim dağılmıştı. Sev boğazını temizledi. Durduğumu fark ettim ve karıştırmaya devam ettim. YANLIŞ YOLDAN. SAAT YÖNÜNDE DÖRT KEZ KARIŞTIRDIM.

İksir korkunç bir yeşil renge dönüştü! "Olamaz, Profesör Slughorn bu iksir için Sev'e ve bana birer HİLE verecek" diye düşündüm.

Ama sonra Sev, "Bir fikrim var!" dedi. Fazladan kabak çekirdeklerimizden birini aldı ve GERÇEKTEN doğradı. Kısacası kabak çekirdeği tozuna dönüştürdü. Sonra Sev bana, "İksiri saat yönünün tersine ALTI tur karıştır, sen altı tur karıştırdıktan sonra ince kabak çekirdeğini ekleyeceğim" dedi.

Bunu yaptık ve iksir lavantaya dönüştü! Kurtulduk!!!

Profesör Slughorn, renk mükemmel olmasına rağmen ikimize de E verdi, çünkü hata yapmıştık. Ama E'ler, alacağımızı DÜŞÜNDÜĞÜM T'lerden yüz kat daha iyiydi. Profesör Slughorn ayrıca Slytherin'e yirmi puan verdi - sanırım Sev, Profesör Slughorn'u ŞAŞIRTTIĞI için.

Dersten sonra Sev'e yaptığı şeyi nasıl yapabildiğini sordum. Omuz silkti ve dedi: "Açıklayamam. Sadece kafamda gördüm ve işe yaradı." Sonra ona "arkadaşım, huysuz İksir dâhisi" diye hitap ettim. Bu Sev'i NEREDEYSE gülümsetmişti.

Harry'nin uykusu gelince oturma odasından çıktı, dişlerini fırçaladı, dolabına girdi ve uyumaya gitti.

Uykuya dalmadan önceki son düşüncesi, "*Hogwarts mektubum yarın geliyor. Dursley'ler çok şaşıracak! Ve Dumbledore için de birkaç sürprizim var, emin olabilirsiniz!*"

Hiç Kimseden Mektuplar 2.0

Bölüm 4: Hiç Kimseden Mektuplar 2.0

Harry'nin (ilk) Hogwarts mektubunu aldığı kanon versiyonunda, *HP&tPS*'de, JKR o bölüme "Hiç Kimseden Gelen Mektuplar" başlığını vermiştir.

24 Temmuz Çarşamba; sabah erken saatlerde

Numara 4, Privet Drive, Little Whinging, Surrey

Harry mutfağa girdiğinde, Vernon Enişte'nin masada oturmuş gazete okuduğunu gördü. Dudley de masada oturmuş, Eritme çubuğunu sallıyordu. Petunia Teyze mutfak lavabosundaki metal bir küvetin yanında durmuş, Dudley'nin eski giysilerinden bazılarını griye boyuyordu.

Belli ki Petunia Teyze bu gri giysilerin Harry'nin Stonewall Lisesi'ndeki üniforması olmasını istemişti.

Harry, bu giysiler bana çok büyük, fil grisi; tek ihtiyaçları olan şey gömleklerin arkasına dikilmiş bir "Beni Tekmele" işareti.

Evdeki herkes posta kutusunun tıkırtısını ve mektupların paspasın üzerine düşüşünü duydu.

Vernon Amca gazetesini okuyordu. Gazeteyi bırakmadan, "Postayı getir, Dudley." dedi.

"Harry'nin almasını sağla."

"Postayı getir, Harry," diye emretti Vernon Enişte, hâlâ gazetesinden kaldırmadan.

"Onu duydun, Harry," dedi Dudley, Eritme sopasıyla Harry'yi d rtterek.

"*Peki*," dedi Harry, sesi sinirli geliyordu. Ama aslında Harry mutluydu,       az sonra ne olacağını biliyordu.

Harry paspasın yanına gitti ve mektupları topladı.

- Wight Adası'nda tatilde olan Marge Teyze'den bir kartpostal;
- kahverengi bir zarf içinde bir tür fatura; ve
- Harry'nin Hogwarts mektubu, tıpkı daha önce olduğu gibi, "Merdivenlerin Altındaki Dolap "a .

Zarf kalın ve ağırdı, sarımsı par     nden yapılmıştı ve adres z      ye ili mürekkeple yazılmıştı. Pul yoktu. Zarfın arka yüzünde, üzerinde Hogwarts arması bulunan mor balmumundan bir m   r vardı.

"Acele et oğlum," diye bağırdı Vernon Amca mutfaktan. "Ne yapıyorsun, mektup bombalarını mı kontrol ediyorsun?" Kendi  akasına kıkırdadı.

Oyunlar ba lasın, diye d       Harry.

Harry mutfağa girdi, Vernon Eni te'ye faturayı ve kartpostalı uzattı, sonra da  i  man adamın ulaşamayacağı bir yere çekildi.

Harry, Petunia Teyze'nin açıkça görebilmesi zarfı kaldırırken, "*Hey*, Petunia Teyze," dedi. "Kim neredeyse on bir yaşındaki bir çocuğa mektup yazar ki? Ve  zerine pul yapı tırmaz?"

Petunia Teyze hasta görünüyordu. Vernon Amca da.

"en tuhaf yanı," dedi Harry, "mektubun 'Merdiven Altındaki Dolap'a gönderilmiş olması. "

   Dursley'den ikisi bembeyaz oldu.

Dudley küçümseyerek güldü. "Mektup sahte. Evin dışından biri senin orada uyuduğunu nasıl düşünebilir? Haklı oldukları için şanslılar."

Harry de aynı şekilde küçümseyerek güldü. "Hogwarts nereden bildi benim *tam* doğru adres? *Sihirli*."

Harry devam etti, "*Haksız* mıyım Petunia Teyze?"

"*Kapa çeneni*, evlat!" Vernon Amca bağırdı. "Hiçbir şey *konusmayacağım*-"

Birdenbire Vernon Amca'nın *gazetesi haber* suyuna dönüştü -küçük bir an için elinde düz dikdörtgenler halinde su tutuyordu; ama bir saniye sonra Vernon'un mutfak masasının bir kısmı ıslanmıştı. Bu arada Dudley'nin eritme sopası elinden fırladı ve hem şişman oğlanın hem de şişman babasının kafasına vurmaya başladı.

Gri boya ve Harry'nin müstakbel Stonewall Lisesi üniformalarının bulunduğu lavabodaki metal küvet, boyayla birlikte, gri boyalı giysilerle yok oldu. Petunia Teyze çığlık attı.

Harry sakince, "Hogwarts Cadılık ve Büyücülük Okulu'ndan geldiğini bilmek için parşömen zarfı açmama gerek yok. Annemle babamın on bir yaşından itibaren tamamen devam ettikleri ve on sekiz yaşında sihir A-seviyelerini tamamladıktan sonra ayrıldıkları okuldan. Bu okula sadece *sihirli* çocuklar davet edilir.

Dudley bir mektuba değer vermez."

Dudley dedi ki, "Gitmek *istemiyorum*! Kim bir sürü çocukla dolu bir okula gitmek ister ki? *ucubeler*?"

Dudley, Eritme sopasıyla suratına bir tokat yedi.

Bu arada Harry, "Güzel bir soru. Sihirli olmasalar kim sihirli bir okula ister ki?" Harry doğruca Petunia Teyze'ye baktı.

Vernon Amca, "Bu Hoggy okuluna gitmeyeceksin! *Yasaklıyorum* o! Her halükarda, bunun için para ödemiyoruz!"

Harry küçümseyerek güldü; Vernon kaşlarını çatı. Sonra Harry, "canım, Hogwarts'ın parasını ödemeyecek misin? Bana *yeni* bir Stonewall Lisesi üniforması alma zahmetine bile katlanamıyorsun, o da en fazla elli sterlin mi? Ve o zaman herkes sana ve Dudley'ye bakıp *yiyecek* alacak kadar paranız olduğunu *görebilir*."

Vernon Amca masadan ayağa fırladı, yumruğu havadaydı. "Sen *nankör*-"

"*Geri çekilin!*" Harry bağırdı. Harry'nin uzanan sağ elinden kırmızı bir ışın fırladı ve Vernon Enişte yere yığıldı.

"*Ne yaptın sen-?*" Dudley ayağa fırlarken bağırdı. Gözleri cinayet vaat ediyordu.

Harry'nin sol elinden kırmızı bir ışın fırladı. Dudley gevşeyerek sandalyesine geri düştü.

Petunia Teyze'nin sesi korkmuş gibiydi: "Nefes alıyorlar, ölmediler, değil mi? Ölecekler mi?"

"Hayır," dedi Harry. "Ölmelerini istemedim, sadece *geri çekilmelerini* istedim."

"Onları öldürebilir miydin?"

"*Beni* öldüreceklerini düşünseydim *mi*? Evet."

Harry annesinin Muggle kız kardeşine ters ters bakarak, "Kaç kemiklerini kırdım? Sırtlarında kaç tane yara izi bıraktım? *Benim* katil olmam konusunda endişelenme, teyze. *Onlardan* birinin ya da *her ikisinin* de hayatlarının geri kalanında Majestelerinin misafiri olmasından endişe et."

"Dudley şiddet yanlısı değil."

"Dudley bir dakika önce beni *öldürmeye* niyetlendi. Dudley *düzenli olarak* parktaki küçük çocukları dövüyor."

Petunia Teyze iç çekti. "Ailemden birinin cinayetten hüküm giymesinin utancını yaşamak istemiyorum. Seni yılda on aylığına Hogwarts'a nasıl gönderebilirim?"

Harry cevap verdi, "Senden neyi imzalamanı istersem onu imzala."

Sonra Harry, teyzesinin vicdansız sakallı büyücülerin Legilimency'sine karşı hiçbir savunması olmadığını çok iyi bildiğinden, Petunia Teyze'ye yalan söyledi: "Ama ben bir sihir okuluna gitmek istesem de, bu Hogwarts yerine Manchester Sihir Akademisi olabilir. Dumbledore yönettiği sürece Hogwarts'la büyük bir sorunum var."

Sonra Harry, "Şimdi izninizle, dışarı çıkıp bir baykuşa burada kalmasını söylemem gerekiyor," dedi.

Harry ön kapıdan çıktı ve etrafına bakındı. Baykuş yoktu. Harry evin etrafından dolaştı ve arka bahçeye girdi. Orada bir ağaca tünemiş bir peçeli baykuş gördü; baykuş onu izliyordu.

Harry baykuşa, "Şimdi bir mektup yazıyorum, bu sabah Hogwarts'a teslim edilmesini istiyorum. Elinde mektupla arka bahçeye gelmemi bekler misin?"

"*HOOT*," diye cevap verdi baykuş.

Harry eve arka kapıdan girdi ve hemen mutfığa girdi. Petunia Hala orada duruyordu ve gergin görünüyordu - belki de yerde yatan Vernon ile sandalyesindeki Dudley hâlâ baygın oldukları için. Petunia Teyze Harry'ye, "Onları uyandırabilir misin?" diye sordu.

Harry teyzesine yine yalan söyledi: "Her ne yaptıysam, nasıl düzelteceğimi bilmiyorum. Sana söyleyebileceğim tek şey, onları incitmek istemediğim."

sadece uyuyorlar."

Sonra Harry Petunia Teyze'den kâğıt, zarf ve Biro kalem ödünç aldı ve Hogwarts'a mektup yazmak için oturdu. Harry bu mektubu, *şaşkınlıktan* sersemlemiş iki akrabasından sadece birkaç metre uzakta yazarken hiç zorlanmadı-

Sevgili Müdire Yardımcısı McGonagall,

Benim adım Harry James Potter. Bugün sizden bir mektup aldım, bana sihirli çocuklar için olan okulunuza "kabul edildiğimi" söylediniz.

Kafam karıştı. Ayrıca Manchester Magical Academy'den de bir mektup aldım (bana "ev cini" denen biri tarafından verildi). MMA'nın mektubunda onların okuluna da kabul edildiğim yazıyordu. Kafam karıştı çünkü iki okula da yazıp öğrenciniz olmayı talep etmedim.

Son paragraf tamamen saçmalıktı ama Dumbledore bunu biliyor muydu?

"Baykuşunuzu en geç 31 Temmuz'a kadar bekliyoruz" cümlesinin ne anlama geldiğini bilmemin tek nedeni annemin Hogwarts'taki ilk yılına ait günlüğünü okumamdı. Hogwarts'ın deyimiyle, Muggle teyzem ve tarafından büyütüldüm, bu yüzden büyücüler, cadılar ve sizin dünyanız hakkında, annemin "birinci sınıf" günlüğünün bana öğrettikleri dışında hiçbir şey bilmiyorum.

Dürüst olayım. Annemin günlüğünü okuyunca, Hogwarts'ta okumak anladım. Hala derslerinizden birini sıkıcı bir hayalet mi veriyor? Hiçbir öğretmen bir yıldan fazla dayanmaması için sınıflarınızdan biri hâlâ lanetli mi? "Muggle Çalışmaları" hala Muggle dünyasında bir gün bile yaşamamış biri tarafından mı öğretiliyor?

Ayrıca, amcam ve yengemin bana onlarla nasıl birlikte olduğum hakkında anlattıkları bazı şeyleri duyduktan sonra, Albus Dumbledore'dan nefret ediyorum, onunla hiç tanışmamış olmama rağmen. Eğer mektubunuzun üstündeki kelimeler

ve Albus Dumbledore artık sizin müdürünüz değil, bu son kısmı unutun.

Okula normal dünyada mı devam edeceğime yoksa MMA'e mi gideceğime henüz karar vermedim. Ama Hogwarts? Hayır, teşekkür ederim.

Harry James Potter

Not: Ailemin arkadaşlarından haber almak istiyorum. Sirius Black, Remus Lupin, Peter Pettigrew ya da Severus Snape'e ulaşmanın bir yolu varsa, lütfen bana yazmalarını isteyin (lütfen Kraliyet Postası ile, baykuşlarla değil).

Harry kalemini bıraktı ve sırttı. Dumbledore'un Harry'nin mektubunu okuduğunda ne yapacağını çok iyi biliyordu - ki bu da Harry'nin Dumbles'tan tam olarak *istediği şeydi!*

İki dakika sonra

Harry baykuşun, pençelerinde Harry'nin McGonagall'a yazdığı kâğıt zarflı mektubu tutarak uçup gitmesini izledi.

Harry mutfağa girdiğinde, amcasıyla kuzeninin sersemletildikten sonra uyanmış olduklarını gördü, ama sersemlemişlerdi. Harry onları sersemlettiği için özür dilemedi.

Harry, Vernon Enişte ile Kuzen Dudley'nin ona temkinli bakışlar attığını fark etti.

Yarım saat sonra, Vernon ve Petunia Teyze yatak odalarına gidip konuştuktan sonra dışarı çıktılar ve iki çocuğa da Harry'nin "yatak odasının" Dudley'nin ikinci yatak odasına taşınacağını duyurdular. Harry, Dudley'nin öfke nöbeti geçirmesine şaşırmadı, ama Dudley'ye, "Sessiz ol, bu oluyor, bununla başa çık," denildiğinde Harry şok oldu.

Harry'nin yapmaya karar verdiği ilk Şey, İz Bırakmayan esasını eski "yatak odasından" yeni yatak odasına taşımak oldu. Ama Harry bunu, sihirden nefret eden üç akrabası Harry'nin asaya sahip olduğunu bilmeden nasıl yapabilirdi?

Harry, Haroldus Cyrus Potter esasını, asanın kendisine bir Beni Fark Etme büyüü yapmak için kullanamadı. Bunun yerine, asayı Harry'nin pantolonunun içine soktu ve bol gömleğinin altına sakladı. Dursley'lerden , Harry'nin bu şişkinliğe sahip olduğu dakika boyunca, Harry'nin kıyafetindeki asa şeklindeki şişkinlik hakkında yorum yapmadı.

Yarım saat sonra

Hogwarts SOW&W, Müdürün odası

Minerva McGonagall Albus'un ofisine girdi ve 'un aklına iki ayaklı bir cehennem kedisi getirdi. Albus'un masasına bir dikdörtgen kağıt - parşömen değil, kağıt - *yapıştırdı* ve "Bak ne yaptın, Albus!" diye bağırđı.

Albus beğenmiş bir şekilde, her neye kızdıysa, o kadar da kötü olamaz, diye düşündü.

Sonra mektubu aldı ve okudu. Hayal edebileceğinden çok daha kötüydü.

Harry Potter Hogwarts'a gitmeyi reddetti mi? Manchester Sihir Akademisi'ni mi düşünüyordu? Ve en kötüsü, Harry ondan şahsen nefret ediyordu? Albus Dumbledore şimdi Harry'yi intihar kaderine nasıl yönlendirebilirdi? Bu bir *felaketti!*

Albus, Little Whinging'e görünüp Dursley'lere ve Harry'ye biraz Imperiusing yapmayı düşündü - elbette daha büyük bir iyilik için.

Minerva onun düşüncelerini böldü. "O *biliyor*, Albus! Seni tanıyor onu o korkunç Muggle akrabalarıyla bıraktı ve *sizi* suçluyor!"

Merlin, sen ve ben onu ne tür *Muggle zalimliklerine* terk ettik?"

Albus gözlerini kırpmıştırarak, "Minerva, onlar onun akrabaları. Eminim ona iyi davranmışlardır."

Ne yazık ki Minerva artık Albus'un sözel numaralarını biliyordu. Onu sıkıştırdı: " 'Eminim' demek 'biliyorum' demekle aynı şey değil Albus. Onu ne sıklıkla kontrol ettin?"

"Merak etmeyin, durum altında. Harry hakkında bana rapor veren bir Squib var. Arabella Figg, onu hatırlarsınız."

"Sorduğum bu *değildi*. 1981'den beri Harry'yi ne sıklıkla kontrol ettiniz?"

"Minerva, zamanımın nasıl geçtiğini biliyorsun-"

"Harry Potter'ı *bir kez* bile ziyaret ettin *mi*?" Albus sessiz kaldı. Minerva itti: "Onunla *hemen* konuşmalısın yoksa onu bir daha asla göremezsın."

"Şimdi kapısına gidersem yüzüme tükürür!" Sonra Albus'un aklına bir fikir geldi: "Mükemmel bir çözümüm var. Lily'nin eski arkadaşı Severus'u oraya göndereceğim, Hogwarts'a gitmekten ve *benden bahsetmesi* için."

Albus o anda kendisiyle gurur duyduğunu hissetti ve Minerva'nın olumsuzluğu bunu biraz bile azaltmadı. Albus bazen kendini *hayrete düşürüyordu*, ne kadar zekiydi!

Elbette Lily, Severus'la olan arkadaşlığını beşinci sınıfta *yüksek sesle* bitirmiş ve sonunda Severus'un düşmanı James Potter'la evlenmişti. Ve Albus, Severus'un Hogwarts'taki en *nefret edilen* profesör olduğunu isteksizce de olsa kabul etmek zorundaydı. Yine de Albus'un Severus'a güveni tamdı.

Albus, 'tan zaten nefret eden bir çocuk, 'un şiddetle nefret ettiği ve çocuğun babasından nefret astıyla karşılaştığında neler olabileceği konusunda en ufak bir endişe duymuyordu.

Albus şöminenin önünde diz çöküp Severus'u çağırmak istemiyordu. Bunun yerine, Albus Mürver Asa'yı kullanarak Severus'a bir mesaj gönderecekti: "Ofisime gel."

Albus cüppesinin cebinden Mürver Asa'yı çıkarana kadar plan buydu. Mesajı göndermeyi başardı-Patronus, ama bu görev geçen hafta bile olduğundan çok daha zordu. Mürver Asa artık elinde sıcak değildi; onun yerine artık zar zor ısınıyordu. Mürver Asa büyüsel olarak artık *zayıftı, sıradan* bir şeydi. Albus kaşlarını çattı. *Mürver Asa'nın nesi var ve onu nasıl tamir edebilirim?*

Bu arada Privet Drive 4 numarada

Harry bütün dünyevi eşyalarını merdivenlerden yukarı, "yeni" yatak odasına taşımıştı. Bu çok uzun sürmemişti. Harry'nin yeni yatak odasının kapısında (henüz) bir kedi kapağı ya da kapının dışında (henüz) zilyon tane kilit için taşınma süreci daha kolay olmuştu.

Harry'nin tüm eşyaları üst kata taşınıp yerleştirildikten sonra, Harry kapıyı kilitledi ve alçak sesle, "Greyclay," diye seslendi.

Greyclay ortaya çıktığında, Harry ev cini Harry'den Lily'nin Potter Malikanesi'nde bıraktığı öğrenci sandığını getirmesini istedi. Greyclay bunu yaptı. Harry Greyclay'den annesinin sandığına bir elf büyü olan Beni Fark Etme koymasını istedi. Greyclay bunu da yaptı. Harry yardımları için Greyclay'e teşekkür etti, sonra Greyclay *elf-büyüsüyle* uzaklaştı.

Harry, Haroldus Cyrus Potter'ın asasını odasında sakladığı yerden aldı. Harry asayı kendi üzerine bir Beni Fark Etme büyü yapmak için kullandı.

Dursley'ler Harry'yi o an için fark etmediğinden, yatak odasından banyoya yürürken, elinde İz Bırakmayan asası vardı.

Banyoda

Harry lavabonun ve aynanın önünde durdu sol elini kullanarak perçemini alnını açıkta bırakacak şekilde yukarı çekti.

Harry 1991'e döneli bir günden biraz fazla olmuştu -bu da yarاسındaki hortkuluk öldürüleli bir günden biraz fazla olduğu anlamına geliyordu- ama Harry yıldırım yarاسının şimdiden daha az kızarıp iltihaplandığını fark etti.

Hortkuluk Harry'nin yara izinde öldüğünden, alnındaki şimşek artık üç parçalı, benzersiz şekilli bir kesikti. Gilderoy Lockhart'ın takma adla yazdığı o saçma Harry Potter kitapları yüzünden tüm Büyücülük Britanyası'nda kötü şöhrete sahip olan bir yara izi - ama yine de, yıldırım yarası artık *sadece* bir yara iziydi.

Harry, Madam Pomfrey'nin *Episkey* büyüünün (diğer küçük yaraların yanı sıra) yırtıkları iyileştirmek için tasarlandığını söylediğini hatırlıyordu.

Şimdi Harry اساسını alnına doğrultmuş, aynadaki yansımasını اساسının hedefini yönlendirmek için kullanıyordu. "*Episkey*," dedi. Harry'nin yıldırım yarası bir için yakıcı bir sıcaklık hissetti, sonra bir an için buz gibi oldu.

Birkaç saniye sonra Harry tekrar söyledi: "*Episkey*."

Harry'nin alnındaki şimşek artık yoktu, daha önce orada olduğuna dair en ufak bir ipucu bile yoktu.

Harry yatak odasına döndü ve İz Bırakmayan اساسını annesinin okul çantasına gelişigüzel yerleştirdi.

O sırada kapı zili çaldı. Harry kapısını kapatma zahmetine bile girmeden yatak odasından koşarak çıktı.

Harry balkonun parmaklıklarından baktığında, Petunia Teyze'nin mutfaktan çıkıp ön kapıya doğru yürüdüğünü gördü.

"Petunia Teyze," diye seslendi Harry, "ben gelene kadar ön kapıyı açma."

Petunia Teyze arkasını döndü ve Harry'ye baktı. "Bunu neden yapmalıyım?" diye tersledi.

"Çünkü ön kapıda bir *Hogwarts*lı olduğuna bahse ve konuşmak isteyeceği kişi de *benim*."

"İyi, acele et," dedi. Bu arada cebinden bir anahtar çıkardı ve merdivenin altındaki dolabı kilitledi.

Bu Harry'nin canını sıktı, ama sonra kötü kötü sırttı. "*Alohomora* "yı *hiç duymadın, değil mi sevgili teyze?*

Harry bunları düşünürken aceleyle merdivenlerden indi, sonra ön kapıya yakın, ama kapının eşiğinde duran kişi tarafından görülemeyeceği bir yerde durdu. Harry sonra Petunia Teyze'ye *devam etmesini* işaret etti.

Petunia Teyze kapıyı açtı. Hemen hırladı, "*Sen!*"

"Petunia," dedi bir erkek sesi. Bu ses Harry'nin teyzesinin adının tek bir sözcüğüne, Draco Malfoy'un yüzlerce okul çocuğunun hakaret dolu sözleriyle neden olabileceğinden daha fazla incitcilik sığdırmıştı.

Adamın sesi devam etti, "Yoksa sana 'Tuney' dememi mi tercih edersin?"

Snape Privet Drive'ı Ziyaret Ediyor

Bölüm 5: Snape Privet Drive'ı Ziyaret Ediyor

Severus Snape'in koruması gereken bir imajı vardı. Siyah büyücü cüppesinin bir Muggle bölgesinde yersiz olacağını biliyordu; bunun yerine siyah, beyaz çizgili bir takım elbise, siyah gömlek ve siyah kravat giymişti. Müdür ve Minerva'yı hayrete düşüren Snape bu sabah saçlarını yıkamıştı.

Snape şimdi Privet Drive, 4 Numara'nın kapı eşiğinde duruyordu. Kapı zilini çalmak için düğmeye bastı. Yaklaşık yirmi saniye sonra kapı açıldı.

"Sen!"

Petunia Evans, hâlâ her zamanki gibi kötü kalpli, diye düşündü Snape ekşiyerek. Eğer Muggle'lar sadece bir bakışla Öldürme Laneti yapabilselerdi, at suratlı sarışın kadının ona bakışına bakılırsa Snape şimdi ölmüş olurdu.

Snape, Gryffindor'ların korkudan titremesine neden olan sesiyle, "*Petunia*," dedi. Snape küçümseyerek devam etti, "Yoksa sana 'Tuney' dememi mi tercih edersin?"

Birkaç adım ötede

Petunia Teyze ve Profesör Snape ön kapının eşiğinde karşılıklı durmuş, nefret dolu sözler söylüyorlardı. Harry, iki yetişkine de görünmeden, gözlerini devirdi.

Eski "Gryffindor'un Altın Çocuğu" şimdi kurnaz bir Slytherin gülümsemesi takınmıştı. Harry, "*Ve BAFTA Zaman Yolculuğuna Çıkmış On Yedi Yaşındaki Aktör ödülü Profesör Snape, Ben Daha Çocuğum, Senin Hakkında ve Büyücülük Dünyası Hakkında Çok Az Şey Biliyorum ile Harry Potter'a gidiyor,*" diye düşündü.

Harry sonra ön kapıya doğru koştı ve Snape'in Harry'yi açıkça görebileceği bir yerde durdu.

Bir çocuk koşarak geldi ve Petunia'nın yanında durdu. Çocuğun küçüklüğünden Snape'in ilk izlenimi bunun Petunia'nın küçük oğlu olduğuydu-

"Merhaba!" dedi çocuk neşeyle. "Hogwarts'tan mısınız? , Sirius, Remus, Peter ya da Severus?"

Snape şok içinde bakakaldı. *Çocuk Lily'nin gözlerine ve Potter'ın dağınık siyah saçlarına sahipti. Bu küçük çocuk Harry Potter mı? En azından babası gibi gözlük takmıyor.*

Snape dikkati dağılmış bir şekilde çocuğun sorusuna "Ben Profesör Severus Snape, Hogwarts Cadılık ve Büyücülük Okulu'nda İksir Ustasıyım," diye cevap verdi.

Bu sırada kafasının içinde, eski istismarcı Snape, çocuğun ellerinde yara izleri olduğunu ve bir sokak çocuğu gibi giyindiğini fark ediyordu.

Snape hâlâ dikkati dağınık bir şekilde sordu: "Sen Harry Potter mısınız? Baban gözlük takardı-"

"Gerçekten mi? Bana hiç kimse

söylemedi." "-ama görüyorum ki

sen bilmiyorsun."

"Artık değil, hayır." Çocuk şimdi Snape'e gülümsüyordu. "Ben Harry Potter, evet ve sizinle tanıştığıma memnun oldum! Gel" - sonra Potter Petunia'ya baktı. "Orada, komşuların görebileceği bir yerde durmasına izin mi vereceksin, yoksa onu içeri mi davet edeceksin?"

Petunia isteksizce, "öyle," dedi. Sonra Petunia sahte bir gülümseme takındı ve, "Sev, lütfen içeri gel," dedi.

Petunia hemen geri adım attı; Potter'ın oğlunun geri adım atması için bir saniye daha geçmesi gerekti. O bir saniye içinde, parlak güneş ışığı Potter'ın oğlunu net bir şekilde gösterdi.

Çocuğun spor ayakkabıları o kadar kötü durumdaydı ki, Snape sertçe üflese muhtemelen parçalanıp toz olacaktı. Çocuğun giysileri ona çok büyük geliyordu; bacakları, kolları ve genişliği. *Potter, yaşı dokuz yaşına indirilmiş on dört yaşında bir çocuk gibi görünüyordu ama kimse onun kıyafetlerini büyülememişti.*

Gülümseyen Potter eğildi ve bu hareketiyle Snape'in içeri girmesini sağladı. Bu sırada çocuk neşeyle şöyle diyordu: "Annem haklıymış! Birinci sınıftayken sana 'Arkadaşım, huysuz İksir dahisi' derdi, şimdi ise İksir Ustası oldun! Hâlâ huysuz musun?"

"Bazen," dedi Snape.

Sonra duygusal acı Snape'in zihnini dağladı, yoğun bir keder hissetti ve Snape gözlerini sıkmamak için kendini zor tuttu. Çocuğun, "Sev" ve Lily'nin arkadaş olduğu zamanları kurnazca hatırlatması, Snape'in bir aptallığının ona sonsuza dek kaybettirdiği arkadaşlığın yasını yeniden tutmasına neden oldu.

Snape evin içine adım attı. Ön kapıdan birkaç adım ötede bir merdiven vardı; şimdi bu merdivenin sağından ve solundan koridorlar geçiyordu. Harry Snape'i sağdaki koridor boyunca oturma odasının girişine götürdü. Petunia orada durmuş, parmak ucuyla çenesine vuruyordu.

Petunia, "Dudley eve döndüğünde televizyon izlemek isteyebilir," dedi. "Hadi gidip mutfakta konuşalım." Arkasını döndü ve aceleyle uzaklaştı.

Potter, Snape'i takip ederken, "*Dudley* televizyon programları için kullanmak isterse, önemli bir konuşma için oturma odasında oturmaya çalışmayı Tanrı korusun," dedi.

Üç kişi neredeyse oturma odasından mutfığa doğru yürürken Snape merdivenlerin altındaki üçgen şeklindeki duvarı fark etti. Üzerinde

O duvarda Petunia'yı, şişman ve bıyıklı bir adamı ve şişman bir çocuğu gösteren birkaç (kıpırdamayan) fotoğraf asılıydı. Fotoğrafların hiçbirinde Potter görünmüyordu.

Snape ve Potter mutfağa girer girmez Petunia'nın sesi duyuldu: "Oğlum, bizim için çay yap-"

"Tuney," diye hırladı Snape'in sesi, "iki sağlam bacağın ve iki sağlam kolun var. Kendi çayını kendin yapabilirsin. *Nazik* teklifiniz için teşekkür ederim, *Bay Potter* ve ben de biraz isteriz."

Petunia *oflad*ı ama başka bir şey söylemedi. Çaydanlığa su doldurdu.

Potter birkaç saniye donakaldı ve sonra, "Şimdi yukarı çıkıp annemin günlüğünü ve Hogwarts mektubunu alacağım," dedi.

Çok geçmeden Potter elinde pembe kapaklı bir kitapla mutfağa geri döndü. Çocuk pembe kitabı Snape'in önündeki masaya gelişigüzel bıraktı, sonra da kitabı gelişigüzel açarak çocuğun kitap ayracı olarak kullandığı Hogwarts mektubunu ortaya çıkardı. Potter Hogwarts mektubunu masanın üzerine, günlüğün yanına koydu ve mektubu, adres okunabilecek şekilde çevirdi. Ama Snape adrese sadece ilk satırı okuyacak kadar uzun süre baktı: "Bay H Potter."

Snape'in dikkati *çok* ama *çok* daha fazla, bir kızın el yazısını gösteren açık pembe kitaba odaklanmıştı

-Snape'in on altı yıldır görmediği bir kızın el yazısı. "*Lily*," diye nefes aldı.

Sonra Snape kendine geldi ve Potter'ın oturmak yerine sağ tarafında çok yakın durduğunu fark etti. "Bay Potter," dedi Snape, Slytherinli olmayan herhangi bir çocuğa gösterdiğinden daha sabırlı bir şekilde, "Bu masada üç boş sandalye görüyorum. Lütfen onlardan birine oturun."

Potter alçak sesle, "Dursley'ler mutfakta başkaları varken masada oturmamdan hoşlanmıyor," diye mırıldandı. Ama sonra masanın sonunda, Snape'in sağındaki sandalyeye oturdu.

Şimdi çocuğun sesi yine neşeliydi: "Birinci sınıfta annemi İksir dersinden sıfır almaktan kurtarmıştın. Lily'nin bu konuda yazdıklarını okumak istersin diye düşündüm. Bu, Lily'nin sana 'Arkadaşım, huysuz İksir dahisi' dediği zamandı. "

Bu arada Petunia ocağa yaslanmış, çaydanlığın kaynamasını . Şimdi masaya doğru yürüyordu. "Lily Hogwarts hakkında bir günlük mü tutmuş?" Petunia eğildi ve elleri kitaba uzandı-

"*Hayır!*" Potter bağırdı ve pembe günlük masadan uçarak Potter'ın eline geçti. "Bu *benim*, Petunia Teyze! Onu *çöpe* atmana ya da *şömineye* atıp *yakmana* asla izin vermeyeceğim! Annemin *hiçbir şeye* dokunmayacaksın, *duydun mu beni?*"

Snape şok olmuştu. Bu gülünç giyimli, cılız, neredeyse on bir yaşındaki çocuk şimdi *tehlikeli* görünüyordu.

Petunia alçak sesle, "Sadece el yazısını tekrar görmek istedim," dedi.

"*Ben* sadece beni sevecek bir aile istedim," diye tersledi Potter. "Her zaman istediğimizi elde edemeyiz, değil mi?"

Petunia Potter'a ters ters baktı ve Snape, Tuney'nin kötü bir şey yapmak üzere olduğundan emindi.

Snape diğer iki kişiyi sakinleştirmeye çalışarak, "Kazara büyü çağırma," dedi. "Siz kesinlikle bir büyücüsünüz Bay Potter ve mektubunuzu hak ediyorsunuz." Snape parmağıyla çocuğun Hogwarts mektubuna dokundu-

-Sonra parmağının kısmen örttüğü sözcükleri fark etti. "Adresiniz, Bay Potter, 'Merdivenlerin Altındaki Dolap' mı?"

Petunia o sırada porselen çaydanlığa su dolduruyordu ama şimdi dönüp öfkeyle, "*Oğlum, sakın cevap verme!*" dedi.

Çocuk meydan okurcasına Snape'e, "*Merdivenlerin altındaki dolap Kasım 1981'den birkaç saat önce* Hogwarts mektubu gelene kadar benim yatak odamdı. Size dolabı göstermek isterdim ama..."

Petunia muzaffer bir edayla, "Ne yazık ki kilitli," dedi.

Potter o zaman gülümsedi - Snape'in vaftiz oğlu Draco'nun yüzüne mükemmel bir şekilde uyacak bir gülümseme. Potter günlüğe dokunurken, "*Aloha- mora* birinci sınıfların *kilit açma* büyüsü, değil mi?" dedi.

"AloHOMora," diye düzeltti Snape, sonra masadan kalktı. Snape'in gözleri Petunia'nın kilere dikilmişken, Snape, "Bay Potter, lütfen bana dolabı gösterin," dedi.

Snape, Petunia'nın yüzünün bembeyaz olduğunu memnuniyetle fark etti.

Merdivenlerin mutfak tarafında, merdivenlerin altında başka bir üçgen duvar vardı. Bu üçgen duvarda bir dolap kapağı ve daha fazla (hareket etmeyen) aile fotoğrafı vardı. Yine fotoğrafların hiçbirinde Potter görülüyordu. Dolap kapısının dış tarafında *iki* kilit vardı.

Snape asasını doğrulttu. "*Alohomora.*"

Tık-tık.

Snape uzun boylu bir adamdı ve bu yüzden merdivenlerin altındaki dolaba sürünerek girmekte biraz zorlandı. Snape geri ayağa kalktığında, sihirli bir şekilde kendini temizlemeye başladı. Bunu yaparken, "Bay Potter, lütfen giysilerinizin neden size uymadığını ve ayakkabılarınızın değiştirilmesi gerektiğini açıklayın," dedi.

Snape, Petunia'ya ters ters bakarken ekledi, "Petunia, Lily ve ben çocukken, Petunia kıyafetlerimle alay ederdi. *Ama aynı* Petunia, Bay Potter, sizi benim giyindiğimden bile *daha kötü gösteriyor.*"

Potter cevap verdi, "Bunlar kuzenimin kıyafetleri. Benden daha uzun ve *şışman*. Amcam ve yengem bana *hiç* yeni kıyafet almadı, bir kere bile."

Petunia, "Bu doğru değil! Beş yaşına kadar sana *düzenli olarak* kıyafet almak zorundaydık. Ama ondan sonra? *Ucubeler*" -şimdi Petunia Snape'e ters ters bakıyordu- "yeni şeyleri hak etmiyorlar."

Snape alçak sesle, "Sanırım *Lily* de bir 'ucube'ydi, öyle mi?"

diye sordu. "*Evet*, öyleydi."

"Yine de, Lily Hogwarts mektubunu aldığında, Tuney, müdüre mektup yazıp *senin de* Hogwarts'a gidip gidemeyeceğini sormuşsun. Anladığım kadarıyla on üç yaşındayken etrafının yüzlerce 'ucube' ile çevrili olması seni rahatsız etmemiş. Biz sihirbazlar ancak müdür *seni geri çevirdiğinde* *senin ince Muggle hassasiyetlerini* rahatsız etmeye başladık."

Petunia, "Çayınız soğuyor," diye karşılık verdi.

Petunia, Potter ve Snape mutfak masasına döner dönmez Snape ön kapının *çarpıldığını* ve ardından iki oğlanın sesini duydu.

"Lanet ," diye mırıldandı Potter, "Dudley eve dönmüş. Piers Polkiss'i de yanında getirmiş."

O sırada mutfağa iki çocuk girdi, ikisi de Potter'ın yaşlarındaydı. Çocuklardan biri cılızdı ve fare gibi bir yüzü vardı; Snape'e Pettigrew'un birinci sınıftaki halini hatırlattı. Diğer çocuk ise kötü sarılmış bir marihuana sigarası gibiydi; Snape bu kadar genç bir çocuğun bu kadar *şışman* olmaması gerektiğine karar verdi.

Fare suratlı çocuk, "*Hey*, Dudley, kuzeninin *normal* insanlarla birlikte masaya oturmasına izin var mı?" dedi.

Buzdolabına doğru yürüyen obez çocuk Potter'a baktı ve bağırdı, "Ucube! Çalışmıyorsan mutfaktan ! Kuralları biliyorsun."

Snape hiçbir şekilde Muggle'ların bir büyücüye saygısızlık etmesine izin vermezdi - bu büyücü James Potter'ın oğlu olsa bile. Snape hemen fare suratlı çocuğa bir *Stupefy* göndererek onu bayılttı. Sonra Snape asasını dondurucunun kapısına doğrulttu-

Dondurucunun kapısı kendi kendine, bir sopayı mutfağın karşı duvarına çarptıracak kadar büyük bir güçle açıldı.

Dondurucu kapısının bir çarpmaması dışında. Dondurucu kapısı-

WHAM!

-Şişman çocuğun burnuna ve yüzüne çarptı ve onu yere düşürdü. Çocuk acı içinde çığlık attı.

"Anne! Burnum acıyor! Ve kanıyor!"

Petunia sandalyesinden fırladı, belli ki şişko yumruyu rahatlatmak niyetindeydi

-Ama Snape daha hızlıydı. İki saniye içinde Snape çocuğun üzerinde durdu; kaşlarını çatan Snape'iasası korkmuş, şişko yüze doğrultulmuştu.

Çoğu insan, ister büyülü ister Muggle olsun, çaresiz kaldıklarında ve öfkeli bir büyücü onlara bir asa doğrulttuğunda sessiz kalacak kadar mantıklıydı. Ama Petunia'nın yavrusu nasıl tepki verdi? "Canımı yaktın! Bana zorbalık ettin!"

Snape cevap verdi, "Senden küçük olanlara sataşmanın kötü yanı, senden büyük biri sana sataştığında şikâyet etmeye hakkın olmamasıdır. Harry'den özür dile, ben de kırılan burnunu iyileştireyim."

"İyi olur, çünkü en kırıkan sendin!"

"Ben bir özür duymuyorum. Domuzcuk bir çocuktan mızızlanma ve hak arama duyuyorum. Belki de sana kırık bir domuz kuyruğu vermeliyim.

burun, domuzcuk çocuk."

Dudley Petunia'ya baktı ve sordu: "Bunu yapabilir mi anne? Bunu gerçekleştirebilir mi?"

Petunia dudağını ısırđı. "Lily teyzen okuldaki son iki yılında birine eşek kulağı vermişti, o yüzden sanırım yapabilir."

Ayağa kalkıp Harry'yle yüzleştğinde Dudley'nin alt yüzü ve gömleği kan içindeydi. "Sana ucube dediğim için özür dilerim, Harry."

Harry, "Dondurucu kapısı seni yere düşürdüğünde güldüğüm için özür dilerim. Komik olsa bile."

Snape, "Bay Potter, burada yardımcı olmuyorsunuz," diye azarladı.

Sonunda, sıçan suratlı çocuk *Rennervate* edildi ve hemen ardından bir Confundus Büyüsü ile vuruldu. Snape fare suratlı çocuğa Dudley'i evin dışında beklemesini söyledi ve sersemlemiş olan çocuk itaat etti. Petunia dehşet içinde izledi.

Şişman çocuk Dudley *Imperiused*, *Confundused* ya da başka bir şekilde zihin kontrolü altında değildi. Ancak burnu *anında* iyileştikten ve yüzündeki ve giysilerindeki tüm kan temizlendikten sonra, Petunia'nın *hemen* evi terk etmesi ve iki saat boyunca geri dönmemesi önerisini kabul etti.

Dursley evinde yine sadece üç kişi , Potter hayranlıkla Snape'e baktı. "Bu *harikaydı*."

Siyah giysili Snape omuz silkti. "Saygısızlığını rahatsız edici buldum."

Snape Petunia'ya baktı ve, "Büyü okulu Bay Potter'ın büyülü olmadığı halde büyülü olmasını sağlamayacak. Hayır, sihir okulu Bay Potter'ı kızdırdığınızda kazara sizi öldürmekten alıkoyacak ve size kızmak için *iyi bir nedeni var*."

"O ucube bize zarar vermeye *cesaret edemez*," diye açıkladı Petunia.
"Yaparsa başına neler geleceğini biliyor!"

"Aptallık etme, Tuney. Eğer Bay Potter'ı Hogwarts'a göndermezseniz, Dursley'lerin üçünün de *yakında* öleceği aşikâr."

Petunia'nın yüzü bembeyaz oldu.

Son iki dakikadır sessiz kalan Potter şimdi konuştu: "Büyü okuluna gideceğim, emin olabilirsin; Dursley'lerden *kurtulmak* istiyorum. Manchester Büyülü Akademisi mi? Göreceğiz. Ama *Hogwarts*? Hayır. yol."

Snape Potter'a, "Okul müdürü bana ailenin senin ilk doğum gününden önce Hogwarts eğitiminin tüm masraflarını karşıladığını söyledi," dedi.

Potter omuz silkti. "Umarım parayı geri isteyebilirim. Eğer alamazsam, işte böyle paspas düşer."

Snape yeni bir argüman denedi: "Hogwarts Okulu dünyadaki en iyi büyü okuludur."

Potter Snape'e uzun uzun baktı. "Aptal olma. Yine de sadakatini göstermen çok hoş -Hufflepuff'ın adı neydi?"

Snape konuşmaya başladı ama Potter onu bastırdı. "Hogwarts en iyisi o/sa bile, Dumbledore okulu yönetirken oraya gitmeyi reddediyorum. Petunia Teyze, Profesör Snape'in mektubu okuyabilmesi için lütfen Dumbledore'un sepetime bıraktığı mektubu bulur musun?"

Petunia mutfak masasından kalktı. "O zaman yukarı çıkmam gerekiyor. Birazdan dönerim." Mutfaktan aceleyle çıktı.

Petunia'nın ayakları merdivenlerde sesler çıkarır çıkarmaz Potter homurdandı, "Dursley'ler beni dört yaşımdan beri Karayıplı bir şeker plantasyonu kölesi gibi çalıştırıyor -yemek hazırlama, sıcak ocakta yemek pişirme, bulaşık yıkama, süpürme ve yaz güneşinde bahçe işleri. Duş almam için *beş dakika* verdiler. Beni aç bırakıyorlar. Dudley bana vuruyor; amcam *kemiklerimi kıracak* kadar sert vuruyor. *Asla* yeni kıyafetler alamıyorum. Bu arada, büyük Dumbledore buraya gelip beni bir kez bile kontrol etmedi. Beni duyuyor musunuz? On yıldır, *bir kez bile*.

Surrey hükümetinden da MOM hükümetinden hiç kimse beni kontrol etmedi. Sanırım Dumbledore onlara para verdi ya da onları büyüledi."

O sırada Petunia elinde parşömen zarflı bir mektupla mutfak kapısında duruyordu. Snape'in gözlerinin nereye baktığını fark eden Harry sandalyesinde döndü ve sessiz teyzesini gördü.

Potter, "Profesör Snape, akrabalarımı *-ailemi* değil, *akrabalarımı*- kontrol edemediğim büyülerle öldürmemden bu kadar endişelendiğinizi söylüyorsunuz? En az *onlardan* birinin *beni* öldürmesi kadar muhtemel. Gerçekten, şimdiye kadar *şanslıydım*. Ve bilge Dumbledore'un babamın akrabalarından *hiçbirinin* benim için iyi bir vasi olamayacağına karar verdiğiğine inanmalı mıyım? Annemle babamın *vasiyetleri* yok muydu?"

Saniyeler sonra

Üç kişi de yine mutfak masasında oturuyordu. Petunia masanın üzerine parşömen zarfı koymuştu, zarfın üzerinde sadece "Bayan Petunia Dursley, *kızlık* soyadı Evans" yazıyordu. Zarfın üzerinde başka bir adres ve pul yoktu.

Snape zarftan iki ayak uzunluğunda bir parşömen çıkarıp açtı.

Parşömen mektupta şöyle yazıyordu

2 Kasım, 1981

Sevgili Bayan Dursley,

Kız kardeşiniz Lily Potter ve kocası James Potter'ın kötü büyücü Voldemort tarafından öldürüldüğünü bildirmekten büyük üzüntü duyuyorum.

Harry Potter bir şekilde Voldemort'un çocuğu öldürme girişiminden kurtuldu ve bir şekilde Voldemort'un bedeni Harry'yi öldürme girişiminden hemen sonra ortadan kayboldu. Kötü büyücü ile yeni yürümeye başlayan büyücü arasında her ne olursa, Harry'nin alnında gördüğünüz yıldırım izi oluştu.

Voldemort'u yendiği için on beş aylık yeğeniniz Büyücülük Dünyası'nda eşi benzeri olmayan bir kahraman.

Harry Büyücülük Dünyası'nda büyümüş olsaydı, küçüklüğünden itibaren bir kahraman olarak selamlanmasının çocuğu kibirli ve sığ biri yapacağından endişeleniyorum. Bu yüzden Harry'yi büyülmüş akrabalarının yanına değil, senin yanına yerleştiriyorum, Petunia: Büyülmüş olmayan dünyada kimse ne Lord Voldemort'un de Harry Potter'ın adını duymuştur.

Kız kardeşinizin kalıntıları Harry'nin beşiğinin yanında bulundu ve onun hayatını kurtarmak için kendi hayatını feda ettiği çok açık. Lily ile gurur duymanız için size bir sebep vermesinin yanı sıra, onun fedakarlığının büyümlü etkileri de var.

Harry'yi Voldemort'un kötü takipçilerinden, sizi ve ailenizi de korumak için evinizin etrafına koğuşlar (sihirli duvarlar) diktim. Lily oğlu için canını feda ettiği için, Lily'nin oğlunu koruyan kan-savarlar ekstra sihirli güce sahip. Kan-savarlar evinizi sadece Harry sizinle yaşadığı ve on yedi yaşından küçük olduğu sürece korur. Voldemort'un takipçileri acımasızdır ve evinize girebilirlerse size işkence eder, sonra da sizi öldürürler, bu yüzden kan-vericileri yok saymamak akıllıca olacaktır.

Doğuştan sizin olmayan bir çocuğu yetiştirmek için hem zaman hem de para harcamak zorunda kalmaya içerlemeniz doğaldır. Belki de güzel Lily'nin katılabildiği ama sizin katılamadığınız Büyücülük Dünyası'na hâlâ içerliyorsunuzdur.

Hayır. Ama senden kızgınlıklarını bir kenara bırakmanı ve Harry'yi kendi çocuğunmuş gibi yetiştirmeni istiyorum. Harry'nin sana ihtiyacı var Petunia, Britanya'daki büyücü ve cadıların da Harry'ye ihtiyacı var, nedenini sana açıklayamayacağım için üzgünüm.

, Albus Percival Wulfric Brian Dumbledore

Potter, "Bu mektubu ilk okuduğumda gözüme ne çarptı biliyor musunuz? Dumbledore 'Kapının eşiğine bıraktığım bu çocuğa kızma' *der gibi* bir şey yazmış. Ama sonra dönüp Petunia Teyze'ye bana kızmak *isteyebileceği* tüm nedenleri hatırlatıyor. Son on yıldır, Dumbledore'un sadece 'Kız kardeşin ve kocası öldü. Bu onların oğlu. Artık senin oğlun. İyi şanslar.' "

Snape başıyla onayladı. Mektup tipik manipülatif Dumbledore'du: Görünüşte nazik ve büyükbabacan, ama Petunia'nın Harry'ye kötü davranmasını sağlamak için yazılmıştı, Petunia ise Harry'ye kötü davranmanın kendi fikri olduğuna ikna olmuştu.

Sonra Snape büyülü bir karıncalanma hissetti. Asasını çıkardı ve mektubun üzerinde tanılama yaptı. Sonra da mektubu sihirli *bir şekilde* *zapladı*.

Petunia ve Potter merakla Snape'e bakıyorlardı. Snape onlara açıkladı: "Müdür mektubun üzerine tazyik büyüğü koydu. Mektuba dokunan Dursley adındaki herkes Potter adındaki herkese nefretle tepki verecekti. Şimdi bu tılsımları iptal ettim."

Potter hırladı, "Ve *önümüzdeki yedi yılı* bu adam tarafından yönetilen bir okulda geçirmemi mi istiyorsun?"

Sonra Snape'e şöyle dedi: "Mektupta 1981 Kasım'ında büyük bir kahraman olduğum yazıyordu. 1991'de büyücüler için hâlâ büyük bir kahraman mıyım? Umarım değildir."

Harika, diye düşündü Snape. *Çocuk beni şaşırtacak kadar kibirli değil, ama ben onu bu hale getirecek kişi olabilir.*

Snape çocuğun gözlerinin içine baktı. "Potter, sen büyülü dünyada 'Yaşayan Çocuk' olarak tanınırsın."

" 'Yaşayan Çocuk' mu? Bu ne anlama geliyor?"

"Sen bir harikasin çünkü kimsenin başaramadığı Ölüm Laneti'nden bir şekilde kurtuldun; ve sen bir kahramansın çünkü herkesin *durdurulamayacağından* korktuğu Karanlık Lord'u öldürdün. Yara izin ve gözlüklerin *meşhur*."

Çocuk o zaman sırttı ama nedenini açıklamadı.

"Çocuk hâlâ bir kahraman olarak mı görülüyor?" Petunia şüpheli bir sesle sordu.

Potter, "Vay, vay. Manchester Sihir Akademisi kesinlikle 'Yaşayan Çocuk' saçmalığından bahsetmedi."

Sonra Potter Snape'e baktı ve sordu, "Bu kötü büyücü bir sürü sihirli insanı mı öldürdü? Yani ailem dışında benim sihirli akrabalarımın bazılarını da mı öldürdü?"

"Gerçekten de birçok büyülü insanı öldürdü. Eminim bazıları seninle akrabaydı."

"Ama eğer bu büyülü savaş bebekken sihirli bir şekilde sona erdirdiysem, o zaman büyülü akrabalarım savaşın sonuna kadar yaşamış olmalı, değil mi? Sihirli ve amcalarım, sihirli kuzenlerim. *Tekrar* soruyorum: Ailem öldürüldüğünde, neden *onlardan* bazılarının yanına konulmadım? Neden burada, Dursleyton'da sıkışıp kaldım?"

Snape zihinsel olarak Dumbledore'a lanet okudu-Potter'ın Dursley'lerle olan ilişkisi giderek daha fazla müdürün gizli planlarından biri gibi kokmaya başlamıştı. Snape yüksek sesle, "Sorularınıza cevap veremem, tahmin de edemem," dedi.

Sonra Snape kaşlarını çattı. "Tabii..."

Potter da kaşlarını çattı. "Neye kadar?"

"Muggle doğumlu öğrenciler Hogwarts'a gittiklerinde, Muggle ebeveynlerinin büyüdü dünyada çocukları hakkında karar verme konusunda yetersiz oldukları düşünülür. Bu yüzden her Muggle doğumlu öğrenciye büyüdü bir vasi atanır - normalde bu vasi çocuğun Ev Başkanı'dır. Büyücü olarak yetiştirilen öğrencilerin buna ihtiyacı yoktur. Siz Muggle olarak yetiştirildiniz Bay Potter, bu yüzden büyücülüğü okuluna başladığınızda sizin için bir büyücü vasi atanması gerekiyor; ama siz aynı zamanda Büyücülüğü Britanyası'nın ünlü kahramanı Yaşayan Çocuk'sunuz. Okul müdürünün 1981 yılında sizin sihirli koruyucunuz olarak atanmanız için torpil yapması beni şaşırtmaz."

Potter kaşlarını çattı. "Bunu değiştirebilir miyim? Buna itiraz edebilir miyim? Bir yargıca 'Almira Teyze'nin benim sihirli vasim olmasını istiyorum' diyebilir miyim? Ya da *siz*e, Profesör Snape?"

Petunia boğuldu. "Onu ister miydin?"

Snape, Potter'ın kendisini büyüdü koruyucusu olarak istemesine şaşırmış (ve gururlanmıştı). Snape yüksek sesle, "Ne yazık ki bunun politik olarak imkânsız olacağını sanıyorum. Albus Dumbledore, bir başka kötü büyücü olan Gellert Grindelwald'ı yenen büyücü olarak başlı başına bir kahraman. Dumbledore'u büyüdü koruyucunuz olmaktan çıkarmak istediğinizde alacağınız tepkinin, Winston Churchill'in yavru köpeğini tekmelediğini iddia etmenize benzeyeceğinden şüpheleniyorum - kanıtınız olsa bile kimse görmek istemeyecektir."

Potter yine kaşlarını çattı. "Hâlâ anlamıyorum. Eğer ben Yaşayan Çocuksam, bu ünlü sihirli çocuksam, neden sihirli akrabalarım Dumbledore'u bir kenara itip beni kendileri yakalamaya çalışmıyor? Yirmi üçüncü kuzenim Bertha bile mi?"

Bir dakika sonra

Snape, Lily'nin pembe günlüğüne bakarken rahatsız edici bir sessizliğe gömülmüştü. Sonunda Potter'a, "Lily'nin günlüğü ne kadar zamanı kapsıyor?" diye sordu.

Harry cevap verdi, "Sadece bir yıl, ama yedi buldum. Ama bu, annemin ilk yılı, şu ana kadar okuduğum tek yıl."

"Yani Lily'nin beşinci yıl günlüğü sende ama henüz okumadın."

Potter, "Okumam *için* bir neden var mı?" diye sordu.

Snape kıvrandı. "Bay Potter, beşinci sınıftayken bir gün babanız ve arkadaşları bana şaka yapıyordu. Utanmış ve mahcup olmuşum çünkü durdurmak için elimden bir şey gelmiyordu. Lily şakacılara bağırarak durmalarını istedi. Utanmıştım ama bu bir mazeret değil. *Lily*'ye son derece aptalca bir şey söyledim, bugün bile pişmanlık duyduğum bir şey. Ama on saniye içinde ilk dostluğunu bir kenara attım. *Sonsuza dek*."

"Vay canına," diye mırıldandı Potter.

"Dört yıl sonra, daha da berbat bir şey yaptım ve bunun sonucunda, bundan bir buçuk yıl sonra annenle baban öldü. Profesör McGonagall'a mektubunu yazarken benden annenin arkadaşı olarak söz etmişsin ama ben onun arkadaşı olmadığımı kanıtladım. Şimdi senden özür diliyorum, Lily'nin oğlu. Annene verdiğim zarardan dolayı çok üzgün ve pişmanım."

Potter o zaman sustu ve bir süre sessiz kaldı. Şaşırtıcı bir şekilde, Petunia da sessiz kaldı.

Sonra Potter sordu: "Annem neden babama ve arkadaşlarına

bağırdı?" "Bana zorbalık ettiklerini düşündü."

"Haklı mıydı? O çocuklar sana zorbalık mı yapıyordu? Yoksa *onlardan* birine zorbalık yapmanın bedelini *mi* ödüyorlardı?"

"O zamanlar zorba değildim," diye yanıtladı Snape.

"Ama şimdi zorba mı oldun? Artık profesör olduğuna göre?"

Snape sürçtüğü için kendine lanet etti. İstemeye istemeye itiraf etti, "Hogwarts'taki pek çok öğrenci onlara zorbalık yaptığını düşünüyor."

"*Annem* ne derdi? Beşinci sınıftaki annem seni ders anlatırken izleyebilseydi, harika bir öğretmen olduğunu mu söylerdi? Yoksa tıpkı babam ve arkadaşlarının zorba olduğu gibi senin de bir zorba olduğunu mu söylerdi?"

Snape alçak sesle konuştu: "Lily benim bir zorba olduğumu söylerdi."

"Ve ben zorbalardan hoşlanmam," dedi Potter. Snape'le bakışmasını kesip tavana baktı, kendini sandalyesine geri attı ve iç çekti.

Snape utanç duydu. Minerva son on yıl içinde ona kaç kez, "Aslanlarım bana İksir dersinde onlara zorbalık yaptığını söylüyor. Kes şunu," demişti? Ama Snape her seferinde kaşlarını çatmış, kıpırdamadan ve elinde bahanelerle öylece durmuştu.

Ama Snape'in İksir dersinde korkmuş bir öğrenciye, "Çok zor nefes aldığın için Gryffindor'dan on puan," diye hırladığını ve on altı yaşındaki Lily Evans'ın kızgın malakit gözlerine baktığını düşününce, Snape'in hiçbir mazereti kalmıyordu.

Snape şimdi Potter'a ve Petunia'ya, "Sınıfımdaki öğrencilere zorbalık etmeyi bırakacağıma söz veriyorum," dedi. Ciddiydi.

Hem Potter hem de Petunia Snape'e *baktı*.

Bunun üzerine Potter, "Profesör Snape, eğer öğrencilere zorbalık yapmayı bırakacağınıza dair bir söz vererseniz, ki bu sözün bir *anlamı olsun*, sadece bir Yeni Yıl kararı gibi lafta kalmasın ve Dumbledore'a karşı benim müttefikim olursanız, o zaman Hogwarts'a giderim. Aksi takdirde başka bir sihir okulu bulurum."

Snape esasını tavana doğrulttu; bundan böyle öğrencilere zorbalık yapmayı bırakacağına dair büyüyle yemin etti. Sonra Snape, Harry Potter'ın yardımına güvenebileceğine dair büyüyle bir yemin daha etti

Severus Tobias Snape'in Albus Dumbledore ile herhangi bir anlaşmazlık sırasında, Dumbledore Snape'i kovmakla tehdit ettiğinde bile.

Snape iki yeminini ederken Petunia şaşırılmış görünüyordu. Ama garip şekilde, Potter'ın tepkisi daha güçlüydü: Potter'ın ağzı açık kalmış, öylece bakıyordu.

O gece, Harry'nin yatağında

Harry kendi kendine gülümsedi. Severus Snape'i, Harry Potter'ın İkinci Voldemort Savaşı'nı yaşamış, zaman yolculuğu yapmış on yedi yaşında bir çocuk değil de, o anki hayatından oldukça rahatsız olan, günlük tutan on yaşında bir çocuk olduğuna ikna ettiğinden emindi. Harry, ne Snape'in ne de Petunia Teyze'nin Harry'nin bugün bir rol oynadığından şüphelendiğine inanıyordu.

Ama bugünün tamamı bir senaryoyu takip etmemişti. Bugün bir kez Harry gerçekten şaşırılmıştı: Snape'in zalim ve zorba öğretim yöntemlerinden pişmanlık duyması zaman yolcusu çocuğu *şoke etmişti*.

Ama bu sürprizle bile, Harry bugün başarmak istediği şeyi ve daha fazlasını başarmıştı. Artık Snape, Harry'nin Hogwarts'a gitmeyi gönülsüzce de olsa kabul ettiğinden emindi ve Snape, Harry'nin bunu ancak Snape hayatında büyük bir değişiklik yapmaya yemin ettikten ve Dumbledore'a karşı Harry'yle ittifak kurduktan sonra kabul ettiğinden emindi. Snape, Hermione Granger Hogwarts'a gitmek üzere olduğu için, Harry'nin Hogwarts'ta büyü öğrenmesinin aslında kesin bir şey olduğunu bilmiyordu.

Yarın Harry, Snape'in refakatinde, Diagon Yolu'na ikinci "ilk gezisini" yapacaktı. Harry sıkılmayacağını umuyordu.

Harry Hermione ile "Tanışıyor"

Bölüm 6: Harry Hermione ile "Tanışıyor"

Ertesi sabah (25 Temmuz Perşembe)

Snape Harry'yi akrabalarının evinden almaya geldiğinde, üzerinde siyah bir kot pantolon ve siyah bir "Rolling Stones" tişörtü vardı. Günün planı, Snape ve Harry'nin Diagon Yolu'na gidip Harry'nin okul malzemelerini almalarıydı. Ama Snape bu alışveriş gezisinin *daha sonra* yapılacağını açıkladı.

Snape'in Harry'ye bildirdiğine göre, acil görev Harry'nin *Muggle* mağazalarından *yeni* ve üzerine *uyan Muggle* giysileri almasıydı. Snape düşüncesini açıkladı: "Diagon Yolu'na gittiğimizde, büyücüler ve cadılar Yaşayan Çocuk'a ilk kez bakacaklar. Bir sokak çocuğu gibi görünmen *ikimizi* de utandırır. Ne demişler, 'İlk izlenimi yaratmak için asla ikinci bir şansınız olmaz. "

Harry güldü. "İnsanları etkilemek için giyinmemi mi istiyorsun? Kulağa *kurnazca* geliyor."

Snape elini kot pantolonunun cebine attı ve bir cüzdan çıkardı. Birkaç saniye sonra, "Cüzdanımda Muggle kıyafetlerine harcamak için 215 sterlin var. Daha sonra, Gringotts'a gittiğimizde..." Snape kaşlarını kaldırarak Harry'ye baktı.

"Gringotts cin bankası, Diagon Yolu'nda bir yerlerde," dedi Harry.

"Çok güzel. Gringotts'a vardığımızda, Muggle giysileriniz için harcadığım her şeyi, bana güven kasanızdan kalyon olarak geri ödemenizi bekliyorum. Bir kalyon beş sterline eşittir."

Harry, "Yani cüzdanındaki tüm banknotları harcarsak, sana geri ödemem ... şey, söyleme, söyleme! Kırk üç

kalyonlar."

Snape Harry'ye gülümsemedi, ama Harry başını salladı.

Harry, "Muggle kıyafetlerimi almak için nereye gidiyoruz ve oraya nasıl gideceğiz?" diye sordu.

"Nerede" sorusunun cevabı Little Whinging Alışveriş Merkezi oldu. "Nasıl" ise Şövalye Otobüsü çıktı. Snape yirmi iki sterlinlik (6,47 TL) ücreti cömertçe karşıladı; Harry'nin Snape'e geri ödeme yapmasına gerek yoktu.

Alışveriş merkezinde Harry sonunda bir çift siyah elbise ayakkabısı; bir çift siyah spor ayakkabı; farklı renklerde üç çift elbise pantolonu; mavi ve siyah olmak üzere üç çift kot pantolon; ikisi yeşil olmak üzere dört gündelik gömlek; biri yeşil olmak üzere üç elbise gömleği; hem elbise hem de gündelik çorap ve iç çamaşırı satın aldı.

Alışveriş gezisinin en tuhaf yanı, Snape'in Harry'ye giysilerin uygun olup olmadığını nasıl anlayacağını öğretmek zorunda kalmasıydı. Harry'nin küçüklüğünden beri hiç kimse Harry'ye düzgün kıyafetler giydirmeye çalışmamıştı!

Harry'nin Little Whinging Alışveriş Merkezi'nde geçirdiği zamanın sonunda, Profesör Snape'in cüzdanında sadece on yedi pound kalmıştı. Bu arada Harry sırtıyordu, çünkü Harry'nin Privet Drive'daki evden çıkarken giydiği her giysi, Dudley'nin döküntülerinin her biri şimdi bir çöp kutusuna atılmıştı.

Diagon Yolu

Profesör ve çocuk Sızdıran Kazan'ın tuğladan kemerini henüz geçmişlerdi ve şimdi Diagon Yolu'. Snape siyah gündelik Muggle giysilerini, Harry'nin Snape'i görmeye alışık olduğu elli bin siyah düğmeli siyah büyücü cüppesine dönüştürdü.

"Bunu yapabilmen çok hoş," dedi çocuk gibi davranan Harry Snape'e, "ama neden yapmak isteyesin ki?"

Snape Harry'ye gerçeği, büyücülerin Muggle gibi giyinenlere karşı genellikle kaba davrandıklarını söylemedi. Bunun yerine, "Hogwarts profesörü olduğum için, Diagon Yolu'ndaki büyücüler benden bu şekilde giyinmemi bekliyorlar," diye cevap verdi.

Harry, Sızdıran Kazan'dan Gringotts'a yürürken, Muggle gibi giyindiği için yoldan geçenlerden birkaç onaylamayan bakış aldığını fark etti. Ne olmuş yani? En azından Harry, önceki hayatında Diagon Yolu'na yaptığı ilk yolculuğun aksine, bir Muggle *paçavrası* gibi giyinmemiştir.

Önceki *yaşamdan* farklı olan bir başka şey daha vardı - aslında oldukça farklı: Harry gözlük takmadığı ve alnında yara izi olmadığı için, Diagon Yolu'nda Harry Potter'ı Harry Potter *olarak* tanıyan tek bir kişi bile yoktu.

Gringotts'ta

Harry'nin Gringotts'ta yaptığı ilk şey, sözde Snape'in tavsiyesine uyarak, içine bozuk para koymak için dipsiz, tüy kadar hafif sihirli bir çanta almak oldu.

Harry, içinde yığınla altın, gümüş ve bronz sikke bulunan emanet kasası kendisine ilk gösterildiğinde şaşırmış gibi yapmak için çok uğraşmak zorunda kalmıştı. Söylemeye gerek yok, Harry'nin Snape'e Harry'nin Muggle kıyafetlerini aldığı için borcunu ödeyebilmesi için kırk galleon bulmak hiç de sorun değildi.

Harry bugün okul malzemeleri ve okul cübbesi alabilmek için çantaya bir sürü galleon attığında Snape ve goblin arabacısı için hiç de sürpriz olmadı-

-Ama Harry de hiçbir açıklama yapmadan çantaya birçok *orak* attı.

Neden oraklar? Şövalye Otobüsü'nün yolculuk başına on bir orak almasıyla, Harry artık on bir yaşındaki bir çocuğun dikkatini çekmeden ve Harry'nin bir yetişkinden Harry'yi sihirli bir şekilde bir yere götürmesini istemesine gerek kalmadan Britanya'da pek çok gezintiye çıkabilirdi.

Harry'nin şu andan 1 Eylül'e kadar olan zaman için *planları* vardı ve Dumbledore Harry'nin Privet Drive'da sıkışıp kaldığını düşünürse bu planlara büyük yardımı dokunacaktı, oysa hiçbir şey gerçeklerden daha farklı olamazdı.

Harry'nin yaklaşan gizli planlarından en önemlisi: 31 Temmuz'da, Harry'nin on birinci doğum gününde, Harry Gringotts'a dönmeyi planlıyordu.

Harry ve Snape Gringotts'un merdivenlerinden inerken, elini uzattı. "Gringotts anahtarım, lütfen."

Snape, "Okul müdürü anahtarın kendisine geri verilmesini istiyor. Müdür'ü mü kızdırmak istiyorum, yoksa cinleri mi?" Snape yürümeyi bıraktı, Harry'ye döndü, eğildi ve büyük bir ihtişamla anahtarı uzattı.

Snape selamını bitirdikten sonra Harry, İksir Ustası'nın yüzünde küçük bir gülümseme belirmediğini gördü.

Harry Gringotts'tan ayrıldıktan sonra, Harry (ve Snape) için büyülü alışveriş gezisi başladı. İlk durak: Harry'nin asasını almak.

Ollivander'ın asa dükkânında Harry, tıpkı önceki hayatında olduğu gibi, salladığı ilk yirmi kadar asa tarafından dışlandı. Sonunda Mr Ollivander dükkânının arkasından tozlu asa kutularını getirmek zorunda kaldı. Bundan kısa bir süre sonra, Harry'ye "çekirdeği Anka kuşu tüyü olan çobanpüskülü ağacından" yapılmış bir asa verildi. Harry'nin elinde asa sıcaktan yanıyormuş gibi hissetti.

Harry asasını salladı.

Asa *patladı*. Küçük bir asa parçası Harry'nin sol yanağına batacak kadar sert bir şekilde çarptı.

Snape alaycı bir ses tonuyla, "*Farklı* olmaya devam etmek zorunda mısınız, Bay Potter?" diye sordu.

Neyse ki, Harry kısa bir süre sonra uygun bir asa buldu: mürver ağacından ve thestral kalp telinden, on bir inç. Bu asa, asa dükkânının sahibi olan yaşlı adam Garrick Ollivander tarafından değil, Pliny Ollivander tarafından yapılmıştı.

"Snape, Bu eşsiz asanın Bay Potter'a uygun olması ne anlama geliyor?" diye sordu Bay Ollivander'a.

"Bu, Bay Potter'ın başarması gereken büyük bir görev olduğu anlamına geliyor. İçinde ölüm olan bir görev. *Sadece onun* başarabileceği bir görev," diye yanıtladı Asa Ustası.

Snape sert bir ifadeyle Bay Ollivander'a baktı.

Mr Ollivander sonra Harry'ye baktı. "Umarım zamanı geldiğinde karşılaştığın zorlukların üstesinden gelirsin."

"Ben de öyle," dedi zaman yolcusu çocuk.

"Yoksa zamansız ölürsün," dedi Ollivander kasvetli bir sesle.

Harry ve Snape asa dükkânından çıktıktan sonra Snape, "Doğum gününüz Mr Potter, Temmuz sonunda mı yoksa Ağustos başında mı?" diye sordu.

Harry sesini rahat tutmaya çalışarak, "Bugün 31 Temmuz. Bu ayın son günü." *Snape anlamış*, diye düşündü Harry.

Snape, "Acilen duymanız gereken bir şey biliyorum, Bay Potter, ama daha birkaç saat var. Kelimelerimi dikkatle seçmem gerekiyor."

Harry, Madam Malkin'in Her Durum İçin Cüppeler'inden, Hogwarts'ın istediği gibi üç değil, dört siyah okul cüppesi almıştı. Dahası, Harry okul cübbeleri için daha iyi bir malzeme ve bir yıllık Yeniden Hizalama Büyüsü için fazladan para ödedi. Harry ayrıca Yeniden Boyutlandırma Büyüsü'yle birlikte bir de resmi cübbe satın aldı.

Sandıkçada Harry her şeyi göze aldı. Dükkânın en pahalı sandığını satın aldı; bu sandığın üzerinde sadece bir goblin lanet bozucu ekibinin açabileceği kadar güvenlik büyüsü vardı. Snape, kaşlarını kaldırmasına rağmen, Harry'nin neden böyle güvenli bir sandık istediğini sormadı. Harry de Snape'e nedenini söylemedi: Harry Ron Weasley ile aynı yurt odasını paylaşmaya başlarsa, Ron'un Harry'nin okul sandığını kırmasına *imkân* yoktu!

Harry, Eeylops Baykuş Mağazası'ndan dişi bir karlı baykuş satın aldı. Harry Snape'e bu güzel kuşa "Hedwig" adını vereceğini söyledi.

Harry'nin alışveriş için uğrayacağı sadece iki yer kalmıştı: kitapçı Flourish and Blotts ve eczane.

Flourish and Blotts'da

Harry ve Snape kitapçıya girer girmez, Snape cebinden bir kâğıt çıkarıp Harry'ye uzattı. "Hogwarts'a girmeye aday öğrencilere mektup yazan sihirli kalem, büyücü bir aileden gelen ve Muggle olarak yetiştirilen biri için hiçbir talimat içermiyor. Muggle doğumlulara gönderilen mektupta, o çocukların bu dünyaya uyum sağlayabilmeleri için satın almaları gereken bazı kitaplar öneriliyor. Size önerim, önerilen tüm ekstra kitapları almanız ve hepsini okumanız, ayrıca büyücülük dünyası görgü kuralları üzerine bulabildiğiniz tüm kitapları okumanızdır. Bugün harcayacağınız para sizi gelecekte utançtan kurtaracaktır. Büyücü olarak yetiştirilen insanlar, özellikle de çocuklar, Muggle gibi davrandığınızda duygularınızı bağışlamayacaklardır."

Harry Snape'in düşünceliliğinden çok etkilendi ve içtenlikle teşekkür etti. Snape hesaplanmış bir planın parçası olmayan bir teşekkürü nasıl kabul edeceğini bilemiyormuş gibi görünüyordu.

Snape'in ek listesini cebine koyan Harry, kitap almaya başlamak için öne doğru adım attı.

Ön kapıdan on adım içeride Harry Potter kitaplarından oluşan özel bir sergi vardı. Kitapların üzerinde asılı bir tabelada "Yaşayan Çocuk bu yıl Hogwarts'a başlıyor!" yazıyordu.

Gerçek Harry Potter, Roy Locke'un *Harry Potter ve Korkunç Troller* adlı kitabını eline aldı. Harry'yi çok rahatsız eden şey, kapaktaki çocuğun yuvarlak, siyah gözlükler takması (Harry'nin düne kadar taktığı gibi) ve alnının sağ tarafında bir şimşek izi olmasıydı (Harry'nin alnını düne kadar kirleten şey gibi). Kapaktaki çocuğun, Harry'nin kendisi gibi, dağınık siyah saçları ve parlak yeşil gözleri vardı.

Zaman yolculuğu yapan Harry Potter, *Korkunç Troller*'in 2. sayfasında, kitaptaki Harry Potter'ın uzak bir akrabası ve onun karısı "George ve Rowena Potter" ile birlikte "mavi bir sarayda" yaşadığını okudu. Tiksinen Harry Potter (gerçek olan) kitabı büyük bir *gürültüyle* kapattı ve yerine koydu.

Harry, Hogwarts mektubunun ikinci sayfasında listelenmiş olan ders kitaplarını buldu ve Snape'ın kullanarak kitapları raflardan indirdi, sonra da seçilen kitapları Snape'in taşıdığı alışveriş sepetine koydu.

Alışveriş yaparken, Harry'nin gözüne kendi alışveriş sepetini taşıyan iyi giyimli bir Muggle adam ilişti ve Harry bu adama da Snape gibi yük katırlığı görevi verildiğini düşündü.

Harry adamın Justin Finch-Fletchley'nin babası ya da ikinci sınıf öğrencilerinden birinin babası olduğunu düşündü.

Snape kitapçının "Bitki Bilimi ve İksirler" bölümündeki raflardan *Bin Sihirli Bitki ve Mantar* ile *Sihirli Taslaklar ve İksirler*'i çekip çıkarmış ve bu iki kitabı alışveriş sepetine yerleştirmişti. Snape Harry'ye, "Aptal gibi görünmemenin karşılığında daha fazla para harcamaya razı mısın?" diye sordu.

"Satın almam gereken başka kitaplar görüyor musunuz? Tabii, onları da getir."

Snape iki kitap daha uzattı: *Yeni Başlayanlar İçin İksir Rehberi* ve *Temel İksir Hazırlama*, raftan sepete.

Bir dakika sonra, büyücü olarak yetiştirilen çocuklar için gerekli listedeki son kitap, *Karanlık Güçler: Kendini Koruma Rehberi*, alışveriş sepetine bıraktı.

Harry Hogwarts'a götürmesi gereken kitapların ve diğer şeylerin listesini katlarken, "Hâlâ bir kazan ve pirinç terazi almam gerekiyor. Bu konuda yardımınıza ihtiyacım olacak."

Snape başıyla onayladı. "Buradan sonra eczaneye, sonra da eve gideceğiz."

Harry diğer listeyi, dükkâna girdiklerinde Snape'in ona verdiği listeyi çıkardı. "Muggle doğumlular için yazılmış bu kitapları nerede bulabilirim?"

"Muggle'lar ve Muggle doğumlular' bölümünde. Beni takip edin."

Harry ve Snape bir köşeyi döndüler ve Harry'nin nefesi kesildi. Harry'nin önünde duran, geçen hayattaki ilk trenin o iyi hatırlanan gür saçlı, on bir yaşındaki kızıydı. Şimdi görünüşe göre iki kat güçlü bir Tezahurat Büyüsü'ne maruz kalmıştı. Hermione, Harry'nin alışveriş sepeti taşırken gördüğü iyi giyimli Muggle adamla sohbet ediyordu. Hermione'nin sol elinde bir kitap vardı ve kitabı bir kondüktörün sopası gibi sallıyordu.

Harry sevinçle gülmek istedi. Şu anda Hermione o kadar Hermione'ce davranıyordu ki!

"-Matematik, fen ya da büyülü olmayan tarih öğretmiyor ve bu üzücü, ama burada okula gittiğimde, Crawley'de asla öğrenemeyeceğim pek çok şey öğreneceğim! İyileştirici iksirleri nasıl hazırlayacağımı, mum ya da meşale olmadan nasıl ışık üreteceğimi ve çöpleri nasıl

Güller. Baba, ! Harry Potter da bu yıl okula geliyor, umarım onunla tanışırım!"

Hermionenin babasının taşıdığı alışveriş sepetinde en üstteki kitabın *Harry Potter ve Korkunç İnferi* olduğunu fark eden *Harry* dehşete kapıldı.

Harry, Granger'ın alışveriş sepetine uzanıp *Korkunç İnferi* kitabını aldı ve yakındaki bir sandalyeye bıraktı. "Paranı sakla. Bu kitap yalandan başka bir şey değildir."

Her iki Granger da şaşkınlıkla Harry'ye baktı. Sonra Hermione *Korkunç İnferi* kitabını aldı ve alışveriş sepetine geri attı.

"Nasıl böyle saçma şeyler söylersin?" Hermione, çikolata rengi gözleri parlayarak Harryye sordu. "Mr Locke'un yazdıkları doğru olmasaydı, kitabını basmazlardı!"

Harry, "Bu Harry Potter kitabının yalan olduğunu biliyorum çünkü *ben* Harry Potter'ım," dedi.

"Hayır, değilsin!" Hermione öyle dedi. "Gözlük takmıyorsun. Ve" -kitap tutmayan eli şimdi Harry'nin perçemini yukarı çekmek için öne atıldı- "alnında yıldırım izi de yok."

"Öyle *değil mi?*" dedi Snape. Harry'nin alnına baktı. "Gerçekten de yok, Mr Potter. *Bu* nasıl oldu?"

Harry omuz silkti. "Yara izini on yıl önce aldım. Soldu. Olur böyle şeyler." Harry, *Snape'e beni ziyaret etmeden sadece birkaç saat önce yara izini sihirle kendim sildiğimi söyleyecek değilim*, diye düşündü.

Bu sırada Hermione Snape'i sorguya çekiyordu: "Ona 'Bay Potter' dedin. Ona neden öyle dedin?"

"*Sakin* olun profesör," diye uyardı Harry. Harry, Snape'in küçük çocukların içini sözlü olarak boşaltma konusunda oldukça yetenekli iyi biliyordu ve Harry

Snape'in Hermione'yi azarlamasını istiyorum.

Hermione'nin öfkesi anında yok oldu. Snape'e, "Hogwarts'ta profesör müsün?" diye sordu kız gibi bir sesle.

Snape cevap verdi, "Sorularınızı ters sırayla cevaplayacağım. Ben Severus Snape, Hogwarts'ta İksir Ustası olarak çalışmanın yanı sıra yedi yıl boyunca İksir dersi veriyorum. Zamanım elverdiğinde, iksirler üzerine özgün araştırmalar da yapıyorum. Bay Potter'ı nereden tanıyorum? Dün onu Muggle teyzesi ve onun Muggle ailesiyle birlikte yaşadığı evde ziyaret ettim. Bay Potter'ın teyzesini ve annesini, ben ve iki kız da çocukken tanıyordum."

Hermione şaşkın görünüyordu. Harry'ye sordu, "Annenin kız kardeşiyle mi yaşıyorsun? Altıncı kuzenin George'la *değil mi?*"

Harry, "Sana kitabın yalan olduğunu *söylemiştim*," dedi.

Hermione bir kitabın yalan söyleyebileceği fikri karşısında tamamen şok olmuş, ağzı açık kalmış ve afallamış görünüyordu.

Snape, "Ancak kapaktaki çocuğun gerçek Mr Potter ve babası gibi dağınık siyah saçları var; ve kapaktaki çocuğun Mr Potter ve annesi gibi parlak yeşil gözleri var. Bunun ima ettiklerinden ."

Dumbledore neye benzediğimi görmeleri için büyücüleri ve cadıları Little Whinging'e göndermekte bir sakınca görmüyor, ama akrabalarımın bana iyi davranıp davranmadığını kontrol etmeleri için büyülü insanlar göndermekte? Zahmet edemez.

Hermione'nin okul malzemelerini, ders kitaplarını ve *Hogwarts*'ı geçen Eylül'de aldığı çıktı: Geçen Eylül'de, neredeyse bir yıl önce. Hermione ve katırcı babası geçen Aralık ayında daha fazla kitap almak için Flourish and Blotts'a ikinci kez gitmişlerdi. İki Granger bir ay önce, Hermione için yaz tatili başladıktan sonraki ilk Pazar günü Flourish and Blotts'a üçüncü kez gitmişlerdi.

Harry ve Snape'in tesadüfen buldukları şey Hermione'nin *dördüncü* Flourish ve Blotts'a gezi.

Snape, "Muggle Doğumlular için Ek Okuma" listesindeki tüm kitapları, ayrıca büyücülük görgü kuralları üzerine iki kitabı raflardan indirmeye başladı ve onları taşıdığı alışveriş sepetine attı. Snape kitapları büyülerken (ve Dr. Granger bakarken) Harry'ye, "Mr Potter, buradaki işimizi bitirmeliyiz. Eczacıdan sonra sizi eve götürmeliyim, sonra da müdürle *konusmalıyız*," dedi, "durakladı," "*konusmalıyız*."

Tabii ki Hermione daha sonra Snape'e zorunlu ders kitabı dışında alması gereken İksir kitabı olup olmadığını sordu. Snape iki tavsiyede bulunduğu Hermione'nin gözleri parladı. Belli ki şimdi babasını kitapçının "Bitki Bilimi ve İksirler" bölümüne *sürüklemeye* ve fazladan iki kitap almaya hevesliydi.

Ama bunu yapmadan önce endişeyle Harry'ye baktı ve, "Umarım seni Hogwarts Ekspresi'nde görürüm, Harry. Sana sahtekâr dediğim için özür dilerim."

Harry ona gülümsedi. "Oraya önce *ben* varırsam, sen gelip beni bulursun. Oraya önce *sen* , ben gelip seni bulurum. Her iki durumda da adını öğreneceğim."

"Benim *adım mı? Adımı mı* öğrenmek istiyorsun?"

"Elbette! Adını bilmezsem nasıl arkadaş olabiliriz?" "Benimle

arkadaş olmak mı istiyorsun?"

Dr. Granger, "Adı Hermione," dedi, "adını yavaşça telaffuz etti, net bir şekilde telaffuz ediyordu," Granger. G-R-A-N-G-E-R. Hermione'nin beyni bazen takılıyor."

Harry, "Tanıştığımıza memnun oldum, Hermione Granger, *dostum*," dedi. Kız ve zaman yolcusu el sıkıştılar. "Profesör Snape'i duydunuz, gitmem gerek. Trende görüşürüz!"

Hermione sırtıyordu. "memnun oldum Profesör Snape. İksir dersini dört gözle bekliyorum. Güle güle, Harry Potter *arkadaşım*."

Harry, "Baykuşumu ara, sana yakında yazacağım," dedi.

Snape'le birlikte Harry'nin kitaplarının parasını ödemek için kasaya doğru yürürken Harry sırtıyordu. Hermione'yle ruh eşi olsalar da olmasalar da, diğer zaman çizgisinde, anne babası öldükten sonra ona ilk iyilik yapan kişinin Hermione olduğu gerçeği değişmemişti: Hermione onun gözlüklerini tamir etmişti. Şimdi Harry bu iyiliğe kendi iyiliğiyle karşılık veriyordu: eskiden arkadaşsız olan bu kıza arkadaşlığını üç ay erken veriyordu.

On beş dakika sonra

Harry ve Snape eczaneden çıktıktan sonra, Snape kendisini ve Harry'yi hayal kırıklığına uğrattı, sonra Snape Harry'yi Privet Drive, 4 Numara'nın yakınındaki parka yan yana Apparate etti.

Ama Snape neredeyse görünmezliklerini sona ve Harry'nin akrabalarının evine geri dönmeden önce, Snape Hayal Kırıklığına Boğma Büyüsü'nü ekledi.

Snape daha sonra Harry'ye Kehaneti, daha doğrusu Snape'in bildiği kadarıyla Kehaneti anlattı: "Karanlık Lord'u yok etme gücüne sahip olan kişi yaklaşıyor... ona üç kez karşı gelenlerden doğan, yedinci ay ölürken doğan..."

Sonra Snape, "Kehanetin geri kalanını bilmiyorum. Kehanetin gerçekleşip gerçekleşmediğini ya da hâlâ aktif olup olmadığını bilmiyorum, gerçi Bay Ollivander'ın sözleri kehanetin hâlâ geçerli olduğunu ima ediyor. Dumbledore bana bunu açıkça söylememiş olsa da, müdürün Karanlık Lord'un hâlâ hayatta olduğuna inandığına inanıyorum - müdür ketumdur. Ama kehanetin öznesi, 'Karanlık Lord'u yok edecek güce sahip olan kişi'? O *sensin*, Harry Potter. Bundan eminim."

Harry durdu, düşünür gibi oldu, sonra, "Annemin ikinci yıl günlüğünü okumaya başladım. Kehanetlerin küçük cam küreler içinde saklandığı bir yerden söz ediyordu, ama neresi olduğunu yazmamıştı. *Sen biliyor musun?*"

"Kehanetler odası, Sihir Bakanlığı binasındaki Gizemler Dairesi'nin parçasıdır."

"Gizemler Departmanı, Sihir Bakanlığı. Gizemler Departmanı, Sihir Bakanlığı. Anladım."

"Sizi oraya götürmemi ve sonra dışarıda beklememi ister

misiniz?" "Teşekkür ederim ama hayır Profesör Snape. Bana

zaten yardım ettiniz.

fazlasıyla yeterli. Bir şekilde oraya gitmenin bir yolunu bulacağım."

Harry gürültülü, mor, büyülmüş bir otobüse binmekle ilgili tek bir *imada bile bulunmadı*.

Hedwig Hermione'ye Teslim Ediyor

Bölüm 7: Hedwig Hermione'ye Teslim Ediyor

7:30, Perşembe, 25 Temmuz

Numara 4, Privet Drive, Little Whinging, Surrey

Snape ve Harry Dursley'lerin evine girdiler ve doğruca üst kata, Harry'nin yatak odasına çıktılar. Snape Harry'nin ceplerinden hem Muggle hem de Diagon Yolu'ndan gelen minicik alışveriş torbalarını çıkardı; sonra da bu torbaları normal boyutlarına büyüttü. Büyütme işlemi tamamlandığında, Harry'nin yatağının üstündeki çarşafı kimse göremiyordu, çünkü yatağın üstünde giysiler, kitaplar ve başka şeyler (boş bir baykuş kafesi gibi) duruyordu.

Harry yardımları için Snape'e teşekkür etti, sonra Snape'le birlikte ön kapıya kadar yürüdü.

Snape Petunia Teyze'ye uzun uzun baktı ama bir şey söylemedi. Sonra Snape ön kapıyı açtı ve dışarı çıktı.

Vernon Enişte hemen paytak paytak Harry'ye yaklaştı ve "Bugün *acayip* şeyler almışsın evlat. Parayı nereden buldun?"

Harry soğukkanlılıkla cevap verdi, "Diş Perisi'nden. Biz büyücüler birbirimize destek oluruz."

Harry arkadan bir saldırı beklerken üst kata çıktı. Ama gelmedi.

Harry yatak odasına döndüğünde, Haroldus'un asasını kullanarak kapısını sihirli bir şekilde kilitledi. Sonra Harry'nin yeni aldıklarını yerleştirmek gibi mutlu bir sorunu vardı. Satın aldıklarının çoğunu süper güvenli sandığına koydu.

Her şey olması gereken yere yerleştirildikten sonra, Harry sessizce, "Grikil," dedi. Pop-Potter Malikanesi'nin baş ev cini ortaya çıktı.

Harry Greyclay'e Görünmezlik Pelerini'ni Potter Malikanesi'nden getirmesini söyledi. Sonra Harry Görünmezlik Pelerini'ni süper öğrenci sandığında sakladı.

Harry Görünmezlik Pelerini'ni kaldırdıktan sonra karlı baykuşuna baktı ve, "Hedwig, sana yapacak bir şey verelim," dedi.

Harry Hermione'ye bir mesaj göndermeye başladı.

19:30, Hogwarts SOW&W'de

Müdür, Snape'in şatonun ön kapısından geçmesine izin verdi.

Müdür, Snape'in avludan geçip Büyük Salon'a girmesine izin verdi.

Müdür, Snape'in profesörlerin odasına giden yürümesine ve kendi dairesine girmesine izin verdi.

Snape, Hogwarts ev cini Swotty'den oturma odasında ona akşam yemeği getirmesini istemişti. *Bir* tepsi sıcak yemek belirdi. Snape yemeğin ilk lokmasını ağzına götürmek üzereydi ki, Hogwarts ev-elflerinin başı Wrinkly belirdi. "Profesör Snapeey," dedi Wrinkly, "Sakallı müdür hemen ofisine gelmenizi istiyor."

Snape içini çekti ve yemek tepsisinin üzerine bir Durağanlık Büyüsü koydu.

Sonra Snape küçük bir isyan eylemi gerçekleştirdi: Snape, floo'dan geçip hemen müdürün odasında görünmek yerine, Wrinkly'ye, "Ofisine yürüyerek gideceğim. Günün çoğunu ayakta geçirdim ve bacaklarım tutuldu."

Wrinkly başını salladı ve kendini attı.

"Ah, Severus," dedi müdür Snape'i nazikçe selamlayarak, "Harry'nin James Potter'ın oğlundan çok daha fazlası olduğunu keşfettin mi?"

Snape manipölasyon girişimini fark etti: *Harry Potter, James Potter'ın oğlu. James'ten nefret ediyorsun, o yüzden Harry'den de nefret ettiğinden emin ol.*

Snape cevap verdi, "Çocuk Potter'ın oğlu değil, saçı dışında. Çocuk babasının Hogwarts'ta bir zorba olduğunu öğrendikten sonra James Potter hakkında başka soru sormadı."

"Harry babası hakkında bir şey bilmek istemiyor muydu? Buna inanmakta zorlanıyorum."

"Çocuğun James Potter hakkında soru sorması gereken kişinin *ben* olmadığımı açıkça belirttim. Öte yandan, çocuğun *annesini* Lily Hogwarts'taki her yıl için bir tane olmak üzere yedi günlük yazmış. Potter, Lily'nin ilk yılını ayrıntılı olarak anlatan ilk günlüğü okumuş ve ikinci yılının bir bölümünü de okumuş."

Dumbledore hasta görünüyordu. "Harry annesinin Hogwarts'taki tüm hayatını mı okuyor?"

Snape, diye düşündü, *Ha! Durduramayacağınız gerçekler ve fikirler konusunda güvenilir bir kaynağı varken, çocuğu manipüle etmek için bilgi kontrolünü pek kullanamazsınız, değil mi müdür bey?*

Sonra müdür sahte bir neşeyle ekledi: "Umarım Lily *benim hakkımda* iyi şeylerden başka bir şey yazmamıştır."

Snape, "Muhtemelen öyledir," diye cevap verdi. *Oğlu söz konusu olduğunda bunun size bir yardımı dokunmayacaktır.*

Okul müdürü şimdi öne doğru eğildi ve bir iş adamı havasına büründü. "Bana bugün Harry'yle Diagon Yolu'na yaptığınız alışveriş gezisini anlatın."

Snape, "Diagon Yolu'na gitmeden önce Potter'ı Little Whinging Alışveriş Merkezi'ne götürdüm-" dedi.

"Bir *Muggle* dükkanı mı?"

"Bir *grup* *Muggle* dükkânı. Potter'ın Diagon Yolu'na girmeden önce umutsuzca yeni *Muggle* kıyafetlerine ihtiyacı vardı - 'ın bu sabaha kadar sahip olduğu tek kıyafet *şışko* kuzeninin eskileriydi."

Müdür inanmamış görünüyordu.

Snape devam etti, "Diagon Yolu'ndaki büyücülerin Lily'nin oğluna ilk bakışlarında dokuz yaşında bir *serseri çocuk* gibi görünmesine izin verecek değildim."

"Severus, Harry'nin kıyafetleri konusunda abarttığına *eminim*. Senin sempatinle oynuyordu. *Eminim* siz ikiniz daha fazlasını almadan önce de gardırobunda güzel kıyafetleri vardı."

"*Sen* nereden biliyorsun Albus?" Snape'in saygısızlığı sakallı olanı şok etmek içindi. "On yıldır o eve *bir kez bile* , Potter'ın senden neden bu kadar *nefret ettiğini* sanıyorsun?"

"*Nefret* etmek ağır bir kelime, Severus. Harry'nin bana karşı hissettikleri o kadar da kötü değil."

"Potter Minerva'ya yazdığı mektupta, 'Albus Dumbledore'dan nefret ediyorum, onunla hiç tanışmamış olsam bile,' diyordu. O kısmı kaçırdın mı?"

Müdür bunu elinin tersiyle itti. "Ben o cümleyi bir çocuğun aşırı dramatik olduğunu göstermek için kurdum."

"Müdür Bey, sinir bozucu bir alışkanlığınız var. Biri size önyargılarınıza ters düşen bir şey söylediğinde, *asla* 'Peki, peki. Sanırım yanılmışım' demezsiniz. Hayır, kendinize karşınızdakinin yalan söylediğini, abarttığını, yanıldığını ya da şaka yaptığını söylüyorsunuz. Peki neden şimdi zamanımı boşa harcıyorum ve tabiri caizse yemeğim soğuyor? *Belli* ki benim ve *Potter*'ın söyleyeceklerini duymak istemiyorsunuz. Sizi *uyarmaya* çalışıyorum."

"Severus-"

"Potter'ı evinde ziyaret etmeyi kabul ettiğimde, bana Potter'ın vasilerinin Lily'nin sihirden nefret eden kız kardeşi Petunia ve Petunia'nın sihirden nefret eden kocası olduğunu söylemeyi ihmal ettin. Dün Potter'ı aç bıraktıklarını gördüm ve büyü gücüm üzerine yemin edebilirim ki Potter'ın iyileşmemiş kırık kemikleri var. Potter'ın iki katı ağırlığındaki oğulları da Potter'a karşı en az anne babası kadar acımasız. Üç Dursley de Potter'a, onun sözleriyle, 'Karayıpli bir şeker fabrikası kölesi' gibi davranmaktadır. "

"Elbette Severus, Harry-"

"Ve Potter tüm sorunları için *seni* suçluyor - konuşmamız sırasında *iki* kez Manchester Büyülü Akademisi'nden bahsetti ve Potter bana sen müdür olduğun sürece Hogwarts'a 'asla' gitmeyeceğini söyledi."

Okul müdürü gülümsedi. "Ama şimdi Harry Hogwarts'a girmeyi kabul etti, belli ki onu ikna etmişsin. İyi iş çıkardın."

Snape başını salladı. "Onu mantıksal argümanlarla ikna etmedim, çünkü yapabileceğim tüm mantıksal argümanlar Potter'ın buraya *gelmemesi* gerektiğini söylüyordu. Onu güzel sözlerden oluşan bir bulutun içinde kandırmadım da." *Her zamanki gibi Albus* konuşmadı. "Bunun yerine, Potter'a yeminler ettim. Ben yemin ettikten sonra, o da Hogwarts'a gelmeyi kabul etti."

"*Ne yemini?*" diye sordu müdür. "İfadesi neydi?" "Bu onunla benim aramda. bilmenize gerek yok." "Bana söylemen için *ısrar* ediyorum, Severus! Ben Harry'nin büyü koruyucusuyum!"

"Gerçekten mi? Sanmıyorum. Bir vasi, vasisi olduğu çocuğa *yardım eder*. Çocuğu prensip olarak ondan nefret eden akrabalarına terk ettiniz, sonra da Potter'a hiç yardım etmediniz. Potter'ın vasisi olma görevini yerine getirdiğinizi görmemin tek yolu, müdür bey, Gringotts kasasının anahtarını elinize almış olmanızdır. Bu da bana şunu hatırlattı: Anahtar artık *Potter*'da ve son on yıldır ailesinin parasını harcayabilmenizden hiç memnun olmadı."

"Harry'yle ilgili yaptığım her şeyi Yüce İylilik için yaptım. Şimdi tekrar söylüyorum Severus, çocukça davranma ve gevezelik etme, Harry'ye hangi yeminleri ettiğini bana söylemen konusunda *ısrar ediyorum*."

Snape, "Albus, sana bir tavsiye: Potter'a Büyük Salon'da, yemek saatinde, onu on yıl boyunca 'Yüce İylilik için' bir cehennem çukurunda bıraktığını söyleme. Potter'ın vereceği yanıt hoşuna gitmeyecek, ki bu yanıt muhtemelen Gelecek *Postası*'nda aynen yer alacaktır. Şimdi izninizle, acıktım ve bu toplantı anlamsız."

Snape müdürün odasından çıktı. *Merdivenlerden* inerken, "Acaba Potter'a Kehanet'in bir bölümünü anlattığımı söyleseydim müdür nasıl tepki verirdi?" diye düşündü.

On beş dakika sonra

Akşam 8'de, Granger House

Crawley, Batı Sussex, İngiltere'de

Emma Granger ve kızı Hermione mutfakta bulaşık makinesini dolduruyorlardı. Saat akşam olduğunu gösterse de, Temmuz ayında güneş hâlâ tepedeydi.

Hermione bu gece, Dan'le birlikte büyücü kitapçısından döndükten saatler sonra bile *oldukça* konuşkan ve neşeliydi. Eğer Granger'ların evinde şeker yasaklanmamış olsaydı, Emma Hermione'nin şeker krizine girdiğine *ikna* olurdu.

Emma, Hermione'nin bugün Harry Potter adında ünlü bir büyücü çocukla tanıştığını ve ikisinin artık arkadaş olduklarını anladı. Hermione'nin daha önce hiç arkadaşı olmamıştı, zavallı kız.

Ta-ta-ta-ta-tap.

"Bu ses de ne?" Emma mutfığa bakarak sordu. Bu sesi daha önce hiç duymadığından emindi. Acaba

Buzdolabı bozuluyor mu?

Ta-ta-tap.

"Bu bir *baykuş!*" Hermione haykırdı. "Mutfak penceresinde bir baykuş var."

Hermione koşup tabureyi getirirken, Emma lavaboların üstündeki pencereden içeri baktı. Camın diğer tarafında on beş santim boyunda, bembeyaz bir baykuş duruyordu. Ama baykuş Emma'ya bakmıyordu, baykuşun yüzü, kız elinde tabureyle lavabolara doğru koşarken *Hermione*'yi izliyordu.

Hermione planını söylememişti ve annesi de çok geç olana kadar planı tahmin edememişti. Hermione tabureyi lavaboların yanındaki zemine bıraktı, tabureye tırmandı ve ekstra boyuyla öne doğru eğilerek kilidini açtı. Baykuş

-

"*Hermione!* Bunu neden yaptın? Kuşun hastalıkları olabilirdi!"

-Mutfak masasının bir köşesine kondu, sonra baykuş Emma ve Hermione'ye bakacak şekilde kondu. Beyaz baykuş bir bacağını dışarı uzattı.

Baykuşun *Emma*'ya bakmadığını fark etti, baykuş *Hermione*'ye devam ediyordu.

Emma kuşa doğru birkaç adım attı, ellerini ve kollarını (Emma'nın umduğu gibi) tehditkâr bir şekilde hareket ettirdi. "Kötü kuş! *Kötü kuş!* Git buradan! Pencereden uç!"

Beyaz baykuş Emma'ya sadece kısa bir süre baktı ve Emma baykuşun bakışını "*Uyuşturucu mu aldın sen?*" diye yorumladı. Sonra baykuşun bakışları, şimdi korkusuzca büyük beyaz baykuşa yaklaşan Hermione'ye döndü.

"Hermione, *yapma!* Bu *güvenli* değil!"

"Anne, sanırım bu bir posta baykuşu." Emma'nın boş bakışları üzerine Hermione açıkladı, "Sihirli ve mektup getiren bir baykuş. Sanırım *Harry*

Potter gönderdi! Bak, bacağına sarılı bir kağıt şeridi ."

Hermione rulo halindeki kâğıdın açılmasını engelleyen lastiği çıkardı, ardından tutulan bacağı çevreleyen kâğıt şeridi kaldırdı ve kâğıt şeridi açtı. Baykuş, üzerinde durmak için bacağını geri aldı, ancak başka hiçbir hareket yapmadı. Baykuşun tüm dikkati Hermione'nin üzerindeydi; Emma görmezden gelinmeye devam etti.

Dan mutfığa girdi. "Bu heyecan da ne?" Sonra Dan açık mutfak penceresini ve mutfak masasının üzerindeki büyük beyaz baykuşu fark etmiş olmalı. "Sanırım Harry Potter 'Baykuşumu ' dediğinde bunu kastetmişti. Notta ne yazıyor?"

Emma ağzından kaçırdı, "Bu seni *rahatsız* etmiyor mu? Hermione'ye bir *kuş* tarafından mesaj iletilmesi? *Hastalıklı* olabilir *mi*?"

"Emma, çocukla *tanıştım*. Hermione'ye hastalıklı bir şey göndereceğinden şüpheliyim. Her neyse, Hermione, Harry ne yazmış?"

Hermione, "Yazı çok *küçük*," diye yorum yaptı.

Sonra yüksek sesle okudu: "Sevgili Hermione, bugün seninle tanıştığımıza ve arkadaşım olmak istemene sevindim.

"Şu anda bir deney yapıyorum. Bunu alıp almadığınızı görmek istiyorum, sonra sizden bir mesaj alıyorum, pul satın almamıza ve Royal Mail kullanmamıza gerek kalmadan.

"Bana cevap yazmanı, sonra mesajını Hedwig'in bacağına sarmanı, sonra da bacağından düşmemesi için mesajın etrafına lastik geçirmeni istiyorum. Ne yazdığınız önemli değil, 'Mesaj alındı' yeterli.

"Baykuşlar et yiyicidir ve mektubunu aldıktan sonra baykuşa et bahşiş vermek gelenekseldir. Baykuşlar pastırmaya bayılırlar. Ancak kahvaltı zamanı dışında muhtemelen hiç pastırmanız olmadığından, annemin ailesinin yaptığını yapın: Annem okula baykuş gönderirken

büyükannem ve büyükbabam buzdolabında açık bir kutu tavuk parçaları bulundurulardı.

"baykuşu bir mektupla birlikte gönderdiğimde, baykuşa ya 'Cevap bekle' ya da 'Cevap gerekmiyor' derim. Eğer Hedwig'e 'Cevap beklenmiyor' deseydim, sen mesajı alır almaz pencereden uçup giderdi.

"Hermione, arkadaşın olmak için can atıyorum. *Ne kadar* istekli? Sana gönderdiğim ilk baykuş postası mesajım. Umarım yakında senden haber alırım.

"Harry Potter

"Not: Crawley'deki evinizde, Hogwarts'ta ya da Marsilya'da tatilde olmanız fark etmez, bir posta baykuşu sizi her zaman bulur. Hedwig'e bana götürmesi için bir şey verdiysen, benim için de aynı şey geçerli. Sihri seviyorum."

Hermione başını kaldırıp beyaz baykuşla göz göze geldi ve, "Lütfen Hedwig, burada kal!" dedi.

Saniyeler sonra, Doktor Granger'lar kızlarının merdivenleri hızla çıkarken çıkardığı *thu-thu-thu-thu-thump* sesini duydular. Bir dakikadan kısa bir süre sonra Hermione elinde boş bir kâğıt, bir makas ve Biro kalemiyle mutfığa geri döndü.

On beş dakika sonra

Dan Granger, Hermione'nin yarım sayfa yazı yazmasının uzun zaman aldığını gördü. Dakikalarca kızının kalemi kıpırdamadı; ve kalemin hareketsiz kaldığı o anlarda Hermione kaşlarını çatıyordu. Dan'in tahmin etmesi gerekirse, Hermione yeni arkadaşına ne yazacağını kara kara düşünüyordu.

Tüm bu süre boyunca, beyaz baykuş hiçbir sabırsızlık belirtisi göstermeden bekledi.

Hermione sonunda oflayıp puflayarak makasla kağıdın üzerinde yazı olan yarısını boş olan yarısından ayırdığında Dan kızına, "Bir şey ekleyebilir miyim?" diye sordu.

Hermione babasına kalemi ve yarım sayfayı uzattı. Yarım sayfanın sağ üst köşesinde küçük bir boşluk vardı; Dan oraya, "Ters çevir=>" yazdı. Yarım sayfanın arkasındaki boş yere Dan, "Sevgili Harry, Dan ve Emma Granger seni bu yaz Crawley'deki evimizi ziyaret etmeye davet ediyor," diye yazdı.

Dan bunu yazdıktan sonra kızından bir kucak aldı ama *bu* nükleer güçlüydü.

Yarım saat sonra

Harry, Hermione'den gelen baykuş postasını okurken gülümsedi.

25 Temmuz, 1991

Bana yazmak için baykuşunuzu kullandığınız için teşekkür ederim.

Dönem başlayana kadar hayatımda pek bir şey olmuyor. Baykuşun geldiğinde, annem ve ben bulaşık yıkıyorduk. Hedwig'in evimize girmesine izin verdiğimde annem çıldırdı!

Bu yıl okuduğum kitaplara göre, her sihirli çocuk Hogwarts mektubunu almadan önce kazara sihir yapıyor. Siz hangi kazara sihri yaptınız? İşte benim hikayem.

Altı ya da yedi yaşındaydım ve videoda Oz'a Dönüş'ü izliyordum ve filmin sonuna yaklaşmıştım. Ailem bana filmi durdurmamı ve kısa bir süreliğine onlarla bir yere gitmemi söyledi. (Kasap dükkanı? Manav?) Her neyse, evde kalıp filmin sonunu izlemeyi çok istiyordum ama hayır, olmaz dediler. Kızgındım, çünkü kısa süreler için evde yalnız bırakılabilecek kadar olgun olduğumu zaten kanıtlamıştım (en azından ben öyle sanıyordum). Babam kaseti çıkardı ve filmi kapattı.

sonra televizyonu kapattı ve ", Hermione." dedi. İşte o zaman televizyon ekranı patladı.

Annem, ben dört hikaye kitabının yatak odamdaki raftan fırlayıp odanın öbür ucuna, elime doğru süzüldüğünü iddia ediyor ama ben bunu hatırlamıyorum.

Arkadaşın, Hermione Granger

(Farklı el yazısıyla) Ters çevir=>

Sevgili Harry, Dan ve Emma Granger seni bu yaz Crawley'deki evimizi ziyaret etmeye davet ediyor.

Harry kısa süre sonra iki mesaj gönderdi: biri yaşlı Granger'lara, diğeri de Hermione'ye. Doktor Granger'lara gönderilen mesajda, "Doğum günüm önümüzdeki Çarşamba, ayın 31'i. Bu akşam evinize gelmem için uygun bir gün mü? O zaman on bir yaşıma giriyorum."

Harry üç Granger'a 31 Temmuz için planladığı başka etkinlikler olduğuna dair hiçbir ipucu vermedi. Harry'nin on birinci doğum günü, Harry'nin Büyücü Britanya'ya "Yaşayan Çocuk "un "sadece Harry" olmadığını göstereceği gündü. Harry, *Albus Dumbledore, dikkat et,* diye düşündü. *Rahat hayatın rahatsız edici bir hal almak üzere.*

Harry'nin On Birinci Doğum Günü

Bölüm 8: Harry'nin On Birinci Doğum Günü

Altı gün sonra: Çarşamba, 31 Temmuz

Son altı gün Privet Drive, 4 Numara'da yaşayan üç Dursley için *farklı* geçmişti. Dursley'ler, Harry'nin onlara karşı beslediği *küçümsemenin*, daha önce gizlediği küçümsemenin artık açığa çıktığını anlamışlardı. Harry'nin amcası ve kuzeni de Harry'nin artık onlardan korkmadığını anlamışlardı ve eğer serseriler gibi davranmaya devam ederlerse, birkaç yıl içinde bir hesaplaşma *olacaktı*.

Harry de Petunia Teyze'yi küçümsüyordu ve bu onu rahatsız ediyor gibiydi. Önce izin istemeden Lily'nin günlüğünü okumaya çalıştığı için Harry'den özür diledi. Harry, Petunia'nın bundan sonra ona gerçek bir teyze gibi davranmaya başlamasının hoşuna gideceğine karar verdi, ama pek umutlu değildi.

Bu sabah saat dokuzda Harry Petunia Teyze'ye, "Bugün büyücülük var ve bütün gün evde olmayacağım. Bugünün yemeklerini hazırlamak ve bulaşıkları yıkamak sana düşecek. Yarın sabah görüşürüz." Harry gitmek için teyzesinden izin istemedi, sadece teyzesine gideceğini söyledi ve çıkıp gitti.

Harry kaldırıma çıktıktan iki dakika sonra Şövalye Otobüsü'ne adım atıyordu.

Harry tehlikeli mor mekanizmaya binerken gülümsüyordu, çünkü hayat güzeldi. Harry'nin *hem* kısa sürede mektup gönderme yöntemi, hem de işkolik bir baykuşu olduğu için, Harry ve Hermione son altı gün içinde pek çok mektuplaştılar. Son mektubunda Hermione *Aslan, Cadı ve Dolap*'ı yeniden okuyordu. Hermione'nin kitap raporu, aynı zamanda hevesli bir okuyucu olan küçük bir cadı kızın bakış açılarıydı.

Hermione mektuplarını parşömen üzerine tüy kalemle yazmaya başlamıştı. ("Hogwarts'a gitmeden önce pratik yapmam gerek.") Hermione, anne babasının Hogwarts'ın bu şekilde eski moda olduğunu keşfettiklerinde "gölmekten yerlere yattıklarını" yazmıştı.

Harry Şövalye Otobüsü'ne bindikten on dakika sonra, Sızdıran Kazan'a doğru yürüyordu.

Orada kimse onu tanımadı, çünkü Harry gözlük takmıyor ve yara izi göstermiyordu. Bir dakika sonra, Diagon Yolu'nda da kimse onu tanımadı.

Diğer yaşamında, Hagrid'in Harry'yi kitap ve okul malzemeleri almak için Diagon Yolu'na götürdüğü gündü ve *herkes* onu tanımıştı. O gün Sızdıran Kazan'a yaptığı ziyarete, yabancıların ona uzanıp dokunmasına dair anıları *korkutucuydu*.

Gringotts'ta

Harry'nin veznedarı sıkılmış görünüyordu. Ya da sinirli. Ya da her ikisi de.

Harry net bir sesle, "Günaydın Teller. Altınınız aksın ve düşmanlarınızın kanı ayaklarınızın altında biriksın. Ben Harry Potter ve Potter hesap yöneticisiyle görüşmek istiyorum, lütfen." Harry güven kasası anahtarını gösterdi.

Bu sözler veznedarın çok yardımcı olmasını sağladı (Harry bir parşömene birkaç kan damlası damlatınca kimliği doğrulandı). Harry, 1991 goblinlerinin 1998'de Gringotts'a girdiğini, sonra da bir ejderhanın sırtında Gringotts'tan çıktığını bilmemelerinin ne kadar *hoş* olduğunu düşündü.

Veznedar kısa süre sonra Harry'ye "Potter hesap yöneticisine" kadar eşlik etti - Potter ailesinin arması kapısının üzerindeydi. Kapıdan içeri girerken, Harry savaşa hazırlandı-

Ruh-James ve Ruh-Lily, Harry'yi Potter'ın hesap yöneticisi Bronzedagger hakkında uyarmışlardı. Harry'nin ailesi de onu uyarmıştı: Bronzedagger Dumbledore'un cebindeydi.

"Bana Gringotts'un bugün size nasıl yardımcı olabileceğini anlatın, Bay Potter," dedi Bronzedagger.

Harry cevap verdi, "Bugün benim on birinci yaş günüm. Potter'ın Varisi yüzüğümü almak, ailemin vasiyetlerini okumak ve emanet kasamın denetlenmesini organize etmek istiyorum."

"Ee, bir kasayı denetlemek ücret gerektirir-"

"Ben de öderim."

"-ve Müdür Ragnok'un imzasını gerektiriyor. Şimdi getiriyorum. Lütfen burada bekleyin."

Bronzedagger aceleyle ofisinin kapısından çıkıp dışarıdaki koridora yöneldi. Harry sessizce Bronzedagger'ı koridorda takip etti ve goblinin hızla uzaklaşmasını izledi.

Koridorun tavanına Goblin harfleriyle yazılmış tabelalar asılmıştı. Tabelaların küçüktü ve belirli bir kapının ardında kimin ya da neyin olduğunu bildiriyordu.

Daha büyük bir tabelada Goblin metninin yanı sıra bir sağ ok ve bir baykuş resmi vardı; bu tabelada açıkça *Burası Mesaj Merkezi* yazıyordu.

Başka bir tabelada Goblin yazısı, bir sol ok ve bir taç resmi vardı. Harry, burası *Müdür Ragnok'un ofisi*, diye düşündü. Ama Bronzedagger'ın gittiği yer orası *değildi*. Ya Bronzedagger bir baykuşla bir tacı ayırt edemiyordu ya da goblin birine bir mesaj göndermek üzereydi.

Harry koridorda üç goblin askeri gördü, her birinin elinde iki başlı büyük bir balta vardı. Harry Bronzedagger'ı işaret ederek, "*Durun!*" diye bağırdı.

O cin! Kendisine rüşvet veren büyücüyü uyarmaya niyetli!"

Üç goblin askeri de koşmaya başladı - biri Bronzedagger'ın peşinden koştu, biri Ragnok'un ofisine koşup kapıyı çaldı ve üçüncü goblin askeri Harry'ye yöneldi. İki saniye sonra, Harry o askerin baltasının tepesini göğsüne bastırmıştı.

Bu acıtmıyordu, ama Harry ani bir hareket yapmak üzere değildi.

Bir dakika sonra

Harry'ye Müdür Ragnok, "Büyücü, askerlerimden neden birini tutuklamalarını talep ettiğini söyle," diye emretti. Ragnok sinirlenmiş görünüyordu. Bu arada, goblin baltası hâlâ Harry'nin göğsüne bastırılıyordu.

Gringotts'taki goblinlerin neredeyse tamamı vücutlarına göre dikilmiş Muggle iş kıyafetleri giyiyordu. Goblin askerleri ise zincir zırh giyerlerdi. Müdür Ragnok hem zincir zırh hem de üzerinde beyaz Goblin yazısı olan siyah bir pelerin giyiyordu. Ayrıca, Ragnok sırt kını olan bir kılıç takıyordu.

Harry sakinliğini korudu. "Bugün benim on birinci yaş günüm. Bronzedagger'a Potter Varisi yüzüğümü almak, ailemin vasiyetlerini okumak ve emanet kasamın denetlenmesini istemek istediğimi söyledim. Denetim için benden bir ücret talep edileceğini -ki bunu ödemekte bir sakınca görmüyorum- ve senin imzana ihtiyacı olduğunu söyledi."

Ragnok *hırladı*. Ses insanlık dışıydı.

Tam o sırada Mesaj Merkezi'nde bir kargaşa oldu. Bronzedagger ellerini havaya kaldırarak Mesaj Merkezi'nden koridora doğru geri çekildi. Bronzedagger'ın peşine düşen goblin askeri şimdi çift baltasının düz kısmıyla ona vuruyordu. Goblin asker bir kâğıt parçasını yere öfkeli bir şekilde bağırdı.

Çift baltasını birinin hassas etini tehdit etmek yerine tören pozisyonunda tutan üçüncü goblin askeri, kâğıdı alıp Ragnok'a götürmek için koştu.

Ragnok kâğıda bir göz attıktan sonra Gobbledygook sözcükleriyle komutlar yağdırdı. Bronzedagger'ın yanındaki goblin asker boynunu boydan boya kesti, sonra da tüm kanı (Bronzedagger'ın cesedinin alt kısmının yok olmasının yanı sıra) sessizce yok etti.

İki dakika sonra, hala koridorda

Ragnok ve Harry hâlâ rahmetli Bronzedagger'ın ofisinin önünde duruyorlardı. Harry Gobbledygook'u anlamıyordu, ama anlaşılan Ragnok'la birlikte birini bekliyorlardı. Harry'yi baltasıyla tehdit eden goblin askeri şimdi iki adım ötede duruyordu ve baltası geçit töreni pozisyonundaydı.

Bronzedagger'ın kafasını kesen asker hemen ardından kafayla birlikte oradan ayrılmıştı.

Şimdi üçüncü goblin askeri, Harry'nin önceki yaşamından belli belirsiz tanıdığı, ince çizgili takım elbiseli bir goblinle birlikte Ragnok'a doğru yürüyordu. Bu goblin askeri yumruğunu göğüs kemiğine vurarak Ragnok'u selamladı, sonra geri çekildi ve baltasını tören pozisyonuna getirdi.

Ragnok yeni gelen goblinle Harry'nin anlayabileceği şekilde İngilizce konuştu: "Kıdemli Veznedar Axefrenzy, terfi etmen gerekiyor. Artık Potter Hesap Yöneticisi sensin. Bronzedagger'ın ofisine taşın; artık ona ihtiyacı yok. Kişisel eşyalarını kutula ve koridora koy. Bay Potter'ın sizinle bir işi var - Bronzedagger'ın düzgün bir şekilde yerine getiremediği bir iş."

Axefrenzy, Ragnok'a teşekkür edip derin bir selam verdikten sonra aceleyle Bronzedagger'ın ofisine giden kapıdan geçti.

Ragnok Potter'ın müşteri yöneticisinin ofisinin üzerindeki tabelayı sihirli bir şekilde değiştirdi. Harry, "Müdür Ragnok?" dediğinde Ragnok uzaklaşmak için dönüyordu.

"Bana teşekkür etmenize gerek yok, genç Bay Potter," diye yanıtladı Ragnok. "Vakit nakittir."

"Nasıl isterseniz, müdür bey," diye yanıtladı Harry. "Ama müşteri yöneticimle konuştuktan sonra bugün sizinle konuşmanın yapılacaklar listemde olduğunu söylemek istedim."

Ragnok'un tavrı temkinli bir hal aldı - önceki yaşamında *sık sık* Yaşayan Çocuk'tan bir "iyilik" isteyen insanlar tarafından yaklaşılan Harry, bu temkinliliği iyi anlıyordu. Ragnok şimdi, "Benimle ne hakkında konuşmak istiyorsun?" diye sordu.

Harry, "Bir Gringotts kasasında -benimkinde değil- tüm Goblin Ulusu'nun şerefini lekeleyen bir şey var. Ama burada, koridorda böyle bir şeyi tartışmanın yeri değil."

"Pekâlâ. Eğer konu söylediğiniz gibiyse, görüşmeye izin vereceğim." Sonra Ragnok anlamlı anlamlı Axefrenzy'nin kapısına baktı. *Bay Potter, çalışanımı bekletmeyin. Vakit nakittir.*

Axefrenzy'nin ofisinde

(Yepyeni Potter hesap yöneticisinin ofisi)

Harry kapıdan içeri adımını atar atmaz, "Terfin için tebrikler Axefrenzy. Önümüzdeki yıllarda ikimiz de altınla yıkanalım."

Axefrenzy cevap verdi, "Teşekkür ederim. Ama bu arada lütfen bana karşı sabırlı olun Bay Potter. Siz tam karşımda otururken hesabınızı tanımak zorunda kalıyorum."

Harry kıkırdadı. "Ve bugün on bir yaşıma girdim, yani tüm bunlar *Ben* de."

"Gerçekten mi? Geleneksel goblin selamlaşmalarını biliyorsun. Çoğu büyülü insan bunları bilmez." Axefrenzy *onları öğrenmeye zahmet edemeyeceklerini* ima etti.

"Annemin günlüklerini okuyordum. Bir Muggle doğumlu olarak, 'Büyücü Britanya'nın zaman içinde test edilmiş eski geleneklerinin' çoğunun *saçmalık* olduğunu düşünüyordu."

Axefrenzy büyük bir defteri kapatıp bir kenara koyarken sırıttı. "Gringotts bugün, *on birinci doğum gününüzde* size nasıl yardımcı olabilir Bay Potter?" Axefrenzy'nin dişsiz gülümsemesi, *bugün neden burada olduğunuzu gayet iyi tahmin ettiğimi* söylüyordu.

Harry de gülümsedi (dişsizce). "*Bronzedagger'a* da söylediğim *gibi*, Potter'ın Varisi yüzüğümü almak, ailemin vasiyetlerini okumak ve emanet kasamın denetimini organize etmek istiyorum."

"Emanet kasanızın denetimini neden istediğinizi sorabilir miyim? Size istediğiniz kadar yıl geriye giden bir para yatırma ve çekme ekstresi hazırlayabilirim ve ücreti çok daha azdır."

Harry içini çekti. "Ama yazılı rakamlar doğru mu, yoksa Bronzedagger onlarla oynamış olabilir mi? İşte bu yüzden bir denetim istiyorum." Sonra Harry'nin nefesi kesildi. "*Kahretsin*, şimdi fark ettim, emanet kasama yatırılan paralar Potter ailesinin kasasından geliyor, değil ? Görünüşe göre aile kasasının da denetlenmesi gerekecek. *Saçmalık*."

Axefrenzy ayağa kalktı. "Ben gidip Müdür Ragnok ile konuşacağım. Bronzedagger hem sizin hem de Goblin Ulusunun şerefini lekeledi. Müdüre iki denetimin ücretinden feragat edilip edilemeyeceğini soracağım. Yakında döneceğim."

Harry bugün ikinci kez, Potter'muhasebe müdürü olan goblinin, Harry odadayken ofisinden çıkıp gitmesini izledi. Ama bu sefer Harry peşinden gitmedi.

İki dakika sonra Axefrenzy elinde imzalı bir parşömenle ofise ve masasına döndü. "Her iki kasa denetimi ücretinden de feragat edilmiştir," diye duyurdu.

"Teşekkür ederim," dedi Harry. "Şu andaki rakamlarınız abartılı olabilir, ama ifadelerinize göre benim ve aile kasamda ne var? Sadece madeni para."

"Elimdeki son rakamlar: emanet kasası, 49 999 kalyon, 16 orak ve 29 knut. Aile kasası, 386 830 744 kalyon, 1 683 orak ve 350 knuts."

Harry ıslık çaldı, şok olmuştu. *Kahretsin, Molly ve Ginny'nin beni sevmek için bu kadar uğraşmalarına şaşmamalı. Sadece kasamda çeyrek milyon sterlin değerinde para var!*

Potter Hanesi'nin varisi olmak çok basitti. Axefrenzy özel bir büyü yemin okudu, Harry de esasını yukarı kaldırarak tekrarladi. Işık parladı, sonra Harry Potter Varisi yüzüğünü taktı.

Varis yüzüğü, üzerinde ıslak kil renginde gri bir zemin üzerinde siyah bir 'P' harfi olan bir kare bulunan altın bir yüzüktü. Harry Varis yüzüğünü takar takmaz iki şey oldu: yüzük parmağına sığacak kadar küçüldü ve Harry bir şeyler *biliyordu*.

(Harry'nin *bildiği* şeylerden biri de, eli bir kadeh, kadeh, bardak ya da fincana yaklaşırsa, yüzüğün sıvıya eklenen iksirleri algılayacağıydı. Ruh-James haklıydı: Harry önceki yaşamında Potter'ın Varisi yüzüğünü takıyor olsaydı, Molly ve Ginny ona aşk iksiri yapamazlardı).

Axefrenzy daha sonra, "Gringotts bugün size başka nasıl yardımcı olabilir, Varis Potter?" diye sordu.

"Lütfen Axefrenzy, bana Harry de. Ama artık Potter'ın varisi *olduğuma* göre, ailemin vasiyetini okumak istiyorum."

"Bana bir dakika verin, onları çağırayım."

İki vasiyet Axefrenzy'nin masasında belirttiğinde, üzerlerinde Goblin harfleriyle yazılmış bir parşömene sarılmışlardı. Axefrenzy kaşlarını çattı. "Wizengamot'un Baş Büyücüsü bu mühürledi. Yani Sihir Bakanlığı'ndan hiç kimse bunları okuyamaz."

"Baş Büyücü Albus Dumbledore, bugün benden *sık sık* duyacağınız bir isim. O benim düşmanım. Her neyse, vasiyetnamelerin Bakanlık'ta mühürlenmesi Gringotts'ta ne anlama geliyor?"

Axefrenzy'nin sırtışında sivri dişler görünüyordu. "Gringotts'ta bunun *hiçbir* anlamı yok, çünkü Gringotts egemenlik bölgesidir. Varis olarak siz bu vasiyetleri okuyabilir, kopyaları için ödeme yapabilir, sonra da dilerseniz bu kopyaları Sızdıran Kazan'dağıtabilirsiniz ve ne Wizengamot ne de Baş Büyücü Dumbledore size hayır diyebilir."

"Harika," dedi Harry. "Vasiyetleri okuyayım, sonra ne yapacağıma karar vereyim."

Her iki vasiyetname de kısıydı; Harry Ruh-James ve Ruh-Lily ile konuştuğu için vasiyetnamelerde ne yazdığını genel hatlarıyla zaten biliyordu. Ama Dumbledore'un onun hayatını yasadışı bir şekilde mahvettiğinin *söylenmesi* bir şeydi, ama *yazılı kanıtını* okumak başka bir şeydi.

Harry homurdandı, "İki vasiyetname var ve ikisinde de Dumbledore'un adı tanıklık dışında *hiçbir yerde* geçmiyor! Ve babamın vasiyetinde Sirius Black'ten 'yeminli vaftiz babam' olarak bahsediliyor. Bu, eğer gerçekten aileme ihanet etmiş ve beni tehlikeye atmış olsaydı, o anda ölmesi gerektiği anlamına gelmiyor mu? Yine de yaşıyor. Azkaban'da, evet, ama yaşıyor."

Axefrenzy kaşlarını çattı. "Bu çok garip. Bunu açıklayamam."

Harry , "Bence nihai açıklama Dumbledore'un güçlerini yine kötüye kullanıyor olması."

Harry'nin önceki yaşamında, Harry *biliyordu* ki, Dumbledore güçlerini kötüye kullanarak. Sirius Azkaban'ı terk etti.

Dumbledore yaptı ama bir köpeğe dönüşüp *kaçarak*. Sonra, *Dumbledore* *Sirius*'un masumiyetine ikna olduktan sonra bile, Baş Büyücü *Sirius*'u bir duruşmaya çıkarma zahmetine katlanmadı; Sihir Bakanı bile *Dumbledore*'u bu duruşmayı düzenlemekten alıkoyamadı. Sonra, *Harry*'nin kendisi ölmeden neredeyse iki yıl önce, *Sirius* *Peçe*'den düşerek öldü - hiç işlemediği suçlar yüzünden *hâlâ* aranan bir suçlu olarak.

Harry şimdi *Axefrenzy*'ye baktı. "Her vasiyetnamenin üç kopyasını istiyorum, lütfen ve vasiyetnamelerin halka açık okunmasını planlamak istiyorum. 31 Ağustos iyi bir tarih olur mu?"

Harry, *Dumbledore*'un müdahale etmek isteyeceğinden eminim, diye düşündü. *Ama vasiyetlerin okunması Hogwarts'ta yeni dönemin başlamasından bir gün önce olursa, Dumbledore daha az karışabilir.*

Axefrenzy şöyle cevap verdi: "Okuma için otuz birinci Ağustos Cumartesi günü mü? Bu bize hak sahiplerini bilgilendirmek için bolca zaman verecektir. Herhangi bir sorun öngörmüyorum."

Harry, "Sirius Black'in Azkaban'dan kurtulması için çalışacağım. Umarım bugünden itibaren bir ay içinde hapisten çıkar ve okumalara katılabilir."

Axefrenzy, "Gringotts'un size yardımcı olabileceği başka bir şey var mı, Potter'ın varisi?" diye sordu.

"Sadece birkaç şey. *Dumbledore* bir şekilde bana baykuş postası yönlendirme büyüsü yapmış. On yıl boyunca aldığım tek *büyülü* posta *Hogwarts* mektubum oldu. Gringotts'un gönderdiği hesap ekstrelerini ben değil, *Dumbledore* okudu."

Axefrenzy homurdandı.

Harry *Axefrenzy*'ye, "Bununla ilgili olarak, Potter ev-elflerinin başını aramak üzereyim. *Greyclay*."

Pop-Greyclay *Harry*'nin sandalyesinin yanında belirdi.

Harry Axefrenzy'ye, "Şu andan itibaren Gringotts'la yapılacak tüm yazışmaların baykuşla değil, ev cini Greyclay'i arayarak gönderilmesini istiyorum. G-R-E-Y-C-L-A-Y."

"Not alacağım." Axefrenzy bir kağıda bir şeyler yazdı, kağıdı ikiye katladı ve katlanmış kağıdı masaüstündeki bir yuvaya bıraktı.

Harry Greyclay'e, "Lütfen Gringotts'un sana seslenişini dinle. Sana benim için bir mektup verdiklerinde, içeri girip mektubu bana vermek için yalnız kalana kadar bekle."

"Greyclay bunu yapacak."

"Teşekkür , Greyclay. Başka ne yapıyorsanız ona dönün." *Pop*
-Greyclay kayboldu.

Axefrenzy, "Bu arada, işte talep ettiğiniz vasiyetnamelerin üç onaylı kopyası. Ücretler emanet kasanızdan alınacak." Axefrenzy, Harry'nin o ana kadar dikkat etmediği masanın üzerindeki siyah kutudan vasiyetname kopyalarını aldı.

Harry vasiyetname kopyalarını aldı, sonra da, "Bu sizinle olan işimi bitiriyor. Şimdi, Müdür Ragnok bugün bir ara benimle görüşmeyi kabul etti. Axefrenzy, lütfen beni ofisine götürür müsün, böylece bilmeden büyük bir goblin kuralını çiğnemem. Bugün zaten çift başlı bir baltaya çok yaklaştım ve sonumun Bronzedagger gibi olmasını istemiyorum."

İki dakika sonra, Müdür Ragnok'un ofisinde

Harry Ragnok'a, "Sihirli bir sözleşme imzaladım, o yüzden bunu nereden bildiğimi söyleyemem, ama Bellatrix Lestrangle'in kasasında Helga Hufflepuff'ın Kupa'sı var. İçinde bir hortkuluk var, Voldemort'un ruhunun bir parçası.
-Kupaya bağlı."

"Bundan emin misin? O *iğrenç* şeylerden biri Gringotts kasasında mı?"

"Kesinlikle eminim, hiç şüphem yok. Ama *benim* sözüme güvenmene gerek yok; o kasaya git ve kendin kontrol et. Sadece adımı kimseye söyleme."

"Eğer orada böyle bir iğrençlik varsa, Gringotts Bellatrix Lestrange'ın tüm kasasına el koyacaktır. Bulma ücreti olarak kasasının ne kadarını istiyorsunuz?"

"Hiçbiri. Senden bunu daha zengin olmak için yapmanı istemiyorum. Sana söylemek için başka bir nedenim var ve belki de nedenim bencilce ama bunun parayla hiçbir ilgisi yok."

"Pekâlâ. Gringotts kasayı kontrol edecek ve Gringotts size bir mektup yazarak tarif ettiğiniz eşyayı bulduğumuzu ya da bulamadığımızı bildirecek. Ancak sizi şimdiden uyarıyorum, eğer hiçbir şey bulamazsak -yani Gringotts'un zamanını boşa harcadıysanız- emanet kasanıza on bin galleon ceza keseceğiz." Ragnok Harry'nin yüzünü dikkatle izliyordu.

"Bu . Ama dediğim gibi Bellatrix'in kasasında bir hortkuluk bulacağınızdan eminim."

Harry devam etti, "Şimdi, o hortkuluğu bulduğunuzda, *onu başka hortkulukların* yerini bulmak için kullanmanın bir yolu var mı? Eminim Lord Voldemort birden fazla hortkuluk yapmıştır."

Ragnok hırladı. "Bu *şeytani* bir şey."

Harry başını salladı. "Voldemort kötü bir adam." *Dinle, 1998 perspektifinden bakarsak, sana hikayeler anlatabilirim.*

Ragnok, "*Kasamızdaki* hortkuluğu bulduğumuzda -eğer bulursak- goblin büyüsünün Karanlık Lord'un diğer hortkuluklarını bulmak için bir yer belirleme büyüsü yaratabileceğinden eminim," diye sordu.

"Güzel," dedi Harry. *Diğer dört hortkuluğun nerede olduğunu zaten biliyorum, ama bu şekilde nasıl açıklamam zaman yolculuğundan bahsetmemi gerektirmeyecek.*

Ragnok, "Gringotts'un sizin için yapabileceği başka bir şey var mı, Potter varisi?" diye sordu.

"Evet. *Dumbledore*. Ailemin vasiyetinde Dumbledore'un büyüleri bir koruyucu olduğu yazmadığı için, şu itibaren kasalarımı girmesini engellemenizi ve kasalarımın aldığı her şeyi geri almanızı rica ediyorum."

Ragnok, "Onu tutuklamamızı ve bir goblin madenine kapatmamızı mı istiyorsunuz?" diye sordu.

"Eğer sağlam bir dava açabilirseniz, evet. Dumbledore benim büyüleri koruyucum olduğunu mu iddia ediyor? McGonagall, Flitwick ve Sprout, Muggle doğumlu öğrencilerin kasalarına erişimi olan gerçek büyüleri koruyuculardır. O Muggle doğumluların kasalarını hafifçe denetleyin, sadece sihirli koruyucuların normalde ne yaptığını öğrenmek için, sonra benim kasalarımı denetleyin. Eğer kasalarımın tehlikeli bir şey varsa, o zaman evet, Dumbledore'u tutuklayın ve o serseriyi çalıştırın!"

Harry'nin Ragnok'la görüşmesi sona erdiğinde, Harry Ragnok'un önünde eğilip ayinsel olarak teşekkür etti; sonra Harry Greyclay'i çağırdı. Harry, Potter ev cininin kendisini doğrudan Privet Drive, 4 Numara'daki yatak odasına götürmesini söyledi. *Pop*.

Harry Gringotts'a Şövalye Otobüsü'ne binerek geldiğine göre, eve dönmek için neden Şövalye Otobüsü'ne binmek istemiyordu? Hagrid bugün bir ara 713 numaralı kasadan Felsefe Taşı'nı almak için Gringotts'a gelecekti; Quirrellmort da bugün ilerleyen saatlerde aynı kasadan Felsefe Taşı'nı çalmaya çalışmak için Gringotts'ta olacaktı. Harry ikisiyle de karşılaşmak istemiyordu - eğer Harry Gringotts'tan çıkıp Diagon Yolu'ndan geçerek Şövalye Otobüsü'ne binmek zorunda kalırsa böyle bir şey olabilirdi.

Bir dakika sonra

Harry'nin Privet Drive, 4 numaradaki yatak odasında

Harry kâğıt ve kalem (parşömen ve tüy kalem *değil*) çıkardı ve Sihirli Yasaları Uygulama Dairesi Müdürü Amelia Bones'a bir mektup yazdı

31 Temmuz, 1991

Sayın Müdür Bones,

Ben Harry James Potter, Kadim ve Soylu Potter Hanesi'ndenim. Bugün on bir yaşıma girdim. Gringotts'a gittim, Potter Varisi yüzüğümü aldım ve ailemin vasiyetlerini okumak istedim. (Her vasiyetin bir kopyası bu mektuba eklenmiştir.)

Bakanlığın elindeki vasiyet kopyalarının Baş Büyücü'nün emriyle "mühürlendiğini" biliyor muydunuz? Bu terimden anladığım kadarıyla Bakanlık sadece vasiyetnamelerde yazılanları yerine getirmemekle kalmıyor, aynı zamanda sadece vasiyetnameleri okuduğunuz için bile yargılanabiliyorsunuz.

Annemle babamın vasiyetlerini mühürleyen Baş Büyücü kimdi? Albus Dumbledore. Adını hatırla.

Aynı Albus Dumbledore, annemle babamın ölümünden iki gün sonra beni annemin Muggle kız kardeşi ile kocası Petunia ve Vernon Dursley'nin yanına yerleştirdi. Annemle babamın vasiyetlerinde "Hayır, Petunia Harry'nin vasisi olamaz, asla!" yazmasına rağmen Dursley'lere bırakıldım.

Ayrıca, Albus Dumbledore her iki vasiyetnamede de tanıklık dışında hiçbir yerde görünmemesine rağmen kendisini büyülü vasım olarak adlandırdı. Bu arada, vasiyetlerde Sirius Black ve Alice Longbottom'dan sonra sizin de olası bir vasi olarak adınız geçiyor.

Benim için sözde büyülü bir koruyucu olan Albus Dumbledore berbat biri. On yıldır benim sözde vasım ama onunla hiç tanışmadım. Yani vasım olarak görevlerini yerine getiriyor - bana ailem, Potter Hanesi ve büyüculük dünyası hakkında bilgi veriyor? Bunların hiçbiri olmadı. Bir şeyler bilmemin tek sebebi

Çünkü annemin Hogwarts günlüklerini okuyorum, ayrıca Profesör Snape'in alıp okumamı önerdiği bazı kitaplar var.

Vernon ve Petunia Dursley ve Muggle oğulları Dudley tarafından aç bırakıldım ve dövüldüm, ancak Dumbledore bunu fark etmediği gibi (çünkü beni hiç ziyaret etmedi), yetim çocukları kontrol etmesi gereken Muggle ve sihirli kurumlar da beni hiç ziyaret etmedi. Dumbledore'un bu devlet kurumlarının benimle ilgili işlerini yapmalarını bir şekilde engellediğinden şüpheleniyorum.

Daha önce Sirius Black'ten bahsetmiştim. Ailemi Voldemort'a ihbar etmek başta olmak üzere pek çok suç işlediği gerekçesiyle büyücüler hapisanesine atıldığını biliyorum. Ama babamın vasiyetine bakın, Sirius Black'i "Harry'nin yeminli vaftiz babası" olarak adlandırıyor. Benim bu terimden anladığım, eğer Sirius gerçekten de benim yeminli vaftiz babam olsaydı ve beni tehlikeye atacak bir şey yapmayı seçseydi, oracıkta ölürdü. Yine de yaşıyor.

Sirius Black'e olanlarla ilgili oldukça tuhaf bir şeyler var, ancak belirsiz suçlamalarda bulunmaktan fazlasını yapacak kadar bilgim yok. Ama bildiklerim şunlar: Birincisi, kasalarımın vasimin harcayabileceği çok param var. (Son on yıldır Gringotts anahtarım Dumbledore'da.) İki, eğer Sirius Black hapiste olmasaydı, o benim vasim olacaktı ve Albus Dumbledore bunu durduramazdı. Bu yüzden Dumbledore'un Sirius Black'i hapse attırdığını düşünüyorum ve Dumbledore bir şekilde vaftiz babamı hapiste tutuyor.

Aksi söylenene kadar, vaftiz babam Sirius Black'in masum olduğuna inanıyorum! Masum vaftiz babam Sirius Black'e başka bir duruşma ayarlayın ki benim büyümlü koruyucum olması gereken adam olabilsin!

Harry James Potter

Not: Eğer siz ya da tanıdığınız biri Roy Locke tarafından yazılan "Harry Potter" kitaplarını okuduysa, bilen birinden dinleyin: o kitaplardaki hiçbir şey doğru değildir.

Not: Nasıl yetiştirildiğim hakkındaki gerçeği öğrenmek istiyorsanız, Profesör Snape ile konuşun. Akrabalarımın evine gitti ve bana nasıl davrandıklarını gördü. Petunia halamı da çocukken tanırdı.

Harry Greyclay'i kullanarak anne ve babasının vasiyetlerinin birer kopyasını, Harry'nin mektubuyla birlikte Amelia Bones'a teslim etti. Harry, Madam Bones'un mektubu okuduktan sonra ne düşüneceğini merak ediyordu.

Amelia Bones Harry Potter'ın mektubunu okuduktan sonra utancını bastırmak için yarım şişe ateş viskisi içti.

DMLE Müdürü olarak, birinin haksız yere bir suçtan hüküm giydiğine dair her türlü iddiayı araştırmak Amelia'nın görevinin bir parçasıydı. Mahkûm Bellatrix Lestrange (Amelia'nın *nefret ettiği* kişi) bile olsa, Amelia mahkûmun hapiste olmaması gerektiğini gösteren bir kanıt görürse, bunu araştırmak zorundaydı.

Sirius Black'in tutuklanması ve hapse atılması Amelia'yı on yıl önce Sirius'un başına gelenleri ilk duyduğu günden beri rahatsız ediyordu. Ancak Amelia, DMLE Müdürü olarak kendisine bu konuda resmi yetki verilmesine rağmen Sirius Black'in davasını hiç araştırmamıştı.

Ama Amelia için çok daha kötü olan, onu gerçekten sarhoş olmak istemeye iten şey, Sirius Black'in Amelia'ya yabancı olmamasıydı. Sirius ve Amelia daha önce de çıkmışlardı; Hogwarts'ta, Seherbaz Akademisi'ndeyken ve genç Seherbazlar olarak. 1981 yılının Ekim ayında Amelia, Sirius'un ona evlenme teklif etmek için cesaretini topladığına inanıyordu ve eğer Sirius *bu* soruyu , Amelia anında evet derdi.

Peki Amelia neden Sirius'un Azkaban'da *çürümesine* izin vermişti? Hiçbir mazereti yoktu.

Sarhoş Amelia, hem Cornelius Fudge hem de Albus Dumbledore ona karşı çıksa bile Sirius Black için doğru olanı yapacağına karar verdi. Sirius Black ve Harry Potter daha azını hak etmiyordu.

Bu arada Harry'nin yatak odasında

, Greyclay'i Madam Bones'a yazdığı mektupla gönderdikten sonra Hedwig'i okşadı, okul kitaplarını karıştırdı ve genel olarak aylak aylak dolaştı.

Basit gerçek şuydu ki, Harry erteliyordu.

Harry, kurucuların ona yapmasını tavsiye ettiği, ailesinin yapması konusunda hemfikir olduğu, ama yine de doğasına tamamen aykırı olan bir şeyi yapmak üzereydi.

Basınla konuş.

Planlama oturumu sırasında, kurucular Harry'ye, "Büyücüler ve cadılar tarafından 'sadece Harry' olarak muamele görmeyi umutsuzca istedin, ama o gür saçlı kız dışında, bu hiç olmadı. İşte sana bilmediğin bir şey-"

"Dumbledore Grindelwald'ı yendikten sonra, ona 'sadece Albus' muamelesi yapılmadı, tıpkı senin 'sadece Harry' olmadığı gibi. Sonrasında sadece *öğrenciler* değil, *profesör* arkadaşları da Dumbledore'a hayranlık duydu. Bu hikayeden çıkarılacak ders? Tüm Büyücü Britanya'yı bir şekilde Obliviate etmediğimiz sürece ünlü olmamanız mümkün *değil*. Bu yüzden her zaman ünlü olacağınıza göre, ününüzü nasıl kullanacağınızı *planlayın*."

Ruh-Lily kurucuların sözlerine katılarak başını salladı. "Harry, sıradan büyücüler senin hakkında *konuşmak* ve seni tanımak istiyor. İnan bana, Flourish and Blotts'ta baban, diğer Çapulcular ya da *benim hakkımda* bir dizi kitap yoktu! Ama *sen* kendin hakkında konuşmazsan, *başkaları* senin hakkında konuşur. Bu son hayatında yaşadığın sorunların çoğu Cornelius Fudge'ın, o korkunç Umbridge denen kadının, Rita Skeeter'ın, Draco Malfoy'un ve Lucius Malfoy'un senden bahsetmesinden kaynaklandı - *ilk önce* onlar senden bahsetti, *sık sık* senden bahsettiler ve sen *hiç* konuşmadığın için senden nefret eden bu insanlar diğer büyülü insanların senin hakkındaki düşüncelerini şekillendirdiler."

Spirit-James şöyle demişti: "Hikâyenin her zaman *ilk* anlatan sen ol. Sonra kayda değer bir şey olduğunda -tuvalette trol, altmış ayaklı bir basilisk, büyülmüş bir kadehin içinden adının *bu* hikayeyi ilk anlatan sen ol. Dumbledore hikayenizi ele geçirmeye çalışacak ve az önce başardığınız parlak şeyi sadece onun 'bilge rehberliği' sayesinde yaptığınızı iddia edecektir. Hızlı konuşun ve Dumbledore'dan önce siz konuşun - o büyücü kendi sesini duymayı çok sever."

Böylece Harry kağıt kalemi eline aldı ve *The Quibbler*'ın yayıncısı ve editörü Xenophilius Lovegood'a şöyle yazdı

31 Temmuz 1991

Sevgili Bay

Lovegood,

Ben Harry James Potter. Bugün 11 girdim. Bana ünlü olduğum söylendi.

Bir hafta önce Büyücülük Britanyası'nda "Yaşayan Çocuk" olarak tanındığımı ve ailemi öldüren saldırıdan sağ kurtulduğum için ünlü biri olduğumu öğrendim.

O geceyle ilgili birkaç şey hatırlıyorum ama çok fazla değil. En güçlü anım yeşil bir ışık.

Bir keresinde zorbalar tarafından kovalandığımda sihirli bir şekilde bir okul binasının çatısına çıktım ve yılanlarla konuşabiliyorum (bana için bile nadir olduğu söylendi, gerçi annem de bunu yapabiliyordu). Sihirsel olarak ne kadar güçlü olduğumu bilmiyorum, ama sanırım on bir yaşındaki büyücü çocuklara göre ortalarda bir yerdeyim.

Bana resmi olarak büyücü olduğum ilk kez bir hafta önce Hogwarts mektubumu aldığımda söylendi ve tanıştığım ilk büyülmüş kişi de yine bir hafta önce Profesör Snape'ti. İnsanların bana "Yaşayan Çocuk" dediğini söyleyen Profesör Snape'ti ve bana bu terimin ne anlama geldiğini anlatmak zorundaydı. Büyü dünyası hakkında bir şeyler bilmemin tek nedeni, bir yıl önce annemin

Teyzemin tavan arasındaki okul sandığını ve annemin Hogwarts yıllarıyla ilgili günlüklerini okuyordum. Annemin ilk yıl günlüğünü okurken bir büyücü olduğumu fark ettim.

Roy Locke tarafından yazılan Harry Potter kitaplarına sadece şöyle bir göz attım ama okuduğum kadarıyla saçmalıktan başka bir şey değiller. Bir kere, ben annemin Muggle kız kardeşi ve onun Muggle ailesiyle büyüdüm, "George ve Rowena Potter" ile değil. Hiç trol ya da ejderha görmedim.

Size yazıyorum çünkü bana bir gazete çıkardığınız söylendi (ama dürüst olmak gerekirse hiç okumadım) ve eşiniz Pandora Hogwarts'ta annemle (Lily Evans) arkadaş olduğu için.

Her neyse, hikayemi yazmam ve sizin basmanız ilginizi çeker mi? Para istemiyorum ama yazdıklarımın hiçbirini değiştirmemeniz ya da kesmemeniz konusunda ısrar ediyorum.

Bazı iddialarımı desteklemek için babamın ve annemin vasiyetnamelerinin onaylı bir kopyasına sahibim.

Harry James Potter

Harry ayrıca *Daily Prophet*'tan Barnabas Cuffe'a da benzer ifadelerle ve aynı beyaz yalanlarla bir mektup yazdı.

O akşam, Granger'ların Crawley, Batı

Sussex'teki evinde

Harry şık bir şekilde geldi - eğer gürültülü, göz kamaştırıcı mor Şövalye Otobüsü "şık" olarak kabul edilebilirse.

Harry'nin doğum günü için Hermione Harry'ye *Aslan, Cadı ve Dolap*'ın (Harry'nin okumadığı) bir kopyasını hediye etti. Doktor Granger Harry'ye ciltli bir sözlük ve -diş hekimleri için alışılmadık bir şekilde- süslü bir kutu çikolata hediye etti.

İlk başta Hermione mutluydu, çünkü artık bir arkadaşı vardı ve eğleniyordu. Hermione mutlu olduğu için, Harry ve yaşlı Granger'ların hepsi farklı nedenlerle de olsa mutluydu.

Ancak Hermione "Yeterince çalışmadım!" paniğine kapılmaya başlamıştı ve Harry onun belirtilerini fark etti. Ona, "Önümüzdeki yedi yıl boyunca yaz boyunca ödev yapmayacağımız *tek* zamanın bu olduğunun farkında mısın? Son bir aylık boş zamanının ve özgürlüğünün tadını çıkar!"

"Ama-"

Dan Granger Hermione'ye bir baba bakışı attıktan sonra, "*Teşekkür ederim*, Harry," dedi.

Ama sonra Harry, Lily'nin ikinci yıl günlüğüne göre, Harry'nin annesinin Muggle dersleri için herhangi bir yazışma sınıfına kaydolmadığına pişman olduğunu Granger'larla paylaştığında Hermione'yi paniğe sürükledi. Lily ikinci sınıftayken Muggle doğumluların büyücülük dünyasında sıradan işlerden daha fazlası için nadiren işe alındığını, Muggle derslerinin hiç olmamasının da Muggle doğumluların Muggle dünyasında istihdam edilemeyeceği anlamına geldiğini öğrenmişti.

Harry bunları söylediğinde Granger'ların ailesi çok kızdı. Profesör McGonagall'ın onları yanlış yönlendirdiğini söylediler.

Hermione düşünceli görünüyordu.

Harry, Granger'lara altı gün önce Profesör Snape'le yaptığı ve Harry'nin Hermione'yle tanışmasına neden olan alışveriş gezilerini anlatıyordu. Ama Harry anlatmak istediğinden daha fazlasını anlatmış gibiydi.

"Anlamıyorum," dedi Hermione, "Harry neden Diagon Yolu'na gidip büyücü alışverişi yapmadan önce *yeni giysiler* aldı ve *onları giymek zorunda kaldı*?"

Dan Granger'ın gözleri Harry'nin masanın üzerinde görülebilen kısmının tam bir teşhis taramasını yapıyordu.

Emma Granger Hermione'nin elini okşayarak, "Canım, başka bir şey konuşalım. Harry'yi utandırmak istemeyiz." Hermione annesine şaşkın bir bakış attı.

Dan Harry'ye, "Akrabaların bazen sana *iyi* davranmıyor mu?" diye sordu.

Konuyu değiştirmek isteyen Harry, Granger ailesine dışçılık okulunun nasıl bir yer olduğunu sordu.

Harry bugün erken saatlerde yaptığı ayak işlerinden bahsediyordu. Granger'lara Potter'ın Varisi yüzüğünü gösterdi.

"O yüzükte bir sürü altın görüyorum," dedi Dan.

Harry başını salladı. "Ama bu yüzüğü asıl değerli kılan, ona bağlı olan *büyüler*. Örneğin, yüzük elimde tuttuğum herhangi bir fincandaki iksirleri tespit ediyor."

Emma, "Birinin içkine iksir katması seni gerçekten endişelendiriyor mu, çünkü artık eski bir sihirli ailenin varisisin?" diye sordu.

Harry Molly, Ron ve Ginny'nin *dolapları* düşündü. Harry, "İksirler endişe yaratır mı? Bazen, evet."

Önümüzdeki Ay Boyunca

Bölüm 9: Gelecek Ay Boyunca

"Planlayan Çocuk" adlı öykümde, Sirius Black ve Amelia Bones'un Azkaban'a gönderilmeden önce romantik bir ilişkileri vardı; Sirius Azkaban'dan serbest bırakıldıktan sonra, Sirius ve Amelia'nın ilişkisi sorunsuz bir şekilde devam eder. Ancak bu öyküde olaylar farklı gelişir.

Ertesi gün (1 Ağustos 1991 Perşembe)

Numara 4, Privet Drive, Little Whinging, Surrey

Harry kahvaltısını yeni bitirmişti (önce kahvaltıyı hazırladıktan sonra). Harry yatak odasına çıkmış, para çantasını ve Haroldus Potter asasını alıyordu; Harry'nin bugün goblin şifacılarını ziyaret etme planları vardı.

Penceresinde tanımadığı bir baykuş Harry'nin planları biraz değişti.

Amelia Bones Harry'nin Muggle adresini öğrenmek , çünkü onunla evinde buluşmak istiyordu. Harry adresini yazdı ve parşömen şeridini baykuşun bacağına ilişti. Hemen Gringotts'a gitmek yerine, Harry oturup Madam Bones'un ziyaretini bekledi.

Yarım saat sonra Dursley'lerin kapısı çalındı. Petunia Teyze, Madam Bones'u içeri almamaya çalıştı, ta ki Madam Bones Petunia Teyze'ye, "Polis işi için buradayım. Eğer beni içeri almazsanız, sizi tutuklarım, Bayan Dursley. Seçim sizin."

Madam Bones Harry'ye Petunia ve Dudley'ye (ve Vernon'a, ama o işteydi) iyice bakmak için orada olduğunu söyledi. Dudley Harry'yi hayal kırıklığına uğratmadı; Madam Bones'a, "Sen de mi *ucubesin*?" diye sordu.

Harry teyzesi ve kuzenine, "Bu Amelia Bones, Sihirli Kolluk Kuvvetleri Dairesi Müdürü. Kendisi Büyücü Britanya'nın en iyi polisi ve *artık neredede yaşadığımı biliyor*." Harry acımasızca ekledi, "*Ltffen* Dudley, devam et ve onun önünde beni tokatla."

Harry de Madam Bones'a merdivenlerin altındaki dolabın içini göstermekten ve dolabın önemini açıklamaktan büyük zevk alıyordu. (Petunia Teyze'nin paniklemiş göründüğünü söylemeye gerek yok).

Harry ve Madam Bones oturma odasına geçtiler ve Madam Bones orada bir Susturma Büyüsü . Hemen ardından, "On bir yaşındaki çocukların olması gerekenden daha kksn," dedi.

Harry arpık bir ifadeyle gülümseyerek, "Bir de bana sor," dedi.

Harry'nin Madam Bones'a söylediği bir sonraki şey, evin hangi koğuşlara sahip olduğuna dair derinlemesine, yazılı bir rapor istemek oldu. "Teyzemle eniştemin kapısına bir sepet içinde bırakıldığımda, sepette bir de mektup vardı ve o mektup annemin fedakrlığının bir şekilde bu evdeki koğuşları daha güçlü hale getirdiğini ima ediyordu. Ama daha güçlü koğuşlara sahip olmamın bedeli, on yedi yaşıma kadar annemin kız kardeşiyle yaşamak zorunda olmam. Ama Dursley'lerin bana zarar vermesini hiç umursamayan bu adam neden beni Voldemort ve lm Yiyenlerinden korumaktan bahsediyor? Dumbledore'un bir şeylerin peşinde olduğundan şüpheleniyorum."

Harry sonra, "Vaftiz babam Sirius Black'in son durumu nedir?" diye sordu.

Madam Bones Harry'ye fazla bir şey söyleyemeyeceğini, Sirius Black davasının şu anda soruşturma aşamasında olduğunu söyledi.

buldukları oldukça tehlikeliydi. Black'in sorgulanmak üzere Azkaban'dan getirilmesini emretmişti.

Harry ve Madam Bones dışarı çıktılar. Kayıt kalemini ve parşömeni hayal kırıklığına uğrattıktan sonra Dursley evindeki koğuşların bir analizini yaptı.

Harry, Madam Bones'un bulduğu şeyden pek bir şey anlayamadı.

Birincisi, buradaki koğuşlarda çığır açan ya da şaşırtıcı hiçbir şey yoktu. Bu da bu koğuşların herhangi bir yerde herhangi bir evi korumak için kurulabileceği anlamına geliyordu.

İki, 4 Numara'daki koğuşlar *Harry'nin kendi büyüünden* güç alıyordu.

Madam Bones şu yorumu yaptı: "Eğer birisi bu koğuşları Rünler için N.E.W.T. Pratiğinin bir parçası olarak kurmuş olsaydı, sadece Kabul Edilebilir notu alırdı. Gardiyanların işe yaraması için *vampir* olmamaları gerekir. Bu koğuşların çalışması için ne teyzenizin ne de sizin burada yaşamanıza gerek yok."

On dakika sonra, Hogwarts SOW&W'de

Kahvaltıda, Albus birçok isimle anılan Dumbledore kendini iyi hissediyordu. Dün bütün gün Albus, Bronzedagger'dan "Harry Potter burada ve Varis Yüzüğü'nü almak istiyor," diyen bir baykuş mesajı alacağından biraz endişelenmişti.

Albus çocuğun bu kadar çabuk böyle bir şey yapacağını sanmıyordu ve Dursley'lerin çocuğu büyücülük mirasından o kadar habersiz tutacaklarını umuyordu ki, Varis Yüzüğü'nü talep etmeyi *asla* öğrenemeyecekti. Ama Harry Potter Varis Yüzüğü'nü talep edip sonra da anne babasının vasiyetlerini görmek isterse, Albus'un Harry için kurduğu büyük plan suya .

Ama Bronzedagger dün Albus'a hiç mesaj göndermemişti ve Hagrid Harry'yi Gringotts'ta (ya da başka bir yerde) görmemişti.

Diagon Yolu). Daha da iyisi, Hagrid, Voldemort 713 Numaralı Mahzen'e girmeden *önce* Felsefe Taşı'nı 713 Numaralı Mahzen'den çıkarmıştı. Şu anda Albus uzun zamandır olmadığı kadar mutluydu.

Amelia Bones, Albus'u müdürün çağırdığında, Albus onunla konuştuğu süre boyunca gülümsüyordu.

"Günaydın Profesör Dumbledore," dedi Amelia, "bugün size bazı sorularım var." Amelia, tehlikeli bir şüpheliyi sorgulayan DMLE Müdürü gibi değil, on bir yaşındaki bir çocuğun teyzesi gibi konuşuyordu.

Amelia devam etti, "Roy Locke'un yazdığı Harry Potter kitaplarını biliyor musun? Susan *dört tanesini* yuttu ve arkadaşı Hannah'da da *beş tane* var. Bir ay içinde Harry Potter'la tanışmak için sabırsızlanıyorlar!"

"Eminim *Harry* de *onlarla* tanıştığına memnun olacaktır," dedi Albus gülerek. Hem Susan Bones hem de Hannah Abbott on bir yaşındaki kızlara göre oldukça güzellerdi.

Amelia, "Her neyse, Susan'ın soruları var ve sorularını sormak için Harry Potter'la trende yüz yüze gelene kadar bir ay beklemek istemiyor. Soru *sormama* ve soruları *sana* sormama izin verir misin?"

"*Memnun* olurum, Amelia."

Albus, Madam Bones'un ona "Amelia" dediği için kendisini düzeltmesini bekledi ama nedense düzeltmedi.

"İlk soru," dedi Amelia, sesi rahatlamıştı, "Harry şu anda tam olarak nerede yaşıyor?"

Albus güldü. "Harry'nin güvenliği için buna cevap Amelia, DMLE Müdürü için bile! Sana Harry ve ailesinin Galler'in Pembrokeshire kasabasında yaşadığını söyleyeceğim. Harry'nin evi denizden bir milden daha az uzaklıkta."

"Kulağa harika geliyor. Harry kiminle yaşıyor?"

"Amelia, kitapları okuyan herkes bu sorunun cevabını bilir. Harry altıncı kuzeni George Potter, George'un karısı Rowena ve ev cini Rappy ile birlikte yaşıyor."

"Harry nasıl? Sağlığı nasıl?"

"Harry bazen maceralar yüzünden hırpalanıyor ama evde güvende ve seviliyor."

"Yani evde kimse Harry'yi incitmiyor mu? Kimse öfkesine yenik Harry'yi incitmiyor mu?"

Soru Albus'un kafasını karıştırdı; Amelia'nın bunu ona neden sorduğunu tahmin edemiyordu. Ama Albus onun sorusunu yanıtladı: "Evde kimse Harry'yi incitmez. O güvende ve seviliyor."

"Harry'yi yaşadığı yerde ziyaret ettiniz mi? İyi olup olmadığını görmeye gittin mi?"

"Var. Harry deniz salyangozu mavisine boyanmış yirmi odalı bir sarayda yaşıyor. Rappy nefis bir elmalı turta pişiriyor. Harry'ye gelince, tekrar edeyim: Harry güvende ve seviliyor. Bu arada o da ailesini en az onlar kadar seviyor."

"Harry nasıl oldu da James ve Lily Potter ile yaşarken vasileriyle yaşamaya başladı?"

"Ailesi öldürüldükten sonra Rubeus Hagrid'e Harry'yi Hogwarts'a getirmesini söyledim. Çocuğu hastane kanadında tutuyorduk -Madam Pomfrey Harry'nin yıldırım yarasını iyileştirmeye çalışıyordu. Her neyse, Harry Hogwarts'tayken, George ve Rowena bana mektup yazarak Harry'nin vasileri olmaya gönüllü oldular. 3 Kasım 1981'de Potter'lar Harry'yi Galler'e götürdüler."

"O kitaplardaki hangi şeyler doğru değil?"

"Bazen kitaplar Harry'nin gerçekten yaptığı şeyleri abartıyor. Lütfen ayrıntıları sormayın."

"Ama kitaplardaki aile hayatı, hepsi doğru mu?"

"Hepsi doğru."

"sorularım bunlar, Profesör Dumbledore. Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim."

" ederim, Amelia! Susan'ın sihirli eğitimine bir ay içinde başlamak için sabırsızlanıyorum."

Amelia'nın yüzü yeşil alevler arasında kaybolduktan sonra Albus'un aklına, DMLE Müdürü olan bu kadına yalan söylemenin akıllıca olmayabileceği geldi.

Ama Albus endişelenmiyordu. Eninde sonunda Susan ya da Hannah tarafından bir Harry Potter yalanıyla yakalandığında, Albus'un hızlıca konuşarak bundan kurtulabileceğinden emindi. Albus, Amelia'nın başına bela açmasından daha da az endişeliydi. Ne de olsa Albus'un DMLE Müdürü'nün kendisini soruşturuyor olabileceğine inanmak için hiçbir nedeni yoktu.

Bir dakika sonra

Hogwarts SOW&W, Severus Snape'in özel iksir laboratuvarında

Snape okul dönemleri arasındaki iki aylık yaz döneminin tadını çıkarıyordu. Poppy Pomfrey'in gerekli iksir stokunu yenilemek zorundaydı ama bundan sonra Snape *istediği* iksiri yapmakta özgürdü. Umarım bu süreçte yeni iksirler de icat eder.

Ve bu iki ayın en iyi yanı? *Genç mankafalar yok* uğraşmak için!

Snape yan odadan, Snape'in ofisinden, floo şömineden seslenen bir kadın sesi duydu, "Profesör Snape? Profesör Snape? Burada mısınız?"

Snape elindeki iksiri ve ateşini Durağanlık Büyüsü'nün altına koydu, "yaşlı ahmaklar" diye , sonra da kendisiyle konuşmak isteyenleri öğrenmek için kapıdan içeri girdi.

Snape floo şöminenin önünde diz çöktü ve karşısındaki yeşil kadının yüzüne kızgınlıkla . "Bu Profesör Snape. Kimsiniz ve ne istiyorsunuz?"

"Ben Amelia Bones, DMLE Müdürü. Yakın zamanda Harry Potter ile iki kez görüştünüz. Ne gördüğünüzü ve duyduğunuzu öğrenmek istiyorum."

Hogwarts koğuşları, müdür dışında kimsenin birini floo'dan geçmeye davet etmesine izin . Bu yüzden Snape onun yerine Madam Bones'a, "Geçebilir miyim?" diye sordu.

Harry Potter'ın Dursley'ler ve okul müdürü tarafından gördüğü muamele hakkında Snape'in birilerine söylemek istediği pek çok şey vardı, *ama* Albus dinlemeyi reddediyordu. Öyleyse neden Baş Seherbaz'a anlatmıyordu?

Snape, floo şömineden geçtikten bir dakika sonra Madam Bones'la konuşurken, büyülmüş bir tüy kalem onun sözlerini yazıyordu.

Daha sonra

Profesör Snape floo alevlerinden geçip Hogwarts'a gitmek üzere DMLE'den ayrılır ayrılmaz, Amelia Sihir Bakanlığı binasına doğru bir yürüyüşe çıktı. Amelia cebinde yarım ayak uzunluğunda bir parşömen taşıyordu.

Amelia Büyücü Çocuk Hizmetleri'ne girdi ve Harry James Potter'ı sordu. Oradaki insanlar Amelia'ya boş boş baktılar. Amelia sordu

Harry James Potter'daki WCS klasörünü görmek için. Böyle bir klasör yoktu. Bunun üzerine DMLE Müdürü, Büyücü Çocuk Hizmetleri Müdürüne Büyücülük Britanyası'nın en ünlü yetimi Harry James Potter hakkında neden bir dosya olmadığını sordu. Cevap monoton bir ses tonuyla verildi.

Amelia sonunda Büyücü Çocuk Hizmetleri Müdürü'ne Saint Mungo'ya kadar eşlik etti, böylece zavallı cadı zihin kelepçelerini çıkarabildi. Bu arada Amelia, Büyücü Çocuk Hizmetleri Müdür Yardımcısı'na Amelia'nın cebindeki küçük parşömeni vermişti: Harry Potter'ın Surrey County, İngiltere'deki ev adresi.

Yarım saat sonra

Gringotts'un altındaki goblin köyünde hastanede

Harry tüm sihirli bloklarını (sihirli çekirdek, animagus, metamorfmagus ve baykuş-posta-yönlendirme) kaldırtmak için goblin şifacılarla anlaştı. Harry ayrıca uygunsuz şekilde iyileştirilmiş kemiklerinin de yok edilmesini ve goblin Skele-Gro ile yeniden büyütülmesini istedi. Üçüncü olarak, Harry açlığın etkilerinin besin ve büyüme iksirleriyle iyileştirilmesini istiyordu.

Harry kemikleri yüzünden en az bir gün goblin hastanesinde kalacağını ve en azından 1 Eylül'e kadar goblin iksirleri alacağını düşündü.

İyileşme sürecindeyken, yok olan kemikleri yeniden büyürken, Harry Gringotts'tan (Greyclay aracılığıyla) bir mektup aldı: "Bize gösterdiğiniz eşyayı bulduk. Tıpkı tarif ettiğiniz gibiydi. Kupadaki diğer büyüye zarar vermeden hortkuluğu kupadan ayırdık, sonra da sizin emanet kasanıza koyduk. Bir ödül almayı reddettiniz ama Gringotts yine de size bir ödül verdi.

"Diğer hortkulukları sormuştunuz. Dört tane daha bulduk; işte yaklaşık Görünüş koordinatları. Dört hortkuluktan ikisi Fidelius tılsımı altında gizlenmiş yerlerde."

Harry gülümsedi. Şimdi Dumbledore Harry'ye, "Hortkulukları nasıl bu kadar çabuk buldun?" diye sorsa, Harry, "Goblinler bana aşağı yukarı nerede olduklarını söylediler," diye cevap verebilirdi.

O öğleden sonra

Sihir Bakanı Cornelius Fudge'ın ofisinde

Amelia Bones birkaç parça parşömen salladı. "Cornelius, yarın sabah Wizengamot haftalık oturumunda toplanıyor. Herkes sıkıcı, normal bir oturum bekliyor. Seni şiddetle uyarıyorum: Sirius Black'i mahkemeye çıkarın. Suçsuz bulunduğunda *-ki* bu kanıtlar öyle olacağını söylüyor- bir kahraman olacaksınız."

"*Hem, hem,*" dedi odadaki üçüncü kişi, tamamen pembe giyinen çirkin bir kadın. "Sirius Black çoktan yargılandı. Ve hüküm giydi. Haklı olarak. Yapman gereken şey, Amelia, o *şeytani* suçluyu Azkaban'a geri göndermek. Aslında onun *asıl* ihtiyacı olan şey *öpülmek*."

"Katılıyorum," dedi Fudge hemen. "Büyücüler ve cadılar onları güvende tutmam için bana ."

Amelia başını salladı. "Ayrıca adaletin yanlış işlediğini bulup düzeltmen için de sana güveniyorlar. Millicent Bagnold" -on yıl önceki Sihir Bakanı- "Kadim ve Soylu bir Hanenin Varisini, kanıtlar masum olduğunu gösterirken, yargılamadan hapse gönderdi. Örneğin genç Draco Malfoy'un yarın Azkaban'a düşmesine ne engel olabilir? *Sen dik duracaksın*, o kadar! Yarın Sirius Black'i yargılayın, beraat etmesini izleyin ve eski aileler arasında bir kahraman olun."

Fudge, "Gerçekten Black'in beraat edeceğini mi düşünüyorsun? Kanıtınız nedir?"

Umbridge kocaman ağzını açtı: "Cornelius, başka bir Bakan'ın kötü görünmesini istemezsin, çünkü o zaman büyücüler *senin* de hata yaptığını düşünmeye başlarlar!"

"Sus, Dolores. Amelia'ya sunumunu yapması için bir şans ver."

Amelia dedi ki, "İşte kanıt: On yıl önce Black'in asasında büyü olup olmadığı hiç kontrol edilmedi. Bu hafta asasını test ettiğimde, çok sayıda Point-Me büyüğü ve iki Protego buldum *ama hiç* saldırı büyüğü *yoktu*.

On yıl önce Black, Veritaserum olsun ya da olmasın hiçbir zaman sorgulanmadı; olay yerinde Azkaban'a atıldı. *Asla mahkemeye çıkarılmadı*."

"Eğer masumsa, o zaman Pettigrew'u kim öldürdü? O Muggle'ları kim öldürdü?"

"Black, Veritaserum altında, *Pettigrew*'un o Muggle'ları öldürdüğünü söylüyor. Black ayrıca Pettigrew'un *hayatta* olduğundan da emin, çünkü Pettigrew bir animagus. O gece Black, Veritaserum altında, Pettigrew'un kahverengi bir sıçan olan formuna dönüştüğünü ve kanalizasyona kaçtığını gördüğünü söyledi."

"," dedi Fudge, "yarın Amelia, Black'i-"

"Bence *önyargılısın*, Amelia," dedi Umbridge, zalimce gülümseyerek. "Sen ve Black eskiden *çıkıyor* muydunuz? O senin *erkek arkadaşın* değil miydi? Yani *tabii ki* onun masum olduğunu iddia ediyorsun."

Amelia iç çekti. "O benim erkek arkadaşımdı, evet. Ama bugün sesi soğuktu ve bana asla 'Müdür Bones'tan başka bir şey demedi. Ama önyargılı olsam da olmasam da, Sirius Black yargılanırsa serbest kalacak - ki on yıl önce ona olması gereken de buydu."

Ertesi gün (2 Ağustos 1991, Cuma)

Goblinler Harry'nin sihirli çekirdeğindeki tüm bağları koparmışlardı, Privet Drive kordonlarını besleyen çekirdekteki drenaj hariç. (Harry goblinlere bunu yerinde bırakmalarını .) Goblinler ortadan kaybolmuş ve yeniden büyümüşlerdi-

- Üç kaburga;
- Harry'nin sağ üst kolu ve sağ omzu;
- Harry'nin sol ön kolundaki iki kemik; ve
- Harry'nin sol elindeki iki uzun kemik.

Harry'nin güven kasası şu anda G15 078 fakirdi, ona yapılan iyileştirme ve ona verilen, içinde altı aylık şifa iksirleri ve besin iksirleri olan çuval arasında.

Harry, Greyclay'den onu Privet Drive'daki yatak odasına götürmesini istedi. Ama Harry ve Greyclay oraya varır varmaz, Greyclay özür dileyerek elfçe bir tavırla uzaklaştı. Greyclay saniyeler sonra Harry'ye bir Gringotts mektubuyla döndü.

Mektuba göre, cinler hem Harry'nin emanet kasasını hem de Potter ailesinin kasasını denetlemişlerdi. Emanet kasasındaki paralar Gringotts'un kayıtlarına göre orada bulunanlarla aynıydı; ama Potter ailesinin kasasında 107.000 G eksikti. *Eminim Dumbledore'dadır*, diye düşündü Harry. Goblinler kayıp kalyonları bulup koyacaklarına söz verdiler. *Ayrıca hırsızın hayatını zindan etme sözü de* belirtilmemişti.

Gringotts mektubunu okuduktan sonra, Harry para çantasını kaptı ve Greyclay'in onu Gringotts'un merdivenlerine *elf-popuyla* götürmesini sağladı. Harry oradan Flourish and Blotts'a yürüdü ve Roy Locke'un yedi Harry Potter kitabının birer kopyasını satın aldı. (Harry bundan kırk sekiz saat sonra Roy Locke'un kitaplarının artık satılmayacağından şüpheleniyordu; ama bu olsa da olmasa da, Harry avukatına her kitabın bir kopyasını verebilmek istiyordu).

Flourish and Blottsta yedi Harry Potter kitabı satın alırken bile kimsenin onu "Yaşayan Çocuk Harry Potter" olarak tanımaması Harry'yi bir kez daha şaşırtmıştı.

Harry Flourish and Blotts'tan çıkar çıkmaz Greyclay'e onu Privet Drive, 4 Numara'daki yatak odasına geri götürmesini söyledi.

Yarım saat sonra

Harry'nin penceresinde iki baykuş vardı.

Baykuşlardan biri Hedwig'di ve Hermione'den gelen son mektubu getirmişti. Hermione, Harry'nin neden kendi isteğiyle hastaneye yattığını anlamamıştı ve onun için endişeleniyordu.

Diğer baykuş Amelia Bones'tan geliyordu ve Sirius Black'in duruşmasının bu sabah On Numaralı Mahkeme Salonu'nda, yaklaşık 9:10'da başlayacağını bildiriyordu. Harry saatine baktı - duruşma muhtemelen çoktan bitmişti.

Bu arada, Sihir Bakanlığı'nın 10 numaralı mahkeme salonunda

Albus Dumbledore panik içindeydi.

Albus, Sirius Black'in bugün yargılanacağını -bugünkü oturum başladıktan sonra- öğrendiğinde, "Wizengamot'un bilge koltuk sahiplerinin yeni kanıtlara aşina olabilmeleri için" duruşmayı süresiz ertelemeye çalışmıştı. Bu konuda Albus'a, Sirius'un serbest bırakılmasını istemeyen Lucius Malfoy da katıldı.

Ancak normalde kararsız olan (ve kolayca rüşvet alabilen) Cornelius bugün kararlıydı. "Bu büyücü on yıldır iğrenç bir hapishanede kilit altında tutuluyor. Biz *tereddüt* ederken bir on yıl daha beklemek zorunda mı kalmalı?"

Sonra Albus, "O masum, ama şimdi muhtemelen deli ve kan davalarına eğilimli, bu yüzden onu zihinsel olarak iyileşene kadar Saint Mungo'daki güvenli koğuşa koyalım," diye tartışmaya çalıştı.

Bunun üzerine Cyrus Greengrass alaycı bir tavırla, "*Masum* bir Varisi hastanede hapsetmek, onu hapse göndermekten nasıl daha iyi olabilir?" dedi.

Sonunda Sirius Black beraat etti ve serbest bırakıldı ve Amelia Bones eski Hogwarts'lı erkek arkadaşına esasını mahkeme salonunda geri verdi. Sirius'a ayrıca haksız yere hapsedildiği için 100.000 G tazminat ve Seherbaz on yıllık geri ödeme sözü verildi.

Albus, Sirius'un mahkeme salonundan çıkışını ve gazetecilerin yolunu kesişini uzaktan takip etti. Albus, Sirius'un artık *gönüllü olarak* Saint Mungo's'a yatmayı planladığını söylediğini duydu. Neyse ki Sirius Harry Potter'dan bahsetmedi ve muhabirlerin hiçbiri de çocuktan bahsetmedi.

Albus şanslıysa, Sirius'un Harry Potter'ın vasiliğinin on yıl gecikmiş olduğunu asla öğrenmeyeceğini umuyordu. Şansı yaver giderse, Harry Potter da bunu keşfetmeyecekti.

Harry Sirius'un serbest bırakıldığını öğrendiğinde, Axefrenzy'ye bir mesaj gönderdi (Greyclay aracılığıyla): "Sirius Black artık benim büyülü koruyucum. Albus Dumbledore değil. Wizengamot'un yetişmesini bekleme."

Greyclay bu görevden döndüğünde, Harry Greyclay'i başka bir göreve gönderdi: görünmez bir şekilde Sihir Bakanlığı'nın Atrium'una gitmek ve orada Amelia Bones'a sihirli bir mesaj göndermek: "Hain, katil ve fare animagusu Peter Pettigrew, Arthur Weasley'nin evinde saklanıyor ve 'un en küçük oğlu Ronald'ın evcil faresi gibi davranıyor. Weasley'lerden hiçbiri 'Scabbers'ın aslında bir Ölüm Yiyen animagusu olduğunu bilmiyor."

Bunu yaptıktan sonra Harry dikkatini *Gelecek* Postası ve *The Quibbler*'da Xenophilius Lovegood için yazdığı makaleye verdi: "Yaşayan Çocuk' Nasıl Bir Hayat Yaşadı?"-

Makaleyi yazmak kolaydı, çünkü Harry gazetelere yazdığı önceki mektuptan ve Amelia Bones'a yazdığı mektuptan paragraflar ödünç almıştı. Harry Albus Dumbledore hakkında pek çok kötü şey yazmıştı-

"Bana Hogwarts'ın müdürü Albus Dumbledore'un benim sihirli koruyucum olduğu söylendi. *Gerçekten mi?* Eğer öyleyse, işinden kaytarıyor demektir. On yıl boyunca onunla bir kez bile karşılaşmadım. Sihirli bir yetişkinin yardımına ihtiyacım olduğunda, hiç yanımda olmadı. Bana ne yüz yüze ne de mektupla sihirli dünyadan ya da ailemden hiç bahsetmedi. Sihirli dünya ve ailem hakkında bildiklerimin *hepsi* annemin Hogwarts günlüklerinden ve Profesör Severus Snape'ten geliyor."

Harry ayrıca Muggle akrabaları, "-n ve -a ve İngiltere'nin güneyinde bir yerde bir Muggle evinde birlikte yaşamak zorunda kaldığım oğulları D-hakkında da pek çok kötü şey yazdı."

Harry ayrıca şunları yazdı: "Bu arada, benim hakkımda olduğunu iddia eden Roy Locke kitapları var ya? Baştan sona yalan. Nasıl doğru olabilirler ki? Dokuz gün öncesine kadar hiçbir büyücü ya da cadıyla konuşmadım. Ben on beş aylıkken, annem orada çaresizce dururken güçlü ve kötü bir büyücüyü yenen bu büyük büyücü ben miyim? HAYIR. O geceyi çok iyi hatırlamıyorum (en güçlü hatırladığım şey yeşil bir ışık parlaması), ama Voldemort'u benim değil, annemin yok ettiğinden eminim. Annemin günlüklerini okuyarak size şunu söyleyebilirim: Annem bir dahiydi. *Muggle doğumlu*, Parselmouth'*lu* bir dahi."

, makale yayınlandığında *patlayıcı* olacaktı ve Harry, Dumbledore'un gözlerindeki pırıltıyı sileceğini umuyordu.

Harry makaleyle birlikte, her iki gazeteye de diğer gazeteye Harry'nin makalesinin bir kopyasının gönderildiğini bildiren ve her gazetenin Harry'nin sözlerini kırpamayı veya değiştirmemeyi kabul ettiğini hatırlatan kısa bir not da yazdı. Makalenin yanı sıra, her gazeteye Harry'nin anne ve babasının vasiyetlerinin onaylı birer kopyası da verilecekti.

2 Ağustos Cuma öğleden sonra Harry, Greyclay'i iki gazeteye teslimat yapması için bir kez daha gönderdi.

Bu arada, Saint Mungo'daki bir hastane odasında

Amelia hastane yatağındaki adama, "Tekrar özür dilerim Sirius," dedi. "Çok, çok özür dilerim."

Sirius Black bir süre konuşmadı. Sonra şöyle dedi: "En azından özür dilediniz, *Müdür Bones*. Bir ihtimal Dumbledore'u görürseniz, *onun* da özrünü beklediğimi söyleyin. Şimdi, *Müdür Bones*, yapmanız gereken işleriniz yok mu?"

Amelia Sirius'a veda öpücüğü vermek istedi ama bunu denerse Sirius'un yüzünü çevireceğinden şüpheleniyordu. Üzüntüyle odadan çıktı.

Ertesi sabah Cumartesi, 3

Ağustos 1991

Büyük Salon, Hogwarts SOW&W

Albus kahvaltısının tadını çıkarıyordu - ta ki baykuşlar bu sabahın *Daily Prophet*.

Merlin! *Prophet* sadece on bir yaşındaki, şaşırtıcı derecede güzel konuşan Harry Potter'ın sözlerini basmakla kalmamış, aynı *zamanda* James Potter'ın ve Lily'nin *de* alıntılar yapmıştı. Albus'un bizzat mühürlediği bu iki belgeyi *Peygamber* nasıl ele geçirmişti?

Hogwarts fakültesi Harry'nin *Prophet*'taki yazısını okuduktan sonra Minerva Albus'a çok kızdı. "*Başından beri* o çocuk hakkında bana yalan söyledin, seni Sassenach! Sana *on yıl önce*, 'Onlar Muggle'ların en kötüsü,' demiştim, ama büyük ve bilge Albus Too-Many-Names Dumbledore beni dinledi mi? *Hayır.*"

Snape Albus'a baktı ve ciddiyetle, "Bir hafta önce sana Potter'a kötü davranıldığını söylemeye çalıştım. Ama her zamanki gibi, sözlerim sizinkilerle uyuşmadığında onları görmezden geldiniz. Merak ediyorum Müdür Bey: Potter 1 Eylül'de Hogwartsa geldiğinde, son on yıl hakkında yanıldığını, aslında hayatının muhteşem olduğunu yüzüne karşı söyleyecek misiniz? Ve eğer böyle bir şey söylerseniz, size inanacağına inanıyor musunuz?"

"Ama çocuğu *güvende* tuttum! Voldemort'tan, Ölüm Yiyenler'den korudum!"

Flitwick parmaklarını birleştirdi, Albus'a büyükbabacan bir bakış attı ve, "Beni hayal kırıklığına uğrattın, Albus," dedi.

Albus o sırada Harry'yi bulmak için Hogwarts'tan kaçtı. Albus, çocuğu gazetelerde yazdıklarını geri almaya ikna edebileceği gibi safça bir fikre kapılmıştı. Toplantı iyi geçmedi-

Albus yanına geldiğinde Harry 4 Numarada, arka bahçede bahçe işleriyle uğraşıyordu. Albus, Harry'nin ünlü yara izine bir kez daha bakmak isterdi, ama Harry iş eldivenleri ve eski bir şapka takıyordu. Belki de parlak güneş ışığı yüzünden Harry gözlüklerini takmamıştı.

"Harry benim-"

"Vay canına, büyücüler gerçekten de ucubeler, değil mi?" dedi Harry. "Muggle'lar tarafından yetiştirilmiş birine ne kadar *gölünç* görüldüğünün farkında mısın, Albus Beş Adlı Dumbledore?"

"Harry oğlum, *Peygamber*'de benim hakkımda yazdıkların hatalıydı. Senden önceki sözlerini düzelttiğin başka bir yazı göndermeni ve ardından özür dilemeni istiyorum."

"Vay canına, *beni* kapının *önüne bıraktıktan* on yıl sonra nihayet sözde sihirli koruyucumla tanışabiliyorum! Bana babamdan, onun hayatından ve ailesinden bahsetmek için mi buradasınız? Buraya bana

Annem hakkında, onun hayatı ve ailesi hakkında? Buraya bana Muggle'lar tarafından yetiştirilen büyücülere genellikle çok geç olana kadar anlatılmayan büyücü görgü kurallarını öğretmeye mi geldin? *Hayır.* Bana şunu söylemek için buradasın" -Harry teatral *bir şekilde burnunu çekti-*" 'Benim hakkımda kötü şeyler söyledin ve beni *üzdün.* Hepsini geri al!' Pekala, Albus Beş-Name, yeniden yazmayacağım ve özür dilemeyeceğim."

"Harry oğlum, beni çok hayal kırıklığına . Ailen-"

". yüzden kelimeleri onların ağzına yerleştirmek kolay, değil mi? *Beni* hayal kırıklığına uğratmanıza , bir şekilde bu utançla yaşayacağım."

"Harry-"

"Bak, seni bot satıcısı Merlin, beni bahçemden alıkoyuyorsun. Eğer işlerimi yapmakta gecikirsem, amcam beni döver. O zaman git."

"Harry, ısrar etmek zorundayım-"

"*Git*, seni sakallı büyülü palyaço. Seninle işim *bitti.*" Hayal

kırıklığına uğrayan Albus, Hogwarts'a geri döndü.

İki gün sonra

Pazartesi, 5 Ağustos 1991

Sihir Bakanlığında

Harry, Madam Bones'la ofisinde buluştu; sonra birlikte asansöre doğru yürüdüler ve asansörle Dokuzuncu Kat'a, Gizemler Dairesi'ne indiler. Gizemler Dairesi'nin Kehanetler Salonu'nda Harry Kehanet'alıp çalışıyor, hem o hem de Madam Bones notlar alıyordu.

Plan buydu zaten. Harry ve Madam Bones dokuzuncu kattaki asansörden çıkarken, Harry, "Sorduğum için özür dilerim, Madam Bones, ama üzgün görünüyorsunuz. Her şey yolunda mı?"

Madam Bones cevap vermek yerine, "Vaftiz baban Sirius sana Saint Mungo'dan mektup yazdı mı?" diye sordu.

"Evet, dün gece bana mektup yazdı. Vasim olması hoşuma gidecek çünkü çok komik bir adam ama annemin günlüklerini okuduğumdan bunu zaten biliyordum."

"Annenin günlüklerini ne kadar okudun?" "Sadece

ikinci sınıfa kadar. Neden?"

"Altıncı sınıfa geldiğinde benden bahsedebilir. Sirius'la çıkmaya başladığımızda o altıncı sınıftaydı, ben de yedinci sınıftaydım. Ondan sonra düzenli olarak çıktık. Hatta o Azkaban'a atılmadan önceki Çarşamba günü onunla çıktık."

"Bu harika! Artık Sirius özgür olduğuna göre, sen ve o tekrar çıkmaya başlayabilirsiniz ve belki de evlenirsiniz? O zaman her ikisi de vasim olan iki evli insanla birlikte yaşarım; benim için neredeyse yeniden anne babam olmuş gibi olur!"

"O kadar çabuk değil, Harry. Sirius on yıl önce Azkaban'a gönderildi. Ben bir Seherbazım, onun davasını *istediğim zaman* araştırabilirdim, *ama yapmadım*. Sen *on birinci doğum gününde* mektubunu yazana kadar hiçbir kanıtı araştırmadım. Sirius'a gelince, sözde kız arkadaşı on yıl boyunca sandalyesinde otururken, *sen* ilk fırsatta onu serbest bırakmaya çalıştın." Madam Bones üzüntüyle ekledi, "Eminim Sirius artık benimle *asla* evlenmek istemiyordur. Ve gerçekten, bu benim hatam. *Yeter, hadi* gidip kehanetini bulalım."

Kehanetler Salonu'nda Harry, Konuşulamayan Çırpıcı'dan kehanetleri dinlemenin bir "hilesi" olup olmadığını sordu.

Croaker, Harry ve Madam Bones'a kürelerin sihirli bir şekilde korunduğunu, böylece onları yerlerinden kaldıracabilecek tek kişinin Kehanetler Salonu'nun Bekçisi ve her bir kehanette adı geçen kişi ya da kişiler olduğunu söyledi. Küreye dokunan başka biri anında deliliğe yakalanacaktı.

(Harry, "*Peki, önceki yaşamımda Voldy neden gelip kehanet küresini kendisi talep etmedi?*") diye merak etti. *Neden beni, Lucius Malfoy'u ve diğer Ölüm Yiyenleri de içine alan çılgınca bir plan yaptı?*)

Madam Bones'un Croaker'ın sözlerini duyduktan sonra yaptığı yorum?
"Harry, ihtiyacın olursa seni kaldırırım, ama senin için kehanetini getirmeyeceğim."

"Yeterince adil."

Sonunda, 97. Sırada, Harry "S.P.T'den A.P.W.B.D'ye: Karanlık Lord ve (?) Harry Potter" etiketli kehaneti "buldu". O ve Madam Bones birlikte Kehaneti beş kez dinlediler-

"Karanlık Lord'u yenecek güce sahip olan kişi yaklaşıyor... Ona üç kez meydan okuyanlardan doğacak, yedinci ay ölürken doğacak... ve Karanlık Lord onu dengi olarak işaretleyecek, ama Karanlık Lord'un bilmediği bir güce sahip olacak... ve her ikisi de diğerinin elinde ölmeli, çünkü diğeri hayatta kalırken ikisi de yaşayamaz... Karanlık Lord'u yok etme gücüne sahip olan yedinci ay ölürken doğacak..."

Hem Madam Bones hem de Harry Kehanet'in tam olarak ne dediğini yazdılar. Ama Madam Bones'un aksine Harry'nin parşömen parçasına ihtiyacı yoktu; son kez ölmeden önce bile Kehanet'i uykusunda ezbere okuyabiliyordu.

Dört gün sonra

Cuma, 9 Ağustos 1991

Onuncu Mahkeme Salonu'nda Peter Pettigrew, Sirius Black'in on yıl önce Azkaban'a gönderildiği suçlarla itham edildi. Pettigrew ayrıca James ve Lily Potter'ın öldürülmesine ve Harry Potter'ın öldürülmesine teşebbüs edilmesine suç ortağı olmakla suçlanmıştır. Son olarak, Pettigrew bir Ölüm Yiyen olmakla suçlandı.

Pettigrew tüm suçlardan suçlu bulundu. Birinci Sınıf Merlin Nişanı'nın iptal edilmesine ve Öpülmesine karar verildi. Pettigrew kısa bir süre sonra ruhunu mahkeme salonunda bir Ruh Emici'ye kaptırdı.

Sirius Black, Pettigrew'un tüylerini dökmesini yakından izledi.

Yaklaşık üç hafta sonra, 31

Ağustos 1991 Cumartesi günü

Gringotts

James ve Lily'nin vasiyetleri halka açık olarak okundu. Dumbles okumayı durdurmaya çalıştı: "Bu vasiyetler Wizengamot'un emriyle mühürlenmiştir."

Axefrenzy Dumbledore'a sivri dişli bir gülümseme verdi. "Gringotts'ta itirazınızın hiçbir anlamı yok büyücü. Okumalar devam edecek."

Dumbles daha sonra Harry'yi dışarıda bırakmaya çalıştı: " onun büyüğü koruyucusuyum ve buradayım, bu yüzden Harry'nin olması için bir neden yok." Bunun yerine, Harry'nin isteği üzerine, odadan çıkarılan *Albus Dumbledore* oldu - silahlı goblinler tarafından.

Sirius Black okumalarda hazır bulundu. Okumalardan sonra, James ve Lily'nin vasiyetlerinin onaylı kopyaları için Gringotts'a ödeme yaptı.

Bir saat sonra (hala 31 Ağustos Cumartesi)

Sirius Black, James ve Lily Potter'ın Sirius'a verilmesini istediği Harry Potter'ın vasiliği için Wizengamot'a dilekçe verdi. Sirius dilekçesine James Potter'ın ve Lily Potter'ın vasiyetnamelerinin Gringotts onaylı kopyalarını da ekledi.

Dumbledore hemen yazılı bir itiraz dilekçesi verdi. Azkaban'da geçirdiği on yılın Sirius'u delirttiğini, bu yüzden Sirius'un Harry'nin vasisi olmaya uygun olmadığını ve Dumbledore zaten Harry'nin büyülü vasisi olarak hizmet ettiğine göre, bunu yapmaya devam etmesi gerektiğini iddia etti.

Sirius'un yazılı cevabı bir saatten kısa bir sürede geldi: Dumbledore'un Harry'nin üstlenmesi, anne ve babasının vasiyetlerine aykırıydı ve bu yüzden de yasa dışıydı; Dumbledore Harry Potter'ın yasa dışı büyülü vasiliğini sürdürmeye çalışıyordu, böylece Harry'nin emanet kasasından para almaya devam edebilecekti.

Harry Potter da, henüz on bir yaş ve bir aylık olmasına rağmen, Sirius'un dilekçesini desteklemek için Wizengamot'a yazılı bir yazı sundu. "On yıllık yetimliğim boyunca Albus Dumbledore'la hiç karşılaşmamıştım, ta ki dört hafta önce gazeteler onun hakkında yazdığım ve onu kötü gösteren bir makaleyi basana kadar. Albus Dumbledore kötü bir vasi olduğunu kanıtladı. Ben Sirius Black'in vasim olmasını istiyorum."

Ayrıca 31 Ağustos tarihinde

Harry Snape'e mektup yazdı, "Bana verdiğiniz yardım ve destek için tekrar teşekkür ederim. Yarın sıralamam yapılacak ve dörtte üç ihtimalle Slytherin'e giremeyeceğim. Eğer gerçekleşirse, umarım ilişkimizi İksir dersi dışında da sürdürebiliriz."

Snape cevap verdi, "Kabul ediyorum. Annen bunu isterdi. Ayrıca, senin bir ahmak olmadığını da gördüm."

Ertesi gün

1 Eylül Pazar, sabah 8:30.

Şövalye Otobüsü bir *patlamayla* Granger'ların evinin önünde durdu.

Harry yükünü (okul çantası ve boş bir baykuş kafesi) taşıyarak Şövalye Otobüsü'nden indi. Harry Granger'ların garaj yolunda yürürken evin ön kapısı açıldı.

"*Harry!*" Hermione bir mil genişliğinde bir sırtış sergilerken bağırdı.
"*İşte o gün bugün!*"

Aynı Tren Yolculuğu Değil

Bölüm 10: Aynı Tren Yolculuğu Değil

Harry tüm ördeklerini sıraya dizdi, temellerini attı, her şeyini tek bir çorabın içine koydu - hazırlandı. Şimdi Harry ve Hermione'yi Hogwarts'a göndereyim.

Tıpkı "Daphne'nin Gelecekte Mektubu"nda olduğu gibi, bu öyküde de Daphne Greengrass ve Tracey Davis arkadaş; Daphne Greengrass ve Millicent Bulstrode ise kuzen.

On dakika sonra

1 Eylül Pazar, sabah 8:40.

Harry, Granger'lardan hiçbirinin, hatta Hermione'nin bile bu sabah saçına ne yaptığına dair bir şey söylememesine şaşırdı.

Granger'lar ve Harry, Dan Granger'ın büyük BMW sedanında, Crawley'den (Manş Denizi'nin biraz kuzeyinde ve Londra'nın kesinlikle güneyinde) King's Cross İstasyonu'na (Londra'nın kuzeybatısında) doğru trafikte ilerlemeye başlamışlardı. Çocukların okul çantaları bagajdaydı; Hedwig'in boş kafesi Harry'nin kucağında dururken, çocukların kendileri de arka koltukta idi. Dört kişi arasındaki ruh hali mutlu ve heyecanlıydı.

Bu, 'nin King's Cross İstasyonu'na ilk yolculuğunu Dursley arabasıyla, öfkeli Vernon Dursley'nin şoförlüğünde yaptığı önceki yaşamından oldukça farklıydı. O yolculuk sırasında tek bir kelime bile konuşulmamıştı.

Grangers-plus King's Cross İstasyonu'na yaklaştığında, park etmek bir kabustu - Lily'nin ilk yıl günlüğünde babasının

aynı şikayet. Ancak saat 10:17'de iki diş hekimi ve iki çocuk dokuzuncu ve onuncu hatlar için peronda bekliyordu.

Emma, "Peki nasıl...?" diye sordu. Bu cümleyi yüksek sesle bitirmemesi gerektiğini çok iyi biliyordu.

Harry rayların arasındaki sert metal bariyeri işaret etti. "O bariyere çarparsın. Eğer sihirliysen, annem onun katı olmadığını, derinin üzerinde örümcek ağları varmış gibi hissettirdiğini yazdı."

Hermione kararsız görünüyordu. "Şimdi geçsek olur mu? Trene binmek için bolca zamanım olsun istiyorum ama annem ve babam, sizden uzaklaşmaya hevesli olduğumu düşünmenizi istemiyorum."

Harry, "Sürecin ne olduğunu zaten bildiğim neden önce ben gitmiyorum? Eğer bir dakika içinde beni takip etmezsen, senin için geri geleceğim."

Harry büyülü bariyerden sorunsuzca geçti, sonra birden kırmızı buharlı lokomotif ve vagonlarını gördü. Şu anda Peron 9-3/4'te çok az büyülü vardı, çünkü trenin kalkmasına kırk iki dakika vardı.

Hermione ve bagajı yaklaşık yarım dakika sonra bariyerden geçtiler. Hogwarts Ekspresi'ne şöyle bir baktı ve "*Harika*," dedi. Rahatlamış görünüyordu.

Harry Hermione'yi az önce bavuluyla birlikte geldiği yerden çekti - bu tarafta, Muggle dünyasına çıkış, üzerinde "Peron Dokuz ve Üç Çeyrek" yazan ferforje bir kemerdi. Ama Harry Hermione'yle sandığını trene *doğru* çekmek yerine, Hermione'yi trenden *uzağa* çekti.

"Hermione," dedi Harry, "diğer büyülü çocukların yanına gitmeden ve Hogwarts'a varmadan önce sana iki şey söylemem gerek."

Bir saniye sonra

Harry yaşlı-ahşap-ve-testral-kalp-ipi asasını çıkardı ve "*Muffliato*" büyüsünü yaptı, kendisi ve Hermione için, eğer biri dinlemeye çalışırsa duyulmamasını amaçlıyordu.

Ayrıca, Harry *bu* büyüyü bir noktaya değinmek için

yapmıştı. Hermione'nin nefesi kesildi. "Yaptığın o büyü

neydi?" "*Muffliato*. Bir altıncı yıl büyüsü-"

Soru bombardımanı başladı: "Bu günlüklerdeki bir büyü mü? Zaten kaç tane büyü biliyorsun? Bunu bana neden öğretmedin?"

"*Hermione*," dedi. Hermione sustu ama yüzü hâlâ fırtınalıydı.

Harry devam etti, "Şimdi size söylemem gereken iki şey var. , zaman zaman bir şeyler bileceğim - bilmemin *imkânsız* olduğu şeyler, ama yine de biliyorum. Bu seni çıldırtacak ve X'i nasıl bildiğimi öğrenmek için yanıp tutuşacaksın ama *sakın sorma*. Ve *özellikle* de başkaları sorduğunu duyabilecekken sorma."

"Harry, neden benden sır saklıyorsun? Bundan daha iyi arkadaş olduğumuzu sanıyordum."

"Söz , on altıncı doğum gününde, 19 Eylül 1995'te sana *her şeyi* anlatacağım. Sana *kanıt* bile vereceğim."

Hermione, "Annemle babam söyledi mi-?" diye sordu.

"Ailen bana doğum gününü hiç söylemedi. Doğum günün benim bilemeyeceğim başka bir şey ama yine de biliyorum."

Hermione şimdi şaşkın görünüyordu. "Ne diyeceğimi bilemiyorum."

Harry, "Sana burada söyleyeceğim bir şey daha var, sonra trene bineceğiz. Bu başka bir şey, bunu *hiçbir şekilde* bilemem, ama biliyorum-

"Okul müdürü, Albus Dumbledore. Beni *büyülü* insanlardan herhangi birine vermek yerine Dursley'lerin kapısının önüne bıraktı.

ailem tarafından yetiştirilmemi istedi. Kendini benim sihirli vasım olarak atadı ama bana hiçbir şey öğretmedi. Bununla birlikte, Potter ailesinin kasasından yarım milyon pounddan fazla para kayboldu ve sanırım o aldı, ama *henüz* bir kanıt yok. Neyse, laf kalabalığı bitti.

"Dumbledore nazik ve şefkatli değil, ama öyleymiş gibi davranmakta çok iyi. Dünyadaki herkes, ister Profesör Snape olsun, ister Crawley'den Muggle doğumlu bir ilkokul öğrencisi, onun için sadece bir satranç taşıdır. Gizli ilerletmek için seni yönetim kurulunda dolaştırmaktan hiç utanmıyor. Senin ve benim yakın arkadaş olduğumuzu fark eder etmez, bana karşı çalışmanı sağlamaya çalışacaktır-"

"Harry, ben sana *asla* ihanet etmem!" Hermione ofladı pufladı.
"İmkânsız!"

"Oh, asla senden gelip beni sırtımdan bıçaklamayı istemez. Bunun için fazla kurnazdır. Hayır, 'Zavallı Harry' diyecek -çok aptal, çok toy, çok perişan, çok *bir şey*- 've onun iyiliği için arkasından X yapmalısın. Sizi ağına düşürmeye çalıştığını böyle anlarsınız: 'Bu Harry'nin kendi iyiliği için' ve 'Bunu Harry'den saklamalıyız' sözleri. "

Hermione şimdi mutsuz görünüyordu. "Profesör Dumbledore'un senin için en iyisini istediğine *hiç* inanmıyor musun?"

"*Hayır* ve aklımda hiç şüphe yok. Eğer *gerçekten* iyi ve nazik olsaydı, beni Dursley'lerle bırakmazdı. Baş Büyücü olarak, 1981'de Sirius Black'in yargılanmasını emrederdi."

"Söylediğin şey hakkında düşünmem gerek."

"Sana söylemem gereken son bir şey var. Eğer Dumbledore sana benimle ilgili bir soru sorarsa, ona kesin bir dille, 'Git Harry'nin kendisine sor' ya da 'Git bir profesöre sor' de. Dumbledore'un rahatsız edici sorusuna cevap verme. Bir başka kötü özelliği de başkalarının sırlarını öğrenmeye aç olması.

-Ama bildiği sırları asla söylemez. "Şimdi,

hadi trene binelim."

Harry Boğma Büyüsü'nü hale getirirken, Hermione onun koluna vurdu. "En azından bana, seni tanıdığımdan beri ilk kez neden saçlarını kabarttığını söyler misin?"

Harry son iki hayatındaki en iyi arkadaşına muzipçe sırıttı. "Alnımda bir yara izi *olmadığını* fark ettiğinde ne kadar korktuğunu hatırlıyor musun? Yüzlerce insanın da senin şaşkınlığını hissetmesini istiyorum."

Harry ve Hermione (ve yükleri) trene doğru ilerlerken, iki Seherbaz'a yaklaştılar. Seherbazlara özgü kırmızı cüppeler içindeki uzun boylu, esmer adam Kingsley Shacklebolt'tu (Harry bunu bilmiyormuş gibi davrandı). Shacklebolt'un yanında duran genç kadının gri cüppesi, mavi bir asası ve gözlerini kamaştıran pembe saçları vardı.

Harry ekşitmeden sordu, "Affedersiniz, siz Seherbaz Öğrencisi Nymph-Nympho-Nympho-dora Tanks mısınız?"

Artık kızıl saçlı olan kadın hırlarken Shacklebolt kıkırdadı, "Adım Nymphadora ama bana *öyle* de deme! Bana 'Tonks' deyin! Bir 'o' ile! Şimdi, benimle ne işin var, birinci sınıf?"

"Ben Harry Potter'ım. Büyükannem Dorea Black'ti. o bir takımyıldızı, o bir takımyıldızı-"

"Andromeda. Annemin adı Andromeda Black Tonks. Yani sen ve o akrabasınız. Annem Saint Mungo's'ta Şifacı; babam ise bir hukuk büyücüsü."

"Bu ne anlama geliyor? Biri mahkemede yalan söylediğinde, ona büyü mü yapıyor?"

"Hayır, seni aptal! Bu, babamın sihirli dünyadaki yasal işler için bir avukat ve barrister olduğu anlamına geliyor."

"*Harika!* Babanı işe almak istiyorum."

"Neden? On bir yaşındaki bir çocuk neden bir kanun büyücüsüne ihtiyaç duysun ki?"

Harry gerçek nedenini söyleyemedi (çünkü o zaman Shacklebolt Dumbledore'a dikkat etmesini söylerdi). Harry onun yerine, "Kitapçada Roy Locke'un yazdığı, Harry Potter'ın sözde maceralarını anlatan şu kitapları biliyor musun? *Harry Potter ve Vampir Köyü ve diğerleri*? Hepsi sahte."

"Sahte, gerçekten mi?"

"Oldukça sahte. 'Dora Tonks İngiltere kraliçesi' sahte."

"Çok kötü," dedi Shacklebolt. "Kraliçe Birinci Nymphadora fikri *hoşuma* gitti."

Tonks onun göğsüne bir şaplak attı. "Değersiz ahmak!"

Tonks'un yanında duran Shacklebolt sanki Noel Baba'ymış gibi güldü. Sonra alçak sesle, "Seninle tanıştığıma memnun oldum, Harry Potter," dedi.

Tonks Harry'nin yüzüne dikkatle baktı. "Sen *gerçekten* Harry Potter mısın?" Yüzünde geniş bir gülümseme belirirken, saçları parlak sarıya döndü.

"Bekle, ne?" diye sordu yakındaki çocuksu sesler. "Harry Potter *nerede*?"

Harry büyücü olarak yetişmiş pek çok birinci sınıf öğrencisiyle ve Muggle doğumlu bir birinci sınıf öğrencisiyle bu şekilde tanıştı". Hermione, Justin Finch-Fletchley'ye "Harry Potter "ın kim olduğunu ve şimdi burada olmasının neden önemli olduğunu açıklamak zorunda kaldı.

"Harry Potter olduğuna *emin* misin?" Zacharias Smith kuşkuyla sordu. "Yara izin yok."

Hermione, "Bu *kesinlikle* Harry Potter," dedi.

"Nereden biliyorsun? Seni tanımıyorum. Sen bir Mu-Muggle doğumlu musun?" diye meydan okudu Smith.

Harry, "Kim olursan ol, tavırlarını bırak," diye hırladı. "Bu benim en iyi arkadaşım, Hermione."

Hermione, "Ben Hermione Granger, Yeni Granger Hanesi'nin kızıyım," dedi. Birinci sınıflardan oluşan kalabalığa reverans yaptı-

-O da şoka girdi. Bu, *Muggle doğumlu* biri tarafından doğru şekilde yapılan, büyücü adabına uygun bir kendini tanıtmaydı.

(Arkadaşı Harry'den büyücülük kuralları üzerine iki kitap ödünç almış ve bu kitapları dikkatle okumuş olan bir Muggle doğumlu).

Harry ve Hermione'nin etrafını saran on bir yaşındakiler büyücü görgü kurallarına göre kendilerini tanıttılar. Kendini en son tanıtan Zacharias Smith oldu-

-"Beni hâlâ Potter olduğuna ikna edemedin." dedi.

Hermione ofladı. "O Harry Potter, saçmalama. Profesör Snape bana bu çocuğun Harry Potter olduğunu söyledi ve ben de annesinin üç günlüğünü okudum."

"Peki ya yara izi?" Millicent Bulstrode kafası karışmış bir halde sordu.

Harry, "Yara izini *on yıl önce* aldım, millet. Yara izi *iyileşti*."

Millicent Bulstrode, Tracey Davis ve Daphne Greengrass baktılar. Sonra Daphne, "Veliaht Potter, uçümüz bir kompartıman tuttuğumuzda, Hogwarts yolculuğu boyunca bizimle oturabilirsiniz," dedi.

Daphne, Hermione'nin davet edilmediğini *açıkça* söyleyecek kadar kaba değildi.

Harry, "Hermione'yle ben kendi kompartımanımızı tutmayı planlıyoruz, sonra da tren yolculuğu sırasında herkese uğrarız. Sonra görüşürüz."

Harry trene doğru ilerlemeye başlarken, Hermione de onu takip ediyordu, Harry seslendi, "Tanıştığımıza memnun oldum, Kuzen Tonks! Pembe saçların *harika!*"

Dakikalar sonra, Harry ve Hermione boş bir kompartımana yerleştiler. Harry kendi yükünü ve Hermione'nin yükünü baş üstü raflarına "zor yoldan" yerleştirdi - tüy kadar hafif tılsımlar ve *Wingardium Leviosa* olmadan.

Harry yerine otururken Hermione, "Annenin üç buçuk yıllık günlüklerinde James Potter'ın akrabalarının adından hiç söz etmiyor. Henüz okumadığım üç buçuk günlüklerde Lily'nin böyle şeyler yazacağını düşünemiyorum. Peki o kızın, annesinin ve babanın annesinin adını nereden biliyordun?"

Harry ona sıırttı. "İnanır mısın, Delphi Kahini bana söyledi?"

Sonra Harry asasını çıkardı. "Ve 'Delphi bilgisi' demişken..." Harry sözünü sakınmadan kompartımanın kapısını kapattı, sonra asasını yerine koydu.

"Az önce ne yaptığını bana anlatacak mısın?" Hermione sordu.

"On altıncı doğum gününde, evet."

Hermione oflayıp pufladı.

Şaşırtıcı bir şekilde, ne Draco Malfoy ne de Ron Weasley tren yolculuğu sırasında Harry Potter'ın kompartımanını bulamadılar, gerçi her ikisi de bulmak için çok aramışlardı.

Tren yarım saat kadar hareket ettikten sonra -Ron Weasley'nin Harry Potter'ı bulmaya çalışmaktan vazgeçip kendini başka bir kompartımana atmasına yetecek kadar uzun bir süre- Harry Hermione'ye baktı. Şu anda bir Muggle jeoloji kitabı okuyordu.

kız, kompartımanda oturmuş kitap okuyan kız, henüz on iki yaşında bile değildi. Ama Harry Hermione'nin on sekiz yaşında olduğunu hatırlıyordu.

Hortkuluk avı sırasındaydı. Ron onları terk etmişti. Harry ve Hermione büyücü çadırındaydı; çadırın dışında yağmur yağıyordu. Büyücü Kablosuz Ağı radyosu müzik çalıyordu.

Harry ve Hermione dans ettiler - anlık bir etkinlikti. Harry Hermione'yi öpmek için yanıp *tutuşuyordu*. Onun da aynı şekilde kendisini öpmek istediğı izlenimine kapıldı.

Harry ve Hermione ruh eşleri oldukları için, öpüşselerdi inanılmaz bir sihir gerçekleşirdi.

Ancak ikisinin de kanında bulunan Sadakat (Ron'a) iksirleri yüzünden öpüşmediler.

Kısa süre sonra Ron geri döndü ve hak etmediğı bir şekilde affedildi. Aylar sonra, Harry Voldemort'la yüzleşmek için tek başına dışarı çıktığında, Hermione'nin Ron'un fino köpeğı olduğu çok açıktı. Ron'un *iksirli* fino köpeğı olduğunu Harry o öldükten sonra öğrendi.

Ronald Bilius Weasley'nin hesap vermesi gereken çok şey vardı - şu anda bir tüyü bile havaya kaldıramasa bile.

Harry boğazını temizledi. On bir yaşındaki Hermione'ye, "Bütün kompartımanları ziyaret etmeye gidiyorum. Diğer tüm birinci sınıf öğrencileri Harry Potter'la tanışsın. Onlara *gerçek* Harry Potter'ın, yaşadığı *mavi sarayda* ev yapımı elmalı tarta yemediğı zamanlarda vampirleri yok eden gözlüklü ve yara izli çocuk olmadığını söyle." Harry gözlerini devirdi.

Hermione sıırttı. "Acaba kaç çocuk sana, yani gerçek Harry Potter'a bakıp, o kitap kapaklarına benzemediğın için *senin sen* olamayacağını söyleyecek?"

"Umarım çok değildir." Sonra Harry Hermione'ye baktı. "Diğer ilkleri ziyaret ettiğimde, senin de benimle gelmeni çok isterim."

"Oh? Neden beni orada istiyorsun?"

"İki nedeni var. Biri oldukça Hufflepuff, diğeri de oldukça *Slytherin-Salazar* Slytherin. Önce Hufflepuff: Sana sadık olmak ve herkese 'Bu Hermione, o benim en iyi arkadaşım, kelimenin her iki anlamıyla da harika biri ve hayatım o olduğu için daha zengin' demek istiyorum. "

Hermione kızardı ve , "Salazar Slytherin olma sebebin ne?" diye sordu.

"Kan saflığı yobazlarına, evet, sen bir Muggle doğumlusun ama *bana* yakın olan ve korumak için savaşıcağım bir Muggle doğumlu olduğunu bildirmek için. Bu arada, Salazar Slytherin Slytherin Hanesi'nin geldiği halden iğrenirdi" -Harry neredeyse *iğrenirdi diyecekti-*.

Hermione yerini işaretledi, kitabını kapatıp koltuk minderinin üzerine koydu. "Hadi gidelim."

Hem George Weasley (kapıya daha yakındı) hem de Fred Weasley (Lee Jordan'ın yanında oturuyordu) Harry'ye sırtıyorlardı. Birlikte bir tabak uzattılar. "Buyurun, masum ufaklıklar, *özel* ev yapımı şekerlerimizden alın."

Hermione kibarca, "Hayır, teşekkürler. Tatlılar dişlerin için kötüdür."

Harry sırtarak, "Aynı şekilde hayır, teşekkürler," dedi. *Ününüz* sizden önce geliyor, Weasley İkizleri."

Her iki ikiz de yüzlerinde abartılı bir hayal kırıklığı ifadesi vardı.

George sordu, "Yani eğer *sen* , Harry Potter, o zaman o *kitaplardaki hikayeler* de gerçek olmalı, değil mi?"

Harry güldü. "*Ben* gerçeğim, son kontrol ettiğimde. O kitaplar *baştan sona yalan*."

George: "Gin-Gin-" Fred: "-çok

hayal kırıklığına uğrayacak."

Percy alay etti. "Eğer bu kitaplar yalansa, neden yayınlanmalarına izin verdiniz?"

Harry tersledi, "Yayınlanmalarına neden *izin verdim? İzin vermek* mi? *Bu* ne biçim aptalca bir soru böyle?"

Mükemmel Prefect Percy o zaman sinirlendi ve Harry'nin o zaman bir evi olsaydı, Harry'nin evinden puan kıracaktı gibi görünüyordu.

Percy'nin kızgın yüzünü görmezden gelen Harry devam etti, "*Kimse* benden hikayemi anlatmamı istemedi ve *kimse* bana adımı kullanmamda bir sakınca olup olmadığını sormadı. O kitaplar ne kadar para kazanırsa kazansın, tüm para *yalancıya* gidiyor, *bana değil!*"

En genç Weasley erkeği, "Yani zaten zenginsin, ama şimdi *daha fazla* para kazanamadığın için mi ? *Tabii* eğer gerçekten Harry Potter'san. Ne yara izi ne de gözlük görüyorum."

Harry, "Adın ne ? Biliş mu? Tanrım, haklısın Biliş, beni yakaladın. Gerçek adım Harry James Potter değil, aslında Fool Foodchomper. Hadi Hermione, gidelim."

Harry kompartımanın kapısını kapatırken Ron'un şöyle dediğini duydu: "Ben *biliyordum!*"

Harry Weasley'lerin kompartımanın kapısını kapatır kapatmaz ve Harry ile Hermione vagonun koridoruna çıkar çıkmaz, Hermione

"Neden kızıl saçlı en küçük çocuğa 'Bilious' dedin? Kendisine 'Ron Weasley' derdi ve diğer çocuklar da ona 'Ron' diye seslenirdi. "

"Ona 'Bilious' adını verdim çünkü bir, göbek adı Bilius, B-I-L-I- U-S; ve iki, *safralı* onu oldukça iyi tanımlıyor, inanın bana."

"Ama *siz* ona demeden önce kimse ona öyle demiyordu. Bu daha fazla Delphi bilgisi mi?"

Harry iç geçirerek başını salladı. Ron'dan ucuz bir puan koparmaya çalışıyordu, ama Hermione'nin onu dinlediğini ve Hermione'nin süper bilgisayar gibi bir zihni olduğunu unutmuştu.

Harry kompartımanın kapısını açtı ve kompartımanın içine baktı. Harry, Blaise Zabini'yi, çirkin esmer bir kızı (Pansy Parkinson), iki iri oğlanı (Crabbe ve Goyle) ve geriye doğru taranmış beyaz-sarı saçlı bir oğlanı gördü. *Bingo*, diye düşündü Harry.

Harry Draco'ya bakıp, "Bu doğru mu? Bütün trende Draco Malfoy'un, Varis Malfoy'un bu kompartımanda olduğunu söylüyorlar. Demek sensin, öyle mi?"

Draco şişindi. "Ben oyum. Malfoy, *Draco* Malfoy."

Hermione kıs kıs güldü, sonra mırıldandı, "Gizli ajan Double-Oh dokuz ve üç çeyrek."

Draco devam etti, "Beni dezavantajlı duruma düşürdünüz, efendim. Siz kimsiniz?"

Harry Potter kendini ("Harry Potter, Potter'ın Varisi" olarak) tanıttı, sonra eğildi ve "en iyi arkadaşım, Yeni Granger Hanesi'nden Bayan Hermione Granger'ı" takdim etti. Hermione Safkanlar'a reverans yaptı. Draco odadaki diğer dört birinci sınıf öğrencisini Harry ve Hermione'ye düzgün bir şekilde tanıttı - Crabbe ve Goyle'u tanıtmalarının gönülsüzce olduğu belliydi.

Sonra Pansy Parkinson Harry'ye reverans yaptı ve (belli ki isteksizce) Hermione'nin elini sıktı. Harry müstakbel dört Slytherin çocuğuyla tokalaştı. Her Safkan çocuk Hermione'nin elini öptü.

Ama görgü kurallarının getirdiği zorunluluklar ortadan kalktığı için Pansy hakaret etmekte özgürdü: "Potter'ın varisi, bir *çamur kanıyla* nasıl arkadaş olabilirsin?"

Harry gülümsedi. "Varis Parkinson, '*Cahil* bir nasıl arkadaş olabilirim?' diye de sorabilirdim. Bu iki kelimenin Muggle doğumlu büyücülerin siz Safkanları nasıl gördüğünü anlattığının farkında mısınız? Doğurganlık ve Squib çocuklarının doğumu ile ilgili sorunlara neden olan genetik sorunlara eğilimli ve daha büyük dünya hakkında *gülünç derecede* cahil?"

Draco, "Biz Safkanlar 'melez' değiliz, *üstünüz!*" dedi. "Bu

konuda komik bir şey var, Varis Malfoy, Varis Parkinson. Benim Annesi Lily Evans, Hogwarts'taki ilk yılına Muggle doğumlu olarak başladı. Altı yıl sonra, Hogwarts'a *Baş Kız* olarak girdi. Kan saflığı doktrini böyle bir şeyin *imkânsız* olduğunu söylese de annem bunu başardı.

Sonra 1981 Cadılar Bayramı'nda Lord Voldemort'la yaşadığım o küçük anlaşmazlık vardı. Herkes on beş aylık beni övüyor ama *ben annemin* bir şekilde Voldemort'u yendiğine inanıyorum."

Pansy alay etti, " 'Yenildin' mi? Senin çamur kanlı annen *öldü.*"

"O yaptı. Ama cesediyle aynı odada Voldy'nin cübbesini ve asasını buldular ama Voldy yoktu. Bu arada, yara *bere* içindeki alnım dışında tamamen sağlıklıydım."

Draco konuşmak için bir nefes aldı.

Harry devam etti, "Ve sakın bana Voldy'nin Öldüren Laneti üzerimde kullanmaya çalışmadığını söylemeye kalkma, çünkü *yeşil parıltıyı hatırlıyorum!*"

Blaise, "Neden burada bizimle birliktesin, Potter'ın varisi?" diye sordu.

Harry, "Önce Draco Malfoy'la arkadaş olmak için. Bana Hane'lerimizin düşman olduğu söylendi, bu yüzden ileride düşman olabiliriz; ama okul çocukları olarak Draco'yla arkadaş olmak istiyorum. Elbette bu, benim bu kompartımda Draco'nun arkadaşlarına hakaret etmemem ya da saygısızlık etmemem gibi, Draco'nun da benim en iyi arkadaşım Hermione Granger'a saygı göstermesi kuralına bağlı."

Draco dikkatle Hermione'ye bakarken yedi kişi sessizliğe gömüldü.

Sonunda Draco'nun bakışları Harry'ye kaydı. "Anlaştık. Hogwarts'ta olduğumuz sürece arkadaşız, ama ikimiz de Hogwarts'tan ayrıldıktan ya da ikimizden biri Ev Başkanı olduktan sonra söz vermek yok. Muggle doğumlu arkadaşına saygı duyacağım."

Harry ve Draco el sıkıştılar.

Blaise Harry'ye, "'Birinci' dedin. Bu bir 'İkinci' anlamına geliyor. Buraya gelmek için ikinci nedenin ne?"

Harry'nin sırtışı köpekbalığı gibiydi. "Kan saflığı doktrini beni *gerçekten* rahatsız ediyor. Annemle babamı öldüren canavarın inandığı şey buydu. Bunun yanlış olduğunu *kanıtlamak* istiyorum, bu yüzden bir bahse girmek istiyorum."

"Ne bahsi?" diye sordu Draco.

Harry, "Beşinizin de Safkan sayıldığı konusunda yanılıyor muyum?" diye sordu. Beş müstakbel Slytherin de sallayınca, Harry, "İçinizden kim bahse girmek isterse, önümüzdeki Haziran'da okul bittiğinde, benim yüz galleonuma karşılık sizin yüz galleonunuza bahse girerim ki, Hermione'nin notları toplamda sizden daha yüksek olacak," dedi.

Hermione ciyakladı. Harry ona döndü ve, "Sakin ol, bu iş . Ve ben kazandığımda, yarısını sen alacaksın."

Blaise, "Eğer hile yaparlarsa ne yapacaksın?" diye sordu.

Harry, "Profesör Snape'in -ya da ev başkanher kimse- sizi hile yapmaktan alıkoyacağına inanıyorum," diye karşılık verdi.

Sonunda Blaise bahisle ilgili bir belge yazdı, Draco, Pansy ve Harry katılımcı olarak parşömeni imzaladı, Blaise ve Hermione de şahit olarak imzaladı.

"*Merlin*," diye nefes aldı Draco tüm imzalar atıldıktan sonra. "Annem bunu duyana kadar bekle. *Diğer* kız kardeşi Muggle doğumlu biriyle evlendi."

Bir sonraki Harry ve Hermione tüm dikkatlerini bir tren vagonunun koridorunda yürümeye verdiklerinde, Harry Neville Longbottom'ı aynı koridorda gözlerini yerde gezdirerek yürürken buldu.

Ama Harry Neville'i tanımamış gibi davranmak zorunda kaldı. "Merhaba," seslendi, "size yardımcı olabileceğimiz bir sorunuz mu var?"

"Kurbağam kaçmış," dedi Neville. "Onu arıyorum."

"Bu bir sorun," dedi Harry. "Ben gidip bir prefect bulayım. O size yardım edebilir."

Hermione onun koluna vurdu. "Cidden, Harry! Üstünü değiştirmek için bir telefon kulübesi bulacağına," -Neville'in yüzünde Hermione'nin sözleri yüzünden tam bir şaşkınlık ifadesi vardı- "bırak da bunu *ben* halledeyim." Hermione Neville'e döndü ve, "Kurbağanın adı ne?" diye sordu.

"Trevor. O Trevor."

Hermione asasını salladı (tabii ki doğru bir şekilde) ve "*Accio* Trevor kurbağa," diye seslendi.

Saniyeler sonra Neville kurbağasını geri aldı.

Harry ona, "Adın ne senin?" diye sordu.

"Neville Longbottom, Varis Longbottom."

Harry kendini ve Hermione'yi tanıttıktan sonra, "Alice Longbottom'la bir akrabalığınız var mı?" diye sordu.

"O benim annem. Neden?"

"Annemle babam vasiyetlerine, eğer Sirius Black adında biri beni yetiştiremezse, Alice Longbottom'ın ikinci tercihleri olacağını yazmışlar. Neville, kardeş olabilirdik!"

Sonra Harry kolunu Neville'in omuzlarına doladı ve çocuğu neredeyse sürükleyerek Harry ile Hermione'nin kompartımanına geri götürdü.

"Neville, seni tanımam gerek! Ne kadar uzun zamandır bir kardeşim olsun istediğimi anlatamam."

"Ben de," dedi Neville.

Saatler sonra, karanlık Hogsmeade İstasyonu'nda

Harry ve diğer birinci sınıflar Hagrid'in ve onun kaldırdığı fenerin etrafında toplanmaya çalışırken, Ron Weasley Harry'ye yaklaştı. "Kardeşlerim beni senin gerçekten Harry Potter olduğuna ikna etti. Sen ve ben Hogwarts'ta çok iyi arkadaş olacağız."

"Asla olmaz, Bilius," diye hırladı Harry.

Bacak süpürme, öğrenmesi çok kolay bir dövüş sanatı hareketidir, Harry bunu Godric Gryffindor'dan öğrenmiş ve üç dakika içinde uzmanlık seviyesine kadar uygulamıştır. Daha da iyisi, büyü bir iz bırakmıyor. Hepsinden iyisi: Tam burada, şu anda, dışarı *karanlıktı*. Böylece Ron kısa bir süre içinde sırt üstü yere yığıldı.

Ama hemen geri sıçradı. Hagrid Harry, Hermione ve Neville'i kayıklarına bindirirken, Ron da kararlı adımlarla aynı kayığa doğru ilerliyordu.

Ama Harry de aynı şekilde kararlıydı; Millicent Bulstrode'a elini uzattı. "Bayan Bulstrode, lütfen bize katılın."

Millicent tekneye adımını attığında Ron bağırdı, "çık, trol! *Ben* orada oturuyorum."

Harry, "Hayır, değilsin. Tekne şu anda dolu, Bilious, *çok* üzgünüm."

Tekne gezintisi sırasında Harry diğerlerinin *ahh* ve *ooh*'larını dinledi. Harry'nin kendi şaşkınlığını taklit etmesine gerek yoktu; Hogwarts Şatosu gece vakti, teknedeki bakıldığında, inanılmaz bir manzaraydı - ikinci kez görüldüğünde bile.

Dört birinci sınıf öğrencisi kayıktan inerken, Millicent Harry'ye sordu: "Gri bir aileden gelen *benimle* kayığa binmeyi, Aydınlık bir aileden gelen *Ron Weasley*'yle binmeye tercih mi ettin? Potter'lar yüzyıllardır Aydınlık'tı."

Harry kıkırdadı. "Düzelteyim: İyi bir insana benzeyen *seninle* yolculuk etmeyi, tam bir ahmak olan *Ron Weasley*'ye tercih ettim."

Harry kendi teknesinden çıkar çıkmaz, çoktan gelmiş olan ya da birkaç saniye sonra gelecek olan diğer birinci sınıfları dostça selamladı: "Eğlence şimdi başlıyor, Justin. Umarım istediğin evi alırsın, Varis Greengrass. Başını dik tut, Varis Malfoy, aileni gururlandır. Vaftiz kardeşim Neville, Seçme senin için çocuk oyuncağı olacak, rahatla. Siz Hindistan'dan gelen iki Patil kızı, *asıl* maceranız birkaç dakika içinde başlıyor."

Harry Ron'u görmezden geldi, onu görmemiş gibi davrandı.

Zacharias Smith edepsiz ve kabaydı-Harry onu lanetlemek istedi ama bunun yerine bir araba satıcısı gibi gülümsedi.

Diğer tüm çocuklar biraz rahatladı. Harry Potter'ın Seçme Sınavı konusunda endişelenmediği açıktı, o halde onlar neden endişelensin ki?

Hermione Granger ve Profesör McGonagall, her biri kendine özgü nedenlerle, hayretle Harry'ye baktılar.

Dakikalar sonra, giriş salonunda

Birinciler Profesör McGonagall'ın dönmesini ve Sıralama'ya başlamasını bekliyorlardı. Harry dışında herkes gergin görünüyordu - Neville ve Draco özellikle gergin görünüyordu.

Harry yüksek sesle konuştu: "Burada en az bir çocuk, *hiçbir* Ev'le eşleşemeyeceğinden, trenle eve gönderileceğinden endişeleniyor. Merak etmeyin, el kaldırmanızı istemeyeceğim."

Harry gergin kahkahalar duydu.

Harry devam etti, "Ama merak etmeyin, bir saat sonra *hepimizin* evi olacak ve *hepimiz* lezzetli bir akşam yemeği yiyeceğiz."

Zacharias Smith hırladı, "Öyle *mi*? Nereden biliyorsun Potter? Sen de bizim gibi birinci sınıftasın!"

Harry'nin gülümsemesi yumuşak ve sakindi. "Annem Hogwarts'taki ilk yılında bir günlük tutmuş. Sıralama sırasında kimse eve gönderilmemiş, o yüzden biz elli kadar çocuğun güvende olduğunu düşünüyorum. Sonuç olarak? *Sakin* ol, bunu atlatacaksın."

Harry'nin diğer sınıf arkadaşları şimdi daha sakın görünüyordu. Hermione Harry'ye gülümsedi, onunla gurur duyuyordu.

Harry az önce ne yaptığını düşündü, diğer birinci sınıfları rahatlatmak için konuşuyordu. Harry, *son yaşamımdan çok daha farklı bir insan olduğumu* düşündü.

Son yaşamında, Hogwarts'taki Harry "sadece Harry" olmak istedi, ama bu asla gerçekleşmedi. On bir yaşındayken ünlüydü, bu yüzden hem Ron hem de Draco ilk trende Harry'yi aradılar. Ve ilk trenden sonraki yıllarda, Harry bazen övüldü ve takdir edildi, bazen de aşağılandı ve hor görüldü, ama *asla*, bir dakika bile, Harry *görmezden gelinmedi*. 1998 yılında, Harry'nin sınıf arkadaşlarından çok azının

Morag MacDougal'ın nasıl biri olduğu konusunda fikirleri vardı, ama Harry Potter'ın nasıl biri olduğu konusunda tüm okulun fikirleri vardı.

Sonra beşinci yılında Harry Dumbledore'un Ordusu'nu kurdu ve yönetti. "Sadece Harry" işin başında olmak istemiyordu -Hermione Harry'nin bu işi kabul etmesi için başının etini yiyordu- ama Harry diğer öğrencilere öğretmekte ve öğrencileri yönetmekte çok başarılı olduğunu keşfetti.

Şimdi, 1991'de, Voldemort ortalıkta dolaşırken, Harry'nin sınıf arkadaşlarının bir lidere ihtiyacı vardı. Harry bu yaşamında, en başından beri onların lideri *olmaya karar verdi*.

Biraz sonra, Büyük Salon'da

Ayıklama devam ediyordu.

"Goldstein, Anthony," diye seslendi McGonagall.

Yarım dakika sonra: "RAVENCLAW!" diye bağırdı Seçmen

Şapka. "Goyle, Gregory."

Seçmen Şapka çocuğun kafasına geçtikten beş saniye sonra Şapka "SLYTHERIN!" diye bağırdı.

"Granger, Hermione."

Hermione neredeyse tabureye koşacak ve şapkayı hevesle kafasına geçirecekti. Harry kıkırdadı.

Harry'nin önceki yaşamında Hermione bir şapka seçimine neden olmuş, ardından da Gryffindor'a seçilmişti. Bu kez şapka çıkarma olmadı; Seçmen Şapka'nın duyurusu çabucak geldi.

Sıralama Sırasındaki Sürprizler

Bölüm 11: Sıralama Sırasındaki Sürprizler

"Granger, Hermione," diye Profesör McGonagall.

Harry Hermione'nin elini sıktı, sonra onun tabureye doğru koşmasını izledi. Sıralanmamış Su Li, "İyi şanslar, Hermione!" diye seslendi.

Hermione, Profesör McGonagall'ın Şapka'yı kızın kafasına vakarla beklemedi; onun yerine Hermione tabureden Şapka'yı kaptı ve tabureye otururken bile Şapka'yı kafasına geçirdi.

Seçmen Şapka Hermionenin başına geçtikten on beş saniye sonra Şapka "RAVENCLAW!" diye bağırdı.

Şu anda Harry'nin etrafı, nasıl tepki vereceklerini öğrenmek için ona bakan yirmi ila otuz kadar birinci sınıf öğrencisiyle çevriliydi.

"Hermione için *yaşasın!*" Harry coşkuyla alkışlarken bağırdı.
"*Mükemmel* seçim!"

Grup tarafından dışlanan kızıl saçlı bir istisna dışında, sıralanmamış birincilerin hepsi gülümsedi ve Harry ile birlikte alkışladı. Hermione, cüppesi artık mavi ve bronzdu, Ravenclaw masasına doğru yürümeden önce Harry'ye ve diğer sıralanmamış birincilere reverans yaptı.

İlginç bir şekilde, Hermione Ravenclaw sırasına oturmadan hemen önce Justin Finch-Fletchley Hufflepuff masasında ayağa kalkarak Hermione'yi selamladı; Hannah Abbott, Susan Bones, Millicent Bulstrode ve Tracey Davis de Hufflepuff ve Slytherin masalarında ayağa kalkarak Hermione'ye reverans yaptılar. (Hermione de tabii ki reveransla karşılık verdi.)

Altı birinci sınıf öğrencisi Seçme'nin ortasında birbirlerini selamlayıp reverans yaparken, Albus kaşlarını çatmamak için kendini zor tuttu.

Çoğu yıl, sıralanmamış birinci sınıflar kendilerini iki sıra halinde oluşturlardı - erkekler bir sırada, kızlar diğer sırada. Ancak bazen sıralanmamış birinci sınıflar bir yığın oluştururdu ve her *zaman* yığının merkezinde karizmatik bir öğrenci olurdu. Bu iki yıl önce olmuştu ve karizmatik öğrencinin Cedric Diggory olduğu ortaya çıkmıştı; Cedric Seçmen Şapka'yı kafasına geçirmeden önce bile Dumbledore'a onun doğal bir lider olduğunu göstermişti.

Şimdi, Albus'un kendi gözleriyle gördüğü kanıtlar ona bu Muggle doğumlu kızın, Hermione Granger'ın ya karizması olduğunu ya da karizması olan biriyle yakından bağlantılı olduğunu söylüyordu. Dumbledore ikinci olasılığı hemen reddetti - eğer bu Granger kızının büyücülük dünyasından bir akrabası olsaydı, Minerva bundan bahsederdi.

Bu da Dumbledore'un artık karizmatik bir Muggle doğumluya baktığı anlamına geliyordu. Korkunç! Böyle bir öğrenci Yüce İyilik için tam bir *felaket* olurdu! Değişiklikler için bastıracak ve bu Dumbledore'un akıllıca olduğunu düşündüğünden çok daha kısa sürede gerçekleştirecekti. (Dumbledore'un yaşamı boyunca gerçekleşen tüm büyük değişikliklerin akıllıca olmak için çok erken olduğunu düşünüyordu).

Daha İyi Olan, bu kızın karizmasının köreltilmesini ve geleceğe yönelik iyimserliğinin azaltılmasını *talep* ediyordu.

Neyse ki Slytherin Hanesi'nde, Muggle doğumlu on bir yaşındaki bir kıza Büyücülük Britanyası'nın soğuk gerçeklerini anlatmaya hevesli pek çok kişi vardı. Albus'un yapması gereken tek şey *kenara* çekilmek ve olayların gelişmesine izin vermektir.

Öte yandan, Albus zavallı zorba kızı "kurtarırsa", sonra da ondan karizmasını kullanarak Harry Potter'ı kendi iyiliği için şekillendirmesini isterse, kız oldukça faydalı olabilirdi.

Albus, Cyrus Greengrass'ın kızının sınıflandırılmasını izlerken, Ronald Weasley'nin neden sınıflandırılmamış birinci sınıflar kümesinin dışında olduğunu merak etti. Kümeye daha yakından bakan Albus, kümedeki on bir yaşındakilerin hâlâ dikkatli ve enerjik olduğunu şaşkınlıkla fark etti; daha önce hep, karizmatik öğrenci Sınıflandırıldıktan sonra, küme bir bütün olarak Sınıflandırma'ya olan ilgisini kaybederdi.

Dakikalar geçtikçe ve gruptaki çocuklar kayboldukça, Albus dağınık siyah saçlı, parlak yeşil gözlü, gözlüklü ve meşhur şimşek izi olan çocuğu aramaya devam etti. Albus onu görememişti ama Severus, Harry Potter'ın Hogwarts Ekspresi'ne bineceğine dair Albus'a güvence vermişti. Albus'un kafası karışmıştı.

Granger'ın adı on dakika sonra Minerva, "Potter, Harry!" diye seslendiğinde Albus'un kafası daha da karışmıştı ama Harry Potter kümeden uzaklaşmamıştı.

Onun yerine, Draco Malfoy'un akrabası olduğu belli olan bir çocuk doğru yürüdü: Bu çocuğun siyah saçları vardı, alnını açıkta bırakacak şekilde geriye doğru taranmıştı; ve bu çocuk gözlük takmıyordu.

Kümede geride kalan çocukların gülümsemelerine, el sallamalarına ve cesaretlendirici sözlerine bakılırsa, kümeyi bir arada tutan karizmatik çocuk Bayan Granger değil, *bu çocukt*.

Daha büyük çocuklar, ikinci sınıftan yedinci sınıfa kadar, şaşkınlıkla mırıldanıyorlardı: "Harry Potter nerede? *Bu* o olamaz, değil mi?"

"Kim o?" diye sordu küçük Filius Flitwick. "Harry Potter Seçme Sınavı için bir yedek mi tuttu?"

Albus Severus'a baktı; Severus da ona bakıyor ve *gülümsüyordu*. O gülümseme, "*Herkesten daha zeki olduğunu mu ?*" diyordu. *Harry Potter'ın o değersiz kitaplardan farklı görünebileceği ihtimalini hiç düşünmedin bile, değil mi?*

Sonra Ravenclaw birinci sınıflarının arasından çocuksu bir ses, "İyi şanslar Harry!" diye bağırdı.

Büyük Salon'a geri dönen öğrenciler önce *soluk soluğa kaldılar*, sonra da aynı anda yüzlerce konuşmaya .

Konuşan Bayan Granger'dı ve kabartmalı çocuk onun önünde eğildi. Sonra ponponlu çocuk Albus'la yüz yüze gelmek için döndü.

Albus, Harry Potter'ın kısa boylu ve sıska olduğunu *biliyordu*; bu çocuk ikisi de değildi. Ama çocuk müdürüne Lily Potter'ın yeşil gözleriyle ve James Potter'ın en korkutucu gülümsemesiyle baktı.

James bazen zaman geciktirme şakası yaparken özel bir gülümseme takınırdı. Bu gülümseme her zaman şu anlama gelirdi: *Şu anda her şey sessiz ve huzurlu görünüyor, ama her şey uzun süre sessiz ve huzurlu kalmayacak.*

Çocuk daha sonra yüksek sesle (*Sonorus*'tan yararlanmadan) konuştu: "Unutmayın müdür bey, beni buraya *siz kabul ettiniz.*"

Bu sözlerle birlikte çocuk Seçmen Şapka'yı aldı, Albus'a sırtını döndü ve tabureye oturdu.

Beş saniye sonra Seçmen Şapka şok içinde bağırdı, "*MERLIN!*"

Seçmen Şapka Harry'nin anılarını okumaya daha yeni başlamıştı ki, "*MERLIN!*" diye bağırdı.

Sonra Şapka Harry'nin zihninde şöyle dedi: "*Sen gelecekten mi geliyorsun? Ve öldü mü?*"

"Düzelتيyorum: Ölmüşüm. Artık çok daha sağlıklıyım. Yüksek kolesterollü yiyecekleri, tatlıları ve yeşil büyüleri ."

Sonra Harry'nin zihin sesi ciddileşti: "Uzun süre ölü kalmadım, ama senden öldüğüm zamanki anılarımı okumanı istiyorum - özellikle de

Planlama oturumunun sonundaki anılar." Şapka,

"Elbette, şimdi onları okuyacağım," dedi.

Gerhardus'un ofisinin yanındaki konferans odasında yürüyen, konuşan yedi ölü insan vardı: Hogwarts'ın dört kurucusu, Harry'nin iki ebeveyni ve Harry (planlama oturumunu yönetiyordu).

Godric ve Rowena birbirlerine bakıp başlarını salladıklarında planlama oturumu sona ermek üzereydi. Sonra dört kurucu da yuvarlak masadan uzaklaşıp odanın bir köşesinde görüşmeye başladılar. Kimse diğerlerinin söylediklerine sinirlenmiyordu, bu yüzden dört ses de sessizdi; dolayısıyla Harry kurucuların ne konuştuğu hakkında hiçbir fikre sahip değildi.

Sonra kurucular masaya geri döndüler. Hepsi Harry'ye bakarken yan yana durdular. Dört ses aynı anda, "Harry James Potter, Hogwarts'ın Ruhuna Kurucu Dörtlü'nün seni Atanmış Gizli Vekilimiz olarak ilan ettiğini söyle," dedi.

Sonra Godric güven verici bir ifadeyle Harry'ye gülümsedi. "Bu, Müdür'ün aptallığını atlatmanın ve öğrenci arkadaşlarının hayatını kurtarmanın bir yolu. Seçmen Şapka sana her şeyi açıklayacaktır."

Şimdi Harry Şapka'yla zihin konuşması yapıyordu. "Öyleyse açıkla. Bakalım tahminim doğru mu?"

"Atanmış Gizli Vekil, Kurucuların asla kullanmayı düşünmedikleri bir acil durum planıydı. Okul müdürünün okula zarar verdiği bir gün gelirse ve müdür yardımcısı müdürün yanlışlarını durduramaz ya da köreltmek istemezse, o zaman kurucular okuldaki birine müdürün isteklerini geçersiz kılma yetkisi verme hakkını saklı tuttu - kurucuların yerine hareket etmek için. Ancak bilin ki kurucular, ihtiyaç duyulması halinde bu yetkiyi zaman yolculuğu yapmış bir öğrenciye değil, bir profesöre vermeyi düşünüyorlardı."

"Ne diyebilirim ki? Her zaman sürprizlerle doluyumdur. Ne kadar yetkiden bahsediyoruz?"

"Ev puanlarının verilmesinin ya da kesilmesinin iptal edilmesinden, okul müdürü ve müdür yardımcısının görevden alınmasına kadar her şey."

Harry boğuldu. "Vay canına. Yani evet, *otoritem* var."

"İsterseniz solak insanları dışarıda tutmak için kale koğuşlarını yeniden düzenleyebilirsiniz."

"Sanırım Hogwarts koğuşları *herhangi birini* dışarıda tutacak şekilde yeniden düzenlenseydi, şoktan bayılırdım. Voldemort, Ölüm Yiyen köleleri ve yasadışı animagiler, hafızamın son yedi yılı boyunca istedikleri zaman şatoya girebilirlerdi."

Şapka, "Her neyse, Hogwarts'ın Ruhu'na emirlerinizi söylediğinizde, kale içinde ne emrederseniz o olur," dedi.

Harry, "Şimdilik Hogwarts'ın Ruhu hakkında söyleyeceğim son bir şey var. Thanatos'la imzaladığım sözleşmeye göre, Hogwarts'ın Ruhu'na gelecekte geldiğimi ve görevimin ne olduğunu söylemem yasak; ama artık beynimdeki bilgileri zihnimden *okuduğuna* göre, Hogwarts'ın Ruhu'na bunları söylemene hiçbir engel yok."

Seçmen Şapka Harry'nin kafasının içinde güldü. "Ne kadar kurnazsın! Bugün senin hakkında öğrendiğim her şeyi Hogwarts'ın Ruhu'na anlatacağıma söz veriyorum. 'Kimseye bir şey söyleme!' kuralım sadece okul müdürü ve diğer canlılar için geçerli, Hogwarts'ın Ruhu için değil."

Harry, "Hogwarts'ı gizlice yönetme sorumluluğu bana verildiğine göre, bunu nasıl yapacağımı planlamam gerekiyor. Bu arada, bu Sıralama hakkında bazı önerilerde bulunabilir miyim? *Benim sıralamam* değil, *başkalarının* sıralaması."

"*Destansı* bir hatstall'a doğru yol aldığımızın farkında mısın?"
Harry'den sessizlik. Şapka dedi ki, "İyi, sen de

öneriler mi? Müdürün seni Gryffindor'a yerleştirmemi 'önermesi' gibi mi?"

"Evet, aynen öyle. Yedi yıl sonrasında geldiğim için, bu yıl Zacharias Smith ve Ronald Weasley'i, gelecek yıl da Ginevra Weasley'i Slytherin'e koymanızı *şiddetle tavsiye ediyorum*."

Sonra Harry istemsizce Ron, Ginny ve Zacharias Smith'le yaşadığı her etkileşimi hatırlamak zorunda kaldı.

"Bitti!" dedi Şapka. "Ron Weasley gerçekten de iğrenç bir büyücü, değil mi? Onu önümüzdeki yedi yıl boyunca Draco Malfoy'la aynı yatakhaneye koymak eğlenceli olacak."

"Umarım Draco düzelir. Biliş için böyle bir umudum yok." "Şimdi *seni* nereye göndereceğime karar vermeliyim. Düşüncelerinizi paylaşın."

"Beni nereye koyacağınıza karar vermek için kurucuların size verdiği kuralları ve bin yıllık deneyiminizi kullanmayacak mısınız?"

Seçmen Şapka Harry'nin kafasının içinde güldü. "Bir zaman yolcusu ortaya çıktığında Seçmenlik için tüm normal kurallar pencereden dışarı çıkar."

"Bu benim için tam olarak *ne* anlama

geliyor?" "Yani nereye gitmek *istiyorsun*?"

"Parlak Göz'ün beni Gryffindor'da istediğini söylememiş miydin? Hadi onu ağlatalım. Ama esas olarak Hermione'yi düşünmeliyim."

İki saniye sonra Seçmen Şapka "RAVENCLAW!" diye bağırdı.

Harry, Baş Masa'dan Müdür'ün, "*Ne?*" diye bağırdığını duydu.

Weasley ikizleri kederle, "Potter'ı mı kaybettik?" dediler.

Harry, Neville'in elini sıkmak ve sırtına bir tokat atmak için Gryffindor masasına doğru yürüdü. Sonra Harry Hermione'ye doğru yöneldi.

Harry Ravenclaw sırasına oturmadan önce Hermione ayağa fırladı ve tüm Büyük Salon'un önünde ona uzun ve güçlü bir Hermy sarılması yaptı.

İki dakika sonra, Harry'nin önceki hayatında bir Hufflepuff olan Zacharias Smith, Slytherin'e sınıflandırıldı. Smith bunu pek iyi karşılamadı.

Ama Zacharias Smith, Harry'nin onu tanıdığı yedi yıl boyunca *hiçbir şeyi* iyi karşılamamıştı.

İki dakika sonra

Profesör McGonagall, "Weasley, Ronald," diye seslendi.

Harry o kadar uzaktan bile Dumbledore'un gözlerinin parladığını görebiliyordu.

Şapka Ron'un kafasına takılır takılmaz alay etti, "*Siz Ravenclaw'a mı seçileceksiniz Bay Weasley? Ben olsam Rita Skeeter'ı Hufflepuff'a ayırırdım! Hayır, sizin için SLYTHERIN daha iyi!*"

"Onu istemiyoruz!" Draco bağırdı.

Harry, Gryffindor masasından, "*Lanet olsun! Annem-*" "-go spare!"

Ron şapkayı kafasından çekip yere cübbesi yeşil ve gümüş rengine dönmüştü. "*Yeniden Sıralama istiyorum!*"

Dumbledore ayağa kalktı ve gözleri parlayarak, "Katılıyorum Şapka. Elbette Bay Weasley'e bir tur daha izin verebilirsiniz."

Şapka, "Size kurucuların kuralını hatırlatırım, müdür bey: Yeniden Sıralama sadece *benim* dediğim *zaman*, benim dediğim *kişi için* olur ve her iki karar da *bana* aittir, size değil. Bu çocuk için yeniden sıralama yapılmayacak."

Snape ayağa kalktı ve "Bay Weasley! Oraya gidip Slytherin masasına oturmak için on beş saniyeniz var" -Snape yardımsever bir şekilde işaret etti- "yoksa yarın akşam yemek *sırasında* benimle birlikte *ceza alırsınız!*"

Harry Ron'un kulaklarının kıpkırmızı olduğunu ve kaşlarını çatıldığını gördü, ama aceleyle Draco, Pansy, Crabbe ve Goyle, Theodore, Daphne, Millicent ve Tracey'nin arasına oturdu-

-Hepsi de Ron'u tokatlar ve yumruklarla masanın en ucuna oturmaya yönlendirdi. Orada fazla yiyecek yoktu.

Blaise Zabini Slytherin'e ayrıldığında Harry, Draco, Pansy ve Daphne'nin Blaise'e aralarında oturması için bir yer ayarlamalarını izledi; ama Ron hâlâ Slytherin masasının sonunda oturmak zorundaydı.

Saniyeler sonra

Slytherin üçüncü sınıf öğrencisi Sam Flint Slytherin masasına baktığında Millicent Bulstrode tabağını dolduruyordu. "Pekâlâ, birinciler, bazılarınız gizemli Harry Potter'la tanışmış olmalı. Nasıl biri?"

Bilious (masanın ucundan), "Potter dikkat çekmeye çalışan bir *git.*"

"Sessiz ol Weasley," dedi Pansy. "Kimse senden bir şey duymak istemiyor."

Millicent, "Burada 'Bilious' hakkında bilmeniz gereken bir şey var. Teknelere bindiğimizde, Bilious Heir Potter ile oturmayı *o kadar çok* istiyordu ki, Heir Potter ile oturabilmek için bana tekmeden inmemi *emretmeye* çalıştı. Bu, Heir Potter beni Heir Potter'la oturmaya *davet ettikten* sonra oldu.

arkadaşları. Bahse girerim Bilius trene büyük imza defteri ve özel imza kalemiyle binmiştir, *değil mi?*"

Weasley'nin kulakları kızarmıştı. Kaşlarını

çatmıştı. "Bilius kim?" diye sordu yeşil giysili biri.

Millicent, "Varis Potter Weasley'e böyle seslenirdi," diye cevap

verdi. Sam Flint Weasley'e, "Neden sana 'Bilius' diyor?" diye

sordu. Bilius cevap vermek yerine yemeğini yedi ve ters ters

baktı.

Slytherin üçüncü sınıftan bir kız Millicent'a, "Potter seni teknesine davet ettiğinde senden hoşlandığını mı düşündün?" diye sordu.

Millicent, "*İmkânı yok*," diye cevap verdi. "Muggle doğumlu bir kızla, Hermione Granger'la arkadaş ve bu ikisi çok *yakınlar*."

"Bir dakika," dedi bir çocuk, "Potter soyunun sonuncusu, Eski ve Soylu bir Hanenin Varisi ve bir yakın arkadaş mı?"

"Öyle. Şuradaki tanrıça gibi suratlı kuzenim Daphne'yi görüyor musun? Tren yolculuğu sırasında onunla paylaşmayı teklif etti ve Varis Potter Daphne'yi geri çevirdi - Granger'la birlikte kendi kompartımanlarını bulacaklarını söyledi."

Blaise Zabini, "Potter'ın varisi için Granger *herhangi bir* Muggle doğumlu değil - Potter bu arada diğer terimden *nefret ediyor*. Trende, Potter'ın varisi Granger'ın zekası hakkında bir iddiaya girdi. Draco, iddiayı herkese anlatmak ister misin?"

Bilius, "Eğer o bir çamur kanlıysa, zeki olamaz," dedi.

Draco Weasley'ye bakmadan, "Kapa çeneni, Bilius," dedi. Draco, Slytherin masasının geri kalanına, "Varis Potter, Pansy ve benimle yüzer galleona bahse girdi, yıl sonunda Granger'ın notları bizden daha yüksek olacaktı," dedi.

"İmkansız!" Flint açıkladı. "O bir *melez*!"

"İmkânsız mı?" Draco sallanan el hareketini yaptı. "Trene binmeden önce ben de seninle aynı fikirdeydim. Ama Varis Potter bana *annesinin* Muggle doğumlu olduğunu hatırlattı, sonra yedinci yıl Muggle doğumlu annesinin *Baş Kız* olduğunu söyledi."

Millicent soluk sesleri duydu.

Draco, "Ama beni eden kısım bu değil," dedi. "Bizi bekletme

Malfoy," diye homurdandı Daphne.

Draco isteksizce, "Varis Potter Karanlık Lord'u öldürenin *kendisi* değil, *Muggle doğumlu annesi* olduğuna inanıyor," dedi.

Millicent, Slytherin masasında *soluk soluğa* kalışları ve inançsızlık mırıltılarını duydu.

Draco devam etti, "Bu arada, Varis Potter'la bir dostluk anlaşması yaptım. Bunun bir parçası olarak artık sadece *Muggle doğumlu* diyeceğim, diğer kelimeyi değil."

İkinci sınıftan bir Slytherinli çocuk sordu: "Siz birinciler neden ona 'Varis Potter' deyip duruyorsunuz? Siz ilkler Bay Malfoy'a 'Varis Malfoy' demezsiniz. "

Millicent, "Çünkü Veliaht Potter trenin önünden arkasına geçti ve kendisini ve Bayan Granger'ı diğer tüm birinci sınıflarla tanıştırdı. Seçmelerden önce rahattı ve gergin olduğumuzda hepimizi rahatlatmaya çalıştı. Saygılı sıfatını kullanıyorum çünkü o da bizim gibi on bir yaşında olmasına rağmen ne yaptığını biliyor gibi görünüyor."

Bilious hariç diğer tüm Slytherin birincileri başlarını salladı.

Bir dakika sonra

Harry ve Hermione Ravenclaw masasında yemek yiyor ve yeni ev arkadaşları hakkında daha fazla şey öğreniyorlardı. Harry, Sam Flint (Slytherin üçüncü sınıf öğrencisi) ve Millicent Bulstrode'un ayağa kalkıp Ravenclaw birincilerinin yemek yediği yere doğru yürüdüklerini gördü.

Flint Hermione'ye üç başlı bir köpekmiş gibi bakarken, Harry, "İyi akşamlar Millicent! Umarım her şey yolunda gidiyordur. Slytherin'i seviyor musun?"

Büyük kız sırttı. "Öyleyim, Varis Potter! Benim için çok uygun. Görünüşe göre Ev Başkanımız Profesör Snape de bizim için savaşıyor."

Harry başını salladı. "Profesör Snape iyi bir adamdır."

Masanın yukarısında bir Ravenclaw çatalını düşürdü. Ravenclaw masasındaki bir başkası da az önce yudumladığı bir ağız dolusu balkabağı suyunu tükürdü.

"O *kesinlikle* iyi bir adam," diye onayladı Hermione. "Profesör Snape Harry'ye *çok* yardımcı oldu."

Ravenclaw ikinci sınıf öğrencisi şaşkın bir ifadeyle, "Ama Potter Slytherin'de değil ki," diye kekeleydi.

Bu sırada Flint Millicent'a baktı ve boğazını temizledi. Millicent Harry'ye, "Bu Sam Flint, üçüncü sınıfta," dedi. O ve Slytherin masasındaki diğerleri Ron Weasley'e neden 'Bilious' dediğinizi merak ediyordu. "

Harry cevap verdi, "Çünkü her şeyden önce, adı bu: Ronald Bilius Weasley, B-I-L-I-U-S."

Flint şüpheli görünüyordu.

Harry, "Mr Flint, benimle işiniz bittikten sonra gidip Weasley İkizleri'ne sorun, çünkü onlar da üçüncü sınıftalar," dedi.

Millicent, "Size inanıyorum Varis Potter," dedi.

Harry, "Ona 'Bilious' dememin ikinci nedeni, *bilious*'un sözlükteki tanımı -başka bir Ravenclaw bunu almak ister mi? Hermione zaten tanımı biliyor."

Terry Boot, ", kötü huylu bir sahip olmak; veya mide bulandırıcı derecede nahoş olmak" dedi.

Harry Çizme'ye gülümsedi, sonra Slytherin'lere baktı. "Sanırım bu Weasley'yi mükemmel bir şekilde tanımlıyor. Tren sırasında ve sonrasında onunla birkaç kez muhatap olmak zorunda kaldıktan sonra tek düşünebildiğim 'Bu herifle arama nasıl yüz mil koyarım? "

Millicent, "Tamam, Varis Potter, teşekkür ," dedi.

İki Slytherin Gryffindor masasına doğru yürüdü ve bir başka kızıl saçlı çocuk kendini beğenmiş bir şekilde davranırken, açıkça mutsuz olan saçlı ikizlerle kısa bir süre konuştu. Sonra iki Slytherin kendi masalarına döndüler.

(Bu saatten , Harry'nin Hogwarts'taki ikinci yedinci yılının geri kalanında, Ron'a yalnızca profesörler "Mr Weasley", ailesi de "Ron" diye hitap etti. Weasley ailesi dışındaki tüm öğrenciler, hangi evden, hangi sınıftan olursa olsun, Ron'a "Bilious" diyordu.)

Yarım saat sonra

"...Ve son olarak," dedi okul müdürü badem bıyıklı öğrencilere, "size söylemeliyim ki, bu yıl sağ taraftaki üçüncü kat koridoru, çok acı verici bir şekilde ölmek istemeyen herkese yasak."

Neyse ki, diye düşündü Harry alaycı bir tavırla, öğrenciler bütün bu ölüm ve acıdan birinci sınıf büyüleriyle korunuyor.

Dumbledore neşeyle devam etti, "Ve şimdi yatmadan önce hep birlikte okul şarkısını söyleyelim!"

Üç dakika sonra, sadece Weasley İkizleri hâlâ okul şarkısını söylüyordu; şarkıyı bir cenaze ağıtına ayarlamışlardı.

Baş Masa'da Snape ayağa kalktı ve cebinden katlanmış bir parşömen çıkardı. Parşömeni açtı. "İzninizle Müdür Bey, tüm öğrencilere bir şey söylemek istiyorum. İki dakika sürecek."

İkizler şarkı söylemeyi bıraktı. Dumbledore şaşırmış ve kafası karışmış görünüyordu ve neredeyse diğer tüm profesörler de şaşırmış ve kafası karışmış görünüyordu, sadece Profesör Flitwick şaşırmamış görünüyordu.

Dumbledore Snape'e gülümsedi. "Lütfen."

Snape odanın öbür ucuna, Harry'nin gözlerinin içine baktı, sonra bakışlarını elindeki parşömene çevirdi

"Geçmişte kabus gibi bir öğretmen oldum: Kendi Evimin öğrencilerine karşı bariz bir kayırmacılık sergilerken, diğer öğrencilerine karşı pek çok yönden hoşnutsuzluk gösterdim. Bu yaz bana, şimdi hayatta olmayan yakın bir arkadaşımın, utanç verici öğretmenliği görseydi bana kızacağını gösterdi."

Harry McGonagall'ı ona bakarken yakaladı.

Snape sözlerine şöyle devam etti: "Siz öğrenciler, size davranışımın daha iyisini hak ediyorsunuz ve siz ikinci sınıf ve üzeri öğrencilerden, İksir dersindeki davranışım için *naçizane özür diliyorum*."

Tüm Büyük Salon sessizliğe büründü. Profesörler de öğrenciler de şaşkın şaşkın bakıyordu.

Snape devam etti, "İksirler kazalar için tehlikeli bir derstir. İksir kazaları sizi ya da başka bir öğrenciyi yaralayabilir ya da öldürebilir. İksir kazalarının üç ana nedeni vardır: Bir, tahtadaki talimatları takip etmeyen bir ahmak olmak; İki, iksir hazırlarken aptallık yapmak; ve Üç, başka bir öğrencinin iksirini sabote etmek. Şimdiye kadar, başka bir öğrencinin iksirini sabote eden Slytherin öğrencilerini cezalandırırken ihmalkâr davrandım.

Ama bu gece size söylüyorum, bu tür kayırmalar artık sona eriyor. İksir dersinde başka bir öğrencinin iksirini sabote eden *herkes* müdürle görüşmeye gönderilecek ve ben de hangi evden olursa olsun uzaklaştırma cezası almasını önereceğim."

Bütün Slytherinler kızgın görünüyordu, üç Hane ve diğer bütün profesörler ise alkışlıyordu. Harry ve Hermione şaşkın şaşkın birbirlerine baktılar.

Dumbledore sinirlenmiş görünüyordu.

Sonra Snape bir bomba daha patlattı: "Üst sınıfların İksir derslerine girmeye ve Slytherin Ev Başkanı olmaya devam etmek niyetindeyim, ancak birinci sınıftan dördüncü sınıfa kadar İksir profesörlüğü görevimden istifa ediyorum. I-"

Snape alkışlar ve tezahüratlar arasında artık duyulmuyordu. Dumbledore odayı için bir top büyü yapmak zorunda kaldı. Ama sessizlik yavaş yavaş geldi.

"Zavallı adam," dedi Hermione. "Bütün oda onun *işinin yarısını bırakmasını* alkışlıyor."

Bir Ravenclaw ikinci sınıf öğrencisi, "Henüz Bay 'Talimatlar tahtada' ile İksir dersi almadınız, yoksa *siz de neşelenirdiniz*," diye tersledi.

Snape ne yüz ifadesi ne de duruşu değişmeden öylece durdu ve gürültünün kesilmesini bekledi. Sonunda, "Şifacı Andromeda Black Tonks'la alt sınıflara İksir öğretmesi konusunda temasa geçtim bile. Kalifiye ve istekli, eğer pozisyon ona teklif edilirse."

Dumbledore şimdi kaşlarını çatmıştı. Bu Harry için bir sürprizdi - "nazik büyükbaba" gülümsemekten başka bir ifade takınmazdı.

Harry Büyük Salon'da bulunduğu süre boyunca, ne zaman Yüksek Masa'ya baksa, Quirinus Quirrell'in ona baktığını fark etti

ona baktı. Harry Quirrell'ı görmezden geldi. Harry'nin Quirrell -ve Quirrell'in kırmızı gözlü kaçak yolcusu- için planları vardı, ama bu gece değil.

Harry'nin pahalı sihirli sandığına, on yedi sayfalık notlarını ve planlarını, Haroldus Cyrus Potter esasını ve Görünmezlik Pelerini'ni koymuştu, hepsi de Parseltongue Notice-Me-Not tılsımlarının altındaydı. Kısacası, Harry'nin Quirrellmort'la başa çıkmak için planları ve araçları vardı.

Büyük Salon'dan ayrıldıktan sonra

Birbirinden oldukça farklı iki Hane olan Gryffindor ve Slytherin, kendi ortak odalarına girmek için aynı numarayı kullanıyordu: bir şifre. Ravenclaw farklıydı. Harry ve Hermione'ye, diğer Ravenclaw birincileriyle birlikte, Ravenclaw ortak salonuna girmek için kartal kapı tokmağının sorduğu bir bilmeceyi yanıtlamaları gerektiği gösterildi. (Kapıda kapı kolu, kapı kolu veya anahtar deliği yoktu, bu yüzden birisi cevaplamaya çalışmazsa "B Planı" yoktu). Eğer birisi cevap veremezse, bilmeceye cevap *verebilecek* birinin gelmesini beklemek zorundaydı.

Bu haftanın bilmece: "Kurudukça ıslanan şey nedir?" Bilmecenin cevabı: "Bir havlu."

Harry ve Hermione Ravenclaw ortak salonunda Filius Flitwick'le konuşurken, Severus Snape Slytherin ortak salonunda yedi yıllık Yılanlarla konuşuyordu.

Söylediklerinin çoğu sürpriz değildi. Ama iki şey kesinlikle sürprizdi-

"Sizin Weasley'le, Weasley'in de sizinle ne tür sorunları olursa olsun, bunlar burada, Slytherin Evi'nde kalır. Ortak salonumuzdan dışarı çıktığınızda, tüm Slytherinler *birleşik bir cephe* oluşturacak. Bu Birinci Kuraldır."

(Pansy Ron'a ters ters baktı ve alçak sesle, "Ama biz sana *hâlâ* 'Bilious' diyoruz. ")

Snape'in Slytherin ortak salonunda söylediği diğer şaşırtıcı şey neydi?
"Harry Potter Slytherin'de değil, ama ona kötü davranmayın, yoksa beni kızdırırsınız. Muggle doğumlu arkadaşı da yasak bölge."

Bunu duyan Ron kaşılarını çatı ve kulakları kızardı.

Derslerin İlk Günü

Bölüm 12: Derslerin İlk Günü

Sahte büyü *Fa Tratyeh Düşük*= *şişman sıçan sarı*

İngilizceyi ana dili olarak konuşmayan okuyucuların yararlanması için-

Fleecer (isim) (uydurma kelime): pire yapan kişi; dolandırıcı

(*To*) *fleece* (fiil geçişli): dolandırıcılık yoluyla para veya mülkü soymak

Ertesi sabah

2 Eylül Pazartesi, kahvaltıdan sonra

Dönemin ikinci günü

Profesör Flitwick, baykuşlar baykuş postalarıyla indiğinde, Ravenclaw'lar için zaman çizelgelerini henüz dağıtmıştı. Bir baykuş Andromeda Tonks'tan kendisine bir mektup getirdiğinde Harry şaşırdı.

"Mektup mu aldın, Harry?" diye sordu Hermione. Yüzü meraktan çatlayacakmış gibi . "Burada yirmi dört saatten az bir süre kaldıktan sonra mı? Kimden?"

"Seherbaz Öğrencisi Tonks'u hatırlıyor musun? Pembe saçlı olan mı? Onunla akraba olduğumu hatırlıyor musun? Bu mektup annesi Andromeda Tonks'tan."

Cho Chang, "Deli metamorf büyücü Hufflepuff Tonks ile akraba mısınız? Onun hakkında pek çok söylenti duydum. Ama sıkıcı olmayacağını garanti ederim."

Bir Ravenclaw çocuğu Harry'ye sordu, "Andromeda Black Tonks'tan bahsediyorsa
Bebek İksirleri öğretimi hakkında *bir şey biliyorsanız*, lütfen paylaşır mısınız-?"

"RONALD BILIUS WEASLEY!" Bir Uluyan, Slytherin masasının en ucunda kâğıttan ciğerlerini yırtarcasına bağırıyordu. "SENİ BUNDAN DAHA İYİ YETİŞTİRDİK! NASIL OLUR DA KÖTÜLER EVİNE KONABİLİRSİN-?"

Snape Yüksek Masa'dan Slytherin masasının sonuna kadar koşmuştu. Şimdi, daha ayakları durmadan önce, asasını Uluyan'a doğrultmuştu. "*Incendio*." Uluyan yanarak kül oldu.

Ron Weasley'nin Uluyan'ı yakıldığında, Büyük Salon'daki herkes *diğer* bağırarak Uluyan'ı net bir şekilde duyabiliyordu: "-KENDİNE MÜDÜR MÜ DİYORSUN? ZAVALLI RONALD BELLİ Kİ BİR ŞAKA OLARAK KAÇIRILDI, AMA SEN HİÇBİR ŞEY YAPMADIN! HİÇBİR ŞEY! BUNU DÜZELT VE RONALD'I AİT OLDUĞU YERE, GRYFFİNDÖR'A KOY!"

Dumbledore Uğultu'nun tüm mesajının tamamlanmasını bekledi, sonra da Uğultu'nun patlayan parçalarını sakince ortadan kaldırdı. Gözleri parlıyordu; belli ki tüm bu olayı komik bulmuştu.

Ya da daha büyük olasılıkla, herkesin tüm bölümü komik bulduğunu *düşünmesini* istedi.

Baş Masa'ya doğru yürüyen Snape, "*Gryffindorlar* bir annenin çocuğunu herkesin önünde küçük düşürmesine izin verir ama *Slytherin*'de buna müsamaha gösterilmeyecektir," dedi.

McGonagall cevap vermedi ama öfkeyle dudaklarını birbirine bastırdı.

Snape yerine oturduktan sonra Hermione ağzından kaçırdı: "*Az önce ne oldu?*"

Ravenclaw ikinci sınıf öğrencisi cevap verdi, "Çığlık atan kırmızı şey bir Uluyan'dı, özel bir tür baykuş postası. Umarım sana hiç gelmez! Duyduğunuz sis düdüğü sesi -iki kez!- Bayan Weasley. Geçen yıl İkizlere yaklaşık ayda bir Uluyan gönderiyordu."

Hermione sordu, "Müdür buna *izin* mi *veriyor*? Bu *zorbalık*!"

Harry, "Müdür *birçok* şeye izin veriyor, zorbalık *da buna dahil*. Bilmem gerekirdi."

Hermione hariç Ravenclaw birincileri Harry'ye açıklamasını yapması için baskı yaptılar, ama o bunu reddetti. Hermione Harry'yi kelimelerle zorlamak yerine, ona delici bir bakış attı.

Kahvaltıdan sonra Charms dersi vardı - Ravenclaw birinci sınıflarının ilk büyü dersi. Harry için bu ders bir gözden geçirmeydi, ama Hermione *titriyordu*, çok heyecanlıydı.

Harry Charms dersinde sıkılmış ama bunu belli etmeden otururken, aklı başka yerlere gitti. Aklına şu düşünce geldi: *Thanatos'un yetkisiyle Görünmezlik Pelerini'ni çağırılı altı hafta oldu. Acaba Bay Parlak Göz, çalınan Ölüm Yadigârları'nın kayıp olduğunu fark etmiş midir?*

Bu arada, müdürün odasında

Albus, Severus karşısında *derin bir* hayal kırıklığına uğramıştı. Severus, önceden haber vermeksizin, İksir dersinin ilk dört yılındaki öğretmenlik görevinden alınmıştı.

Albus bu sabah Severus'u tekrar düşünmesi için ikna etmeye çalıştığında, her zaman güvenilir olan İksir Ustası, Müdür'e "Sen bir geri " alayını göstermişti. "Fikrimi değiştirdiğimi ve bundan sonra Bebek İksirleri öğreteceğimi açıklarsam, üç Hane'den dördüncü sınıf öğrencileri o anda beni AK'lar.

Bu arada, Andromeda Tonks'u işe almayı geciktirdiğiniz her saat, maaş taleplerinin yılda yüz kalyon artması anlamına geliyor."

"Beni hayal kırıklığına uğrattın Severus."

İksir Ustası omuz silkti. "Gizli bir planınızı engelledim demek istiyorsunuz. Ama artık vicdanım rahat - siz de aynı şeyi söyleyebilir misiniz?"

"Yaptığım her şeyi Yüce İyilik için yaptım."

"Bir 'evet' duymadım, not ediyorum." Severus kovulmayı beklemeden uzaklaştı ve yemeğine döndü.

Albus, Minerva'nın Severus'u saygısızlığı için yüksek sesle azarlamasını beklemişti ama Minerva hiçbir şey söylememişti. Aslında Minerva geçtiğimiz ay boyunca Albus'a olan saygısızlığını binlerce küçük şekilde göstermişti. Harry Potter'ın *Gelecek Postası* için yazdığı makale Albus'un *tüm* Hogwarts fakültesi nezdindeki itibarını gerçekten zedelemişti.

Şimdi , pek çok nedenden ötürü Harry Potter'ı dize getirmesi gerektiğinin farkındaydı. Harry'yi yakalamanın en iyi yolu? Beklenmedik bir hediye. Kahvaltı biter bitmez, Albus ofisinin fare yuvasına girmeye ve James Potter'ı 'a "geçici olarak" ödünç vermeye "ikna ettiği" Görünmezlik Pelerini'nin izini sürmeye karar verdi.

Yarım saat sonra

Albus paniğe kapılmıştı. Görünmezlik Pelerini gitmişti! Her yeri aramıştı.

Ama sonra Albus, sözde izlenemez Pelerin'e bir izleme tılsımı yerleştirmenin bir yolunu bulduğunu hatırladı. Albus cebinden Mürver Asa'yı çıkarıp iz sürme-yer belirleme tılsımını uyguladığında rahatlayarak gülümsedi.

-Ve hiçbir şey elde edemedi. Görünmezlik Pelerini artık sadece kaybolmakla kalmamış, aynı zamanda tekrar takip edilemez hale gelmişti.

Albus'un paniği saniyeler öncesine göre *iki kat* artmıştı. *Hiçbir* büyü'nün Görünmezlik Pelerini'ni ya da Pelerin'in altında saklanan bir kişiyi ortaya çıkaramayacağını biliyordu. Çağırma Büyüsü (*Accio*) Pelerin üzerinde işe yaramıyordu ve bu yüzden Pelerin'in korumasını birinden kaldıramazdı.

Albus, Pelerin'in çalınması konusunda Lucius Malfoy'dan şüpheleniyordu. Albus goblinlerden şüpheleniyordu. Albus bir an bile Harry Potter'dan şüphelenmedi ve eğer biri Harry Potter'ı suçlu olarak öne sürseydi gülerdi.

Sanki hayatı yeterince zor değilmiş gibi, Albus Sirius Black'in Harry'nin vasiliği için verdiği dilekçenin dört gün içinde Wizengamot tarafından dinleneceğini hatırladı. Bir ay önce, Albus, Harry Potter'ın velayetinin "Işığın Lideri" yerine eski bir Azkaban mahkûmuna verileceği fikrine gülerdi. Ama şimdi? Olabilir. Ve eğer olursa-

Albus, Harry Potter'ın her yıl yeniden doldurulan emanet kasasına erişimini kaybedecekti!

Kaybedecek zaman yoktu! Albus, Harry'nin emanet kasasından muhtemelen son kez para çekmek için Gringotts'un merdivenlerine yöneldi - sonra Albus anahtarı Severus'a verdiğini, onun da anahtarı Albus'a geri vermek yerine Harry'ye verdiğini hatırladı.

Albus arkasını döndü ve *Gringotts*'un merdivenlerinden aceleyle çıktı - bankaya değil, Sızdıran Kazan'a doğru. Bunu , Albus uzun bir direğe monte edilmiş olan goblin kafatasını göremedi.

Albus Sızdıran Kazan'a doğru yürüdü. Yürürken rastgele bir müşterinin yemek çatalını *Accio*'ladı. Okklumans çalışmaları Albus'a istediği zaman mükemmel bir hafıza kazandırmıştı; Albus şimdi mükemmel hafızasını kullanarak metal yemek çatalını doğru şekil ve boyutlarda altın bir Gringotts anahtarına dönüştürdü. (Elbette anahtarın büyü'lü imzası tamamen yanlış olacaktı, ama Albus goblinlerin neden olabileceği herhangi bir sorundan büyüyle kurtulabileceğinden emindi).

Albus elinde şekil değiştirmiş yemek çatalıyla, Sızdıran Kazan'dan Gringotts'un merdivenlerine doğru *kararlı* adımlarla yürüdü. Albus Gringotts'un merdivenlerini bilerek tırmandı.

Sonra Albus bir direğin üzerindeki goblin kafatasını gördü.

Goblin kafatasının önünde iki sivri diş kırılmıştı. Bronzedagger'ın da önden iki dişi kırılmıştı. Albus *bunun Bronzedagger olduğunu ve bir süredir ölü olduğunu* fark etti. Eğer goblinler Albus Dumbledore ile Bronzedagger'ın birlikte komplo kurduklarını ve bugün Albus'un Gringotts lobisine tehlikeli bir anahtarla girdiğini bilselerdi, gün batımından önce ölmüş olurdu!

Paniğe kapılan Albus eski yemek çatalını ortadan kaldırdı (çünkü artık hırsızlığının sihirli bir kanıtıydı), sonra da Gringotts'un merdivenlerinden doğrudan müdürün odasına geri döndü.

Bu Albus'un günü *değildi!*

Bu arada Harry ile

Sabah dersleri Harry'yi meşgul *ediyordu* - daha doğrusu, *Harry'nin tamamen cahil bir birinci sınıf öğrencisi davranması* onu meşgul ediyordu. Andromeda Tonks'un mektubunu öğle yemeğine kadar okuyamadı.

Sevgili Bay Potter (yoksa size Harry mi denmesini istersiniz?)

Size yazabildiğim için kelimelerle ifade edilemeyecek kadar rahatladım. Son on yıldır sizinle nasıl iletişim kurabileceğimizi sadece Profesör Dumbledore biliyordu. Büyücülük Britanyası'ndaki diğer herkes için nerede olduğun tam bir muammaydı. Profesör Dumbledore, ne zaman seni sorsam, "Harry güvende ve seviliyor," diye garanti veriyordu. Umarım durum böyledir.

Nymphadora'nın size aileniz hakkında ne kadar şey anlattığını bilmiyorum, bu yüzden size hiçbir şey anlatılmamış gibi yazmama izin verin. Ailen James Potter ve Lily Evans Potter. Lily bizim "Muggle doğumlu" dediğimiz türden bir çocuk - iki büyücü olmayan insanın (Muggle" deniyor) bir şekilde

büyülü doğdu. Anladığım kadarıyla Lily'nin hiçbir akrabası büyüdü değildi, sadece kendisi öyleydi. Baban James, seçkin bir büyücü ailesinden geliyordu - Potter Hanesi Kadim ve Soylu bir Hanedir.

James ve Lily Karanlık Lord tarafından öldürülmeden önce, James'in ebeveynleri Fleamont Potter ve Dorea Black Potter, Kan Savaşı'nda Ölüm Yiyenler (Karanlık Lord'un köleleri) tarafından öldürüldü. Böylece sen, Harry James Potter, Potter soyunun sonuncusun.

Nymphadora sana akraba olduğumuzu söyledi mi? Benim doğduğum ev, aynı zamanda Kadim ve Asil olan Kara Ev. Büyükannen Dorea Black Potter, büyükbabam Pollux 'in kız kardeşidir. İki kız kardeşim var, Bellatrix Black Lestrage ve Narcissa Black Malfoy. Bellatrix, ne yazık ki, Karanlık Lord'un hevesli bir takipçisi olarak nam salmıştır. Narcissa, sınıf arkadaşınız Draco Malfoy'un annesi. Kuzenim Sirius Black, babanızın yakın bir arkadaşıydı.

Şimdi bilmeniz gerekir ki ben utanç verici olduğumu düşünmediğim "utanç verici" bir şey yaptım. Babam benim için Lucius Malfoy ile bir evlilik ayarlamak istedi ama ben onun yerine aşık olduğum bir Muggle doğumlu olan Edward ("Ted") Tonks ile evlendim. Bu davranışım yüzünden Black ailesi beni evlatlıktan reddetti. Eğer Hogwarts'ta İksir profesörü olarak işe alınırsam, geleneksel ailelerden gelen bazı öğrencilerin arkamdan kötü şeyler söylemesini bekliyorum; bana "kan haini" diyecekler.

Kızım Nymphadora bir metamorfmagus (Muggle terimi "şekil değiştiren"). Normalde saçlarını kısa ve pembe yapmak dışında görünüşünü değiştirmek için hiçbir şey yapmaz. Eğlenceli bir gerçek: Saçları pembeye ayarlandığında ve güçlü bir duygu hissettiğinde, saçları kendiliğinden renk değiştiriyor.

Kocam Ted bir hukuk büyücüsüdür; hem Muggle Britanya'sında hem de Büyücü Britanya'sında avukatlık yapma yetkisine sahiptir. Bu mektubun ekinde imzalamanız için bir avukat-müvekkil sözleşmesi var. (Henüz Potter varisi değilseniz, vasinizin sözleşmeyi sizin için imzalaması gerekir). Edward'la her ne yasal iş yaparsanız yapın, bana ya da Nymphadora'ya söylemeyeceğinden emin olabilirsiniz; müvekkil gizliliği konusunda çok titizdir.

Büyücülük dünyasına ve ailene tekrar geldin Harry Potter!

Andromeda Black Tonks (bana Andi deyin)

Harry mektubu okuduktan sonra gülümsedi. Önceki yaşamında, beşinci yılında Tonks'la tanışana kadar büyüdü bir ailesi olmamıştı. Bunu düşününce, Dumbledore'un bir kez daha Harry'nin kendini soyutlanmış ve yalnız hissetmesi için çalıştığı açıktı. Ama şimdi Harry'nin ailesi olarak Tonks ve ailesi vardı; yakında vaftiz babası Sirius da onun koruyucusu olacaktı!

Büyük Salon'da, öğle yemeğinden sonra

Hermione eşyalarını güçlkle de olsa topladı; birkaç yıl içinde icat edeceği tüy kadar hafif, dipsiz el çantasına *gerçekten* ihtiyacı vardı. Harry için sürpriz olmayan bir şekilde, Hermione kütüphaneye doğru .

Harry ona, "Bir saat ya da daha kısa sürede yetişirim. Önce yapmam gereken bazı şeyler var," dedi. Hermione merakla Harry'ye baktı, sonra gitti.

Kapılar ayrılan Hermione'nin arkasından kapandığında-

"Nereye gidiyorsun, Harry?" Cho Chang baştan çıkarıcı bir tavırla (ya da on iki yaşındaki bir çocuk ne kadar baştan çıkarıcı davranabilirse o kadar) sordu. "Sana eşlik etmemi ister misin?"

Ravenclaw ikinci sınıf öğrencisi Marietta Edgecombe, Harry'nin dikkatle dinlediğini fark etti.

Harry cevap verdi, "Böyle iyiyim Bayan Chang. Ama teklifiniz için teşekkürler." Cho kaşlarını çattı.

Harry Büyük Salon'dan çıkarken az önce düşündü. Cho'nun gelecekte bir sorun olabileceğine karar verdi.

Dakikalar sonra, İhtiyaç Odası'nda

Gergin Harry, "Hogwarts'ın Ruhunu çağırıyorum," dedi.

Bu, Harry'nin önceki yaşamındaki deneyimlerinin tamamen dışındaydı; ne bekleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Hogwarts'ın Ruhunu ortaya çıktığında mermerden bir genç kadın heykeline benziyordu; hareket edebilen, konuşabilen ve üzerinde Hogwarts arması bulunan dört renkli bir cüppe giyen bir heykel.

Ruh, "Atanmış Gizli Vekil Potter, Hogwarts size nasıl yardımcı olabilir?" dedi.

Harry o zaman rahatladığını hissetti; artık açıklamaları (ve kuşkuları) atlayabilirdi. "Lütfen bana Harry deyin," dedi.

"Nasıl istersen, Harry."

"Tamamen anladığımdan emin olmak için söylüyorum: Bir kurucunun *her şeyi* yapma yetkisine sahibim. Salazar Slytherin'in belirlediği Sırlar Odası'nın Parseltongue şifresini değiştirebilirim."

"Aynen öyle."

"Daha da önemlisi, Müdür Dumbledore'un söylediği ya da yaptığı *her şeyi* geçersiz kılabilirim."

"Evet."

Harry yumruğunu sıktı. "*Evet!*" Ruh'un mermer yüzündeki şaşkın ifadeyi gören Harry, "Artık bu okulda Noxious Stumblebum'ın neden olduğu sorunları düzeltmeye başlayabilirim," dedi.

Sonra Harry, "Bana ev cinlerinden bahset," dedi. Hogwarts'ın kendi ev cinleri var. Başka hangi ev cinleri getirilebilir ya da gönderilebilir?"

"Hogwarts ev elfleri dışında, bir ev elfi ancak ev elfinin bağlı olduğu insan büyücü Hogwarts'a girebildiğinde Hogwarts'a girebilir."

"Pardon?"

"Şatoya bir kez gelen ziyaretçiler, öğretim üyeleri, Yönetim Kurulu üyeleri ve Ev Başkanı olan yedinci sınıf öğrencileri - *kendilerine kişisel* olarak bağlı ev elfleri olan herkes, bu kişiler Hogwarts'a girebildikleri zaman, ev elfleri de Hogwarts'a girebilir."

"Peki aynı şey evlerinin varisi ve soylarının sonuncusu olan birinci sınıf öğrencileri için de geçerli mi?"

Hogwarts'ın Ruhu Harry'ye gülümsedi. "Evet, onlar da."

"Yani Potter House-elf'in başını buraya çağırmak için özel DSS ayrıcalıklarına ihtiyacım yok."

"Bu doğru."

"Lucius Malfoy, Yönetim Kurulu'nda olduğu için, ev-elflerinden herhangi birini istediği zaman Hogwarts'ın herhangi bir yerine gönderebilir mi?"

"Evet."

"Hayır, şimdi olmaz. Yeni kural: Yönetim Kurulu üyeleri artık Hogwarts'a bir ev cini *gönderemez*; ve bir Yönetim Kurulu üyesi Hogwarts'a bir ev *cini* ancak Yönetim Kurulu üyesi okul müdürünün huzurundayken *çağırabilir*."

"Değişiklik yapıldı," diye yanıtladı Ruh.

"Şimdi bana müdürün kalenin tam olarak olduğumu ve İkizlerin 'Çapulcu Haritası'nı nasıl bildiğini açıklayın."

Ruh'un açıklaması teknikti ve Harry zaman zaman kayboluyordu - gerçi 1998'de Hermione'nin her şeyi anlayabileceğinden emindi. Önemli olan, Sırlar Odası (Salazar'ın uzun zaman önceki kişisel alanı) ve İhtiyaç Odası (kurucuların uzun zaman önceki araştırma ve dinlenme odası) dışında, Hogwarts Şatosu'nun katlarının her santimetresinin kimin nerede olduğunu tespit ettiğiydi.

Harry, "Yani portrelerin, hayaletlerin ve görünmez ev cinlerinin olmadığı bir koridorda olsam bile, müdür bilmek isterse orada olduğumu biliyor, öyle mi?" dedi.

"Aynen öyle."

Harry başını salladı. Bu, Çapulcu Haritası'nda kör nokta olarak neden sadece Sırlar Odası ve İhtiyaç Odası'nın bulunduğunu açıklıyordu; çünkü Hogwarts'ın başka hiçbir yerinde öğrenciler birdenbire haritadan "kaybolmuyordu".

Ama Harry bunun *aynı zamanda şu* anlama geldiğini de fark etti: Zorbalık yapan öğrenciler kurbanlarını gözetimden uzak düşündükleri bir yere götürdüklerinde (çünkü yakınlarda portreler yoktu), aslında öğrenci-kurbana zorbalık yaptıkları sırada Müdür tarafından keşfedilebilirlerdi. *Peki Dumbledore neden zorbalığı hiç durdurmadı?*

Harry, "Yeni kural: Üç ya da daha fazla öğrenci şatonun portreleri olmayan herhangi bir gittiğinde ve öğrenciler orada iki dakikadan fazla kaldığında, öğrencilerin isimlerini ve nerede olduklarını müdüre bildirin. Ben Hogwarts'ta olduğum sürece, bir Hogwarts elfi göndererek beni de bilgilendirin."

"Değişiklik yapıldı."

"Şunu açıklığa kavuşturayım: Eğer müdür Hogwarts büyüüne nerede olduğumu sorarsa, benim için yalan söylemeni sağlayabilirim; ama istediğim zaman senden Dumbledore'un yerini tam olarak bulmanı isteyebilirim."

"İfadenizin her iki kısmı da doğru."

Harry ellerini birbirine sürttü ve kıkırdadı. "Tahmin et ne oldu, *Fleecer* işiğin mı? Sen ve ben yakında çok eğleneceğiz!"

"sormak ya da söylemek istediğin başka bir şey var mı?" diye sordu Hogwarts'ın Ruhü.

"Evet," dedi Harry. "Kapılar ve kilitler. Hogwarts'ta hiçbir kilitleme büyüü, büyü yabancı bir dilde ya da Parseltongue'de olsa bile, *beni* içeri kilitleyecekse işe yaramaz; büyüü okul müdürü yapsa bile. *Fa Tratyeh Low* sahte büyüünü söylediğimde, kapı hemen açılacaktır. Ancak, Hogwarts'taki bir kapı üzerinde kilitleme büyüü kullanırsam, sadece *benim* kilit açma büyüüm kilitleme büyüümü iptal edebilir; başka hiç kimsenin kilit açma büyüü işe yaramaz."

"Değişiklik yapıldı."

Harry gülümsedi - şatonun sihriindeki bu özel değişiklik için *planları* vardı. Dumbles'ın Harry'yi müdürün odasına çağırması, sonra da Harry müdürün isteklerini kabul edene kadar kapıyı sihirli bir şekilde kitlemesi de cabasıydı. Öyleyse bunu neden şimdi engellemeyelim?

Harry cüppeli heykele, "Yardımanın için teşekkürler, Hogwarts'ın Ruhü," dedi. Heykel reverans yaptı, sonra da gözden kayboldu.

Harry sonra Greyclay'i çağırdı.

Saniyeler sonra

Pop. Harry, Greyclay'in elini tutarak Gringotts'un merdivenlerinde belirdi. Harry Greyclay'i kovdu, sonra da bankaya girmek için merdivenleri tırmandı. Merdivenleri tırmanırken Harry, Bronzağaç'ın kaldırılmış etsiz kafatasına baktı; Harry'nin gülümsemesi kana susamıştı.

Gringotts'ta Harry goblin şifacıları ziyaret etmek istedi.

Harry daha küçük bir çocukken, Dumbledore onun üzerine bir baykuş-posta-yönlendirme koğuğu yerleştirmişti. Harry bugün buraya goblin şifacılar bu koğuğu kaldırmalarını istemeye değil, posta-yönlendirme koğuğunun Potter Malikanesi'ne yönlendirilmesini istemeye gelmişti.

Goblin şifacılar da bunu yaptı. Bu Harry'nin hayatının on dakikasına ve yüz kalyona mal oldu.

Harry daha sonra Greyclay'i çağırdı. Greyclay Harry'yi İhtiyaç Odası'na *elf-popladıktan* sonra, Harry baş Potter elfini Potter Malikanesi'ne böyle baykuş postası geleceği konusunda uyardı. Harry Greyclay'e Potter ev elflerinin tehlikeli postalardan kurtulmasını ve geri kalan postaları haftada bir Harry'ye *elf-poplamasını* istediğini söyledi.

Bu gerekli ama sıkıcı görev aradan çıktıktan sonra, Harry kütüphaneye yola koyuldu. Hermione ilk kez Hogwarts Kütüphanesi'ne gittiğine göre, Harry onun şimdi Noel sabahı yedi yaşındaki bir çocuktan daha mutlu olduğundan emindi.

Hogwarts Kütüphanesi'nde

Harry, Hermione'yi iki uzun kütüphane kitabı yığınının arasında ilk Biçim Değiştirme denemesini çalışırken buldu. Hermione ışıl ışıldı.

Harry Hermione'yle aynı masaya, yanına yerleşti ve kendi çalışmasına başladı. Hermione gibi Harry'nin de yazması gereken bir Charms, bir de Biçim Değiştirme kompozisyonu vardı ama Hermione'nin otuz dakika önde başlamasına rağmen, Harry kendi kompozisyonunu önce bitirdi.

Bu arada, diğer bazı birinci sınıflar yaklaşıp Harry ve Hermione'yle oturup oturamayacaklarını sordular; hiçbiri Ravenclaw'da olmadığı için hepsi tereddütlüydü. Ama gülümseyen Harry her seferinde onları masaya buyur etti.

Daphne Greengrass öğleden sonra bu konuya dikkat çekti. "şu halimize bakın! Siz ikiniz Ravenclaw'dan, Neville Gryffindor'dan, Tracey

ve ben Slytherin'den, Susan ve Hannah da Hufflepuff'tan-" "Neden bizim evimiz sonuncu?" Susan Bones sırtarak sordu.

Harry omuz silkkti. "Bir istisna dışında, trende tanıştığım bütün birinci sınıfları severim-"

"Bilious, değil mi?" diye sordu Daphne. "Ah, çok haklısın."

Harry devam etti, "Masada yer olduğu sürece, Bilious dışında herkesin benimle oturmasına izin veririm. Eviniz önemli değil. Ama şunu bilmelisin ki, gelecekte masada tek başıma otururken bir kalabalık gelirse, Hermione'ye her zaman yer ayırırım. Bu, buraya Hermione'den önce gelmiş birini geri çevirmek anlamına gelse bile."

"Ah, Harry!" dedi Hermione. Sandalyesinden fırladı ve oturmakta olan Harry'ye arkasından sarıldı.

Hermione yerine otururken Daphne Harry'ye, "Bunu sık sık yapar mı? Sana sarılır mı?"

Harry, "Annesiyle babası da kucaklaşır, Hermione de bunu oradan öğrenmiş," diye cevap verdi. Harry Hermione'ye dönerek, "Sarılmalarına asla doyamıyorum. Onları hiç bırakma."

Neville, "O geriye kalan tek soru, düğünlerinin *nerede* olacağı?" dedi. Masadaki herkes güldü.

Daphne, "Millie bir erkek kardeşin olup olmadığını bilmek istiyor - ideal olarak *ikiz* bir erkek kardeş. Bugün bana evleneceği adamın senin gibi olmasını istediğini söyledi."

"Bir kuzenim var, ama" -Harry ses tonunu hafif tutmak için çaba sarf etmek zorunda kaldı- "Millicent'in onunla evlenmek istemeyeceğinden eminim."

Sonra Harry ekledi, "Benim bir kardeşim de yok. Bu da iyi oldu. Şansım yaver giderse, hiç hak etmediği 'Kimin Oğlu' unvanını alacaktı.

Yaşadım' diyerek tüm sevgiyi, şöhreti ve ihtişamı kazanırken, ben de hayatımın şu anda yaşadığım berbat kısımlarını yaşayacaktım."

Hermione Harry'ye sert bir bakış attı; Susan Bones da öyle.

Masadaki diğer altı birinci sınıf öğrencisi ev ödevleri üzerinde çalışır, alçak sesle sohbet eder ya da - Hermione'nin durumunda olduğu gibi - eğlenmek için kütüphane kitaplarını okurken, Harry Sirius'a bir mektup yazdı.

Sevgili Sirius Black, vaftiz babam,

Şu anda seni hiç hatırlamadığımı itiraf etmeliyim. Hayatımın o kısmı sona erdiğinde on beş aylıktım.

Senin hakkında bildiğim hemen hemen her şeyi annemin Hogwarts günlüklerini okuyarak öğrendim. Babamla çabucak arkadaş olmuştunuz (ilk trende mi?), daha sonra Peter ve Remus da arkadaş olmuş. Siz dördünüz kendinize "Çapulcular" diyordunuz ve Hogwarts'ta özellikle Slytherinlere yaptığınız şakalarla ünlenmiştiniz. En sevdiğiniz Slytherin hedefi annemin arkadaşı Severus Snape'ti. (Onun hakkında daha sonra daha fazla bilgi vereceğim.) Siz dördünüz Severus'a, onun size yaptığı şakalardan daha sık şaka yapsanız da, bir keresinde dördünüzü Büyük Salon'da ayağa kaldırıp "SLYTHERIN OLMAK İSTİYORUZ! SLYTHERIN OLMADIĞIMIZ İÇİN ÜZGÜNÜZ! LÜTFEN SLYTHERIN OLMAMIZA İZİN VERİN!"

Her neyse, Dumbledore okul müdürüyken Hogwarts'a gelmeyi reddettikten sonra şimdi Hogwarts'tayım. (Dumbledore hakkında daha fazlası sonra.) Muggle doğumlu dahi arkadaşım Hermione ile birlikte Ravenclaw'a seçildim. (Onun hakkında daha sonra bilgi vereceğim.) Bir gün ders yaptık. Biz Ravenclaw ve Hufflepuff birincileri bugün Biçim Değiştirme dersine girdik ve profesörün masasının üstünden bize bakan bir kedi bulduk - sonra kedi Profesör McGonagall'e dönüştü (sp?) Hepimiz şaşırdık.

Profesör Snape'e gelince, Hogwarts mektubumu aldığımda, onlara "Hogwarts'a gitmeyi reddediyorum" diye cevap yazdım. (Çünkü orada Dumbledore yetkiliydi ve Dumbledore hayatımı mahvetti.) Ama aynı zamanda

"Eğer Sirius, Remus, Peter ya da Severus Hogwarts'taysa, bana yazmasını rica ediyorum." Birkaç saat içinde Profesör Snape, Dumbledore'dan aldığı emirle beni Hogwarts'a gitmeye ikna etmek için Petunia Teyze'nin kapısına geldi. (Bu arada, Profesör Snape ve Petunia Teyze hala birbirlerinden nefret ederler).

Meğer Profesör Snape Hogwarts'ta öğrencilere, özellikle de Gryffindor öğrencilerine zorbalık yapmasıyla ünlüymüş. Dursley'lerin evindeyken ona, "Beşinci sınıftaki Lily Evans" (annemle Profesör Snape'in hâlâ arkadaş olduğu zamanlar) "şimdi seni ders anlatırken izleyebilseydi, iyi bir öğretmen olduğunu mu yoksa zorba olduğunu mu söylerdi?" diye sordum. O zaman yüzünü görmeliydiniz, sanki biri ona köpeğinin öldüğünü söylemiş gibiydi. "" dedi, sonra asasını doğrulttu ve bir daha zorba olmayacağına dair söz verdi, sonra bir ışık parlaması oldu. Hemen ardından Profesör Snape, Dumbledore Profesör Snape'i kovmakla tehdit etse bile, Dumbledore'a karşı benim müttefikim olacağına dair bir başka "asa yukarı ve ışık parlaması" sözü verdi.

Profesör Snape iki sözü verdiğinde ciddiydi. Dün gece, "Hogwarts'Hoş Geldiniz" şöleninden sonra, öğrencilere kötü bir öğretmen olduğu için onlardan özür diledi (şok oldular) ve ilk dört yıl için İksir profesörlüğünden istifa etti. (Bu alkışlara neden oldu.) Bebek İksirleri için yeni profesör olarak Andromeda Black Tonks'u (aşağıya bakınız) önerdi.

Söylemeye çalıştığım şey: Profesör Snape'in yanında zaman geçirdiğim için, annemin on bir yaşındaki Sev'e neden "huysuz" dediğini anlayabiliyorum. Ama hem Hermione hem de ben Profesör Snape'e derin saygı ve sizden de duymanızı rica ediyorum.

Dumbledore hakkında yazmaya devam ediyorum. Basit gerçek şu ki, ondan nefret etmek ve bulunduğu her yerden uzak durmak için iyi nedenlerim var.

Harry sonra parşömenin bir ayağına daha Dumbledore ve Dursley'ler hakkında kötü şeyler yazdı. "Ayrıca, biri aile kasamdan G107000 çaldı ve ben Dumbledore'dan şüpheleniyorum."

Hermione (her-MY-oh-knee) Granger'ı tanıyalı bir aydan biraz fazla oldu ama şimdiden yakın arkadaş olduk. Profesör Snape ve ben Hermione ile Flourish and Blotts'ta, Profesör Snape'in beni okul malzemelerimi almaya götürdüğü gün tanıştık. Bu benim F&B'ye ilk gidişimdi ama Hermione'nin dördüncü gidişiydi. (Profesör McGonnagill (sp?) Hermione'ye Hogwarts Mektubu'nu geçen Eylül'de vermişti). Hermione okumayı çok seviyor ve benden çok daha zeki. Hermione, sihir bilgisi açısından büyücülükle yetişmiş birinci sınıflara olabildiğince çabuk yetişmeye kararlı.

Yeniden Andromeda Black Tonks-Hermione'nin ailesi Hermione ve beni King's Cross İstasyonu'na bıraktı, Hermione ve ben on saniye arayla geçitten geçtik. Trene doğru yürürken bir seherbazla ve pembe saçlı bir seherbaz öğrencisiyle konuştuk. Seherbaz Öğrencisinin adı Nymphadora Tonks'tu (ama ilk adından nefret ediyordu). Annesinin Andromeda Black Tonks olduğunu ve Dora ile annesinin büyükannem Dorea Black Potter ile akraba olduklarını söyledi. Andromeda Tonks bugün bana baykuş gönderdi ve son on yıldır beni aradığını söyledi. (Ama Dumbledore onu engellemiş ve ona yalan söylemiş.) Ayrıca Narcissa Black Malfoy aracılığıyla Draco Malfoy'la akraba olduğumu söyledi. Yani Hermione'yle King's Cross'a gitmemizin üzerinden iki gün geçmeden hayatımda sihirli bir vaftiz babam ve dört sihirli akrabam oldu!

Mutlu olduğumu söyleyebilir misin?

Vasim olmak için 6 Eylül'de duruşman var. Gerçekten, gerçekten, gerçekten kazanmanı umuyorum, böylece Vernon, Petunia ve Dudley Dursley'i bir daha görmek zorunda kalmam. Ayrıca kazanmanı istiyorum ki Dumbledore sözde büyülü vasim olarak daha fazla numara yapamasın (ya da daha fazla para çalamasın).

Harry

Neredeyse yemek vakti.

Birlikte ders çalışmış olan yedi birinci sınıf öğrencisi kütüphaneden Büyük Salon'a doğru yürüyordu. Daphne Greengrass üzgün görünüyordu.

"Bu çok hoşuma gitti," dedi, "dört farklı Hane birlikte ders çalışıyor. Farklı Evlerden gelen çocukların birbirleriyle konuşabilmesi çok kötü, sınıfları saymazsak, sadece trende ve kütüphanede. Ama *normalde* kütüphanede konuşamazdık."

"Aslında," dedi Harry, "başka bir yol daha biliyorum. Büyük Salon'da Hane'lerimizle birlikte oturmamız *gereken* tek zaman resmi Ziyafetlerdir - Karşılama Ziyafeti, Yule Ziyafeti ve Kapanış Ziyafeti."

"*Gerçekten mi?*" dedi Hannah Abbott. "Yani akşam yemeğini birlikte yiyebileceğim-?" Neville'e baktı, sonra da yüzü kızarıırken yere baktı.

"Bundan emin misin, Harry?" Hermione sordu.

"Evet, kuralların içinde bir yerde gömülü." *Kurucuların bana farklı hanelerdeki çocukların kaynaşmasını istediklerini söylediklerinden bahsetmiyorum bile.* "Öyleyse yedimiz, Ravenclaw masasının sonunda yemek yiyelim."

"*Gryffindor* masasının sonunda olmadığı sürece," dedi Tracey Davis. "Alınma Neville."

Yedi çalışkan sprog Büyük Salon'a girdiğinde, altısı Ravenclaw masasının sonuna doğru yürüdü ve sıralara oturdu, bu da odadaki diğer herkesi ürküttü. Harry Hermione'ye, "Bana da bir ayır," dedikten sonra Gryffindor masasına doğru yürüdü.

Harry, Gryffindor masasının birinci sınıflar bölümüne yürüdü ve bu birinci sınıfları Ravenclaw masasının sonundaki akşam yemeği grubuna katılmaya davet etti. Harry daha sonra Ravenclaw ve Hufflepuff masalarına doğru yürüdü ve aynı davetiyeyi bu masalardaki birinci sınıflara da verdi. Slytherin masasında süreç biraz daha karmaşık bir hal aldı-

"...Ravenclaw masasının sonu," dedi Harry, nereyi kastettiğini göstermek için elini sallayarak.

Ron Weasley oturduğu yerden (yine Slytherin masasının sonunda) ayağa kalktı.

"*Otur yerine, Bilius!*" Harry tersledi. "Davetli *değilsin*."

"*Lütfen* onu da götür," dedi Pansy, "böylece onun yemek yiyişini izlemek zorunda kalmayız."

"*Neden ben davet edilmedim?*" Ron talep etti. "*Ünlü olmadığım için mi? Ailem fakir olduğu için mi?*"

Harry gözlerini Ron'a dikti. "Davet edilmedin, Bilius, çünkü sinir bozucu, iğrenç ve rahatsızsın. Bunları söylediğim ve seni davet etmediğim için annen bana yüzlerce Uluyan yollasa bile umurumda değil."

Ron şimdi ne Ravenclaw masasına doğru ilerliyor ne de yerine oturuyordu. Bir Slytherin kaymakamı yanlarına geldi. "*Otur*, Bilius. Profesör Snape'in Potter hakkında söylediklerini unutma."

Kırmızı kulaklı, kaşları çatık Ron tekrar sırasına oturdu.

"Ravenclaw yemeğinde şimdiden hangi Slytherinler var?" Draco Harry'ye sordu.

Harry, "Daphne ve Tracey," diye cevap verdi.

Masanın üstündeki Sam Flint alay etti. "*Mudblood* orada mı?"

Harry Flint'in gözlerinin içine bakarak, "*Muggle doğumlu*

arkadaşım

Hermione oraya *ilk gelen* kişiydi."

Draco yerden ayağa kalktı. "Bu bağlantı kurmak için iyi bir yol gibi görünüyor. Davetiniz için teşekkürler, Varis Potter."

Millicent Bulstrode ayağa kalktı. "Ben de gidiyorum." Harry'ye doğru reverans yaptı.

Bir dakika sonra Harry Ravenclaw masasının sonundaki (Hermione'nin karşısındaki) yerine oturduğunda, kütüphaneden gelen diğer altı birinci sınıf öğrencisinin yanı sıra yeni gelen Draco ve Millicent'in de Hufflepuff'tan Justin Finch-Fletchley, Gryffindor'dan Parvati Patil ve Ravenclaw'dan Su Li ile Padma Patil'e katıldığını gördü.

Albus, dört haneden birinci sınıf öğrencilerinin Ravenclaw masasının sonuna oturmalarını izliyordu. Harry Potter'ın bu toplantıyı yönetiyor olması Albus'u *çok* kızdırmıştı. Yüce İyilik, Harry Potter'ın herhangi bir gruba kabul edildiği için acınacak derecede minnettar olmasını *gerektiriyordu*, başka türlü var olamayacak bir grup yaratmasını değil.

Harry, Draco ve Millicent Ravenclaw masasına gitmek üzere Slytherin masasından ayrıldıklarında, Albus Yüksek Masa'dan Severus'a baktı. "Bu James Potter'ın aklına gelse yapacağı bir şeye benziyor."

Albus'un beklediği şey: Severus'un ayağa fırlaması, *yüksek sesle* bütün çocuklara yerlerine dönmelerini emretmesi ve Harry Potter'a kötü cezalar vermesi.

Onun yerine ne oldu? Severus, "Hayır, bu tamamen *Lily'nin* planı," dedi. Sonra Severus yemeğine geri döndü.

Tatlı sırasında, Ravenclaw masasının sonunda

Yüksek Masa'da Dumbledore, kaşlarını çatan McGonagall ile kısaca konuştu.

Sonra Dumbledore odasına gitmek üzere masadan ayrıldı. McGonagall da hemen ardından Ravenclaw ve Gryffindor masaları arasında yürümek üzere Yüksek Masa'dan ayrıldı.

Slytherin masasında Sam Flint güldü. "İkizlerin başı dertte!"

Ama Müdire Yardımcısı'nın hedeflediği kurban bir Gryffindor değildi. McGonagall Ravenclaw masasının sonuna doğru yürüdü ve Hermione'nin yanına geldi.

McGonagall İskoç aksanıyla, "Bayan Granger," dedi, "Müdür sizinle ofisinde konuşmak istiyor."

Su Li, "Hermione, ne yaptın?" diye sordu.

"*Ben hiçbir şey yapmadım!*" Hermione panikle miş görünüyordu.

Sonra Hermione yaşlı cadiya, "*Ltffen* profesör, bunun ne hakkında olduğunu biliyor ?" dedi.

"Hayır, gitseniz iyi olur. Müdür bekletilmekten hoşlanmaz."

Harry tersledi, "Ve benden nefret eden Muggle akrabalarım la yaşamaktan hoşlanmıyorum. Ama her zaman istediğimizi elde edemeyiz."

McGonagall acı çekmiş görünüyordu. *İyi*, diye düşündü Harry.

Harry ona doğru eğilen Hermione'ye doğru eğildi. "Sana tren peronunda söylediklerimi hatırla, o güzel sözlerini söylediğinde ne demen gerektiğini," diye mırıldandı.

Harry normal ses , "Gitsen iyi olur. Seni ortak salonumuzda bekliyor olacağım."

Yaşlı Profesör McGonagall minik Hermione'yle birlikte Büyük Salon'un müdürün merdivenlerine açılan çift kapısına doğru yürürken, öğrenciler arasında konuşmalar başladı.

Harry ayağa kalkıp tüm Büyük Salon'un duyabileceği kadar yüksek bir sesle şöyle dediğinde bu konuşmalar daha da arttı

"Profesör Flitwick, siz Hermione'nin Ev Başkanı'sınız ve Dumbledore'un arkadaşımı çağırma nedenlerine *dair derin* şüphelerim var. Kurnaz kelime oyunlarından zihin kontrol büyülerine kadar her şey" -öğrencilerin nefesi kesildi,

"Bu ikisi yalnız kalırsa Hermione'nin başına bir şey gelebilir. Hermione Dumbledore'un yanındayken senin de Hermione'nin yanında olmanı istiyorum."

Flitwick Yüksek Masa'daki sandalyesinden atladı ve McGonagall ile Hermione'nin peşinden koştu.

Harry, Flitwick'in varlığının yeterli olacağını umuyordu.

Snape Posta Aldı

Bölüm 13: Snape Posta Alır

JKR kanon evreninde Dumbledore ve Hermione'nin müdürün odasındaki ilk buluşması hakkında hiç yazmadı, ancak bunun şu şekilde gerçekleştiğini hayal ediyorum

Hermione müdürün odasına çağrıldığında kafası karışmış ve paniğe kapılmıştı. Müdürün odasına girdiğinde (yalnız, sadece o ve o vardı), Dumbledore onun korkularını yatıştırdı, sonra onu pohpohladı ve güzel sözlerle gözlerini kamaştırdı. Ya bu ilk buluşmada ya da hemen sonrasında, Dumbledore Hermione'yi Harry'nin farkında olmadan casusu haline getirdi; Hermione'nin otorite figürlerine olan körü körüne güveni onun planları için bir nimet olacaktı.

Harry ve Hermione'nin Hogwarts'taki ilk altı yılı boyunca Hermione, müdürün emriyle yaptığı her şeyin ve Harry'nin mahremiyetini ihlal eden her soruya verdiği yanıtın "Harry'nin iyiliği için" olduğuna tamamen ikna olacaktı.

Bu bölümde Hermione ve Dumbledore arasındaki buluşma, yazılı olmayan kanon-evren buluşmasıyla aynı şekilde başlıyor. Ancak burada Dumbledore'un planları hızla raydan çıkıyor.

Müdürün odasına doğru yürürken

Hermione korkmuş ve kafası karışmıştı. Örnek bir öğrenciydi ama müdürün odasına sadece "kötü çocuklar" çağrılırdı.

Neyi yanlış yaptım? diye tekrar tekrar düşündü. Beynini zorladı ve hiçbir şey bulamadı - bugün sesini bile yükseltmemişti.

Ama Hermione'nin endişelenmesinin başka bir nedeni daha vardı: Harry, Başöğretmen Dumbledore'un yalnız kaldıklarında ona kötü şey yapacağına inanıyordu. Hermione, Müdür'ün bir cep saati çıkarıp onu hipnotize ettiğini, sonra da bir bilgisayar gibi programladığını hayal etti. Müdür gerçekten de böyle kötü bir şey yapar mıydı?

Çok geçmeden Profesör McGonagall ve Hermione (ve nefes nefese kalmış Profesör Flitwick) bir gargoye heykeli tarafından tamamen kapatılmış olan merdivenlerin yanında duruyorlardı. Profesör McGonagall "Meyan kökü çubukları" dedi.

Gargoye kenara sıçradı ve spiral bir merdiven ortaya çıktı. Profesör McGonagall ve Hermione bir basamağa adım atar atmaz, merdivenin basamakları bir yürüyen merdiven gibi yukarı doğru hareket etti.

"Ah, Bayan Granger, içeri buyurun," dedi Dumbledore nazikçe. Mavi gözleri yarım ay gözlüklerinin üzerinden ona baktı ve parıldadı. "Lütfen oturun."

Sonra müdürün sesi değişti: "Minerva, Filius, Bayan Granger'a buraya kadar eşlik ettiğiniz için teşekkür ama eminim zaman ayırmanız gereken başka işleriniz vardır. Onlarla ilgilenmenize izin vereceğim."

Hermione bu son sözlerde bir buyurganlık duydu: Müdür, Profesör McGonagall ve Profesör Flitwick'e gitmeleri için izin vermiyor, gitmelerini *emrediyordu*. Hermione korktuğunu hissetti.

Profesör Flitwick bir sandalyeye doğru yürüdü ve üzerine oturdu. "Şu anda en önemli görevim, Müdür Bey, Evimdeki bir öğrenciye danışmanlık yapmak ve ona yardımcı olmak."

Profesör McGonagall varlığını gerekçelendirmeye zahmet etmedi. Sadece başka bir sandalyeye oturdu ve "Ee, Albus?" dedi.

Ama bir sonraki konuşacak kişi müdür değildi. Hermione, "Lütfen efendim, ben neden buradayım? Neyi yanlış yaptım?"

Dumbledore'un gözleri parladı. "Bayan Granger, yanlış bir şey yapmadınız. Aklınızdan bile geçirmeyin. Bana ilginç bir öğrenci olarak gösterildiniz ve ben de sizi daha yakından tanımak istedim."

Profesör Flitwick, "Yani onu buraya Harry Potter'ın en iyi arkadaşı olduğu için çağırmadınız, öyle mi?" dedi.

"Tabii ki hayır," dedi müdür. "Peki genç bayan, sihir derslerindeki ilk gününüz hakkında ne düşünüyorsunuz? Okul hakkında ne düşünüyorsunuz?"

Hermione hafifçe rahatlayarak, "İkisi *de harika*, efendim," dedi. Biraz gülümsedi.

"Güzel, ," dedi müdür, gözleri parlayarak. "Şimdi, Harry'nin adı göre, size sorayım Bayan Granger: Harry ile nasıl tanıştınız?"

Tren peronunda Harry'nin gözleri ciddiyetle Hermione'ninkilere bakıyordu. "Sana söylemem gereken son bir şey var. Eğer Dumbledore sana benimle ilgili bir soru sorarsa, ona kesin bir dille, 'Git Harry'ye sor,' ya da 'Git bir profesöre sor,' de. Dumbledore'un rahatsız edici sorularına cevap verme. Bir başka kötü huyu da sırlarını öğrenmeye aç olmasıdır - ama bildiği sırları asla söylemez."

Hermione korkmuştu ama omurgası sertleşti. "Onunla tanıştım, efendim, ama ayrıntılar sıkıcı. Bilmek istiyorsanız *Harry'ye sorun*."

"Bayan Granger, cevap bu değildi." Okul müdürü onu hayal kırıklığına uğratmış gibiydi!

Hermione cesurca devam etti: "Ama dediğiniz gibi çocuğun adı geçtiğine göre, belki bir soruya cevap verebilirsiniz: Harry, Surrey County'deki Little Whinging kasabasının yaşıyor?"

Hermione, diye düşündü, *sadece bir posta adresi soruyorum, askeri bir sır değil ve zaten yarı yarıya bildiğim bir adres. Ama Harry haklıysa ve müdür sırları paylaşma konusunda cimriyse, söylememek için bahaneler uyduracaktır.*

"Harry Potter'ın Surrey'de yaşadığına sizi inandıran nedir?" diye sordu Dumbledore dikkatli bir sesle.

"Bazen tatillerde Harry'yle bir yere gitmeyi kabul ederdik, annemler onu . Ama bize evinin nerede olduğunu söylemeyi reddetti. Onu için hep bir parka giderdi. Park Little Whinging'de ve sanırım evine yürüme mesafesinde."

"Bayan Granger, Harry size söylememekle akıllılık etmiş. Harry'nin nerede yaşadığını sizden öğrenirlerse ona kötü şeyler yapabilecek kötü büyücüler var."

Profesör Flitwick, "Saçmalık. Bay Potter'ın adresini açıklamamasının nedeni her neyse, *Ölüm Yiyenler* hakkında endişelenmesi değildi. Bayan Granger, Bay Potter size ailesinin nerede yaşadığını *neden* söylemediğini anlattı mı?"

"Öncelikle profesör, Harry onlara her zaman 'akrabalarım' der, asla 'ailem' demez. Ve ne zaman onun evinde birlikte oynamamızı teklif yüzü kıpkırmızı oldu ve yüksek sesle 'Hayır!' dedi."

"Sanki *utanıyor mu?*" Profesör McGonagall sordu. Eliyle dehşet içinde ağzını kapattı.

Profesör Dumbledore, "Harry seni evinde istemiyorsa, buna saygı duymalısın. Gördüğünüz gibi," dedi Müdür'ün gözleri parlayarak, "size onun adresini söylemem için bir neden yok."

"Ama bilmek isteyen sadece ben değilim profesör. Ailem de onun adresini bilmek istiyor."

"Bayan Granger, anne babanız *Muggle*. Harry'nin nerede yaşadığını bilmeleri onun için *tehlikeli* olur."

"Bilmek istediğim şey," dedi Profesör Flitwick, "Bay ve Bayan Granger'ın Bay Potter'ın akrabalarıyla konuşmayı neden bu kadar çok istedikleri."

"Annemle babam söylemedi," dedi Hermione hüzünle. "Bana 'Bu çocuklara göre bir konu değil, Hermione' dediler. "

Profesör McGonagall hırladı, "Sana *söyledim* Albus! Onlar *Muggle*'ların en kötü türü!"

"*Bekle*," dedi Hermione. "Harry'nin akrabaları kötü insanlar ve sen bunu *biliyorsun*, öyle mi? O zaman neden onlarla *birlikte*? Dün tren peronunda pembe saçlı bir kadınla karşılaştık ve Harry'nin onunla akrabılığı var. Ama pembe saçlı kadının ailesiyle değil, Little Whinging'de yaşıyor. Harry neden benim tanışmamı istemediği büyülü olmayan insanlar yerine iyi büyülü insanlarla yaşamıyor?"

Okul müdürü parmaklarını dikleştirdi. "Bunu anlamak için çok gençsin, ama Harry olduğu yerde, çünkü onun için *en güvenli* yer orası."

Profesör McGonagall içini çekti. "Korkarım Bayan Granger, adresi öğrenmenizin tek yolu Bay Potter'ın fikrini değiştirip size söylemesi. Burada müdür ve benden başka kimse adresi bilmiyor ve ben de Bay Potter'ın adresini açıklamamak için büyüm üzerine yemin ettim."

Hermione okul müdürüne baktı. "Ailemin Harry'nin teyzesi ve eniştesiyle konuşmak istediğini söylemem, bana Harry'nin adresini verme konusundaki fikrinizi değiştirir mi?"

"Hayır. Gerçekten bu *Harry'nin iyiliği* için bir sır."

Hermione içini çekti. "Dinle, eğer başım belada değilse ve bana *benim hakkımda* soru sormayacaksan, artık gidebilir miyim? Yapacak ödevlerim var." Hermione bu soruyu öğretmene sormadı.

müdürüne; daha ziyade odadaki diğer iki profesöre sordu.

"Evet, ," dedi Profesör McGonagall, bir yandan da okul müdürüne, "*Senin için neyin iyi olduğunu biliyorsan tartışmaya girme,*" der gibi bir bakış fırlattı.

Hermione tam kapıyı açmak üzereydi ki müdür, "*Bayan Granger! Söyleyin bana, Harry benim hakkımda ne düşünüyor? Yaptığım her şeyin onun iyiliği için olduğunu anlıyor mu?*"

"Sizden nefret ediyor, müdür bey." Hermione elini kapının koluna koydu. "Aksini mi bekliyordun?"

"*Neden benden nefret ediyor? Söyle bana, onu kızdıracak ne yaptım?*" "Bunu *Harry*'nin cevaplamasına izin vereceğim."

"Lütfen ona çok değer verdiğimi söyle. Harry Potter özel bir çocuk ve eğer onun arkadaşıysan, belli ki sen de özel bir kızsın. Bir ara seninle özel arkadaşına yardım etmek için perde arkasında nasıl birlikte çalışabileceğimiz hakkında tekrar konuşmak istiyorum."

Hermione müdürün gözlerinin içine baktı. Hermione'nin gözlerinden yaşlar süzülüyordu; hayal kırıklığı *devasa* boyutlardaydı. "Efendim, Harry'nin herhangi birinin yardımına ihtiyacı olduğunu göremiyorum. Şimdiden *başkalarına yardım* eden biri olduğunu gösterdi. Ama ağzından şeylere bakılırsa, bence ihtiyacı olan *son şey sizden* yardım almak. Eğer ona daha fazla 'yardım' ederseniz, bir kolunu ve bacağına kaybedecek. Efendim."

Hermione sakın bir şekilde, gözyaşları dökülmeye devam ederken bile kapıdan çıktı.

Albus sinirlenmişti. Bayan Granger'ın ofisinde bulunduğu süre boyunca, Mürver Asa'yı kullanarak onun üzerinde gizli Legilimency yapmaya çalışmıştı. Albus'un hayal kırıklığının bir nedeni de Mürver Asa'nın

Asa hâlâ gibi çalışmıyordu. Ama sıkıntısının bir başka nedeni de Bayan Granger'ın zihnini okumaya çalıştığında *hiçbir şey duyamamasıydı*. Ne yüzeysel düşünceleri ne de tuzak düşünceleri duyuyordu, *hiçbir şey* duymuyordu. Sanki bir taşın zihnini okumaya çalışmış gibiydi.

Yani Harry Potter'ın Bayan Granger'a anlatmış olabileceği sırları Albus hâlâ bilmiyordu.

Ne olursa olsun, Bayan Granger görüşmeleri sırasında Albus'a karşı *son derece* saygısızca davranmıştı. Albus içinden homurdandı, *Çocuk, artık zorbalığa uğradığında kesinlikle müdürden yardım almıyorsun*.

Bu arada, Büyük Salon'da

Harry ve yeni arkadaşları tatlıyla oyalanmışlardı, ama şimdi Ravenclaw masasının ucundan dağılmaya hazırlanıyorlardı.

Harry o anda Dumbledore'un ofisinde Hermione için endişeleniyordu. Profesör Flitwick ve McGonagall da müdürün odasında olduğu için Harry'nin endişeleri azalmıştı, ama Harry yine de arkadaşı için endişeleniyordu. Dumbledore masum ve güven dolu Hermione'yi kandırmayı başarabilecek miydi?

"Hermione iyi olacak, Potter'ın varisi," dedi Su Li. Harry ona sahte bir gülümsemeyle karşılık verdi.

Sonra Harry bilinçli olarak Hermione'yle ilgili düşüncelerini bir kenara bıraktı. Masanın ucundaki diğer on bir yüze gülümsedi. "Bunu yaptığıma, tüm evlerin bir araya geldiği bu ilk yemeği düzenlediğime memnunum."

Harry'nin sözleri diğer birinci sınıflardan gelen onay sözleriyle kesildi.

Harry devam etti, "Bunu her gece yapalım. Bilişus hariç bütün birinci sınıflar davetli. O beni ürkütüyor."

Harry kendi sırtıtışına uygun olarak on bir gülümsemeyle karşılık verdi.

O akşam, Ravenclaw ortak salonunda

Hermione Dumbledore'la buluşmasının öyküsünü anlattı. Sadece birinci sınıflar değil, daha fazla öğrenci dikkatle dinliyordu. Harry birçok yüzün, kendisinin de takındığı kaş çatma tavrına uyduğunu gördü.

Ertesi sabah, 3 Eylül Salı günü

kahvaltıdan sonra

Büyük Salon'da

Her zamanki gibi, kahvaltıdan sonra posta baykuşları *Günlük Peygamber*'in kopyalarını getirdiler. Harry, *Peygamber*'in Seçmeler hakkında (Harry Potter'ın, "Yaşayan Çocuk "un başrolde olduğu) söyleyecek çok şeyi olduğunu keşfetti. Şaşırtıcı bir şekilde, gazete Snape'in Açılış Ziyafeti'nden sonra yaptığı pişmanlık dolu konuşmayı tam olarak alıntılamıştı.

Bu arada, Büyük Salon'un başka bir yerinde

Severus Snape, bir posta baykuşu kahvaltı tabağının önündeki Yüksek Masa'ya konduğunda önce şok oldu, sonra da kafası karıştı.

Şok olmuştu çünkü zarfın pastel sarı rengi Snape'e bunun kişisel bir mektup olduğunu gösteriyordu. Snape *asla* kişisel mektup almazdı!

Snape zarfın ön yüzünün sol üst köşesinde yazılı olan ismi gördüğünde kafası karıştı: "A Bones." Amelia Bones Sihirli Kolluk Kuvvetleri Dairesi'nin müdürüydü; ayrıca Hufflepuff birinci sınıf öğrencisi Susan Bones'un halası ve vasisiydi.

Snape birazdan okuyacağı şeyi tahmin edemeyerek zarfı açtı.

Amelia Bones'un notu kısa ve özdü-

"*Daily Prophet*'te seninle ilgili bir haber gördüm. Seni affetmeyecek birine korkunç hatanı itiraf etmişsin. Yaşadığın acıyı biliyorum. Senin durumunda, itiraf ettiğin ama seni affetmeyen kişi Hogwarts'ın öğrenci topluluğuydu; benim durumumda ise Sirius Black'ti."

Kahvaltıdan sonra Snape, Amelia'ya cevap olarak bir not yazdı. Daha sonra Snape, küstah bir Gryffindor gibi davranarak neden böyle bir şey kendi kendine açıklayamadı-

"Nazik empati sözleriniz için teşekkür ederim, Bayan Bones. Bir ara çay içmeye gitmek ister misiniz?"

Dakikalar sonra, DMLE'de

Amelia, Profesör Snape'ten gelen baykuş mesajını okuduğunda neredeyse sandalyesinden düşecekti. *Benimle çıkmak mı istiyor?*

Amelianın ilk tepkisi *Hayır, kesinlikle olmaz, unut gitsin* demek oldu! Ama sonra içinde bulunduğu durumu düşündü.

DMLE'nin müdürüydü - bu da sihirli kolluk kuvvetlerinde çalışan *herkesin* çıkma yasağı olduğu anlamına geliyordu. Sihir Bakanlığı'nda çalışan başka hiç kimse Amelia'ya biraz bile çekici gelmiyordu - ya da zaten evliydi. Devlet için çalışmayan, tanıştığı büyücüler de aynı şekilde: çekici değillerdi, evliydi ya da başka büyücüleri tercih ediyorlardı.

Kısacası, Amelia'nın flört seçenekleri sınırlıydı.

Sonra, Severus onun zamanını harcamaya değer miydi? Hiçbir zaman çekici olmamıştı; Ölüm Yiyenler'e gençken katılmıştı; bunlar devasa

Amelia'ya karşı negatifti. Ama belli ki Ölüm Yiyen olmaktan vazgeçmişti, yoksa vazgeçmiş ? Eğer Amelia Severus'buluşmaya giderse, onu bu konuda sorgulamak zorunda kalacaktı.

Ama Severus'un artıları da vardı. Okulda Amelia'dan bir yıl geride olmasına rağmen ona birkaç kez NEWT seviyesi İksirlerde yardım etmişti; bu da onun zeki olduğu anlamına geliyordu. Beş yıldır Lily Evans'ın arkadaşıydı. Amelia'yı her duyduğunda güldüren kuru bir zekâsı vardı. Ve kütüphaneciden daha yüksek sesle konuşmadan birine ölümcül bir etki yaratacak şekilde hakaret edebiliyordu.

Ama bir şey Amelia'yı Severus'a "Evet, seninle çay içeceğim" diye yazmaktan alıkoydu: Sirius Black. Eğer Sirius onun Severus'la *tek* bir randevuya *bile* çıktığını duyarsa, bir zamanlar neredeyse nişanlı olduğu kişiyle barışmak için sahip olduğu tüm umutlar yok olacaktı.

Amelia, Sirius'a bir not göndermek için bir Bones ev cini kullandı: "Tekrar bir araya gelmemiz için herhangi bir umut var mı? Seni özlüyorum."

Bir dakika sonra Kreacher Sirius'un cevabını iletti: "Öngörülebilir bir gelecekte değil, Müdür Bones."

Amelia da Profesör Snape'e bir baykuş mesajı gönderdi: "Severus: Evet, seninle oturup çay içmek istiyorum. Seherbaz ve profesör olarak değil, okula birlikte gitmiş bir kadın ve erkek olarak. Nerede ve ne zaman bir araya gelmek istersiniz?"

Bir saat sonra, Hogwarts Şatosu'nun başka bir yerinde

Harry'nin (bu hayattaki) ilk Karanlık Sanatlara Karşı Savunma dersi vardı; bu sefer Harry'nin etrafı birinci sınıf Gryffindor'larla değil, birinci sınıf Ravenclaw'larla çevriliydi.

İki-Q, sahte kekemeliği yüzünden geçen seferki kadar etkileyici bir öğretmen değildi. Hermione bile onun sınıfında kıpır kıpırdı.

Harry'nin alnında artık yıldırım izi olmadığı için, Profesör Quirrell ne zaman Harry'ye sırtını dönse Harry'nin alnı artık ağrıyordu. *Küçük iyilikler için Merlin'e şükürler olsun*, diye düşündü Harry.

Harry, Two-Q'nun kekelemesinin ve çekingenliğinin bir rol olduğunu biliyordu, böylece herkes Quirinus Quirrell'in korkulacak ya da dikkatle izlenecek biri olmadığına inanacaktı. On bir yaşında zararsız bir öğrenci olarak, Two-Q'nun sınıfındaki kendi davranışının da aynı şekilde bir rol olması Harry'yi eğlendiriyordu.

Yani Two-Q'nun "yolcusunun" Harry'yi öldürmek için gizli planları mı vardı? Harry'nin Tom Riddle için kendi gizli ve ölümcül planları vardı.

Ama şimdilik, İki-Q öğretiyormuş gibi yapıyor, Harry de öğreniyormuş gibi yapıyordu.

Harry, *aslında Bay Mor Sarıklı için daha iyi bir isim Dört-Q olurdu*, diye düşündü.

Bu arada, müdürün odasında

Albus, birinci sınıftan dördüncü sınıfa kadar İksir öğretmesi için Şifacı Andromeda Tonks ile sözleşme görüşmeleri yapıyordu.

Andromeda Black Tonks'la şahsen tanışan herkes için en şaşırtıcı şey, onun kötü şöhretli kız kardeşi Bellatrix'e ne kadar benzediği idi. Andromeda kül sarısı (açık kahverengi) saçlara sahipti, Voldemort'un hayranının siyah saçlarına değil; Andromeda bir Şifacıydı, katil değil; ve Andromeda Kan Saflığına o kadar az inanıyordu ki bir Muggle doğumlu ile evlenmişti (ve bu yüzden Black ailesinden dışlanmıştı).

Yine de üç Black kızı da Hogwarts öğrencisiyken güzel ve kibirliydiler; ve şu anda Albus, Bellatrix ya da Narcissa'yı İksir profesörü olarak işe almaya çalıştığı hissinden kurtulamıyordu.

O sırada Albus, ikisi de Hogwarts'tayken Andromeda'yı genç akrabası Harry ile konuşmaması için kandırmaya çalışıyordu. Albus sahte bir açıklama yaptı: "Harry yeni bir bilgi *seliyle karşı* karşıya. Tüm büyücülük dünyası onun için yeni ve buna alışması gerekiyor. Senin onunla konuşman onu bunaltacaktır."

Andromeda dik oturdu ve küstahça sordu, "Gerçekten de ailemden biri olan Harry Potter'/a konuşmamamı mı söylüyorsunuz? Bu işimin bir koşulu mu?"

"Andromeda, ben sadece bunun neden Harry'nin kendisi için olduğunu açıklamaya çalışıyorum-"

"Bu benim işimin bir koşulu, *evet mi hayır mı?*" Albus cevap Andromeda devam etti, "Çünkü cevabınız 'evet' ise, Saint Mungo's'taki işimde kalacağım ve siz başka birini bulabilirsiniz. Tabii böyle bir arayış biraz zamanınızı alabilir."

Albus, "Evet, bu işinizin bir şartı," dediğinde, Şifacı Tonks başka bir şey söylemeden dışarı çıktı ve Albus onu geri çağırmadan önce merdivenlerden aşağı ve Büyük Salon'a kadar yürüdü - sonra tamamen pes etti.

Şifacı Tonks ilk karşı teklifinden yılda yüz kalyon daha az alacaktı, ama artık Harry'yle konuşmasına izin verilecekti ve Albus'un da artık Bebek İksirleri için bir profesörü vardı.

Albus için berbat bir anlaşmaydı ama Severus Albus'u zayıf bir pozisyonda pazarlık yapmaya zorlamıştı ve pazarlık masasındaki Andromeda da siyah saçlı kız kardeşi kadar acımasız olduğunu kanıtlamıştı.

Öğle yemeğinde, Büyük Salon'da

Snape yine kendisini şaşırtan bir baykuş mektubu aldı. Ama *bu* mektup Amelia Bones tarafından değil, Sirius Black tarafından yazılmıştı-

Sevgili Severus,

Her şeyden önce, sana on beş yaşında bir özür borçluyum. Beşinci sınıfta sana yaptığım şaka, Remus'un tam bir kurt adam olduğu dolunayda sana Söğüt Koridoru'ndan bahsetmem seni öldürebilirdi. Çok aptalca ve düşüncesizceydi. James seni kurtarmadan önce o gecenin senin için ne kadar korkutucu olduğunu hayal edebiliyorum. Hiçbir mazeretim yok. Özür dilerim.

Beraat ettiğimden beri Harry bana bir mektup yazdı. Petunia'nın evinde onu ziyaret ederken, büyü üzerine iki yemin ettiğinden bahsetti: Biri iyi bir İksir öğretmeni olacağına, diğeri de Dumbledore'a karşı Harry'nin müttefiki olacağına dair. Bu iki yemini Harry'nin herhangi bir telkini olmadan ettiğinizi duyduğuma sevindim.

Harry bana yazdığı mektupta şu sözleri de yazmıştı: "Profesör Snape'in yanında vakit geçirdiğim için, annemin on bir yaşındaki Sev'e neden 'huysuz' dediğini anlayabiliyorum. Ama hem Hermione hem de ben Profesör Snape'e derin saygı duyuyoruz ve sizden de duymanızı rica ediyorum."

Üç gün içinde Wizengamot, Harry'nin vasisi olmak için verdiğim dilekçeyi dinleyecek. Yasa büyücüm bana bunun kesinlikle olacağını söyledi. Bana vasilik verildiğinde, Harry için iyi bir vasi olmak, onu mutsuz etmeyen biri olmak istiyorum. Ama aramızdaki kötü duyguların Harry'yi mutsuz edeceğinin farkındayım.

Kısacası: vaktim geldi. Tekrar özür dilerim.

Sirius Orion Black

Snape bu mektuba nasıl yanıt vereceğini bilmiyordu. Ancak vermeyeceğinden emin olduğu bir yanıt vardı: Amelia Bones'un aksine, *Sirius Black*'e kendisiyle çay içmeye gelmesini önermeyecekti.

Bu arada, Yüksek Masa'da başka bir yerde

Filius Flitwick okul müdürüne baktı ve şöyle dedi: "Dün gece Bayan Granger ofisinize geldiğinde, Ev Başkanı olarak birlikte geldiğimi biliyorsunuz. Bilmediğiniz şey ise bunu *neden* yaptığımı. Bayan Granger koltuğundan kalkıp giderken, Bay Potter ayağa kalktı ve benim de oturmamı istedi; aksi takdirde, tırnak içinde, 'Bu ikisi yalnız kalırsa, kurnaz kelime oyunlarından zihin kontrol büyülerine kadar her şey Hermione'nin başına gelebilir,' dedi. "

" 'Zihin kontrol büyüler'i mi? Harry gerçekten bunu yapacağımı mı söyledi?" Müdür incinmiş ve hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

Flitwick, müdürün onu birkaç kez Obliviate ettiğine dair şüphelerini dile getirmedi.

Flitwick bunun yerine, "Dün gece Bayan Granger Ravenclaw ortak salonunda ona sorduğunuz tüm soruların Bay Potter hakkında olduğunu, Bayan Granger'ın kendisi hakkında olmadığını söyledi. Bu sabah birçok Kuzgun bana Bayan Granger'ı Bay Potter'ın casusuna dönüştürmek için gerçekten *Imperius* yapıp yapmayacağınızı sordu." Okul müdürü telaşlanmış görünüyordu.

Flitwick devam etti, "Bu kadar ileri gideceğini düşünmediğimi söyledim, ama Bay Potter'a takıntılı olduğunu düşünüyorum."

Şok olmuş görünen Dumbledore, "'Saplantılı' mı dedin bana?" dedi.

Minerva, "Bay Potter'a kafayı takmışsın, Albus. Bu hiç sağlıklı değil."

Tartışmaya katılan profesörlerden hiçbiri, bir oda dolusu Ravenclaw, müdürlerinin Harry Potter'a "takıntılı" olduğuna karar verirse, bu akşam bu görüşün tüm okulda paylaşılacağını söyleme gereği duymadı.

Öğle yemeğinden sonra

Bu kez Dumbledore'un ofisine çağrılan Harry'ydi. Harry hazırlıklıydı.

Dumbledore'un her zamanki iksirli şerbet-limon şekerı ikramı ve ardından ayaküstü sohbetten sonra, müdür sordu: "Yara izine ne oldu? Tamamen gitmiş."

Harry yumuşak bir şekilde yalan söyleyerek, "Goblinler. Voldy o şimşegi koydu, ama alımda *kalmasına* hiç niyetim yoktu. Alımda *iz olmamasını* seviyorum, çok teşekkür ederim."

Dumbledore afallamış görünüyordu. Harry, Dumbledore'un bu konuda çok az düşünerek, Harry'nin yara izindeki hortkuluğun Harry'nin ölmesi dışında öldürülemeyeceğini varsaydığını biliyordu. Aslında, Harry'nin yara izinden hortkuluğu çıkaran Thanatos'un sözleşmesiydi; ama Harry hortkuluğun çıkarılması için goblinlere gitmiş olsaydı, goblinlerin bu işi başaracağından emindi. Ama Dumbledore'un Harry'nin bir goblin şifacısını ziyaret etmesini bir saniye bile düşünmediği açıktı.

Ama sonra, diye düşündü Harry öfkeyle, Dumbledore neden goblinleri düşünsün ki? Bunu yapmak için bıyıklı serserinin bazen yanılmış olabileceğini kabul etmesi gerekirdi. Ayrıca, Voldy'nin ruhundan bir parçanın alına yapışmasının sonuçlarıyla baş başa kalacak kişi o değildi.

"Peki ya gözlüklerin, onlara ne oldu?" Dumbledore sordu. "Garip bir şekilde, yaram iyileştikten sonra artık onlara ihtiyacım kalmadı."

"Öğrenciler üzerinde 'zihin kontrol büyülerı' kullandığıma gerçekten inanıyor musun?" Dumbledore sordu, sesinde hayal kırıklığı vardı.

"Bir kalp atışında. Hem de profesörler için," diye cevap

verdi Harry. "Böyle bir iddiaya dair hiçbir kanıtın yok,

Harry."

Harry cevap vermek yerine, uzayan bir sessizlik içinde müdürüne baktı. Sessizlik Dumbledore tarafından bozulduğunda-

"Büyücüler tarafından yetiştirilen çocuklar size tam olarak neden

Varis Potter diyor?" "Çünkü ben Varis Potter'ım. Yüzüğü görmek

ister misin?" Harry büyük bir

Dumbledore'un Harry'nin duymasını engellemek için çok uğraştığı Potter'ın varisi yüzüğünü Dumbledore'a göstermenin sevincini yaşıyordu.

Dumbledore Potter'ın varisi yüzüğüne baktı, sonra da *hayal kırıklığına uğramış büyükbaba* yüz ifadesini takındı. "Harry, bunu yapmana hiç gerek yoktu. Endişe ve sorumluluklardan uzak, çocukluğunun tadını çıkarmalısın."

"Saçmalık. Bu yüzük ve bu unvan olmadan, *her* türlü saldırıya karşı savunmasız olurum." Harry'nin yeşil gözleri meydan okurcasına Dumbledore'un mavi gözlerine dikildi. "Bu arada, Potter ailesinin kasasından G107 000 kayıp; o kalyonların nereye gittiğini bilmiyorsun, değil mi?"

Harry'nin üstü örtülü suçlaması karşısında birkaç portrenin soluğunu tuttuğunu duydu.

"Harry, bana karşı asılsız imalarda bulunduğun için beni hayal kırıklığına uğrattın. *Şimdi* özür dilemelisin."

" 'Temelsiz' imalar mı? *Bronzedagger* ismi bir şey mu?" Harry ayağa kalktı. "Bu toplantı tam bir saçmalık. Ben gidiyorum." Harry kapıya doğru yöneldi-

-O da açılmadı. Dumbledore arkasından kendini beğenmiş bir tavırla, "Harry, oğlum," dedi, "gitmene izin vermeden önce benden özür dilemen konusunda *gerçekten* ısrar etmeliyim. İnan bana, aile kasandan çaldığıma dair *kesin bir kanıtın* olsaydı, şu anda goblin madenlerinde çalışıyor olurdum."

"*İkimizin* de doğru olduğunu bildiği *saçmalıklarını* söylediğim için senden 'özür dileyene' kadar beni gerçekten buraya mı kilitleyeceksin?"

"Dil, Harry. Aramızda eşitler arası bir ilişki *olmadığını* öğrenmek için *geç kaldın*. Ee? Bekliyorum." Dumbledore'un beğenmiş sırtışı yüzünden okunuyordu.

Harry kendini beğenmiş bir sırtışla gülümsedi. "Sana bir şey göstereceğim.

"Bildiğim *asasız büyü*."

Harry açık olan sağ elini kapıya doğru götürürken, sağ ön koluyla sanki bir kapı tokmağını çeviriyormuş gibi bir bükme hareketi yaptı. "*Fa Tratyeh Low*."

Harry kapıyı çekti; kapı açıldı. Harry omzunun üzerinden Dumbledore'a bir sırtış fırlattı, sonra dışarı çıktı.

Harry Mürver kilitli kapıdan içeri girerken Albus şaşkınlıkla baktı.

Toplantı tam bir fiyaskoyla sonuçlanmıştı. Albus Harry'ye Legilimency yapmaya çalışmış, ama hiçbir şey "duymamıştı". Tıpkı Bayan Granger'da olduğu gibi, Harry'nin de ya beyin ölümü gerçekleşmişti ya da doğuştan bir Occlumens'ti.

Akşam yemeğinden önce, Büyük Salon'da

Öğleden sonra kütüphanedeki çalışmaya yedi değil on kişi katılmıştı - Millicent Bulstrode, Su Li ve Padma Patil de Harry ve dünkü diğer altı kişiye katılmıştı.

Harry, Hermione ve diğer sekiz birinci sınıf öğrencisi kütüphaneden çıkıp Büyük Salon'a girerken, Profesör Flitwick ile açık kahverengi saçlı bir kadının Ravenclaw'a açılan çift kapının hemen içinde durduğunu gördü.

"Mr Potter, lütfen buraya gelin," diye bağırdı Flitwick, Harry'yi yanına çağırırken.

"Dün oturduğumuz yerde mi oturuyoruz?" Millicent Harry'ye sordu.

"Ravenclaw masasının sonu, evet," dedi Harry. "Lütfen bana ve Hermione'ye yer ayırın. Şimdi bana katılır mısın, Hermione?"

Harry ve Hermione Flitwick'e ve açık kahverengi saçlı kadına doğru yürürken, Hermione mırıldandı, "Hermione ve benim için koltuklar," dedi. Gerçekten, Harry."

Harry Hermione'nin Hermione gibi davranmasına kıkırdadı.

Profesör Flitwick, "Anladığım ikiniz daha önce hiç tanışmamışsınız. Şifacı Tonks, bu senin ikinci kuzenin, Potter Varisi Harry Potter ve Yeni Granger Evi'nden Bayan Hermione Granger. Bay Potter ve Bayan Granger, bu 'Bebek İksirleri'nin yeni profesörü ve Bay Potter'ın ikinci kuzeni, Şifacı Andromeda Black Tonks."

Andromeda ve Hermione reverans yaparken, Harry kuzeni Andromeda'nın önünde eğilip parmak eklemlerini öptü.

Harry Andromeda'ya, "Seni benimle ve dört haneden on bir yaşındaki meraklı çocuklarla birlikte akşam yemeğine davet edebilir miyim?" diye sordu.

Andromeda içini çekti. "Bana profesörlerin yemek sırasında Yüksek Masa'da yemek yemesinin geleneksel olduğu söylendi. Ama geleneği biraz bozup tatlı sırasında size katılmama ne dersiniz?"

"Bu harika olurdu!" dedi Harry. Hermione de mutlu görünüyordu - şüphesiz bir Hogwarts profesörüyle ders dışında sohbet etme düşüncesinden dolayı.

Dakikalar sonra, Yüksek Masa'da

Dumbledore, Hogwarts'ın ilk dört yıl için İksir profesörünü işe aldığını açıkladığında, Andromeda

İkinci, üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencileri alkışladı ve tezahürat yaptı. Birinci sınıflar tezahürat yapmadılar ve sadece kibarca alkışladılar - ve buna Ravenclaw masasının sonunda oturan bir grup birinci sınıf da dahildi.

Andromeda eğilip Filius'a sordu, "Harry'nin oturduğu grupta gerçekten de dört Hane'nin yemek yediğini mi görüyorum? *Bu* ne zaman başladı?"

"Dün," dedi Flitwick. "*Dün*

mü?"

"Dün, grubu oluşturan kişi Bay Potter'dı. Kuzeniniz şimdiden dikkate değer bir genç adam olduğunu gösterdi."

Andromeda daha yakından baktı ve yeğeni Draco'nun Harry'nin grubunda olduğunu fark etti. Şu anda Draco, Harry, Hermione ve Susan Bones dörtlü bir tartışma yürütüyorlardı.

Andromeda, "Olağanüstü bir genç adam mı? Harry, Draco'yu Muggle doğumlu bir kızla kibarca konuşturabilirse, kesinlikle öyle."

Harry (Neredeyse) ıplak Kalıyor

Bölüm 14: Harry (Neredeyse) ıplak Kalıyor

2½ gün sonra

6 Eylül Cuma; sabahın erken saatleri

Ravenclaw birinci sınıf erkek öğrenci

yatakhane

"Efendi Harry Potter hemen uyanmalı! Bayan Herminny'nin Efendi Harry 'a ihtiyacı var!" Harry sarsılarak uyanırken bu sözleri duydu.

Harry doğruldu ve hızla etrafına bakındı. Potter ev-elflerinden Glaze'in eli Harry'nin pijamasının üstünü çekiyordu ve endişeli gri gözleri Harry'ninkilere bakıyordu.

Harry, Greyclay'i Glaze ya da Daisy'yi Hermione'yi görünmez bir şekilde takip etmeleri ve Hermione'nin kurtarılmaya ihtiyacı olursa Harry'ye haber vermeleri için görevlendirmişti. Bu planlanmamış uyandırma çağrısı bunun sonucuydu.

"Artık uyandım," dedi Harry. "Hermione'nin nesi var?"

Glaze, "Kötü kızlar Bayan Herminny'yi yatağına bağlamışlar ve kötü şeyler söylüyorlar," diye cevap verdi.

Harry yataktan fırladı ve giyinmek için acele etti. On yedi yaşındaki halinin aksine, şimdi tıraş olmak için zaman harcamasına gerek olmadığı için şükreliyordu. Saçlarını taramaya çalıştı, ama çok geçmeden kötü bir iş olduğu için vazgeçti.

Harry Glaze'in elini tutarken, "İşte plan," dedi. "Beni Hermione'nin olduğu yere götür, ama oraya görünmez olarak gideceğiz. Elini iki kez sıkıldığında ikimizi de tekrar görünür yap, sonra emirlerime hazır ol. Asam cebimde ama onu kullanmayacağım. Hermione'yi kurtarmak tamamen sana bağlı olacak. Anladın mı?"

Glaze daha dik durdu. "Glaze Efendi Harry Potter'ı bırakmayacak. Glaze, Efendi Harry Potter'ın arkadaşını kurtaracak."

"Enerjinizi toplayın," dedi Harry.

Hermione'nin yurt odasında, dakikalar önce

Hermione sarsılarak uykusundan uyandırıldı. "*Uyan, çamur kan!*" Hermione bunu duydu.

bir kızın sesi, "*Hapsedilmiş!*" dedi. Hermione iplerin kollarını yana doğru çektiğini hissetti. Sağına baktı ve Ravenclaw ikinci sınıf öğrencisi Cho Chang'in kendisine bir asa doğrulttuğunu gördü.

"*Oof!*" Hermione bir saniye sonra, bir başka Ravenclaw ikinci sınıf öğrencisi, Marietta Edgecombe, Hermione'nin yatağına, Hermione'nin sihirli bir şekilde bağlanmış vücuduna atlarken, "*Ah!*" dedi.

"Şimdi dikkatini çekebildik mi?" Marietta, Hermione'nin komodinin üzerinde *duran* kendi asasını genç kızın yüzüne doğru tutarken sordu.

"Ne yapıyorsun?" Hermione boyun eğmiş bir halde sordu. Yeni okulunda zorbalıktan kurtulmayı ummuştu ama bu mutlu hali bir haftadan az sürmüştü.

Marietta, "Seninle bir sorunumuz var, *çamur kan*. Harry Potter'ı ne zaman ortak salonda görsek, *seninle* birlikte. Harry'yi ne zaman kütüphanede görsek, *seninle* birlikte."

Cho, "Peki ya Büyük Salon'da yemek yerken? Ondan hiçbir zaman beş santimden fazla uzakta olmuyorsun."

"Neden umursuyorsun ki?" Hermione sordu. "İkiniz *de on iki* yaşındasınız. İkiniz de henüz menarş olmadınız mı?"

Cho dudak büktü, "*Şu anda* evlenecek yaşta değiliz ama bir gün evlenecek yaşa geleceğiz. Ve daha da önemlisi, bir gün *Harry* de evlenecek yaşa gelecek. Ve Harry Potter evlendiğinde, berbat saçlı, kunduz dişli bir çamur kanından daha iyisini hak ediyor."

Pop.

"Neydi o?" Marietta endişeyle sordu.

Cho cevap verdi, "Bir ev cini gibiydi." Odanın etrafına . "Ama ben hiç göremiyorum."

Hermione, "Ev cini nedir?" diye sordu.

Marietta kendi asasıyla Hermione'nin yanağına bir tokat attı. "İşte böyle, çamur kanlı kız, cahilce sorular soruyorsun! Daha ev cininin ne olduğunu bile bilmiyor musun? Harry Potter neden günde bir dakikasını bile *seninle* geçirsin ki?"

"Üç da bana getirin ve o iki sürtüğü bağlayın!" dedi öfkeli bir çocuk sesi. Cho'nun elindeki asa, Hermione'nin Marietta'nın elindeki asa ve Marietta'nın cebindeki asa Hermione'nin soluna doğru uçtu. Bir an sonra Marietta ve Cho iplerle bağlanmıştı.

"Hermione'nin ipini çöz," diye emretti aynı çocuğun sesi. Hermione'nin bağları ortadan kayboldu.

Hermione sol tarafına baktı. Harry Potter, yüzü öfkeden kudurmuş, ellerinde üç asa, bir metre boyunda bir yaratığın yanında duruyordu. Ev cininin kocaman gri gözleri ve kum saati şekli vardı ve siyah bir 'P' olan gri bir elbise giymişti.

"*Potter!*" dedi Cho. "Bir kızın yatakhaneğinde olmaman gerekiyor. Hemen git!" dedi buyurgan bir tavrıyla.

"Ve *senin de* bir öğrenci arkadaşına zorbalık etmemen gerekiyor," diye karşılık verdi Harry.

Sonra Harry ev cini ile konuştu: "Şu ikisinin iplerini artır. Boyunlarının altını koza haline getirin." Ev cini parmaklarını şıklattı ve Cho ile Marietta'nın vücutlarının alt yüzde 80'i iplerin arkasına gizlendi.

O sırada Hermione iple bağlı Marietta'nın altından kurtulmuş, Harry'ye doğru yürüyordu. Hermione asasını geri aldı.

"Sana zarar verdiler mi?" Harry hırladı.

"Marietta kendi asamla yanağıma bir tokat attı," diye yanıtladı Hermione. "Bu acı vermekten çok aşağılayıcıydı."

"Bize ne olacak?" Marietta cevap verdi.

Harry cevap verdi, "Ne düşünüyorsun, Cho? Sen beşinci yıl büyü kullanıran bir ikinci yılsın, yani bir *melez* için zekisin. *Sence* ne olacak?"

Cho, "Bir daha yapmayacağımıza söz verdikten sonra gitmemize izin verebilirsin," diye cevap verdi. Yüzü fazlasıyla umut doluydu.

Harry'nin sırtışı şeytancaydı. "Yani ikiniz de Hermione Granger'a *doğrudan ya da dolaylı* olarak zarar vermeyeceğinize dair *büyüleriniz ve hayatınız* üzerine *yemin ettikten* sonra mı? Elbette, bunu kabul edebilirim."

Kabadayı kızların yüzleri şimdi bembeyazdı.

Harry, "Hayır, yapacağım şey Glaze'in seni Profesör Flitwick'in ofisine götürmesi. Hemen şimdi. Glaze de asalarınızı profesörün masasına bırakacak. Ve birkaç dakika içinde Profesör Flitwick'in okuması için eğlenceli bir not yazacağım ve bahse girerim Hermione'yi altına bir iki paragraf eklemeye ikna edebilirim. Kulağa nasıl geliyor?"

"Kahvaltayı kaçıracağız," dedi Cho.

"Ve ayrıca en kötü senaryoda ilk dersiniz. Ama ne var biliyor musunuz, *zorbalalar? Açıkçası* dersi kaçırmamız umurumda *değil*. Ayrıca kahvaltıyı kaçırmamız da beni hiç rahatsız etmiyor.

"Ama Glaze seni önce, Marietta bir soru sordu ve ben de yanıtlayacağım. Neden Muggle doğumlu Hermione'yle bir dakika bile geçireyim ki? Çünkü Hermione tüm okulda tek başına bana bakıyor ve 'Yaşayan Çocuk'u değil, on bir yaşındaki Harry'yi görüyor. Ayrıca yedi yıl içinde Hermione herhangi bir *melez* kadar iyi büyü yapmayı bilecek. Ayrıca matematik, fen, Muggle tarihi ve siz *melezlerin cahil* olmaktan gurur duyduğunuz tüm konuları da bilecek. Küçük bir çocukken Voldemort'u ben yenmedim, *Muggle doğumlu annem* yendi. Siz iki melez zorba, mesanelerinizi dolarken ve mideleriniz guruldarken *bunu* düşünün."

Sonra Harry, "Glaze, götür onları! Ve asalarını da." Glaze parmaklarını şıklattı ve iki büyük kızla iki tahta asa ortadan kayboldu.

Hermione Harryyi kucakladıktan *sonra* yanağından öptü. "Beni kurtardığın için teşekkür ederim, Harry. Tam bir *Gryffindor*'sun." Nedense bu Harry'yi güldürdü. "Şimdi git buradan. Günüm için hazırlanmam gerek."

Harry başıyla onayladı. "Ravenclaw'lar ve 'Puff'lar için ilk süpürge uçuşma dersinin öğle yemeğinden sonraya ertelendiğini unutmayın, çünkü bu sabah mahkemede olacağım."

Hermione kaşlarını çattı.

Sabah 9'da.

Yedinci Mahkeme Salonu, Sihir Bakanlığı

Harry, Sirius ve Sirius'un hukuk büyücüsü Ted Tonks mahkeme salonuna girdiler. Ted Sirius'a mırıldandı, "Şu anda gördüğüm tek bir sorun var."

"O da ne?" Sirius sordu.

"Bakın Baş Büyücü koltuğunda kim oturuyor," diye cevap verdi Ted. "Büyücülük dünyasının neredeyse imparatoru, Albus Dumbledore. Ama merak etmeyin, bir planım var."

Dakikalar sonra Dumbledore tokmağı vurdu. "Bu sabah Harry Ja-" "Harry Ja için bir vesayet dilekçesiyle ilgili olarak buradayız.

"*İtiraz ediyorum!*" Ted bağırdı.

"Ted, ne yapıyorsun?" Dumbledore gözleri neşeyle parlayarak sordu. "Daha duruşmaya bile başlamadık."

"Harry Potter'ın vasiliğini belirlemek üzere bir duruşma düzenliyoruz. Siz, Albus Dumbledore, on yıl önce Harry Potter'ın vasiliğini üstlendiniz -her iki ebeveynin de yazılı isteklerine aykırı olarak, ekliyorum- ve bu nedenle bu duruşma sırasında davadan *çekilmenizi* talep ediyorum."

"Ben büyük bir çocuğum, Ted. *Kişisel* çıkarım ne olursa olsun, tarafsız bir duruşma yapacak kadar olgun olduğuma eminim."

Augusta Longbottom asasını yaktı ve ayağa kalktı. "Baş Büyücü Dumbledore'un kendini geri çekmesi konusunun oylamaya sunulmasını öneriyorum."

Lucius Malfoy, "Ben de katılıyorum," dedi.

Oylama kolaylıkla geçti. Cyrus Greengrass Baş Büyücü Vekili oldu.

Ted Tonks, James ve Lily Potter'ın vasiyetlerini kanıt olarak okutmaya çalıştı. Dumbledore, vasiyetnamelerin "Baş Büyücü tarafından mühürlendiğini" söyleyerek itiraz etti. Ted, vasiyetnamelerin Sirius Black'in kamuya açık ceza sırasında kamuya açık hale geldiğine ve Black'in beraat ettiğine dikkat çekti.

Her iki de Sirius Black'in Potter ailesinin vasi olarak ilk tercihi olduğu açıkça yazıyordu.

Dumbledore, "Vasiyetnameler yazıldığında bu doğrudu," diye karşı çıktı, "ama Azkaban'da geçirdiği on yıl bu büyücüyü zihinsel olarak dengesiz hale getirdi. Şu anda vasiliğin gereklerini yerine getirmeye hazır değil."

Ted Tonks bunu duyunca sırtıttı. "Söylesenize Bay Dumbledore, Zihin Şifacısı olarak ne zaman sertifika aldınız?"

Ted daha sonra, Albus Dumbledore'un Sirius Black'in zihinsel zindeliği hakkında konuşmaya, farklı tıraş kremi markaları hakkında fikir beyan etmeye ne kadar ehilse o kadar ehil olmadığını kibarca göstermeye devam etti.

Cyrus Greengrass, "Bay Potter, söz konusu olan sizin vesayetiniz olduğuna ve siz de bu mahkeme salonunda bulunduğunuza göre, lütfen düşüncelerinizi paylaşın" dedi.

Harry, "Efendim, müdürümün yanında değil de Sirius Black'in yanında oturuyor olmam bu odadaki herkese bir şeyler söylemeli," dedi.

"Lord Black'in özellikle nesini seviyorsun ya da Profesör Dumbledore'un özellikle nesini sevmiyorsun?"

"Efendim, ben bir hukuk büyücüsü değilim ama ailemin vasiyetlerini okudum ve sanırım Longbottomlar tarafından yetiştirilmeliydim. Ya da Madam Amelia Bones tarafından. Bunun yerine Dumbledore beni annemin Muggle kız kardeşi ve onun ailesinin yanına verdi-"

Lucius Malfoy ağzından kaçırdı, "Dumbledore seni *Muggle'lar mı?*"

"Evet, efendim," dedi Harry. Dumbledore'un gözlerinin içine baktı ve, "Büyüden *nefret eden*, onu benden söküp almaya çalışan Muggle'lar. Amcam birkaç kez kemiklerimi kırdı. Ve Dumbledore *bir kez olsun* beni kontrol etmedi."

Lucius Malfoy oylama için harekete geçti. Sirius'un Harry üzerindeki vasiliği büyük bir farkla onaylandı.

Harry, oylama sonuçları açıklandığında Albus Dumbledore'un gözlerinin parıldamadığını fark etti.

Ted hemen mahkeme salonunu terk etti; Sirius Harry'ye bunu istediğini söyledi. Amelia Bones tüm bu süre boyunca mahkeme salonundaydı ama Sirius daha sonra onunla konuşmak için hiçbir girişimde bulunmadı.

Sirius ve Harry mahkeme salonundan ayrılmadan önce, Harry Lucius Malfoy'a yardımları için teşekkür etmeyi ihmal etmedi. Harry'nin Lucius Malfoy'u ve diğer Ölüm Yiyenleri nasıl öldüreceğine dair planları vardı ama bu arada kibar olmaktan zarar gelmezdi.

Sirius ve Harry Sihir Bakanlığı asansörüne adım attıklarında bir kadın, "Vay canına, sen Sirius Black'sin!" dedi.

Harry şaşırmıştı. Azkaban'da geçirdiği zamandan sonra Sirius'a verilen olağan tepki, bir seri katil korkusuydu. Gerçekten de herkes asansörün duvarlarının izin verdiği ölçüde uzaklaştı.

"Seviye Beş, lütfen," dedi Sirius Black. Sonra arkasını dönüp kadına baktı. "Harry ve ben Özel Yemek Salonu'nda bir şeyler atıştırmaya gidiyoruz-"

"Harry *Potter*?" dedi diğer sesler. "*Harry Potter* burada mı?" Harry gözlerini devirdi.

"-Bize katılmak ister misin?" Sirius usulca sözlerini tamamladı.

"Neden evet, birkaç dakikalığına," dedi kadın. "Ben Heather. New House Tidwell'den Bayan Heather Tidwell."

"Bir *Muggle doğumlu*," diye mırıldandı biri.

"*Mundane doğumlu*," diye düzeltti Heather, sesi sinirliydi. "Beşinci kat," diye anons etti asansör.

Sirius, Harry ve Heather asansörden çıktılar. Otuzlu yaşlarındaki Heather, Sirius'a (o da otuzlu yaşlarındaydı) bakarken esmer saçlarını okşamaya başladı. "Sadece beş dakika kadar konuşabilirim, sonra işe dönmem gerek-" dedi.

"Oh? Nerede çalışıyorsun?" Sirius sordu.

"Obliviator Genel Merkezi. Bir Obliviator olmak istiyordum ama sadece resepsiyonistim."

"Ama Obliviators için *mükemmel* bir resepsiyonistsiniz - yüzünüz unutulmaz."

Sadece yüzün de değil, diye düşündü Harry. Heather, Susan Bones'un 1998 versiyonu kadar olmasa da, boyundan aşağısı hâlâ göz alıcıydı.

Bu sırada aynı Heather, Sirius'un koluna bir şaplak atmıştı. "Dalkavuk."

Sonra Sirius'u bir aşağı bir yukarı süzdü ve sesi mırıltıya dönüştü: "Siz de oldukça yakışıklısınız Lord Black."

Sirius'un sesi bir aslan mırıltısıydı: "Lütfen bana Sirius de."

Harry, "Her ne kadar 'ciddi' asla olmadığı bir şey olsa da," dedi.

Heather dikkatle Sirius'un gözlerinin içine baktı ve, "Mahkemeye çıkarılmana sevindim. Seni masum bulmalarına sevindim. Şimdi özgür olduğun için mutluyum, gerçi başından beri özgür olman gerekirdi."

Sonra Heather endişeyle asansör çağrı melodisine baktı. "Bundan çok keyif , tahmin edebileceğinden çok daha fazla, ama sanırım işe geri dönmem gerekiyor."

"Sorun değil," dedi Sirius. "Bana adını nasıl heceleyeceğimi söyle."

Harry gülümsedi. Sirius, Heather'dan telefon numarasını istemenin büyücülük dünyasındaki yapıyordu.

Heather cevap verdi, "Heather Tidwell, H-E-A-T-H-E-R," durakladı, "T-I-D- W-E-L-L. Ama Mundane doğumlu birine çıkma teklif etmek istediğinden *emin* misin?"

Sirius'un sesi ciddileşti. "Harry'nin annesi Lily ile aynı sınıftaydım. Çok iyi bir insandı ve bir cadı *dehasıydı*. Büyüleri o icat ederdi -yedinci sınıfta bunu yaparken onu izledim. Harry de ben de Harry'nin hayatını kurtaran büyüü Lily'nin icat ettiğine inanıyoruz. Ama Lily Hogwarts'a gelene kadar "Kutsal Yirmi Sekiz "i hiç duymamıştı. Yani sorunuza cevap vereyim: Mug-Mundane doğumlu biriyle çıkmaya *hiçbir* itirazım yok."

Heather asansöre binerken Harry'ye -ve özellikle Sirius'a- kocaman bir gülümseme attı.

Asansör kapıları kapanmadan önce Sirius, "Sana kesinlikle baykuş göndereceğim," diye seslendi.

Dakikalar sonra, Yönetici Yemek Odası'nda

Harry Sirius'a hâlâ Zümrüdüanka Yoldaşlığı'nın bir üyesi olup olmadığını sordu. Yoldaşlık, (Birinci Voldemort) Kan Savaşı sırasında Voldemort ve Ölüm Yiyenler'le savaşmıştı.

Sirius omuz silkerek, "Evet, teknik olarak hâlâ üyeyim," diye cevap verdi. Belli ki Sirius, Büyücü Britanya artık barış içinde olduğu için, Tarikat üyeliğinin sadece sıkıcı bir ıvır zıvır olduğunu düşünüyordu.

Harry devam etti: "Ve siz tüm Yoldaşlık üyeleri *büyü üzerine* Dumbles'a itaat yemini etmek zorundaydınız, değil mi?"

"Öyle mi?" Sirius, "*Nereye varmaya çalışıyorsun?*" der gibi bir ses tonuyla cevap verdi.

"Anladığım kadarıyla yemin hâlâ geçerli. Eğer Dumbles sana bu Noel ve gelecek yaz beni Dursley'lere götürmeni emrederse, itaat etmek zorundasın. Eğer Dumbles sana emanet kasamdan on bin kalyon getirmeni, ona vermeni ve bana söylememeni emrederse, itaat etmek zorundasın."

Sirius boğuldu.

Harry devam etti, "Peki, *daha önce* Dumbles'ın büyü lü vasım olarak hayatıma karar verebilmesiyle, *şimdi* senin Dumbles aksini emretmediğı sürece yasal vasım olarak hayatıma karar vermen arasındaki *pratik* fark nedir?"

Sirius dehşet içinde Harry'ye baktı. Sonra Harry'ye bir Potter ev cini ödünç alıp alamayacağını sordu.

Birkaç saniye içinde Sirius Kreacher'ı çağırdı ve evden bir tüy kalem ve mürekkep şişesi getirmesini emretti. Sirius kısaca bir şeyler karaladı; sonra Sirius Greyclay'e Sirius'un Dumbledore'un Emri'nden yazılı istifasını teslim ettirdi. (Sirius bu iş için Kreacher'a güvenmiyordu.)

Harry derin bir rahatlama hissetti. Sirius'un Yoldaşlık'tan istifası sadece Harry'nin nerede yaşayacağına dair büyük bir sorunu çözmekle kalmamış, aynı zamanda Harry'nin gelecekte yaşayacağı bir sıkıntıyı da önlemişti. 1995 ve 1996 yıllarının Harry'si, Dumbledore'un 12 Numara Grimmauld Place'e girip orayı ele geçirdiğini, Sirius'un da kısa süre sonra Molly Weasley tarafından kendi evinde saygısızlığa uğradığını görmekten *nefret etmişti*. Artık böyle şeyler asla olmayacaktı.

Yarım saat sonra, Hogwarts'a döndüğümüzde

Harry ve Sirius, ikisi de deli gibi sırtarak içeri girdiklerinde Büyük Salon'da öğle yemeğı yeniyordu. Dumbles onları görür görmez altın tahtından sanki sandalyesi yanıyormuş gibi fırladı, McGonagall'a bir şeyler mırıldandı, sonra da aceleyle ofisine doğru yürüdü.

Harry Sirius'u Ravenclaw masasına götürdü. İkinci sınıf Ravenclaw'lar Marietta Edgecombe ve Cho Chang Harry'ye ters ters baktılar; Harry de onlara acımasızca gülümsedi.

Harry, gülümseyen Hermione ile sırtan Sirius'u daha yeni tanıştırmıştı ki, McGonagall telaşla yanlarına geldi. "Okul müdürü

İkinizi ofisinde göreceğim," dedi.

Sirius tembel bir sesle, "Oraya varacağımız zaman varınız," dedi. "Ben o adamı *on yıl* bekledim. *Beni* beklemek zorunda kalması *ona* iyi gelecektir."

McGonagall'ın dudakları onaylamaz bir ifadeyle inceldi, sonra da uzaklaştı.

Sonraki beş dakika içinde Harry, Sirius'u diğer arkadaşlarıyla tanışması için başka masalara sürükledi, gerçi Sirius'un Susan Bones'la tanışması her ikisi için de açıkça garipti. Gariptir, Neville ve Draco ortalıkta yoktu.

Harry Weasley İkizleri'y(bu hayatta) arkadaş değildi, ama İkizleri ve Sirius'u tanıştırdı, Harry "Sirius'un diğer üç *yakın* arkadaşı tarafından 'Padfoot' olarak bilindiğini ve dördünün de *yaramazlıklarını yönetme* konusunda eşsiz olduklarını söyledi.

Aynı şekilde, bu ikisi de zaman zaman profesörlerden kaçma konusunda aynı *esrarengiz* yeteneğe sahipler."

George: "Sen bir-" Fred: "-

Yağmacıların mı?" Sirius: "Harita

sizde mi?"

Slytherin'li Harry, az önce üç şakacıdan Gringotts kasası değerinde bir iyi niyet kazandığını biliyordu. Bunun *bir* değeri olmalıydı, değil mi?

Sirius ve Harry, Dumbledore'la buluşmak üzere Büyük Salon'dan çıkmadan hemen önce, iki İksir profesörü Snape ve Andromeda'yı onları beklerken buldular.

Snape soğukkanlılıkla, "Lord Black," dedi.

"Profesör Snape," dedi Sirius aynı soğukkanlılıkla.

Snape Sirius'a, "Özrünü kabul ediyorum," dedi. "Bu olağanüstü genç adamın iyiliği için aramızdaki *düşmanlığa* son vermemiz gerektiği konusunda hemfikirim. Sizden, Sirius Black, kendi aşırılıklarım için özür dilerim - ki siz dördünüze karşı çok aşırıydım."

Sirius, "Teşekkür ederim Severus. Özrünü kabul ediyorum."

"Bu çok havalı!" dedi Harry. "Umarım bir gün siz ikiniz arkadaş olursunuz."

Snape Harry'ye "Snape bakışı" , sonra da, "Onunla asla *arkadaş* olmayacağız. Ama artık onun adını duyduğumda kazanıma tükürmeyeceğim."

Andromeda Tonks Sirius' omuzlarından yakaladı, sonra da sarılmak için kendine çekti. Harry şaşırmıştı; onun deneyimine göre, Safkanlar kucaklaşmazdı. Andromeda Sirius'a, "'yi yetiştirmek için adım attığın için seninle gurur duyuyorum. Seni küçük Nymphadora'yla hatırlıyorum, Harry için *harika* bir neredeyse baba olacaksın."

"Umarım öyledir, Andi," diye yanıtladı Sirius. "Umarım öyledir."

Müdürün odasında

"Ah, Sirius, Harry, içeri gelin," dedi Dumbledore. "Başlamadan önce bir limon şerbeti ister misin?"

"Ne istiyorsun *Albus*?" diye sordu Sirius.

Dumbledore'un gözleri parladı. "Sirius, Tarikat'tan istifanı aldım. Senden onu yırtıp atmanı istiyorum. Eğer bu duyulursa, diğer Yoldaşlık üyeleri bana güvenmediğini düşünecek."

"Sana güvenmiyorum ve istifamı yırtıp atmayacağım. Harry istifa *ederek sana itaat yeminimden* kurtulduğumu belirtti, Albus."

Dumbledore şimdi Harry'ye baktı. "Hakkımda iftiralar yaydığın için beni hayal kırıklığına uğrattın, Harry, oğlum. Geçmişte bu itaat yeminini yalnızca Yüce İyilik için kullandım."

Harry karşılık verdi, "107 bin kalyonumu nereye sakladın? Çirkin sözler doğruysa iftira sayılmaz."

Harry Sirius'a baktı. "Tarikat üyeliğinle ilgili sorusunu cevapladığımıza göre, artık gidebilir miyiz? İlk uçuş dersimizden önce Hermione'nin bu sabahki duruşma hakkında benimle konuşmak istediğini biliyorum."

"Aslında Sirius," dedi Dumbledore, "seni buraya çok önemli bir konuyu görüşmek için çağırdım. Harry'yi *güvende* tutmak için ikimizin birlikte çalışmasını istiyorum."

Harry'nin kafasında alarm zilleri çalmaya başladı. "İfadeleri tehlikeli olmaya Sirius."

Harry, Dumbledore'a, "Bu okulda üçüncü katta, sağ tarafta, çok acı verici bir ölüme neden olabilecek bir koridor olmasına izin veriyorsun-" dedi.

"Ne?" dedi Sirius.

"-ama belli ki burayı 'güvenli' olarak görüyorsunuz. Şatoya yürüme mesafesinde bir dev örümcek kolonisi var; bu da sizi rahatsız etmiyor. Peki söyleyin bakalım, Albus Dumbledore neyi *güvensiz* buluyor?"

Dumbledore Harry'nin alayını duymazdan geldi. "Sirius, Harry okulda olmadığı zamanlarda, kış tatili, Paskalya tatili ve yaz tatili sırasında şatodan uzakta olduğunda, Dursley'lere geri gönderilmeli-" dedi.

"Sen *aklını* mı kaçırdın, ihtiyar?" Sirius bağırdı. "Tatil boyunca Harry *benimle Grimmauld Place*'de vakit geçirecek."

"Grimmauld Place Harry için *güvenli değil!* Evinizin Lily'nin kan koruması yok. 'nin kız kardeşi ve yeğeninin yaşadığı ev Harry için *en güvenli yer.*"

"'En güvenli' mi?" Harry tekrarladı. "Sadece 'Işığın Lideri' Albus Dumbledore'un Voldemort'un bana orada ulaşamayacağını iddia etmesi anlamında.

Aksi takdirde Dursley'lerin evi gezegendeki en güvensiz yer olur."

Sonra Harry Sirius'baktı ve, "Lütfen sihirli bir şekilde kapıyı kilitle. Kimsenin yanlışlıkla içeri girmesini istemiyorum."

Hem Sirius hem de Dumbledore şaşkın görünüyordu ama Sirius Kilitleme Büyüsü *Colloportus'u* .

Harry Hogwarts cüppesini , sonra, "Bir aydan biraz fazla bir süredir büyüme ve iyileşme iksirleri alıyorum."

Harry gömleğini, pantolonunu, çoraplarını ve ayakkabılarını çıkarmaya başladı, ta ki sadece pantolonuyla (iç çamaşırı) kalana kadar.

"...Goblin şifacıları ziyaret *etmeden önce* nasıl görüldüğümü hayal edin. Vernon Dursley kemiklerimi kırdı ve kemeriyle sırtımı da kırbaçladı. Dudley Dursley böbreklerime birkaç kez yumruk attı; bir süre kıpkırmızı işedim. Lily'nin kız kardeşi Petunia, ki sözüm ona orada yaşamak zorunda kalmamın tek sebebi oydu, bir keresinde bana tavayla vurdu ve beyin sarsıntısı geçirmeme neden oldu. Sihirli bedenim son on yılda beni çok iyileştirdi, aksi takdirde *ölmüş* olurum."

"Harry oğlum-"

"*Ben senin oğlun değilim! İyi* bak, satranç ustası! Voldemort bana *sadece bir* yara izi verdi, alnımda ve hiç kırık kemiğim yok. Diğer *tüm* yara izleri ve kırık kemiklerim? Hepsi sende. *Sen Voldemort'tan daha kötüsün!*"

Müdürün odası sessizdi; portreler bile konuşmuyordu. Sirius sakince,

"Lütfen giyin, Harry," dedi.

Sirius Dumbledore'a baktı ve, "Harry bir daha asla Dursley'lerin evine adım ," dedi. Bir saniye durdu, sonra: "Ama onları ziyaret edebilirim." Sirius gülümsedi.

Öğle yemeğinden sonra

İlk Hufflepuff/Ravenclaw uçuş dersi

Harry kimsenin Remembrall'ının ya da herhangi bir şeyin peşinden uçup gitmedi. Harry bir süpürge'nin üzerinde ölüme meydan okuyan yapmadı. Hiçbir aşırı heyecanlı Ev Başkanı Harry'yi zorla Ev Quidditch takımına sokmadı.

Harry bunun yerine, gergin Muggle doğumlu Hermione Granger ve Justin Finch-Fletchley'nin süpürge üzerinde kendilerine daha fazla güvenmelerine yardımcı oldu.

"Bu tıpkı bisiklete binmek gibi," dedi onlara - sihirbaz olarak yetişmiş hiçbir uçuş eğitmeninin yapmayı düşünmeyeceği bir benzetme. "Küçük bir çocukken, bisiklete ilk kez bindiğinizde, bisikletin düşüp bacağınızın derisini yüzmesinden korkarsınız, değil mi?" Hem Hermione hem de Justin başlarıyla onayladılar. "Sonra kısa sürede bisikletin hareket halindeyken düşmeyeceğini anlıyorsunuz. *Artık* ikiniz de bisiklet sürmekten korkmuyorsunuz, değil mi?"

Hermione, "Ama uçan bir süpürgede beni dik tutacak jiroskopik prensip bir şey yok," diye karşı çıktı.

"Doğru. Ama süpürge hareket ettiğinde devreye bir Yapışma Büyüsü var. Bir *sümüklüböcek* sizi süpürgeden *düşürebilir* ama süpürgeden *düşmezsiniz*."

Harry'nin şansına, ne Justin ne de Hermione Harry'ye süpürgeyle uçmakta nasıl bu kadar iyi olduğunu sormadı, çünkü Harry'nin de onlar gibi ilk kez süpürgeye bindiği düşünülüyordu. Ama Harry, Hermione tekrar yere indiğinde bu sorunun emindi. (Cevabı *Delphi bilgisi olacaktı*.)

Harry iki acemi süpürgeciyi yavaşça hareket eden, hafifçe yukarı doğru eğimli, dikdörtgen bir helezon üzerinde uçurdu. Madam Hooch dersi bitirdiğinde, Hermione ve Justin ağaç tepesi seviyesinde, yerden yaklaşık otuz metre yükseklikte uçuyorlardı.

Harry, Hermione ve Justin'in ayakları tekrar çimlere bastığında, Madam Hooch Harry'ye gülümsedi. "Ravenclaw'a on puan, ilk kez uçanlara uçma korkularını yenmelerinde yardımcı oldukları için."

"Biliyor musun?" Justin sordu. "Bu aslında eğlenceliydi! Başta korkutucuydu ama sonunda eğlenceliydi."

"Evet," dedi Hermione, sesi hayretle çıkıyordu, "aslında eğlenceliydi."

O akşam, Ravenclaw masasının sonunda

Evin tüm birincileri yine yemek için toplanmıştı ama iki çocuk eksikti.

"Neville ve Draco nerede?" diye sordu Hannah Abbott. "Süpürge kazaları," dedi Millicent Bulstrode. Hermione'nin nefesi kesildi.

Daphne Greengrass açıkladı: "Bu sabah Gryffindor/Slytherin uçuş dersinde Neville'in süpürgesi, üzerinde o varken deli gibi havalandı. Sonra kırk, elli metre düştü. Bileğini kırdı ve hastane kanadına gönderildi."

Susan Bones dedi ki, "Kırık bir bilek mi? Skele-Gro onu . Yarın bize geri dönecek. Peki ya Draco?"

Daphne gözlerini devirdi. "O ve Bilius, iki Slytherin, kimin en küstah ve düşüncesiz *Gryffindor* olacağını görmek için bir yarışma yaptılar. İki *çocuk* da yüksek hızla yere çakıldı. İkisi de bir süre hastane kanadında kalacak, sonra da dedeleri olana kadar ceza Profesör Snape'*in tepesi* attı.

Madam Hooch da çok sinirlendi-iki okul süpürgesi çıraya dönüştü."

Yemeğin yarısında Susan oturduğu yerden kalktı ve Harry'nin oturduğu yere doğru yürüdü. Harry'nin kulağına fısıldadı, "Yüksek Masa'ya bak. Kimin eksik olduğunu fark ettin mi? Profesör Snape. Yemekten sonra sana ve Hermione'ye onun nerede olduğunu söyleyeceğim."

Sonra Susan banktaki yerine geri döndü ve oturdu.

Yemek bittikten ve diğer bütün birinci evler Ravenclaw masasının sonundan ayrıldıktan sonra Susan, Harry ve Hermione'yi bir kenara çekti.

"Amelia Teyze," dedi Susan, "Muggle Londra'sında bir yerde bir randevuda. Profesör Snape'le birlikte. *Lütfen* bir süre kimseye söyleme, *özellikle de* lütfen Sirius Black'e söyleme."

"Şimdilik söylemeyeceğim," dedi Harry. "Ama bir noktada ona söyleyeceğim." Hermione Susan'a, "*Bize* neden söylüyorsun?" diye sordu.

"Çünkü şatoda Profesör Snape'i *seven* tek iki kişi sizsiniz. Ben mi?" Susan elini sallama hareketi yaptı. "Henüz karar vermedim."

Yemekten sonra Harry ve Hermione hastane kanadına doğru yürüdüler. Hermione, Harry'nin yolu neden bu kadar iyi bildiğini merak ettiyse de sormadı.

Harry ve Hermione Neville'in kötü şansına üzüldüler ve Draco'yla "Gryffindornluğu" yüzünden dalga geçtiler. Ron Weasley yatakta Draco'nun yanındaydı, ama Harry Ron'u tamamen görmezden geldi.

Video Atari Salonunda İlk Kez

Bölüm 15: Video Oyun Salonunda İlk Kez

Harry şimdiye kadar sistematik olarak Dumbledore'un gününü mahvediyordu. Ancak Harry'nin Tom Riddle'a da biraz sevgi göstermesinin zamanı gelmiştir.

Ertesi sabah, 7 Eylül

Cumartesi

Harry geçmişte sadece bir buçuk ay geçirmişti ve şimdiden önceki yaşamıyla bu yaşamı arasındaki farkları görüyordu.

Harry'nin önceki yaşamında Sirius Black, Pettigrew'u kovalamak için kaçtığı günden beri iyi bir üne sahip değildi. Sirius ne tutuklandıktan sonra, ne de kaçtıktan sonra hiç yargılanmamıştı. Sirius'un adı hiçbir zaman temize çıkmadığı gibi, Sihir Bakanı Cornelius Fudge Londra'daki aşırı sis dışında her şeyin suçunu "o kaçak katil Sirius Black "e yüklemişti.

Ama bu hayatta, Sirius Veritaserum altında sorgulandıktan sonra beraat etmişti - herkes onun hapse atıldığı şeyleri yapmadığını . Ve daha yakın zamanda, Harry Potter'ın vasiliği için yargılandığı davada, Dumbledore Sirius Black'in uygun bir ebeveyn olamayacak kadar deli olduğunu söylemeye çalıştığında? Wizengamot yine Sirius Black'i aklamıştı, hem de büyük bir farkla.

Harry'nin önceki yaşamında, Sirius asla Gelecek Postası'nın ofisine girmeye cesaret edemezdi - *eğer* Sirius o kadar aptal olsaydı, tutuklanır ve kısa süre sonra da öpülürdü. Ama *bu* yaşamda, Sirius Black, Siyah cüppesinin içinde lord gibi görünürken, Harry'yle birlikte *Günlük Peygamber*'in ofisine girdi. Muhabirlere sakince sordu: "*Daily Prophet*"ın yumuşak huylu muhabirleri arasında

Söyleyeceklerimi duyuyor musun? Rita Skeeter değil ama - animagi'lere karşı önyargılı olduğumdan değil, ben de animagi'yim..."

(Rita Skeeter, Harry'nin göre, Sirius bunu Gelecek *Postası*'nın açık ofis haber odasında söylediğinde bembeyaz kesilmişti).

Ama Sirius Black içeri yalnız girmemişti; Harry'yi getirmenin yanı sıra, Sirius yanında hukuk büyücüsü Ted Tonks'u da getirmişti. Baş editör Barnabas Cuffe, Sirius'la yaptığı röportajın onuncu dakikasında Ted Tonks'un neden orada olduğunu .

Sirius'un röportajı komik başladı. Sirius, Narcissa Black'in arkadaşı Angela Filch'in ve Narcissa'nın küçük Gryffindor kuzeni Sirius Black'in kayıp olduğunu öğrendiği ve onları birlikte aramaya çıktığı bir Hogwarts hikayesi anlattı. Onları birlikte (bir süpürge dolabında) bulduğunda, Sirius'u "Senin hak ettiğinden daha iyi bir cadı olan masum 'yı yoldan çıkarmakla!" suçlayarak onları dışarı sürükledi. (Angela'nın Sirius'tan iki yaş büyük olmasına rağmen.) Narcissa, 'a bağırırken, onu o kadar kötü Sting-Hex'liyordu ki, sonrasında hastane kanadına gitmesi gerekti.

(Aynı Narcissa Malfoy'dan da alıntı yapılmıştır: "Sirius'a İğneli Hex'ten daha kötüsünü de yapardım ama Profesör Slughorn'un gözüne girmek istiyordum. On üç yaşında bile Sirius Black'in şeytani bir büyücü olduğunu biliyordum.")

Röportajda Sirius bir animagus olduğunu ve formunun siyah bir Grim olduğunu açıkça belirtti. ("İstemedim de olsa bazı insanları korkuttum.") Sirius, Hogwarts'ta James Potter ve Peter Pettigrew ile birlikte animagus olduğunu söyledi ama nedenini söylemedi. Sonra Sirius rahat bir tavırla, "Büyük bir köpeğe dönüşebilmek Azkaban'da aklımı başımda tutmamı sağladı. Ruh Emiciler hayvanları görmezden gelirler."

Bu, Sirius'un Azkaban'ın dehşetini anlatmasına yol açtı: sadece kötü yemekler, gardiyanların dayakları, fareler ve hapsedilen Ölüm Yiyenlerin bağırarak hakaretleri değil, aynı zamanda neden olduğu ezici depresyon

Ruh Emiciler tarafından. Bu depresyona bir de ne kız arkadaşı Amelia Bones'un ne de "her şeyden ve herkesten sorumlu büyücü Albus Dumbledore'un" Sirius'un duruşmasını düzenlemek için parmağını bile kıpırdatmayacağını fark etmek eklenir.

Sirius röportajının bir cümlesini bugünlerde Amelia hakkında ne düşündüğünü anlatmakla geçirdi ama Dumbledore'la konuşmak için epey zaman harcadı. Dumbledore, Godric Hollow evinin Sır Bekçisi'nin Sirius değil Pettigrew olduğunu biliyordu.

Sonra Dumbledore, Rubeus Hagrid aracılığıyla, yeni yürümeye başlayan Harry Potter'ı Sirius'un kollarından "çaldı". Daha da kötüsü, Hagrid yürümeye başlayan Harry'yi Lily Potter'ın Muggle kız kardeşinin evine getirmiş, "bu da Harry Potter için bir korku evinde on yıllık bir hapis cezasına dönüşmüştü." Sirius sözlerini şöyle bitirdi: "Hem Harry Potter hem de ben Albus Dumbledore yüzünden on yıl boyunca acı çektik, hem de tamamen gereksiz yere."

(Harry Potter'ın şu sözleri aktarılmıştır: "Vaftiz babamın sözlerinin 'Mugglelar kötü insanlardır' şeklinde algılanmasını istemiyorum. Büyücüler ve cadılar arasındaki genel inanış bu, ama benim kendi inancım bu değil. Bir yaşımdan on bir yaşıma kadar tek tanıdığım Muggle'lardı. Çoğu Muggle sıradandır; ne çok kötü ne de çok iyidir. Birkaç Muggle çok zekiydi.

-Beni ve Muggle doğumlu bir arkadaşımı King's Cross'a götüren iki Muggle'dı. Ama birkaç Muggle yer israfıdır - benim için çok kötü, Muggle akrabalarımın üçü de bu türden.")

Sonra Sirius röportajı Ted Tonks'a devretti, o da açıkladı: "Black'in Black'i ve Harry James Potter'ın Wizengamot tarafından atanmış vasisi olan Sirius Black, GL Press, Roy Locke a.k.a Gilderoy Lockhart ve Albus Dumbledore'u dava ediyor. Black dolandırıcılık, uygunsuz zenginleşme ve özel hayatın gizliliğinin ihlali iddialarında bulunuyor. Roy Locke 1986'dan beri Harry Potter hakkında hiçbir dayanağı olmayan sözde gerçek kitaplar yazmakta ve GL Press de bunları yayınlamaktadır. Britanya'da Rowena Potter adında yaşayan hiç kimse yoktur. Britanya'da George Potter adında herhangi bir erkek Muggle'dır ve Harry Potter ile akraba değildir. Harry Potter hiçbir zaman Galler'e gitmemiş ve Galler'in Pembrokeshire ilçesinde yaşamamıştır. Gerçek Harry Potter, Muggle akrabalarıyla birlikte Londra yakınlarında yaşamıştır, ancak Londra'da yaşamamıştır. Harry Potter bir Muggle

sarayda, ama sıradan bir Muggle evinde. Hiçbir canavarla savaşmamıştır. Bu kitaplar Harry Potter'ın izni olmadan yazılmıştır. Gilderoy Lockhart bu kitaplardan telif ücreti almıştır; ayrıca telif ücreti almaktadır: Albus Dumbledore, Harry'nin ebeveynlerinin vasiyetinde herhangi bir gerekçe olmaksızın Harry'nin kendi kendini ilan ettiği 'büyülü koruyucusu' olmuştur. Öte yandan, Harry Potter'ın isminin kullanımı ve bir kerelik benzerliğinin kullanımı için Harry Potter'ın kasasına tek bir kuruş bile ödenmemiştir."

"Doğru mu duyuyorum?" diye sordu Barnabas Cuffe. "Dava açıyorsun *Dumbledore*?"

Sirius sırıttı. "Büyük bir zevkle, diye ekleyebilirim."

Birkaç saat sonra Büyük

Salon'da öğle yemeği vakti

Yüksek Masa'nın yakınında, bir buz bulutu aniden var oldu. Bu buz bulutunun içinden, gagasında bir parşömen zarfı taşıyan mavi-beyaz bir anka kuşu çıktı.

Anka kuşu Albus Dumbledore'a doğru uçtu ve zarfı kucağına bıraktı, ardından kuş bir başka buz bulutu *pufuyla* gözden kayboldu.

Albus Dumbledore'a hizmet edilmişti.

Bu arada Londra'da

Sirius ve Harry Gelecek *Postası*'nda röportaj yaptıktan sonra Muggle Londra'sına gitmişlerdi. Orada bir atari salonu bulmuşlardı. Ne adam ne de çocuk daha önce hiç atari salonuna gitmemişti.

Sirius'a uzaylıların ve yarış arabalarının ne olduğunu ve *zombilerin* Muggle'lar tarafından ne olarak adlandırıldığının açıklanması gerekiyordu.

inferi. Sirius'a ayrıca uzaylıların ve zombilerin öldürölmesi ve yarış arabalarının geçilmesi gerektiğinin de söylenmesi gerekiyordu. Ama Sirius çabuk kavradı. Sirius ve Harry, başı dertte olan pikseli genç kızları kötü canavarlardan kurtararak ve pikseli lastik yakarak eğlenceli saatler geçirmişlerdi. Bazen Sirius ve Harry doğrudan birbirlerine karşı yarışmışlardı.

Ancak geçirilen zaman tamamen keyifli değildi. Bilgisayar grafikleri 1991'de pek inandırıcı bir illüzyon yaratmıyordu; ve video-atari oyun çubukları güvenilir olmak yerine sigara molası için dışarı çıkma eğilimindeydi.

Hem Sirius hem de Harry video oyunlarının ilk kuralını, üzülererek de olsa, çabucak öğrenmişlerdi: *Eğer çok uzun süre tahmin edilebilir kalırsanız, ölürsünüz*. Sirius ve Harry'nin her biri birçok kez ölmüştü, bazen de kanlı şekillerde.

Atari salonunda birkaç saat geçirdikten sonra, hem otuzlu yaşlarındaki büyücü hem de genç büyücü acıkmıştı. Bir köri restoranında durdular. Harry daha önce hiç köri yememişti -Hogwarts'ta hiç servis edilmezdi ve Vernon Dursley genel prensipler gereği Hint mutfağına ait her şeyden nefret ederdi. Köri Sirius'u nostaljiye sürükledi - en son Çapulcular'la ve hamile Lily'yle köri yemişti.

Harry (yedinci) hayatının en güzel anlarını yaşıyordu. Atari oynamak ve köri yemek, Harry'nin Dursley'lerde hiç yapmadığı ve yapmayı da hiç beklemediği iki şeydi. Ve önceki yaşamında, Harry ne zaman Sirius'la Grimmauld Place'e gitse, ikisi de aslında hapse atılmıştı. Harry, Sirius ve kendisi Grimmauld Place'te mahsur kalmışken onlara video oyunları ve köri önermeye cüret etseydi, hem Dumbledore'un hem de Molly'nin tepkisi anında ve sert olurdu: "Kesinlikle olmaz! Bunu yasaklıyorum! Harry, *güvende* olmazsın." Ama şimdi, bu *kaygısız* sabah boyunca, ne bıyıklı otuzbirciden ne de Uluyan Molly'den bir iz vardı.

Sirius ve Harry köri yedikten sonra, Sirius bir taksi tuttu ve Harry ile kendisini Grimmauld Place'e götürdü.

Dakikalar sonra

Taksi uzaklaşırken, Sirius ve Harry caddenin sıra sıra evlerin önünde durdular.

"Sokağın karşısına bak Harry," dedi Sirius, "ve bana ne gördüğünü söyle."

Harry'nin *gördüğü* 12 Numara'ydı ama ona bakmamak için kendini zor tuttu. Harry Sirius'un sorusuna bir yalanla cevap verdi:

"Numaralandırma bozuk. Dokuz, on, on bir, sonra on üç, on dört, on beş."

Sirius kıkırdadı, sonra bir parça parşömen uzattı. "Bunu kendi kendine oku, sonra tekrar caddenin karşısına bak."

Sirius Orion Black'in evi Londra'da Grimmauld Place, 12 numaradadır.

"Vay canına," dedi Harry. Sonra gördüklerini değil, üç yıl öncesinden hatırladıklarını anlattı: "11 ve 13 numaralar birbirinden ayrılıyor ve aralarında bir şehir evi daha var."

Sirius başıyla onayladı. "Az önce ortaya çıkan şehir evi mi? Oraya gidiyoruz."

Grimmauld Place, 12 Numara'nın içinde

Harry'nin öbür dünyadan getirdiği on yedi sayfalık notlar ve planlar arasında, Harry'nin 12 Numara'ya adımını atar atmaz (Sirius deli annesinin portresini susturduktan sonra) ne yapacağına dair bir plan da vardı.

Harry şimdi Sirius'a baktı ve (sahte) titreyen, gergin bir sesle, "Sirius? *Voldemort burada!*"

"NE?"

"Kötülüğü hissediyorum, *onun* . Onun kötülüğünün nasıl bir his olduğunu biliyorum, çünkü yıllarca yaramda onun kötülüğü vardı. Onun kötülüğü *burada*."

Bir dakika boyunca konağın içinde "Kim Olduğunu Bilirsiniz "i nasıl bulabileceklerini düşündüler. Harry, Kreacher'ı aramayı düşünenin Sirius olmasına izin verdi.

Yaşlı ve huysuz ev cini, "Ruh Emici'den nefret eden, rezil, utanç verici, kan haini efendimiz Kreacher'a mı sesleniyor?" diye sordu.

Harry, Kreacher'la aşağı yukarı göz hizasına gelene kadar çömeldi. "Kreacher, ben Harry Potter, Sirius'un vaftiz oğluyum."

"Ve pis bir melez," dedi Kreacher. "*Kreacher, kes şu saçmalığı!*" diye bağırdı Sirius.

Harry sakince cevap verdi, "Belki de öyleyimdir. Ama şu anda yardıma ihtiyacım var. Burada Voldemort'a ait bir şey seziyorum. Ne olduğunu ve nerede olduğunu biliyor musun?"

Bir dakika sonra, Slytherin'in madalyonu Harry'nin ayaklarının dibindeydi. Hıçkırarak ağlayan(!) Kreacher Harry'ye (ve şaşkınlıktan ağzı açık kalan Sirius'a) ev elfinin en büyük başarısızlığını anlatıyordu: Kreacher'ın sevgili efendisi Regulus'un son emri, Kreacher'ın yerine getiremediği bir emir.

Sirius, "Bekle, dur bakalım," dedi. "*Reggie Voldemort'u mu ele verdi? EVET!*"

Harry düşünüyormuş gibi yaptı. "Annemin günlüklerinden birinde yazdığı bir şeye dayanarak bir fikrim olabilir. Sirius, Hogwarts'ta İhtiyaç Odası diye bir yer olduğunu hiç duydun mu? Ne tür bir oda olmasını istersen ona dönüşüyor."

"Hakkında *okumuştuk*," dedi Sirius, "ama hiç bulamadık. Mükemmel bir eşek şakası laboratuvarı olabilecek bir oda mı? Onu bulmak için *adam öldürürdük*."

"Bir şey deneyeyim," dedi Harry. "Greyclay." *Pop*.

Harry, Sirius Kreacher'a bakarak, "İhtiyaç Odası'nı ayarlamaya çalışacağım, böylece madalyonu orada yok edebilirim. Eğer bunu başarabilirsem, Greyclay'i ikinizi de İhtiyaç Odası'na getirmesi için göndereceğim. Kreacher bunu kendi gözleriyle görmeyi hak ediyor."

Sirius alnını şapırdattı. "Bir ev cücesinden İhtiyaç Odası'ı bulmasını istemek, bunu neden düşünemedik ki?"

Harry Greyclay'e baktı ve, "Beni Hogwarts'ın içine, İhtiyaç Odası'nın olduğu yerin hemen dışına götür," dedi. (Harry emrini bu şekilde ifade etti, böylece Sirius, Harry ve Greyclay'in İhtiyaç Odası'nın *tam olarak* nerede olduğunu zaten bildiklerini bilmeyecekti). *Pop.*

Harry, "Voldemort'un kokusunu alabildiği" için, İhtiyaç Odası'na girdiğinde Voldemort bulaşmış bir başka nesneyi, Rowena Ravenclaw'ın Diademi'ni bulmuş olmalıydı. (Diadem'in bulunduğu Kayıp Şeyler Odası'na İhtiyaç Odası'ndaki bir kapıdan geçerek ulaşılabilirdi).

Harry diademi İhtiyaç Odası'na getirdikten sonra, Salazar Slytherin'in ona öğrettiği yıkıcı olmayan bir hortkuluk temizleme ritüeline başladı.

Harry büyülü tebeşirle, büyülü bir talimat sayfasını takip etti. Harry bir heptagram (yedi kenarlı pentagram) çizdi; heptagramın içine bir eşkenar üçgen çizdi.

Sirius ve Kreacher'ı içeri almadan önce, Harry'nin yapması gereken küçük bir şey kalmıştı. Harry Hogwarts'ın Ruhunu çağırdı ve Atanmış Gizli Vekil yetkisini kullanarak Sirius'a (ve dolayısıyla Kreacher'a) şatoya girmesi için bir kerelik izin verdi.

Bütün bunları yaptıktan sonra Harry, Greyclay'in Sirius, Kreacher ve madalyonu Grimmauld Place'ten İhtiyaç Odası'na getirmesini sağladı.

Kreacher titriyordu. Harry Kreacher'a, "Beklentiyle titrediğini görüyorum," dedi.

Harry sihirli "Talimatlar" ı Sirius'a uzattı ve, "Bunu yüzüme yakın tut, ama yana bırak," dedi.

"*Harry?*" dedi Sirius. "Bu talimatların dört sadece 'S' harfi tekrarlanıyor."

"Oh, o satırlar Parseltext. Onları gayet iyi okuyabiliyorum."

"Harry, *yılan dilini mi* konuşuyorsun? Bilirsin- gibi mi?" "Ve annem gibi. Ben *şeytan* değilim, Sirius."

Harry madalyonu eşkenar üçgenin içine koydu, tebeşir çizgilerine basmamaya dikkat etti. Sirius'a ve iki ev-elfine, "Önce madalyonu yapacağım, çünkü Kreacher *yıllardır* bunu bekliyor," dedi.

Harry اساسını yerdeki tebeşir şekline doğrulttu ve tısladı, "*ŞHeptagramın içindeki trigramı aktive et.Ş*" Tebeşir figürünün çizgileri parlak beyaz ışıkla parladı.

Harry اساسını madalyona doğrulttu ve tısladı, "*ŞAç.Ş*"

Madalyondan siyah bir hortlak fırladı ve Harry'ye doğru döndü, yüzü öfkeliydi. Ama Wraith'in hiçbir parçası tebeşir üçgeninin üzerindeki üçgen şeklindeki sütunun ötesine geçemedi.

Harry اساسını wraith'e doğrulttu ve tısladı, "*ŞBu ruh parçasını, iğrenç şeyi hapset.Ş*"

Yaklaşık bir metre çapında, beyaz parıltılardan oluşan yüzen bir küre belirdi. Küre daha sonra küçüldü; ve küçüldükçe kürenin duvarları Wraith'in gidebileceği yerleri daha da sınırladı. Beyaz parıltı küresi tamamen üçgen sütunun içine girene kadar küçüldü; o sırada beyaz parıltı küresinin çapı bir ayaktan biraz daha azdı. Voldemort'un hayaleti şimdi öfkeyle çılgık atıyordu ve

Kaçmayı başaramayan öfkeli hayalet, beyaz parıltıların içinde dönen siyah duman olarak göründü.

Harry esasını beyaz parıltılardan oluşan küreye doğrulttu. "*ŞBu ruh parçasını, iğrençliği tamamen yok et.Ş*"

Beyaz parıltılar kırmızıya döndü; sonra küre tekrar küçüldü ve küçüldü. Wraith şimdi acı içinde çığlık atıyor ama kaçamıyordu. Kırmızı parıltılardan oluşan küre küçülüp hiçliğe dönüştüğünde çığlıklar kesildi.

Kreacher şimdi hoplayıp zıplıyor ve ağlıyordu, o kadar mutluydu ki.

Slytherin madalyonu artık sadece bir madalyondu - bir Hogwarts kurucusu tarafından yaratılmış bir madalyon olmasına rağmen. Harry esasını ona doğrulttu ve tısladı, "*ŞKapat.Ş*" Madalyon itaatkâr bir şekilde kapandı. Harry madalyonu Greyclay'e uzatarak, "Biraz sonra bunu benim süper öğrenci sandığımın içine koy," dedi.

Bundan sonra, Rowena Ravenclaw'ın Diademi'ni hortkuluktan çıkarmak çok kolaydı. Harry yine Voldemort'un bir hortkuluğunun acı içinde çığlık atarak ölmesini izledi. Daha önce olduğu gibi, Harry hortkuluktan arındırılmış Ravenclaw Diademi'ni Greyclay'e verdi.

Harry Greyclay'e, "Bunları sandığıma koy, ama görünme," dedi.
Pop.

Harry esasını yerdeki tebeşir şekline doğrulttu ve tısladı, "*ŞHeptagramın içindeki trigramı devre dışı bırak.Ş*" Tebeşir çizgileri bir an için griye döndü.

Harry Sirius'tan uydurma talimat kağıdından kurtulmasını ve yerdeki tebeşir çizgilerini temizlemesini istedi, çünkü Harry'nin bu büyülerini henüz bilmediği sanılıyordu. Sonra Harry Kreacher'dan Sirius'u ve kendisini Grimmauld Place'e geri götürmesini istedi. *Pop.*

Grimmauld Place'döndüğünde Harry, *geriye sadece Günlük ve Gaunt Yüzüğü kaldı*, diye düşündü.

Dakikalar sonra, hala Grimmauld Place'de

Sirius ve Harry, "oralarda bir yerde" yaşayan Remus Lupin'e bir mektup yazdılar. Neyse ki posta baykuşlarının büyüü sayesinde Sirius, adamın nerede olduğunu hiç bilmemesine rağmen arkadaşına bir mektup gönderebilmişti.

Sirius'un mektubunun bir kısmı özetle şöyle diyordu: "Hey, kardeşim! Hapisten çıktım, bunca zaman masumdum, şimdi 'hüzünlü yerde' yaşıyorum ve Harry'nin vasisiyim. Bana cevap yaz, seninle konuşmamız gereken çok şey var."

Mektubun Harry'ye ait kısmında şöyle yazıyordu: "Merhaba, 'Moony Amca'. Şu anda on bir yaşımdayım ve Ravenclaw'dayım. Yakın bir arkadaşım var, Hermione, Muggle doğumlu bir kız ve çok zeki. (O da Ravenclaw'dan.) Sirius tarihin tekerrür ettiğini söylüyor! Lütfen bana yaz."

Ertesi sabah: 8 Eylül Pazar The Ossuary

(Bones Manor)

Amelia Bones elindeki *Gelecek Postası*'nı bıraktı ve ev cini Tibia'ya kendisine bir tüy kalem ve mürekkep şişesi getirmesini emretti. Sonra Amelia, Sirius'un hukuk büyücüsü Ted Tonks'a bir mektup yazmaya başladı.

Sevgili Bay Tonks,

Bugünkü gazetede Sirius Black ve sizin, aralarında Albus Dumbledore'un da bulunduğu sahte Harry Potter kitaplarından sorumlu kişilere dava açtığınızı okudum.

Size bu kitapları okuyan ve gerçek olduklarına inanan pek çok büyülü çocuktan biri olan Susan Bones'un endişeli teyzesi olarak yazıyorum.

Bir aydan biraz fazla bir süre önce, 1 Ağustos'ta, Dumbledore ile Harry Potter'ın hayatı hakkında bir röportaj yaptım. Bu gayri resmi röportajı esas olarak yeğenim Susan'a bir iyilik olsun diye gerçekleştirdim. Söylediğim ya da Dumbledore'un söylediği her kelime bir Dicta-Quill ile yazıldı. Dicta-Quill'in yazdıklarının bir kopyasını size gönderiyorum.

Dumbledore'u DMLE Müdürü olarak değil, sadece Susan'ın teyzesi olarak sorguladım. Yine de, bir Seherbaza yalan söylemenin, söz konusu Seherbaz o sırada kasaptan sosis alıyor olsa bile, bir suç olduğunu belirtiyorum.

Amelia Bones

Not: Lütfen Sirius'a iyi olduğunu umduğumu söyleyin.

Amelia mektubunda, Susan'ın sormadığı soruları Dumbledore'a sormak Amelia'nın kurnaz büyücüyü sorgulamasının *bir* nedeni olsa da, *tek* nedeninin bu olmadığını yazmamıştı. Amelia, Dumbledore'un ona yalan söyleyerek kendini suçlu çıkaracağını ummuştu ve Dumbledore da tam olarak bunu yapmıştı.

Bir saat sonra

Hogwarts SOW&W

Amelia yeterince kanıt toplamıştı. O ve beş Seherbaz, Dumbledore'u Harry Potter'a davranışıyla ilgili suçlardan tutuklamak için Hogwarts'a geldi: çocuk tehlikeye atma (birden fazla suç), cezai ihmal, adam kaçıрма ve çocuk istismarına suç ortaklığı.

Dahası -Amelia bunu hiçbir yere yazmamıştı ama tutuklamaya karar vermesinde büyük bir etkendi- Direktör Ragnok, Amelia'ya Dumbledore'un Gringotts'a girerse goblinler tarafından tutuklanacağını söylemişti. Bu da Dumbledore'un kendisini DMLE gözetiminden kurtarmak için kimseye rüşvet verecek kadar para toplayamayacağı ya da duruşmasında beraat etmesi için kimseye rüşvet veremeyeceği anlamına geliyordu.

Amelia, Dumbledore'u tutukladıktan sonra onun *kalmasını*, sonra Wizengamot tarafından mahkûm edilmesini, sonra Azkaban'da hapsedilmesini, sonra *da* hapiste *kalmasını* istemişti. Zengin ve güçlü birinin de adaletle yüzleşmesini istemek çok mu fazlaydı?

Böylece Amelia Dumbledore'u tutukladı. Ne yazık ki, sabah 11'de, Amelia daha parşömen işini bitirmeden, "Işığın Lideri" yeniden özgür bir büyücüydü. Neden mi? Çünkü Fudge onu affetmişti.

Cornelius Fudge, Dumbledore tarafından Hogwarts müdürünün af için ödeme yapamayacağı söylendiğinde, bir köpekbalığı gibi gülümsedi ve "Seni rüşvet almadan affedeceğim, o zaman *bana bir iyilik borçlu* olacaksın" dedi.

Amelia bunu duyduğunda neredeyse çığlık atacak kadar sinirlenmişti.

On gün sonra

18 Eylül Çarşamba; öğleden sonra

Profesör Andromeda Tonks ve Harry, Profesör Tonks Hogwarts'ta işe başladığından beri üçüncü haftalık çaylarını içiyorlardı. Harry, Profesör Tonks'un da onayıyla, Hermione'yi ve Profesör Snape'i her zaman bu çaylara davet ederdi ve Hermione bunun için ona minnettardı.

Her iki yetişkin de sohbeti iksirler hakkında konuşarak doldurabilirdi elbette, ama farklı bakış açıları Hermione'yi büyülüyordu. Profesör Snape teorik araştırmalardan hoşlanırken, bir Şifacı olan Profesör Tonks hazırladığı iksirlerin *pratik* kullanımlarıyla ilgileniyordu.

Ama Hermione'yi daha çok büyüleyen şey, çaydaki diğer üç kişinin de Muggle dünyasıyla bir bağlantısı olmasıydı: Harry ve Profesör Snape Muggle olarak yetiştirilmişlerdi ve Profesör Tonks da Muggle doğumlu biriyle evlenmişti.

Hermione bu çaylar sırasında çok şey öğrenmişti. Geçen hafta Profesör Tonks nazikçe, Profesör Snape de acımasız bir dürüstlükle Hermione'ye her derste her soruya cevap vermek için elini kaldırmasının sadece diğerk öğrencilerin ondan nefret etmesine yol açtığını söylemişti. Hermione'ye arkadaş edinmek istiyorsa, zaferi paylaşması gerektiği söylenmişti - elini kaldıran ikinci ya da üçüncü ğrenci olmak ya da sadece profesörün sorusuna başka kimse cevap veremediğinde elini kaldırmak.

Hermione'ye bu bir hafta önce İksir profesörleri tarafından söylenmişti ve son bir hafta içinde sınıfta davranışlarını değiştirmişti. Sınıfta soruları başkalarının yanıtlamasına ve doğru yanıt için puan kazanmasına izin verdiğinde, artık "her şeyi bilen" olarak nefret edilmediğini keşfedince şok olmuştu.

Bu ayların ilk ikisinde Hermione birlikte geçirilen zamandan keyif almıştı ve Profesör Snape'in de bu sosyal buluşmadan keyif aldığından şüpheleniyordu (ama bunu ona söylemek zordu). Harry ve Profesör Tonks'un da çay, bisküvi ve sohbetten hoşlandıklarını söylemek kolaydı.

Ama bugün? Harry'nin bedeni buradaydı ve ara sıra konuşuyordu, ama belli ki akılı başka yerdeydi. *Harry'nin dikkatini bu kadar dağıtan ne?* Hermione merak etti.

"Bayan Granger," dedi Snape şimdi, "siz ve Bay Potter'ın profesörler arasında en çok tartışılan birinci sınıf öğrencileri olduğunuzun farkında mısınız?"

Hermione Harry'ye baktı; Harry tepki vermemişti. Hermione, "Siz profesörler bizim hakkımızda ne diyorsunuz?" diye sordu.

Profesör Tonks'un yüzü ışıldıyordu. "Herkes Harry'nin *nefes kesici* liderlik seviyeleri." Harry bu

iltifata tepki vermedi.

Profesör Tonks Hermione'ye tekrar baktı; artık gülümsemedi. "Sana gelince, canım..."

Profesör Snape, "Sizin durumunuzda, bu okulda geçirdiğiniz iki buçuk haftanın ardından net bir örüntü ortaya çıktı. *Endişe verici* bir örüntü," diye durakladı.

"Ne tür bir desen?" Hermione sordu. "Bu endişe neden?" Hermione paniğe kapıldı.

Snape bu cevap vermek yerine, "Yarın Profesör Tonks'a vermen gereken bir kompozisyon var. Bitirdin mi?"

"Oh, evet. *Günler*

önce." "Görebilir

miyiz?"

Deneme şöyleydi: "Bir iksiri ne zaman saat yönünde, ne zaman saat yönünün tersine karıştırırsınız ve aynı iksirde ne zaman her iki tür karıştırma da yaparsınız?" Hermione denemeyi kitap çantasında buldu ve masanın üzerine koydu.

Harry ona zar zor baktı.

Profesör Tonks tarafsız bir sesle, "Hermione, yine yaptın yapacağını," dedi.

Hermione *NE YAPTIM BEN DİYE* bağırarak istedi. Ama hiçbir şey söylemedi.

Profesör Snape, "Bu makale için belirlenen uzunluk nedir?" diye sordu.

Profesör Tonks ve Hermione hep bir ağızdan, "On iki inç," dediler.

Profesör Snape, "Ben de öyle düşünmüştüm," diye yanıtladı.

Sonra bir kıstas yarattı ve onu parşömenin üzerine koydu. "Denemeniz *yirmi altı* inç." Ölçü çubuğunu ortadan kaldırırken

Hermione'ye kaşlarını kaldırarak baktı. "Senin yaptığın gibi sınırın bu kadar ötesine *geçmek saçmalamak* olarak görülebilir."

"Profesör, ben *asla* başıboş konuşmam," diye yanıtladı Hermione, yüzü kıpkırmızı olmuştu. Başıboş insanlar *disiplinsizdi* ve o *asla* öyle biri değildi!

Sonra Hermione yalvaran bir yüz ifadesiyle, "Konuyu anladığımı göstermek istiyorum," dedi.

"Hermione, canım," dedi Profesör Tonks, "artık sadece büyük öğrencilere ders veren profesörler bile *senin*, Bayan Hermione Granger, eline kalemi aldığı anda konuyu zaten bildiğinin farkında. Bakın, bunu bize sadece iki buçuk haftada kanıtladınız bile. Devam edin."

Profesör Snape şimdi kendinden mürekkepli bir tüy kalem ve bir metre çubuğu yarattı. Metre çubuğunu Hermione'nin makalesinin üzerine koydu.

"Hala birinci sınıftaki aptallara ders veriyor olsaydım şöyle yapardım. On iki inç 30,5 santimetre eder." Hermione başını salladı; dönüşümü anlamıştı.

Hermione'nin el yazısıyla yazdığı ilk satırın 30,5 santimetre altına Profesör Snape kesik kırmızı bir çizgi çizdi.

Profesör Snape devam etti: "Size yüzde 10 daha veririm - bu da 3,0 santimetre eder. Ancak ilk yazılı satırınızın üst kısmının 33,5 santimetre altına düz kırmızı bir çizgi çizerdim"-Snape bunu yaptı. "Bu kırmızı çizginin *altında* ya da *sonrasında* kalan yazıları görmezden gelirdim." Gözleri Hermione'ninkilere dikilmişti. "*Tamamen* görmezden gelirdim. Göz ucuyla bile bakmazdım."

Hermione yutkundu. "Bu makalenin *yarısı yok sayıldı!*"

Profesör Snape daha sonra kendinden mürekkepli tüy kalemle metre çubuğunu ortadan kaldırdı ve Hermione'ye kaşlarını kaldırarak baktı.

Harry, Hermione'nin artık üzerine iki kırmızı çizgi çekilmiş olan kompozisyonuna şöyle bir baktı.

Hermionenin sormak için yanıp tutuştuğu soruyu soramayacak kadar gözü korkmuştu ama Profesör Tonks sordu: "Biz profesörler için bu kadar çok yazmaman neden önemli Hermione?"

"Çünkü siz kompozisyonlara not vermekten nefret ediyorsunuz ve benimkilere not vermek için fazladan zaman harcamak istemiyorsunuz."

Profesör Tonks güldü. "Doğru, doğru. Ama *sizin* durumunuzda, bu *tek* sebep."

Snape'in gözleri Hermione'nin gözlerinin içine baktı. "Bir gün senin için önemli olan bir konu hakkında konuşmak için ayağa kalkacağından hiç şüphem yok. İnsanlar senin *kısaca* konuşacağına *güvenirlerse* seni dinlemeye çok daha istekli olacaklardır. Beni duyuyor musunuz? *Kısa* konuşmak hem Hogwarts'ta hem de sonrasında işinize yarayacak bir pratiktir."

Hermione, "Denemelerimi neden kısaltmam gerektiğine dair oldukça *Slytherin* bir gerekçe," diye yorum yaptı.

Profesör Snape küçük bir gülümseme gösterdi. "Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum. Teşekkür ederim."

Profesör Tonks Hermione'ye, "On iki inç şartını *küçük yazarak* karşılamamanın uzunluk şartının ruhuna aykırı olduğunu anlıyorsundur ?" dedi.

Hermione başını salladı, sonra dik oturdu. "*Kısa kesmeye* çalışacağım bundan sonra."

Harry'nin yüzü birden canlandı ve gözleri aniden çevresinin farkına . Profesör Snape'e, "Karanlık İşaretinizi görebilir miyim?" diye sordu.

Hermione ve Profesör Tonks, Harry'nin sorusu karşısında şok içinde soluk soluğa kaldılar.

Profesör Snape belli bir isteksizlikle sol kolunu yukarı çekti ve sol ön kolundaki Karanlık İşaret'i ortaya çıkardı. (Gerçi şu anda bu şekil bozukluğu Açık Gri bir İşaretti).

Harry, Profesör Snape'e, "Bunu kolunuzdan çıkarabilirsem, çıkarmamı ister misiniz?" diye sordu.

Gazer

Bölüm 16: Gazer

Hala Çarşamba, 18 Eylül, öğleden sonra

Harry Snape'e, "Bunu kolundan çıkarabilirsem, çıkarmamı ister misin?" diye sordu.

Snape uzun bir süre Harry'ye baktı, yüzü ifadesizdi. Ne Harry ne de orada bulunan diğer üç kişi konuştu.

Ayna ne derse desin, on yedi yaşında olan Harry, Snape'in düşüncelerini tahmin edebiliyordu. Eğer Snape *Hayır, Karanlık İşaret'i saklamak istiyorum* derse, Harry, Andi ve Andi'nin konuştuğu her profesörle ilişkisi bozulacaktı. Ama Snape *Evet, lütfen, Karanlık İşaret'ten bir an önce kurtul, derse* ve haber Voldemort'a -ya da Quirrell'a- ulaşırsa; Snape Quirrell'ın Voldemort tarafından ele geçirildiğini biliyor muydu?
-O zaman Snape yakında ölmeden önce dünya kadar acı çekecekti.

Sonunda Snape Harry'ye baktı ve, "Evet, lütfen çıkarabilirsen çıkar," dedi. Hayatımın en büyük ikinci pişmanlığı on yedi yaşımdayken Karanlık İşaret'i almış olmam."

Hermione ağzını açtı; Andi ona, "Tatlım, ona sorma," dedi.

Harry Hermione'ye, "Sana sonra anlatırım," dedi. Hermione Harry'ye, "Ben bilmezken, Snape'in en büyük pişmanlığının ne olduğunu nereden biliyorsun?" diye kırılgan bir bakış fırlattı.

Harry sandalyesinden kaydı, sonra Snape'e, "Lütfen alt kolunu bir şeyin üzerine koy ki hareket etmesin. Karanlık İşaretinize yandan bakmak istiyorum."

Snape ön kolunu masaya dayadı; Harry masanın yanına diz çöktü. Birkaç saniye sonra Harry, "Evet, tam da tahmin ettiğim gibi, bir kez düşündüm," dedi.

Harry Snape, Andi ve Hermione'ye baktı. "Benim ilk tahminim, eminim sizinki de öyledir, Karanlık İşaret'in büyüğü bir dövme olduğu - deri boyalı. Ancak Mark'ın kolunun üzerinde çok az bir yükseklik var - milimetrenin onda biri kadar. Koluna yapıştırılmış bir gofret. -Bir kafatasının açık ağzından kayarak çıkan bir yılan gibi görünmesi için kesilmiş ve gölgelendirilmiş bir gofret."

Andi, "Sihirbazlar bunun 'Koluna Büyü Yapıştırmak' olduğunu söylerlerdi. "

Sonra Andi asasını çıkardı. "*Finite Incantatem* onu çıkarır mı?"

Snape olağanüstü bir sakinlikle, "Lütfen onu atmayın," dedi. Sonra da açıkladı: "Adını bilmenize gerek olmayan bir büyücü, karısından kendisine tam da bu büyüğü yapmasını istedi. Büyü onu öldürmüştü. Söylentilere göre Karanlık İşaret'in altından düz bir şey geçirmeye çalışmak da aynı şekilde sakıncalı."

Harry Snape'e, "Seni öldürmeden kolundaki o dehşeti alacak bir şey bulacağım," dedi.

Sonra Harry Hermione'ye baktı. "Araştırma konusunda yardımınızı isteyebilir miyim?"

Hermione'nin gülümsemesi güneş gibiydi. "Sormana gerek var mı?" Harry Snape'e, "Araştırmaya iki gün içinde başlayacağım," dedi. Hermione, "Bugün değil mi? Yarın değil mi?"

Harry arkadaşına (ve ruh eşine!) gülümseyerek, "Yarın senin doğum günün Hermione. O saatleri kitaplarla ve parşömenlerle çevrili olarak geçireceğimi mi sanıyorsun?"

"Aslında," dedi Snape, "Bayan Granger hakkında duyduklarıma bakılırsa, böyle bir etkinlik onun gününü onurlandırmak için *mükemmel* bir yol olur."

Daha sonra

Andi'nin ayı bittikten ve akşam yemeği Büyük Salon'da (diğer bütün evlerin birincileriyle birlikte) servis edilip yenildikten sonra, Harry Hermione'ye, "Yapmam gereken bir şey var," dedi. *Delphi*'yle ilgili. Biraz sonra kütüphanede görüşürüz," dedi.

"Pekâlâ," dedi kız, şaşkın şaşkın bakarak. Harry Büyük Salon'dan çıkarken, hararetle onun kendisini takip etmeye karar vermeyeceğini umdu.

Harry Büyük Salon'dan ikinci kata çıkana kadar merdivenleri tırmandı. Oradan, kapılarından birinin dışında büyük bir "DÜZEN DIşI" tabelası asılı olan kızlar tuvaletine yürüdü. (Tabelanın boyası solmuş ve yontulmuştu; bu tabela kırk sekiz yıldır bu kapıda asılıydı).

Harry kimsenin onu izlemediğinden emin olmak için etrafına bakındı. Sonra kapıyı açtı ve Hogwarts'ın kötü şöhretli, perili tuvaletine girdi.

Harry aydaki diğer üç kişiyi -ki buna Hermione de dahildi- Snape'in Karanlık İşareti'ni 20 Eylül'den önce yok etmek konusunda hiçbir şey yapmayacağına inandırmıştı. Ama Harry onları yanıltmıştı.

Harry'nin önceki yaşamında, ikinci sınıfta birkaç kez Mızımız Myrtle'ın tuvaletine girmişti. O zamanlar, Harry ne zaman bu tuvalete girse, etrafına bakmak aklında başka şeyler olurdu. Ama şimdi, Harry etrafına bakıyordu.

Lavaboların üzerinde uzun bir ayna vardı; bu ayna atlamıştı. Tuvaletin zemini nemli ve kflyd. Harry tuvalet kabinlerine yaklaştığında, zeminin sadece nemli değil, ıslak olduğunu ve kften yeşilimsi bir renk aldığını gördü. En soldaki, kapısı tek menteşeyle asılı duran kabinin yemyeşildi, o kadar kflyd ki.

Harry kendi ayak sesleri dışında hiçbir ses duymamıştı, ama yapmak üzere olduğu şey için tanık olmamasına ihtiyacı vardı. Bu yüzden çömeldi ve tuvalet kabinlerinin kapılarının altına baktı.

Hiç kadın ayağı görmemiş.

Harry buna biraz şaşırdı. Şatoda, ne olursa olsun en yakın kızlar tuvaletine koşma ihtiyacı hissedecek kadar kötü bir "doğa çağrısına" maruz kalan bir kız yok muydu, bu Moaning Myrtle'ın tuvaletinde "işini yapmak" anlamına gelse bile?

Görünüşe göre öyle değildi. Harry rastgele bir kabinin kapısını açıp içeri baktığında, yaşayan hiçbir kızın bu tuvaleti kullanmamasının üç nedeni olduğunu gördü: 1) tuvalet rulosu çıplak bir karton silindirden başka bir şey değildi; 2) karton silindir de klozet kapağı gibi tozla kaplıydı; ve 3) Klozet Sahra kurusuydu ve tozlu örümcek ağları vardı.

Harry şu anda bu tuvalette yaşayan ya da ölü tek kişinin kendisi olduğundan emindi. Lavabolara doğru yürüdü ve yılan işaretli lavaboyu buldu. Ama şimdi Parseltongue konuşmak yerine, Harry alçak sesle, "Hogwarts'ın Ruhu'yla bir görüşme talep ediyorum," dedi.

Ruh belirdi ve "Harry, Hogwarts sana nasıl yardımcı olabilir?" dedi.

"Öncelikle Ruh, sana önemli bir sorum var. Bana daha önce Sırlar Odası'nda biri varken okul müdürüne ya da Çapulcu Haritası'na rapor vermediğini söylemiştin-"

"Üzgünüm Harry, ama bu ismi bilmiyorum."

"Slytherin'in gizli yeri. Tom Marvolo Riddle oraya 'Sırlar Odası' derdi."

"Not edildi. Lütfen, devam edin."

"Daha önce birinin Sırlar Odası'nda ya da İhtiyaç Odası'nda olduğunu rapor etmediğinizi söylemişsiniz. Ama birinin her iki yerde de ne zaman olduğunu biliyor musunuz?"

"Evet. Farkındalığım kalenin her santimini, araziye ve gizli tünellerin her santimini kapsıyor."

"Açık konuşmak gerekirse: Ne zaman biri Sırlar Odası'na girse, haberiniz oluyor. Müdüre ya da Çapulcu Haritası'na söylemiyorsunuz ama biliyorsunuz. 1943'te biliyordunuz."

"Bu doğru."

"Yeni emir: Ben Hogwarts'ta öğrenciyken, benden başka biri Sırlar Odası'nı açarsa, hemen bana bir ev cini gönderin. Bu diğer kişi Oda'ya indiğinde, ayrılana kadar onu gözetleyin."

Harry, Quirrellmort Sırlar Odası'na girerse haberim olur, diye düşündü. Eğer ele geçirilmiş Ginny gelecek yıl oraya giderse, bunu en başından bileceğim.

Bu sırada Hogwarts'ın Ruhu "Değişiklik yapıldı" diyordu.

"Yeni bir emir daha: İhtiyaç Odası ya da Sırlar Odası'ndaki hiç kimsenin yerini bildirmemenin yanı sıra, ben Hogwarts'ta öğrenci olduğum sürece bu tuvalette bulunan hiç kimseyi bildirmeyin. Bu perili tuvalet önümüzdeki iki ay içinde çok daha fazla ziyaretçi çekecek ve Dumbledore'un ya da Weasley İkizleri'nin bu konuda en ufak bir ipucu almasını istemiyorum."

"Değişiklik yapıldı."

"Şimdi lütfen Myrtle Warren'ın hayaletini çağırın."

Ebediyen on dört yaşında olan Myrtle güzel bir varlık değildi ve bunun tek nedeni ölü olması değildi. Saçları seyrekti, tombuldu ve yüzünde sivilceler vardı. Gözlük takıyordu. Hogwarts cübbesi ve

Okul kravatı, hayattayken taktığı Ravenclaw renkleri değil, sınıflandırılmamış bir birinci sınıfın koyu grisiydi.

"ERKEKLERİN BU BANYODA OLMAMASI GEREKİYOR!" hayalet-Myrtle Harry'ye bağırdı. "GİT! BIRAK!"

Hogwarts'ın Ruhu küstahça, "Bu çocuk, Harry Potter, kurucuların Atanmış Gizli Vekilidir. Kurucuların yetkisiyle konuşur; emirleri her müdürünkünden üstündür. İsteddiği yere gidebilir ve siz de her konuda ona itaat edeceksiniz."

Myrtle Harry'ye döndü ve reverans yaptı. "Özür dilerim, Mr Potter."

"Lütfen bana Harry de." Sonra Harry Myrtle'a nasıl öldüğünü sordu ve o hikâyesini anlatırken sabırla dinledi.

Sonra Harry Myrtle'a önceki hayatından cevabını zaten bildiği başka bir soru sordu: "Hogwarts'ta nereye gidebilirsin?"

Myrtle, şatoda, arazide ya da Kara Göl'de (ya da içinde) her yere gitmesine izin verildiğini söyledi; ama genellikle insanlardan uzak durmayı tercih ediyordu.

Harry, "Sen bir Ravenclaw'dın, bu yüzden seni Ravenclaw ortak salonunda olduğumda bana katılmaya davet ediyorum. Ayrıca, arkadaşım Hermione de seninle tanışmak isteyecektir. Yalnızca küçük bir şey var ve şu anda Atanmış Gizli Vekil olarak konuşuyorum. Myrtle, bu şatodaki *hiç kimseye* benim DSS olduğumu söyleyemezsin; ve Hermione dışında hiç kimseye benimle tuvalette tanıştığını söyleyemezsin."

" ediyorum. Sadece biraz merak ediyorum, anlarsın ya, ama bu kız, Hermione, o bir kız ve senin arkadaşın. O-?"

"İkimiz de on bir yaşındayız, yani cevabım, Şimdi değil."

Hogwarts'ın Ruhu, "Çok tatlısın Harry, Myrtle'ı seni ziyaret etmesi için davet ediyorsun. O hiçbir yere davet edilmez."

Myrtle sallanan el hareketini yaptı. "Neredeyse Başsız Nick beni Mutlu Ölüm Günü partilerine davet ediyor ama onlar eğlenceli *değil*. Ama *eğlenceli* yerler? Evet, onlara hiç davet edilmiyorum."

Harry Hogwarts'ın Ruhu'na baktı ve, "Yapmaya geldiğim şeyi yapmaya gitmeden önce son bir emir. Bu, bilmece soran Ravenclaw kapı tokmağıyla ilgili. Bu gecedan itibaren, birinci ve ikinci sınıflar için sokağa çıkma yasağından on beş dakika önce saat 8:45'ten yedinci sınıflar için sokağa çıkma yasağı olan gece yarısına kadar orada bir Hogwarts ev cini istiyorum. Bu ev cini, ortak salon saatini görmeden zamanı söyleyebilmeli ve ev , belirli bir Ravenclaw öğrencisinin hangi yılda olduğunu tanımalıdır. Olmasını istediğim şey, eğer bir Ravenclaw kapıyı çalana kendini gösterirse ve öğrenci sokağa çıkma yasağına on beş dakika içindeyse ya da sokağa çıkma yasağından sonra gelirse, ev elfinin bunu söylemesini ve kapıyı çalanın bilmece sormadan öğrenciyi kapıdan geçirmesini istiyorum. Gece yarısından sonra gelen yedinci sınıflara bilmece sorun! İstediğim şey, eğer yedinci sınıf başkanlarından biri yetkisini kötüye kullanıyor ve zorba gibi davranıyorsa, hiçbir Ravenclaw öğrencisinin gece boyunca Ravenclaw Kulesi'nden dışarı atılmamasıdır." Harry, *Luna'ya sık sık yapılan bu numaranın Hermione'ye yapılmayacağına* karar verdi.

Bu sırada Hogwarts'ın Ruhu "Değişiklik yapıldı" diyordu.

"Zaman ayırdığınız için teşekkürler, Hogwarts Ruhu." Hogwarts'ın Ruhu reverans yaptı, sonra da gözden kayboldu. "Sana gelince, Myrtle-

Harry dönüp yılan lavabosuna baktı. "Aç," dedi. Sırlar Odası'na giden tünel kendini gösterdi. "*ŞMerdivenler.Ş*"

Harry Myrtle'a dönerek devam etti, "Burada bana eşlik etmen hoşuma gider. Yine de bana katılmamaya karar verersen seni çok iyi anlarım."

"Tehlikeli mi?" Myrtle sordu.

"*Senin* için değil, hayır. Bugün öleceğimi *sanmıyorum* ama ölebilirim."

Myrtle Harry'ye gülümsedi. "Eğer ölürsen, tuvaletimi paylaşmana izin veririm." Aşağıya doğru inen karanlık tüneli işaret etti. "İleriye, Harry, bir sonraki büyük macerana!"

Yaşayan çocuk merdivenlerden aşağı indikten ve hayalet kız merdivenlerden süzöldükten sonra, Odanın kapısına geldiler. Korkutucu derecede büyük çaplı, yuvarlak, metal kapı kilitliydi.

"ŞAÇIK,Ş" Harry emretti. Kapının kenarındaki metal yılanlar içeri doğru kayarak kapının kilidini açtı; sonra kapı kendi kendine açıldı.

"İçeri girelim mi?" Harry sordu.

"/yy," dedi Myrtle, "küçük iskeletlerin üzerine basıyorsun."

Omuz silkti. "Onlar ölü; bana zarar veremezler. Eğer burada yüzlerce fare *hayalet* görseydim, o zaman rahatsız olabilirdim."

"Hayaletlere karşı bir şeyin mi var?" Myrtle küstahça sordu.

Harry yuvarlak kapıdan çıkıp Oda'nın içinden geçerek sakallı bir adamın başının oyulduğu devasa taşla doğru yürüdü. Myrtle onun yanında süzöldü. Işık, Harry Oda'ya adımını atar atmaz kendilerini yakan tavandaki büyülü ışıklar tarafından sağlanıyordu.

Harry aralarından geçtiği, kukuletalarını açmış, şaha kalkmış kobra heykellerini görmezden geldi.

Oda, Harry'nin ayakkabısının yerde çıkardığı sesler dışında sessizdi. Başka hiçbir canlı görünmüyordu ve Myrtle da ses çıkarmıyordu-

"Harry, sana bir şey sorabilir miyim?" dedi Myrtle. "Nasıl oluyor da on bir yaşında bir çocuk Atanmış Gizli Vekil olabiliyor? Bunun senin bilgi ve olgun olduğun anlamına gelmesi gerekmiyor mu?"

"Üzgünüm ama bu soruya cevap veremeyeceğime dair bir sözleşme imzaladım. *Ama* Seçmen Şapka benim hakkımda her şeyi biliyor ve ben, *bilge ve olgun* DSS, Şapka'ya istediğın her şeyi sorman ve Şapka'nın da sana cevap vermesi için sana izin veriyorum."

Myrtle Harry'ye sırtıttı. Daha önceki yaşamında Myrtle'in gülümsediğini hiç görmediğinden emindi (flört ettiğı zamanlar hariç).

Harry parmaklarını şıklattı. "Ah, bir şey unuttum." Harry kibar bir ses tonuyla, "Kulak ver, Myrtle Warren, *bilge ve olgun* DSS'in sana emrediyor," diye buyurdu. Sonra normal bir sesle konuşarak, "Bugün Sırlar Odası'na tek başıma gidiyorum. İki günden Hermione'yi de ara sıra yanımda getireceğim. İleride yanımda başkalarını da getirebilirim. Ama herhangi bir profesör sorarsa, *özellikle de Dumbledore* sorarsa, arkadaşlarım ve benim Sırlar Odası'nı ziyaret etmemiz hakkında *hiçbir* şey bilmiyormuş gibi cevap verin. Bunu yapabilir misin? Dumbledore'dan bir sır saklayabilir misin?"

Myrtle'in hayaletimsi yüzünde hain bir sırıtış vardı. "Sanırım bunu başarabilirim. İtaat ediyorum, *zevkle*."

Artık çocuk ve hayalet Salazar'ın büyük taş kafasına yaklaşmışlardı. Harry, "Myrtle, senden iki adım ileri gitmeni, sonra da yüzünü bana dönmeni istiyorum. Salazar Slytherin'in büyük kafasına ya da onun büyük kafasından çıkan herhangi bir şeye bakmadığından emin ol."

"İtaat ediyorum," dedi Myrtle ve itaat etti. "Harry, bunu neden

yapıyorum?" Harry ciddileşti. "Burada yaşayan basilisk'i çağırmak

üzereyim.

."

"Bir *basilisk* mi? 'Gözlerine bakarsan ölürsün' diyen gerçek bir basilisk mi?" "Evet, 1943'te seni öldüren aynı basilisk-"

"Beni bir *basilisk* mi öldürdü?"

"Evet, gözlerinin içine baktığında-'Sürpriz, Myrtle, sen öldün.' Bil bakalım ne oldu? *Şimdi* gözlerinin içine bakarsan, hayalet olarak bile seni *taşılaştırabilir*."

"Öyleyse neden ölçüsüz bir zeka gösterip lanet olasıca kaçmıyoruz?"

"Çünkü basilisk'i ikimiz için de güvenli hale getirmenin bir yolunu bildiğimden oldukça eminim. Ama eğer ölürsem, taşlaşmadan buradan çıkmanı ve sonra da Hogwarts'ın Ruhu'na burada öldüğümü söylemeni istiyorum."

"Okul müdürüne değil de Hogwarts Ruhu'na mı

söyleyeceğim?" "Doğru. *Kesinlikle* okul müdürüne değil."

"İtaat ediyorum. Lütfen ölme, daha önce hiç nefes alan bir arkadaşım olmamıştı."

Harry derin bir nefes aldı ve sırtını dikleştirdi. "Gösteri zamanı," diye mırıldandı.

Olabildiğince yüksek sesle tısladı, "*ŞKonuş benimle, Slytherin, Hogwarts Dörtlüsü'nün en büyüğü.Ş*"

Taşın taşa sürtünmesinden gümbürtüyle, yontulmuş Slytherin kafasının ağzı açıldı.

Harry gözlerini sıkıca kapattı.

İleride, tıslayan bir sesin şöyle dediğini duydu: "*ŞSen bir Konuşmacısın ama Slytherin'in Varisi değilsin. Kimsin sen ve neden buradasın? Ş*"

Harry fesleğene, "*Ben Slytherin'in Varisi değilim, Slytherin'in Emanetçisiyim. Kurucu Slytherin bana, yumurtadan ilk çıktığında sana Kurbağaçocuk adını verdiğini söyledi. Bu isim hiçbir yerde yazmıyor, peki ben nereden biliyorum? Kendisine 'Slytherin'in Varisi' diyen kişi bir düzenbazdır. Asla çocuklara saldırmayacaksın.*"

ya da dışarıda. Tek göreviniz kaleyi dışarıdan gelecek saldırganlara karşı savunmak."

"ŞÇok iyi, Slytherin'in Güveni. Size itaat edeceğim ve size ve sizinkilere zarar vermeyeceğim. Şimdi gözlerini açabilirsin. Adın ne senin?"

İşte hiçbir şey olmuyor, diye düşündü Harry. Gözlerini açtı. Basilisk'in başı Slytherin'in ağzından dışarı çıkmıştı. Basilisk'in kendi ağzı kapalıydı; Harry önceki hayatında onu ısırmış önkol uzunluğundaki dişi göremiyordu. Basilisk'in kafasının pulları koyu ama canlı bir yeşildi, yağmur ormanlarının rengindeydi.

Myrtle basilisk'in ölümcül gözlerini sarı olarak tarif etmişti. Harry şimdi fesleğenin turuncu gözlerine bakıyor ve hiçbir şey hissetmiyordu.

" dönme güvenli," diye mırıldandı Myrtle'a. Myrtle onu öldüren büyülü canavarı gördüğünde nefesi kesildi.

Harry basiliske tısladı, "ŞBenim adım Harry. Kurbağacocuk hâlâ senin adın mı, yoksa sana başka bir şey dememi mi tercih edersin?"

"ŞHarry, Slytherin'in Varisi bana Çamurkanatili dedi.Ş"

Harry, "Ben de Ucube'nin korkunç bir isim olduğunu sanırdım," diye düşündü. Yüksek sesle, "ŞEğer yapabilseydin kendine ne isim verirdiniz?" diye tısladı.

"ŞEğer kendime bir isim verebilseydim, adım Gazer olurdu.Ş"

"ŞO zaman sana Gazer diyeceğim. Gazer, senden odaya tamamen girmeni istiyorum.Ş"

Slytherin'in ağzından Gazer kayarak çıktı, çıktı, çıktı. Myrtle Gazer'ın altmış ayak uzunluğundaki gövdesini görünce nefesi kesildi, Harry de sakin değildi. Beş yıl önce aynı devasa basiliskten canını kurtarmak için kaçtığı anılar canlanmıştı.

Harry, Godric Gryffindor bana ne demişti, diye düşündü. "Geri döndüğünde bir general gibi davran.

kılıcın hangi ucunu tutacağımı biliyorum." O günlerde Harry'nin sakalları hiç çıkmamıştı, ama sanki yedinci hayatının en büyük korkusunu yaşamamış gibi sakince Myrtle'a, "Gidelim, Slytherin'in kütüphanesini bulmak istiyorum," dedi.

Salazar Slytherin'in açık ağzının hemen içinde, sarmalanmış altmış ayaklı bir basilisk'i barındıracak kadar büyük, yüksek tavanlı bir oda vardı. Oda basilisk *kokuyordu*. Odanın sol tarafında, duvarda Gazer'ın geçemeyeceği kadar küçük, kapı büyüklüğünde bir oyuk vardı. Harry bu kapıdan içeri girdi ve Myrtle duvarın içinden süzüldü. Orada oturma odasında şömine olan küçük bir daire buldular. Bu şömine Floo büyüklüğünde değildi ve az önce kendi kendine yanmıştı.

Oturma odasında ve oturma odasının yatak odasında neredeyse her şey yeşil renkteydi. Oturma odasının duvarında çimenlerin üzerinde siyah bir kobra resmi vardı; kobranın başlığı açılmıştı.

Myrtle kitaplığa doğru süzüldü ama sonra dehşet içinde ofladı. "Bu kitap başlıklarını okuyamıyorum - sadece 'S' harfi var, durmadan tekrarlanan."

Harry yanlarına gitti. "Bana iyi göründüler." En üst rafta bir kitap fark etti, *ŞBüyücü ve Muggle Çiftçinin Kızı*Ş. Harry kitabı çekip çıkardı ve sayfalarını çevirdi.

Ş"*Lütfen,*" diye yalvardı Rustica, "*bana asanı göster!*"Ş

Harry, *Parseltext pornosu, kimin gelirdi ki,* diye *düşündü*. Kitabı rafa geri koydu.

Myrtle'a, "Burada çok daha iyi gizlenmiş başka bir kütüphane olduğuna inanmak için nedenlerim var," dedi.

Harry Myrtle'a ikinci bir Parselmetin kütüphanesine inanmasının "nedeninin" bizzat Salazar Slytherin'in Harry'ye bunu söylemiş olması olduğunu söylemedi.

O ve Myrtle fesleğen kokulu kocaman odaya geri döndüler. Harry tısladı, "*ŞGizli kapıları ortaya çıkar.Ş*" Özelliiksiz arka duvar şimdi bir duvara ve kapıya dönüşmüştü; aynı şey sağ duvar için de geçerliydi. Sağ taraftaki kapının önünde duran Harry, tıslamadan önce kasten üç yanlış tahmin yaptı, "*ŞDaha önce gizli olan bu kapının kilidini aç.Ş*"

Ve böylece Harry ve Myrtle, Salazar Slytherin'in çok gizli Parseltext kütüphanesini buldular.

bin yıllık toz vardı. Harry odaya iki adım attı ve öksürmeye başladı.

"Gri kil," diye Harry. *Pop.* Baş Potter ev elfi Greyclay, diğer üç Potter ev elfiyle "zenginliği paylaşmaya" karar verdi; kütüphanedeki toz saniyeler içinde yok oldu.

Elfler çalışırken, kütüphanenin en büyük masasının ortasında duran bir kitap Harry'nin merakını uyandırdı.

Masa Harry'nin kitaba eliyle ulaşamayacağı kadar büyüktü, bu yüzden çağırdı. Kitabın adının *ŞÖnce Bunu OkuŞ* olduğu ortaya çıktı.

Harry bir dakika boyunca kitabı karıştırdı. Kitabı masaya geri koyduğunda rahatlamış bir ifadeyle gülümsüyordu. Buraya gelirken en büyük endişesi, Hermione'nin Parseltext'i okuyamadığı için araştırmasına yardımcı olamayacağıydı. Ama şimdi sayesinde *ŞBunu Önce OkuŞ*, Harry artık bunu atlatmanın bir yolunu biliyordu.

Harry o gün için yeterince şey yapmıştı. Kütüphaneden çıktı, Parseltongue ile kütüphane kapısını kilitledi ve Parseltongue ile iki kapıyı da kapattı. Bir dakika sonra Harry tekrar ana odadaydı ve Gazer'a, "Orada işim bitti, odanı da eski haline getirdim. İki gün içinde bir arkadaşım ile döneceğim."

Gazer cevap verdi, "Teşekkür . Sanırım şimdi avlanacağım. İki gün sonra görüşürüz."

Harry devasa basilisk'in kayarak uzaklaşmasını izledi. Harry, okuldaki çocukları korumak için Gazer'ı öldürmek zorunda kalmadığı için rahatladığını fark etti; Harry ve ilahi danışmanları önceden dikkatli bir planlama yaparak bu sorunu atlatmışlardı.

Beş dakika geçmeden Harry ve Myrtle perili tuvalete geri döndüler. Myrtle, "Beni oraya götürdüğün için teşekkür ederim, Harry," dedi. Bu katartıktı. Ama anlamadığım bir şey var. Basilisk, bir basilisk için iyi görünüyordu. Beni nasıl öldürebilirdi?"

Harry, "Fesleğen, 'Slytherin'in Varisi'nin, yani Tom Marvolo Riddle'ın emirlerine uymak zorunda olduğunu hissetti. Böylece *Riddle* seni öldürdü, fesleğen sadece bir araçtı. Otuz sekiz yıl sonra, Riddle adını Voldemort olarak değiştirdi, ailemi öldürdü ve beni öldürmeye çalıştı. Her nasılsa bu son kısımda başarısız oldu. Her neyse, Myrtle, sen ve ben Tom Riddle aracılığıyla birbirimize bağlıyız."

Beş dakika sonra Harry Ravenclaw ortak geri dönmüştü. Orada sadece kitaplarını toplayacak kadar kaldı, sonra Harry (İngilizce) kütüphaneye doğru yola çıktı.

Hermione, kütüphanedeki tüm evlerin birincilerinin masasında Harry'ye bir ayırmıştı. Onun bile beklemedi: "Nereye gittin? Ne yaptın? Neden beni de yanında götürmedin?"

Harry oturup ders kitaplarını, parşömenini, tüy kalemmini ve mürekkep şişesini yerleştirerek bir gösteri yaptı. Sonra Hermione'ye , "Yakında öğreneceksin," dedi. Yakında öğreneceksin. Çünkü tehlikeliydi."

"Harika," dedi Draco sırtarak, "burada bir Ravendor'umuz var." "Hadi oradan," dedi Millicent. "Ravendor Harry'yi onaylıyorum."

Bir günden biraz fazla bir süre sonra

19 Eylöl (Hermione'nin on ikinci doğum günü) Akşam

yemeği vakti, Büyük Salon

Ravenclaw masasının tüm Ev-ilkleri bölümünde, bir ev-elf'i çağırabilen her öğrenci Hermione'ye bir doğum günü hediyesi verdi - bir çeşit kitap (ne şok!) ya da çikolata. Harry, "Dişçilerin kızına çikolata vermek, ah, ne ironi!" diye gözlemledi.

Harry'nin kendisi ve üç Tonks, Hermione'ye Agatha Christie gizemlerinin iki ciltlik bir kutu koleksiyonunu aldı.

Tüm Evler grubunun Hermione'ye doğum günü hediyesi vermeyen tek istikrarlı üyesi Justin Finch-Fletchley'di - ailesinde ev-elf'i yoktu. Justin Hermione'ye hediyesinin geç geleceğini, ama geleceğini ve bunun için mektupla gönderilmesi gerektiğini söylemişti.

Gecenin büyük sürprizi: Harry önceden mutfak elflerinden on altı kişiye yetecek büyüklükte bir doğum günü pastası yapmalarını istemişti. Pasta çikolatalıydı, kalın ve yapışkan bir çikolata kreması vardı. Üzerinde el yazısı beyaz çikolatayla "Hermione'nin 12. yaşı" yazıyordu. Pasta hem güzel (kesilmeden önce) hem de lezzetliydi (kesildikten sonra).

Harry, Hermione'nin doğum günü partisi sırasında bir ara sevinç gözyaşları dökmeye başladığını fark etti.

Doğum günü pastası iki Hogwarts ev elfi tarafından büyük bir ciddiyetle sunulmuştu. Justin daha önce hiç ev cinleri görmemişti; Millicent onlara ne olduklarını açıkladı. Harry ekledi, "Onlar ortakyaşar, köle değil. Ev cinlerinin kendilerine ait büyülerini yoktur, ama bağlı oldukları büyücü ya da cadıdan büyü alırlar."

Tüm Evlerin birincileri için akşam yemeği sona erdiğinde, ama Hermione doğum günü hediyelerini toplayıp ortak odaya doğru yola çıkmadan önce, teşekkür etmek için gruptaki kız erkek herkese sarıldı. Elbette en güçlü sarılmayı Harry aldı.

Hermione Draco'ya sarıldığında, Draco şaşkın şaşkın baktı. Daphne Draco'nun tepkisini açıkladı: "Safkanlar kucaklaşmaz."

Daha , Ravenclaw ortak salonunda Hermione Harry'ye bunun sadece şimdiye kadar geçirdiği en iyi doğum günü partisi olmadığını, hayalini kurduğu tüm doğum günü partilerinden daha iyi olduğunu .

Harry, Hermione'nin yarın öğleden önce tamamen kaygısız bir gün geçirebilecek olmasından memnundu. Hermione yarın hayatının en önemli araştırma projesine başlayacaktı.

Bu arada 12 Numara, Grimmauld Place

Otuz bir yaşındaki Remus Lupin, yüzünde yara izleri ve bu yara izlerini nasıl aldığına dair bir hikâyesi olan bir adamdı. Şimdi Remus, Sirius Black'in evinin kapısının tokmağını vuruyordu. Bir dakika sonra Sirius kapıyı açtı.

Uzun zaman önce Lily Çapulcuları 1931 yapımı ünlü bir Muggle filmini izlemeye götürmüştü. Filmin başrolünde kendine özgü bir aksanı olan Macar bir aktör oynamıştı. Aktör hem cazibesini hem de tehdidini yansıtmayı başarmıştı.

Sirius Macar aksanını taklit ederek, "Remus, iyi dostum, serbestçe ve kendi köyüne gir. Vaftiz oğlum Harry hakkında konuşmamız gereken *önemli konular var.*"

Remus on bir yaşından beri Sirius'un çekici olabileceğini biliyordu. Şimdi Remus'a Sirius'un ne kadar *tehditkâr* olabileceği hatırlatılmıştı.

Myrtle Cho ile Buluşuyor

Bölüm 17: Myrtle Cho ile Tanışıyor

Hala Perşembe, 19 Eylül, akşam Hala 12

Numara, Grimmauld Place

Remus ön kapıdan geçip Sirius'un konağına adımını attığında, havada bir kadın parfümü kokusu alınca burun delikleri alevlendi.

"Mutfakta bir bayan arkadaşım var," dedi Sirius. "*Sen ve ben işleri yoluna koyduktan* sonra onunla tanışmanı istiyorum."

Remus, Sirius'u mutfığa kadar takip etti. Ama Sirius girmek yerine bir adım attı ve seslendi: "Heather, *Remus* geldi. Birkaç dakika içinde döneceğim," dedikten sonra Sirius Remus'u kolundan yakaladı ve kurbağa yürüyüşüyle kütüphaneye götürdü.

Grimmauld Place kütüphanesinde

Sirius Remus'a ters ters baktı ve bağırdı, "Pekâlâ, Moony, bana bir şeyi açıkla. Son on yılda Harry'yi *bir kez bile* ziyaret etmedin. Bir kere bile. Bir kere bile. Lanet olsun. Zaman. Tüm bu süre boyunca Azkaban'daydım, ama *senin* bahanen ne?"

"Harry'yi nasıl ziyaret edebilirdim? Nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu!"

"Moony, akıllı olan sendin, o yüzden bana bunu söyleme. Harry'nin nerede olduğunu bilen birine yaklaşırsın, sonra da ona, 'Harry nerede?' diye sorarsın. Geriye kalan tek şey Işınlanma koordinatlarını ya da Floo adresini bulmak."

Remus acı acı güldü. "Birine 'Harry nerede' diye sorun, o da size söylesin - keşke bu kadar kolay olsaydı! Dumbledore'a sordum, ama o

bana söylemedi. Aynı şekilde, goblinler de bana söylemeyi reddetti. Ve Büyücü Çocuk Hizmetleri de *bilmiyordu!*"

"Hadi ama. Harry sihirli bir yetim çocuk, Büyücülük Britanyası'ndaki *en ünlü* sihirli yetim çocuk. Nasıl bilmezler?"

"Size söyleyebileceğim tek şey, oraya şahsen her gittiğimde bana 'Harry Potter'ın dosyası hala inceleniyor' denildiği. Oraya en son bir yıl önce, o *on* yaşındayken gitmiştim ve hala 'Falan filan, Harry Potter'ın dosyası hala ' laflarını duyuyordum. Bence oradaki *birinin* OPCC&I taraması için Saint Mungo'ya gitmesi gerekiyor."

Sirius'un yorum yapmasını beklemeden Remus devam etti, "Sonra Harry'nin olabileceği yerleri denedim: Longbottom Malikânesi, Bones Malikânesi, Tonks'lar. Üçte sıfır. Harry o yerlerin hiçbirinde olmadığı gibi, kuzenin Andromeda da Harry'yi bulmak için en az benim kadar endişeliydi. Benim aksime, Dumbledore *ona*, 'Harry'nin nerede olduğunu biliyorum, ama sana söylemeyeceğim,' dediğinde, bu konuda boş konuştu."

Sirius hırladı. "Tabii ki kızdı! Dumbles küçük gizli oyunlarını oynuyor, pislik herif ve o, *senin* aksine, efsaneyi değil gerçek pislği görüyor."

"Dumbledore hakkında nasıl böyle bir şey söylersin? O harika bir adam!"

"Evet, doğru. *Her an* mahkemeye çıkarılmamı isteyebilecek ama bunu asla yapmayan 'büyük bir adam'. Masum olduğumu *bilen* ama bana yardım etmek için parmağını bile kıpırdatmayan bir 'büyük adam'. Lanet olsun ona, lanet olsun ona, lanet olsun ona."

"Ben bir kurt adam çocuğuydum ve o benim Hogwarts'a gelmeme izin verdi. *Bilirsiniz* işte.

Bu dünyanın kurtadamlara nasıl davrandığını."

"Biliyorum ve kontrol ettiğimde ilginç bir şey keşfettim: Senden *sonra* hiçbir kurt adam çocuğu Hogwarts'a gitmemiş. Büyük Sakallı pek de *cömert* davranmadı, değil mi? Her neyse, sen

hareket özgürlüğünüz ve aramak için on yılınız olmasına rağmen Harry'yi bulamadığınızı söyledi."

"Merlin, Sirius, James'in akraba olduğunu söylediği herkesle konuştum. *Narcissa Malfoy*'la konuşmak için randevu bile aldım, çünkü o bir sosyetik ve belki bir şeyler duymuştur."

"Oh? Cissy ne dedi?"

"Bir fısıltı bile duymadığını iddia etti. Hayır, Orman Elfleri'nin bebek Harryyi alıp Normandiya'da büyüttüğüne dair bir söylenti duymuştum."

Sirius kollarını kavuşturdu. "James'in tüm akrabalarının izini sürdükten sonra *Lily'nin* ailesini araştırmak hiç aklına gelmedi mi?"

"Bana aptalmışım gibi davranma! Kontrol ettim ama hem Rupert Evans hem de Helena Evans ölmüştü. Lily'nin ailesinden kız kardeşi Petunia dışında başka bir isim hatırlamıyorum."

Sirius'un bakışları yoğunlaşmıştı. "Peki Petunia'yı bulup Harry olsaydı *ona ne* yapardın?"

"Tabii ki hayır. Lily'nin söylediğine göre Petunia cadı yakma olaylarını geri getirmeye *çok* ."

Sirius iç çekti. "Kahramanınız Beş İsim Dumbledore, James'in tüm akrabalarını atladı, Normandiya'daki Orman Elflerini atladı ve bebek Harry'yi *Petunia* ile bıraktı. Petunia ve onun şişman ve öfkeli kocası ve onun şişman ve zorba oğlu. Harry'nin hayatının nasıl olduğunu hayal ederseniz edin, gerçek hayatı daha kötüydü."

"Kahretsin."

"Her neyse, artık özgür bir adamım -Harry'nin yazdığı bir mektup sayesinde; bıyıklı otuzbirci kışını asla kaldıramadı- ve artık Harry'nin sahip olmam gereken vasiliğine sahibim.

Dumbles vasilik duruşması sırasında bana deli diyordu-şimdiki amacım Harry'ye büyülü bir eğitim vermek."

"Şey, *bu* kolay olmalı. Hogwarts'ta iyi bir eğitim alacak."

Sirius başını salladı. "Dumbledore gizemli davranıp akıl oyunları oynarken olmaz. Dumbledore Harry'ye *sahip* olmaya çalışırken olmaz. Remus, o sakallı budala Harry'ye şaşı bakarsa, Harry'yi *bir saniyede* Hogwarts'tan atarım. Sadakatinin nerede yattığını seçmen gereken zaman gelebilir Remus: Bıyıklı otuzbirciye mi yoksa Prongslet'e mi? Bunu bir düşün. Şimdi Heather'la tanışmanı istiyorum."

İki büyücü mutfağa girmeden hemen önce Sirius elini göğsüne koyarak Remus'u durdurdu. "İçeride Heather var. Benim en sevdiğim arkadaş tipine ama daha fazlası. O bir 'yatak direğindeki çentik' *değil*, bu yüzden ona bu şekilde davranma."

"Amy'ye ne oldu? Evlendi mi?" "Orospu beni

çürümeye terk etti. Amy ile işim bitti."

Grimmauld Place mutfağında

Remus ve Sirius mutfağa girdiklerinde Remus iki şeyi hemen fark etti: Masanın üzerindeki belirgin kâğıt torba ve sandalyesinde dönerek iki büyücüye bakan kadın.

Remus, "Sen Heather Tidwell'sin, değil mi? Okulda bizden üç yıl geridesin? Ravenclaw."

Kısa kumral saçlı, göğüslü kadın Remus'a gülümsedi. "Senden *dört* yıl gerideyim aslında." Sonra sırtarak Sirius'a sordu, "Neden o beni okuldan hatırlıyor *da* sen hatırlamıyorsun, hm?"

"Yaşlanıyorum ve hafızam zayıflıyor mu?"

Heather, "Yaşlanmıyor olsan iyi edersin," diye cevap verdi. Sonra Sirius'a sert bir bakış fırlattı.

Sirius, "Her neyse, Remus, bu bizim"-parmaklarıyla saydı
-"Beşinci randevumuz, o yüzden akşam yemeğini dışarıda yeriz diye düşündüm."

"Beşinci randevumuz," diye açıkladı Heather, "buçuk hafta önce tanışmış olsak da. Aramızda bir *bağ* var."

Sirius başını salladı. "Evet, Harry ve Harry'nin ilk arkadaşı olan Hermione gibi. Bu ikisi *her şeyi* birlikte yapıyor ve sadece on bir yaşındalar."

Remus masanın üzerindeki McDonald's kâğıt poşetini işaret etti.
"Demek beşinci randevunda Heather'ı *yabancı* yemeklerle etkilemeye karar verdin, öyle mi Padfoot?"

Heather tersledi, "Bana *Mundane* yemeği aldı. Bunun Mundane doğumlu biri için ne kadar önemli olduğunu biliyorsun."

Sirius homurdandı, "Onlara Gizli Sos'un içinde ne olduğunu sorup durdum. Bana hiç söylemediler!"

Heather sırtıttı. "Onu susturmak için kulağına 'Bu aile büyüğü' diye fısıldamak zorunda kaldım. "

Şimdi Sirius sırtıyordu. "Heather'ın en güzel yanı *komik* olması.
Heather, Remus'a bir Muggle barına giren Safkan'la ilgili hikâyeyi anlat."

Yarım saat sonra, Ravenclaw ortak salonunda

Harry ve Hermione ev ödevlerini yapıyorlardı; Harry Hermione'nin sürekli gülümsediğini fark etti. Hermione öğle yemeğinde Ravenclaw'lardan, akşam yemeğinde de tüm Hane birincilerinden pek çok hediye almıştı ama Hermione için daha da önemlisi bugün *onurlandırılmıştı*. Oysa Hermione'nin on ikinci doğum günü

Harry'nin önceki yaşamında Gryffindor'lar tarafından tamamen fark edilmemişti.

Harry arkasında ani bir çığlık duydu:

"*MIRILDAYAN MYRTLE!*"

"*Onun* burada ne işi var?"

Harry ayağa kalktı ve döndü. Hayalet Myrtle'ın odanın süzüldüğünü gördü. Harry yüksek sesle, "Myrtle Ravenclaw ortak salonunda, çünkü onu buraya ben davet ettim. O da -düzeltiyorum, o da bizim gibi *bir* Ravenclaw'dı."

Şimdiye kadar Myrtle, Harry ve Hermione'nin yanına süzölmüştü. Harry hâlâ ayakta, tanışma faslını gerçekleştirdi. "Myrtle, bu benim en iyi arkadaşım, birinci sınıf öğrencisi Hermione Granger. Hermione bugün on iki yaşına basıyor. Zekâsı *inanılmaz*. Hermione, bu Myrtle Warren. Myrtle 1929'da doğdu ve üçüncü sınıfın sonunda, on dört yaşındayken bir basilisk'in sarı gözlerine bakarken öldü. İkinci kattaki kızlar tuvaletine musallat olmasıyla ünlüdür."

Hermione'nin gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Tanıştığımıza memnun oldum, Myrtle."

Büyük bir çocuk sesi sordu, "Myrtle'ı bir *basilisk* mi öldürdü? Ben böyle bir şey duymadım. Ben hep onu bir Akromantula'nın öldürdüğünü duymuştum."

Harry omuz silkti. "Myrtle'a nasıl öldüğünü sordum. Büyük sarı gözler gördükten sonra ölmüş. O ve ben bunun bir basilisk olması gerektiğini anladık."

Dördüncü sınıftan bir kız sordu: "Moa-Myrtle nasıl *burada*? Tuvaletinde kalması gerektiğini sanıyordum."

Myrtle cevap verdi, "Aslında Hogwarts'ta her yere gitmeme izin var. Genelde gitmem, çünkü insanların yakınında olmaktan hoşlanmam. Ama"-Myrtle Harry'ye baktı ve gülümsedi-"Harry Potter'da bir arkadaş edindim."

Güm güm güm güm. Cho Chang ve Marietta Edgecombe kızların yatakhanesine giden merdivenlerden fırladılar.

"*Sen!* İnleyen Myrtle!" Cho bağırdı. "*Hemen* bu ortak odayı terk et ve ait olduğunuz iğrenç tuvalete geri dönün!"

"Hayır," dedi Harry. "*O kalıyor.* Onu buraya ben davet ettim, eskiden bir Ravenclaw'dı ve burası da Ravenclaw com-"

Marietta, "O çirkin hayaleti buraya davet etme hakkını sana kim verdi? Sen daha birinci sınıftasın!"

Harry sol cüppesinin kolunun mavi astarına dokundu. "*Bu* bana hak veriyor. *Sana* gelince, kızım, *sen daha ikinci sınıftasın.* Yani göğsünde prefect rozeti yok. Peki sen kim olduğunu sanıyorsun da *birilerine* gitmeleri gerektiğini söylüyorsun?"

Cho'nun yüzünde "*Yakaladım seni,*" gülümsemesi vardı. "Peki Harry, sen ve İnleyen Myrtle nerede *taniştiniz?* Ne de olsa onun her zaman bulunduğu tek bir yer var ve bir erkek kızlar tuvaletine girerse *ceza alıyor.*"

"İtiraf ediyorum. Beni yakaladınız," dedi Harry abartılı bir suçluluk duygusu ve teatral bir kederli havayla. "Son on sekiz günü, her boş anımı Myrtle'in tuvaletinde Çok Özlü İksir ve *Felix felicis* İksiri yaparak geçirdim."

"Bunları tuvalette de hazırlayabiliyor musun?" Hermione sordu.

Harry, Marietta ve Cho'nun gözlerinin içine baktı. "Diyelim ki Myrtle'la tuvaletinde değil de başka bir yerde tanıştığımı iddia ediyorum?" İki kız da konuşmak için nefes alıyordu ki Harry, "Bana yalancı mı demek istiyorsunuz? *Yanıldığımı kanıtla.*"

"*Pfft,*" dedi Cho. "Myrtle tuvaletini asla terk etmez; bunu *herkes* bilir. Eğer hortlağı tanıyorsan, o zaman onun tuvaletindeydin, Q.E.D, *kurallara aykırı.*"

"Vay canına Chang," dedi Su Li, "gerçekten de 'Herkes bunu biliyor' sözünün bir şeyi kanıtladığını mı iddia ediyorsun? Söylesene, *sen* kapı tokmağına yaklaştığında kartal bilmeceyi basitleştirmek zorunda mı?"

Büyük Doğulu kız küçük olana ters ters baktı.

Myrtle, Cho'ya küstahça, "Varsayımınız yanlış," dedi. "Şatoda ve arazide istediğim yere gitme iznim var ama neredeyse zaman tuvaletimde kalmayı tercih ediyorum."

Marietta Harry'ye ters ters baktı ve, "Eğer *iddia ettiğin gibi* Moaning Myrtle' tuvaleti *dışında* bir yerde *tanıştıysan*," dedi, "-Edgecombe gözlerini devirdi- 'onunla nerede tanıştın? Buradaki her kızın Harry Potter'ın *pis* bir *sapık* olup olmadığını bilmeye hakkı var."

Myrtle tehditkâr bir sesle, "Siz ikiniz 'Olive Hornby' ismini tanıyor musunuz? Tipinizi biliyorum, ikiniz de *zorbasınız*. Zorbalardan *nefret ederim*. Ben bir zorba yüzünden öldüm-"

"*Tabii ki* zorbalığa uğradın," dedi Cho. "Şu *bak!* Şişmansın, sivilcelerin var, gözlük takıyorsun ve saçların olabildiğince parlak değil. Peki, *İnleyen* Myrtle, buna ne diyorsun? *Ağlayacak mısın?*"

"Hayır," dedi Myrtle hiddetle, "sana sarılacağım."

Myrtle öne doğru süzüldü ve hem Cho'ya hem de Marietta'ya sarıldı - ama Myrtle'in bedeninin büyük bir kısmı iki ikinci sınıf kızının bedenlerinin *içindeydi*. Vücutları soğurken *nefes nefese* kaldılar.

Cho, Marietta'ya "Yapacak ev ödevim var," dedi. "Burada işim bitti."

Cho ve Marietta Myrtle'dan uzaklaşıp kızların giden merdivenleri hızla çıktılar. Myrtle merdivenlerin dibine kadar süzüldü ve "Unutmayın *zorbalar*, hayaletler duvarlardan geçebilir ve bize ceza verilemez!" diye bağırdı.

Ertesi gün (20 Eylül Cuma)

Öğleden sonra derslerinden sonra

Harry kitap çantasıyla boş bir sınıfa gizlice girdi. Tısladı, "*ŞHogwarts'ın Ruhunu çağırıyorum.Ş*"

Ruh ortaya çıktı. "Senin için ne yapabilirim, Harry?"

"Şimdilik, Parseltongue'de konuşulan komutları anladığınızı teyit ediyordum."

Hogwarts'ın Ruh, "*Parseltongue'u anlıyorum ve konuşabiliyorum da,*" diye cevap verdi.

"Bildiğim iyi oldu. Şimdi, aklıma takılan diğer soruya gelelim: Şu anda Kale büyüsü tam olarak nerede olduğumu biliyor, değil mi?"

"Bu doğru."

Harry kitap çantasından Görünmezlik Pelerini'ni çıkardı, açtı ve başına geçirdi. "Peki ya şimdi? Hâlâ nerede olduğumu biliyor musun?"

"Hayır," cevap verdi Ruh karşısındaki bedensiz sese. "Şato'nun konum büyüsüne göre, Hogwarts'ın içinde değilsiniz."

Harry Görünmezlik Pelerini'ni başından çekti. "Harika. Teşekkür ederim." Harry Pelerin'i yeniden katlamaya başlarken, Hogwarts'ın Ruhü reverans yaptı ve gözden kayboldu.

Dakikalar sonra

Hermione Görünmezlik Pelerini'nin harika olduğunu düşünmüştü. Hermione Görünmezlik Pelerini'ni kullanmanın eğlenceli olacağını düşünmüştü. Hermione, Harry'nin Pelerin'i neden *şimdi* kullanmak istediğine şaşırmıştı.

O anda Harry ve Hermione, Ravenclaw Kulesi'nden biraz uzakta, şatonun içinde yürürken Görünmezlik Pelerini'nin altındaydılar. Harry ve Hermione şimdi ikinci kattaydılar. Hermione bu gerçeğin önemini fark ettiyse de yorum yapmadı.

Birkaç dakika sonra Hermione, "Myrtle'ın tuvaletine ," diye fısıldadı.

Harry fısıltıyla onayladı: "Evet, öyle."

Bir dakika sonra görünmez bir şekilde iki kapının önünde duruyorlardı; kapılardan birinin üzerinde "Görev Dışı" tabelası asılıydı.

"Harry-"

Kapıyı açtı. Hermione'nin sırtını hafifçe iterek onu kapıdan geçirdi. İkisi de tuvalete girip kapı kapandığında, Harry Görünmezlik Pelerini'ni Hermione'nin ve kendisinin başından çekti.

Hermione şok olmuş görünüyordu. "Harry, *yalan söyledin!* Cho buraya girip girmediğini sordu, sen de girmediğini söyledin!"

"Yalan söylemedim, yanlış yönlendirdim," diye yanıtladı Harry, Pelerin'i yeniden katlarken. "Buraya hiç girmediğimi *ima* ettim. Asıl sözlerim 'Myrtle ile tuvaletinde değil de başka bir yerde tanıştığımı iddia ettiğimi varsayalım. "

"Bütün Ravenclaw ortak salonunu *yanılttın*. Yapmadığını 'kanıtlamak' için kılı kırk yarma."

Harry omuz silkti. "En iyisinden öğrendim. Saygıdeğer müdürümüz, penceresinden yağmura bakarken, 'Dışarıda güneş parlıyor,' demeden bile sizi dışarıda güneşin parladığına inandırabilir."

"Harry, müdürle *iki kez* konuştun. Onu bu kadar iyi tanıdığını iddia ."

"Evet yapabilirim, ama bu da başka bir Delphi olayı. Unutmadan söyleyeyim: Eğer bu odayı amacına uygun olarak kullanırsanız, kendi tuvalet getirin. Ve kendinizi kaptırmadan önce tuvaletteki sifonu çekin, eminim Filch ve ev-elfleri *on yıllardır* buraya girmemiştir."

"Not edildi. Harry, neden buradayız?"

"Beni izleyin." İki lavabolara doğru yürürken, Harry, "Annemin altıncı yıl günlüğünü okumaya başladığında, 'Slytherin'in Odası' hakkında ilginç bilgilere rastladığını Annem okuduklarını kullanarak buraya gelmiş ve *bu lavaboyu* bulana kadar etrafa bakınmış."

Harry üzerinde yılan deseni olan lavaboyu işaret etti.

Harry devam etti, "Annem bir Parselmouth'tu. Bu konuda çok heyecanlıydı; okul tarihinde tek Parselmouth'ların kendisi ve Salazar Slytherin olduğunu sanıyordu. Hayır, annemin bir tanesini atladığı ortaya çıktı: 1940'larda Tom Marvolo Riddle adında bir Slytherin öğrencisi. Her neyse, annem bu lavaboyu bulduğunda heyecanlandı ve bir deney yaptı."

Harry tısladı, "ŞAÇ.Ş"

Hermione'nin şaşkın ifadesine bakılırsa, aşağı doğru inen tünelin aniden ortaya çıkması McGonagall'ın bir yıl önce Granger'lara yaptığı ziyaretten büyük bir şok olmuştu.

Bir dakika sonra

Harry ve Hermione fare iskeletlerinin üzerinde yürümüş ve metal yılanlarla kilitlenmiş olan büyük yuvarlak kapıyı açmıştı. Şimdi Harry ve Hermione Slytherin'in Odası'nda (nam-ı diğer Sırlar Odası) duruyorlardı. Hermione kobra heykellerine bakıyordu.

Harry, "Annem ancak bu kadar ileri gidebildi. Bizim yerde durdu, 'Bu inanılmaz' diye düşündü, sonra arkasını döndü ve dışarı çıktı."

Ama Harry arkasını dönüp dışarı çıkmadı. Bunun yerine, kararlılıkla dev taş kafaya doğru yürüdü. Bir saniyelik gecikmeden sonra Hermione de onu izledi.

Harry Hermione'ye az önce anlattığı, Lily'nin altıncı yılında Oda'yı ziyaret ettiğine dair hikâyenin tamamen doğru olduğunu söylemedi, ama hikâyenin yanıltıcı olduğunu söyledi. Harry Oda'yı annesinin altıncı yıl günlüğünü okuyarak öğrenmemişti; hayır, Harry'yi buraya getiren bir günlüktü, Tom Riddle'ın günlüğü.

Bir dakika sonra

Hermione şok içinde altmış metrelik basiliske baktı. "Bizi ısırmaya çalışmaz, değil mi?"

Harry cevap verdi, "Aslında seni ısırarak basilisk'in sana yapabileceği en kötü şey değil, ısırık ölümcül olsa da. Basilisk'in turuncu görünen gözlerini görüyor musun? Basilisk'in iki çift göz kapağı vardır ve şeffaf kırmızı göz kapakları canlıların zarar görmeden basilisk'in gözlerine bakmasını sağlar. Aksi takdirde..."

Hermione sesi korkuyla karışık, "Eğer basilisk'in gözlerine bakarsan ölürsün. Myrtle'ı öldüren şey buydu."

"Evet, *anında* öldürülür. Ve eğer bir aracı kullanmaya çalışırsanız - yansıtıcı bir su havuzu, bir ayna, bir teleskop veya bir kamera vizörü -Göz kapakları olmayan basiliske bakarsanız 'sadece' taş kesilirsiniz. Böyle bir durumda, birinin boğazınızdan aşağı Mandrake Onarıcı Tasfiye dökmesiyle iyileşebilirsiniz, ancak bu iksiri yapmak çok zordur. Ve yapıp içilene kadar, etkisi geçmeyen bir *Petrificus Totalis*'e yakalanırsınız."

Sonra Harry Hermione'nin gözlerinin içine baktı. "Neyse, dün neredeydim, sorduğunda sana söyleyemediğim şey neydi? Tam buradaydım, basiliskle parseltongue konuşuyordum. Dün ölebileceğimi biliyordum ve seni buraya, *senin* de ölebileceğin bir yere getirmeye *hiç* niyetim yoktu."

"Ah, Harry!" Hermione ona Hermy gibi sarılırken ağladı.

Hermione kucaklaşmayı kestikten sonra Harry, "Sana basilisk'i neden Salazar'ın kafasının arkasından çağırdığımı söyleyeyim. Parseltongue'de söylenen büyüler, insan dilinde söylenen büyülerden daha güçlüdür; Kurucu Slytherin kendi Parseltext kütüphanesini topladı ve dün onu bin yıldır gören ilk canlı kişi oldum. Bugün *siz* de göreceksiniz."

Hermione *ciyakladı*.

Bir dakika sonra

Slytherin'in Parseltext kütüphanesinde

Hermione ofladı pufladı. "Burada *hiçbir işe yaramıyorum!* Burada sırtını bile okuyabileceğim tek bir kitap yok."

Harry ona sıırıttı. "İşe yaramaz mı? Öyle değil." *Önce Bunu Oku*ş kitabına dokundu. "Bundan ilginç bir büyü öğrendim."

Harry raftan rastgele yeşil kaplı bir kitap aldı, masaya getirdi ve esasını çıkardı. Harry esasına ters-D hareketi yaptırırken tısladı, "*ŞKonjuge çeviriler*Ş." Boyutları yeşil kitapla aynı olan ikinci bir kitap belirdi, ama ikinci kitabın kapağı maviydi. Harry mavi kapaklı kitabı Hermione'ye doğru kaydırıldı.

Ön kapağı kendisine doğru çevirdi. "*Kan Ritüellerine Giriş*." Kitabı açtı ve sayfaları çevirdi. "Bu kitabın her sayfasını okuyabiliyorum. Yaşasın, *iş başındayız!*"

Harry *ŞKan Ritüellerine Giriş* kitabını rafa geri koydu, masaya geri döndü ve *ŞÖnce Bunu OkuŞ* kitabını başka bir sayfaya çevirdi. Hermione'ye, "Sana bu kitaptan öğrendiğim bir başka güzel numarayı göstereyim," dedi. Kalıcı Yapışma Büyüsü 'Proprius Commoror'dan bahseden her kitabı çağıracağım. *Ş'Proprius Commoror' Şveya Kalıcı Yapıştırma Büyüsü'Ş metnini içeren her kitabı çağırıyorum."*

Yirmi üç yeşil kaplı kitap raflardan masanın üzerine süzüldü.

Harry büyünün bir varyasyonunu denedi: "*Ş'Tutkal' metnini içeren her kitabı çağırıyorum. Ş"* Böylece masaya yedi kitap daha geldi.

"Vay canına," dedi Hermione, gözleri parlayarak. "İnternette böyle bir şey olduğunu düşünsene, böylece dünyadaki belirli metinleri içeren her web sayfasını bulabilirim. Böyle bir büyü için binlerce kullanım alanı bulabilirim. Hayır, bunun gibi bir metin arama büyüğü için milyonlarca kullanım alanı bulabilirim. Düzeltiyorum, böyle bir büyü için yüzüncü güçte on kullanım alanı bulabilirdim."

Bir dakika sonra

Hermione'nin dirseğinin yanında beş mavi kaplı kitap vardı; Harry'nin dirseğinin yanında otuz yeşil kaplı kitap vardı.

Harry Hermione'ye, "Ne açıklığa kavuşturalım," dedi. Profesör Snape'in kolunda bir Karanlık İşaret gofreti var. Karanlık İşaret boşa çıkıp onu öldürmeden gofreti kolundan çıkaracak bir büyü arıyoruz."

". Başlayalım," dedi Hermione. Yığınının mavi bir kitap çıkardı ve ön kapağını açtı.

"Hermione," dedi Harry. Bakışları yoğunlaşmıştı. "Bunu sadece sevdiğimiz bir profesör için iyilik olsun diye yaptığımızı . Ama bu

Çok daha fazlası. Bu hayatınızda yapacağınız en önemli araştırma projesi. Ama neden bu kadar önemli olduğunu on altı yaşınıza kadar Delphi'den ."

Hermione başını sallayarak, "Delphi bilgisi," diye cevap verdi. "Anladım. Eğer bu araştırma kadar önemliyse, sence yapabilir *miyiz*? Ne de olsa sen ve ben bu okula geleli daha bir ay bile olmadı."

"Evet, sanırım bunu yapabiliriz. Birinci sınıftasın ama yedi yıllık ders kitaplarını çoktan alıp okudun, değil mi?"

Hermione başını salladı.

Harry devam etti, "Annemin Hogwarts günlüklerinin yedisini de okudum, sahip olduğun tüm o ders kitaplarındaki büyülerden ve iksirlerden bahsediyor. Yani çoğu birinci ay öğrencisinden daha fazla şey biliyorum." *Önceki yaşamımda, altı yıllık Hogwarts eğitimim sırasında pek çok büyü öğrendiğimi, ayrıca Üçbüyücü'de hayatta kalabilmek için büyüler öğrendiğimi, ayrıca Ölüm Yiyenler ve Snatcher'lardan kurtulabilmek için büyü öğrendiğimi söylememe gerek yok. Slytherin'in yeşil kitaplarında benim anlayamayacağım çok şey olduğundan şüpheliyim.* Harry ekledi, "Ayrıca, doğru büyüü bulduğumuzda büyüü yalnızca bir Parselmouth yapabilir ve tüm okuldaki tek Parselmouth benim. Bu da Slytherin'in kütüphanesini sadece *benim* kullanabileceğim anlamına geliyor."

Çok geçmeden Harry yeşil kaplı bir kitaba, Hermione ise mavi kaplı bir kitaba bakıyordu.

Hermione aniden konuştu: "Profesör Snape on yedi yaşında Karanlık İşaret'i almasının en büyük ikinci pişmanlığı olduğunu söyledi. *Bundan* daha büyük ne pişmanlığı olabilir ki?"

Harry, "Anneme melez diyorsun," dedi. Hermione tısladı. Harry devam etti, "Bir saniye içinde Lily'nin onunla olan arkadaşlığını öldürdü, ki bu hayatındaki tek iyi şeydi. Bu olay beşinci yılın sonunda, herkes OWL sınavına girdikten sonra oldu."

Harry hikayeyi anlatmaya devam etti-

"...Babam James yirmi bir yaşında öldüğünde iyi bir adamdı. Otuz bir yaşındaki Sirius da iyi bir adam. Ama Çapulcular on altı yaşındayken *serseriydiler*. Severus da olgunlaşmamıştı, yoksa anneme asla o kelimeyi söylemezdi. Ama diğer Slytherinler Lily'yi beş yıldır rahatsız ediyordu. Beşinci sınıfa kadar Madam Pomfrey'i defalarca ziyaret etmiş ve birkaç kez hastaneye kaldırılmıştı ama Müdür Dumbledore suçluları asla cezalandırmamıştı. Her neyse, Slytherin'den Severus Snape anneme kan saflığı yobazlarının en sevdiği kelimeyi söylediğinde, 'Bu son' diye karar verdi.

Sen seçimini yaptın, Sev.' Ertesi gün Gryffindor Kulesi'nin kapısında belirdi, hıçkıra hıçkıra ağlıyor ve annesine arkadaşlıklarını sürdürmeleri için yalvarıyordu. Bu ona hiçbir şey kazandırmadı; annem Severus Snape'e karşı *soğuktu*. Bir yıl üç ay sonra, o ve James Baş Kız/Baş Oğlan olduklarında, bu ikisi çıkmaya başladılar."

Saat 15:00'te, hala Slytherin Kütüphanesi'nde

Harry, Hermione'yle birlikte bu kütüphanede araştırmaya başladıklarından beri ara sıra *Tempus* büyüsünü yapıyordu.

Harry Hermione'ye, "Tamam, tamamen baktığın mavi kitapların adlarını ve şu anda hangi kitap ve sayfada olduğunu yaz, sonra da her şeyi topla," dedi. Biz gidiyoruz."

"Hâlâ ilk kitabım üzerinde çalışıyorum," dedi Hermione. "Sürekli dikkatim dağılıyor."

Otuz saniye sonra Hermione emredilen yazıları tamamlamış, parşömen ve tüy kalemini çantasına geri koyuyordu. "Neden gidiyoruz?" diye sordu.

"Çünkü Snape'in Karanlık İşareti'ni çözmenin bir yolunu bulmak *önemli* olsa da, *acil* değil - yanıtın bugün, bu hafta, hatta bu ay bulunması gerekmiyor." Harry 31 Ekim olan gizli son teslim tarihinden söz etmedi. "Ve eğer günde iki saatten fazla ortadan kaybolursak, insanlar konuşacak ve sonunda Kendi Zihnindeki Yüce Bıyıklı Kişi bunu . arada, mavi kaplı kitaplar *büyülü* ve yarın hepsi gitmiş olacak."

Dakikalar sonra, Harry ve Hermione Slytherin'in Odası'ndan (Sırlar Odası) çıkıyorlardı ve Harry Gazer'a el sallıyordu.

Hermione, " yapışkan kolye sayacını bulamadım ama *başka pek çok* ilginç şey buldum! Büyünün şu ya da bu kısmıyla ilgili küçük notlar. Bu öğleden sonra üç sayfayı yıllarca başka türlü öğrenemeyeceğim, belki o zaman bile öğrenemeyeceğim güzel notlarla doldurdum!"

Harry sevinçle güldü. "Hermione, neden bütün araştırmayı kendim yapmak yerine seni bu işe dahil ettim sanıyorsun? Salazar'ın kitaplarının *kurşunsuz* versiyonlarını okumak zorunda kalsan bile, bunun senin için bir rüyanın gerçekleşmesi olacağını ."

Hermione çantasını bıraktı, kollarını Harry'ye doladı ve ona sıkıca sarıldı. "*Teşekkür ederim*, Harry! Bu son iki saat dünden daha büyük bir hediye oldu!"

Dakikalar sonra, Hogwarts Kütüphanesi'nde

Harry ve Hermione tüm Hane'nin birincilerinin masasındaki iki boş koltuğa oturdular.

"Siz ikiniz neredeydiniz?" Draco sordu. "Öğle yemeğinden beri sizi görmedik."

Harry yumuşak bir sesle, "Hermione'yle ben Profesör Snape için *özel* bir *proje* yürütüyoruz, korkarım bu konuda konuşamayız," dedi. Hermione başıyla onayladı. Harry devam etti, "Haftalar boyunca her öğleden sonra birkaç saatliğine gitmemizi bekleyin."

Justin, "Kafam karıştı. Snape bizim profesörlerimizden biri değil."

"Merlin'e şükürler olsun!" dedi Neville.

Harry Hermione'nin, "*Dürüst ol Justin, Profesör Snape,*" demesini bekledi. Ama kuzen Andromeda, neyse ki, Hermione'yle diğer öğrencilerin soyadlarını düzeltmesi konusunda konuşmuştu ve anlaşılan Hermione onu dinlemişti.

Hermione, "Profesör Snape bizim öğretmenimiz değil, bu doğru, ama Harry'nin ve benim arkadaşım. Ya da akıl hocası. Ya da başka iyi bir şey."

Akşam yemeğinde, Büyük Salon'da

Ravenclaw masasının tüm evler birincileri bölümünde

Neville gruba, "Yüksek Masa'ya bakın. Snape kayıp, tıpkı iki hafta önce olduğu gibi."

Millicent cevap verdi, "Cuma gecesi. Belki Snape ateşli bir randevuya çıkmıştır."

Hayır, asla, genel bunun imkansız olduğu yönündeydi.

Harry Susan Bones'a baktı, o da başını yarım santim kadar salladı.

Albus Sıkıştırıldı

Bölüm 18: Albus Sıkıştırıldı

Bana *OPCC&I*'nin (bir önceki bölümde) ne geldiği soruldu. Açılımı *Obliviate, Potion, Compulsion, Confundo ve Imperius*- farklı türde zihin manipölasyonu büyöleri.

Ertesi sabah (21 Eylül Cumartesi) Müdürün

ofisi, Hogwarts SOW&W

İki hafta önce Albus, Gringotts'ta şahsen iş yapmaya kalkarsa tutuklanacağını fark etmişti. Tüm kasaları, hatta müdür olarak kontrol ettiğı kasalar bile, ulaşamayacağı bir yere konmuştu. Son iki hafta içinde Albus, ev cinleri Wrinkly ve Beekeeper'ı, Albus'un bankacılık işlerini onun yerine yapmaları için güvenilir vekiller olarak göndermişti.

Bugün Albus'a gelen bir mektupta, Gringotts lobisinde anahtarlarından birinin aşağıdaki listeden herhangi bir *vekil* tarafından sunulması halinde Gringotts'un para çekilmesine izin vermeyeceğı bildirilmiştir

- Albus'un Dumbledore'un Evi ev cini, Arıcı;
- Aberforth Dumbledore;
- tüm Hogwarts ev elfleri; ve
- Hogwarts'ın tüm çalışanları - buna tüm profesörler (isimleriyle listelenmiştir), Rubeus Hagrid ve Argus Filch dahildir.

Gringotts mektubu şu neşeli sözlerle bitiyordu: "Gringotts lobisinde büyü ya da Çok Özlü İksir kullanıldığını tespit eden bir büyü var." Albus küfürler savurmak istedi.

Şatonun yiyeceğinin bitmesine birkaç gün kalmıştı. Yiyecek paraya mal oluyordu. Şimdi Albus, Augusta Longbottom'ı Hogwarts Erzak anahtarını kabul etmeye ve onu Hogwarts Erzak kasasından G536'yı çekmek için kullanmaya ikna etmeye çalışıyordu.

Ama Naip Longbottom'ın cevabı çıldırtıcıydı: "Bunu yapmayacağım Müdür Bey. Söylentilere göre, eğer bana anahtarınızı gönderirseniz, üzerinde neredeyse tespit edilemeyen Zorlama Büyüsü olacakmış ve ben de G536'yı sizinkinden değil Longbottom kasasından çekecekmişim."

"Seni temin ederim Gus, böyle bir şey yapmam." "Müdür Bey,

bana kalırsa cinler bir şey yapmışlar.

Gringotts'a özel tutuklama emri. Bunu kabul etseydin ve 'Bir hata yaptım ama okulun hâlâ faaliyet gerekiyor' deseydin, sana yardım etmek için biraz istekli olurum. Ama iki yıldır Obliviate ve Compulsion büyüleriyle özgür ve rahat olduğunuza dair söylentiler duyuyorum-

"Gus-

"*Merlin*, Albus, Minerva'nın Biçim Değiştirme dersini vermeye başladığı zamanı hatırlayacak kadar yaşıyım. O kadın elli yıl önce çok *ateşliydi*! Şimdi ise senin fino köpeğin. Ben Yönetim Kurulu'ndayım, hatırlatayım; *ben* de senin fino köpeğin olursam bu ne Neville ne de benim için 'En Yüksek ' olur."

"Gus, seni temin ederim-

"İşte alternatif planım: Bana 180 gün içinde geri ödeyeceğine dair büyüün üzerine yemin ettikten sonra sana Longbottom kasasından G500 avans veriyorum; ya da sana G200 avans veriyorum, verdiğin her türlü yeminsiz geri ödeme sözünden kaçacağını umarak."

"G536'ya ihtiyacım var, G500'e değil."

"Bir sorun görüyorum, müdür bey. G500'e ihtiyacınız olduğuna inanabilirim. Ama fazladan otuz altı kalyon? Senin şerbetli limon torbalarının parasını ödemeyeceğim. Ama itiraz *etmediğinize* göre, Longbottom Hanesi'ne 180 gün içinde geri ödeyeceğinize dair *büyünüz üzerine yemin* etmeyi kabul ettiğinizi varsayıyorum?"

"Gus, beni büyük bir hayal kırıklığına uğrattın. Işığın Lideri olarak söz yeterince iyi."

"Neville bana Harry'nin aile kasasından 107 bin kalyonun kayıp olduğunu söyledi. O para hiç çıktı mı? Tercümesi: Büyün üzerine yemin etmezsen sana sadece iki yüz kalyon veririm."

"Gus, eğer istediğin gibi yemin edersem, insanlar o yemini etmediğim *sürece* sana borcumu ödemeyeceğimi düşünecekler. Mantıklı ol."

"Gerçek bu değil mi, mecbur kalmadıkça bana geri ödeme yapmıyorsun? Bu arada, sana G500 vermem konusunda kendi kendine konuştun ve alacağın G200'e gelince, kendi aklımca onu bir kuyuya atmışım gibi değerlendiriyorum."

Albus, Naip Longbottom'ın ince bir şekilde gizlenmiş hakaretleri karşısında aşağılanmış ve onu daha fazla kalyon vermeye ikna edemediği için sinirlenmişti.

On dakika sonra

Naip Longbottom ateşle Albus'u çağırdı. Longbottom'ların baş elfi Greenstalk, Naip Longbottom'ın söz verdiği iki yüz kalyona sahipti; ama Greenstalk para çantasıyla Hogwarts'a *elf-pop* yapmaya çalıştığında, Greenstalk bir koğuştan sekmişti. Albus bunu duyunca şaşırılmıştı; Lucius Malfoy ev cücesini Albus'a mesaj iletmesi için düzenli olarak Hogwarts'a gönderirdi ve kale muhafızları bu tür trafiğe asla müdahale etmezdi.

Albus bir açıklama yapması için Hogwarts'ın Ruhunu çağırdı. Yapılan açıklama, Ruh'un kurucuları yeniden değerlendirdiği yönündeydi.

ve daha katı bir yorum getirmişti. Sonuç olarak, Naip Longbottom şatoda yaşamadığı için, ev elflerinin hareketleri artık kısıtlanmıştı. Lord Malfoy yakında kendisi ve Dobby için de Augusta Longbottom ve Greenstalk için geçerli olan kuralların geçerli olduğunu .

Dumbledore kükredi: "Ben okul müdürüyüm ve yeni yorum benim için uygun değil. Ev cücesi koğuşlarını eski haline getirin."

Hogwarts'ın Ruhu Dumbledore'un talebini reddetti: "Önce kuruculara itaat ederim, sonra sana."

Sonuç olarak, Naip Longbottom Greenstalk'ı Hogwarts Kalesi'ne gönderemezdi ama Dumbledore, Naip Longbottom'ın ön izniyle Greenstalk'ı çağırabilirdi. Dumbledore, çemberlerden atladıktan sonra nihayet Naip Longbottom'ın iki yüz kalyonunu bu şekilde ele geçirdi.

Albus'un ihtiyacı olan diğer G336'yı alabilmesi için Cyrus Greengrass'la da aynı zahmete girmesi gerekmişti. En azından Cyrus, Albus'tan parayı geri ödemek için büyüğü üzerine yemin etmesini talep etmedi-

-Ama Cyrus karısı Opal'ı Greengrass Malikânesi'nin Floo Şöminesi'ne getirmişti, böylece Opal, Albus'un G336'yı geri ödeyeceğine dair verdiği yeminli sözün her kelimesini duyabilecekti.

Paraların Albus'un eline geçmesi ne yazık ki Naip Longbottom'da olduğu gibi gerçekleşti: Cyrus, Greengrass'ın baş ev cini Bluegrass'ı Hogwarts'a göndermeye çalıştığı anda, Bluegrass Albus'un ofisine *elf* zıplatmak yerine bir koğuştan sekti. Sonunda yapılan şey, Bluegrass'ın para çantasını Greengrass Malikanesi koğuş sınırının hemen dışında *elf-poplaması*, ardından bir Hogwarts elfinin oraya gitmesi ve para çantasını müdürün ofisine getirmesiydi.

Albus'a göre, sırf para çantalarını Hogwarts'a sokup paralarını harcayabilmek için bulduğu bu geçici çözümler tam bir baş belasıydı. Üstelik kurucular öleli bin yıl olmuştu, Albus ise En Büyük İyiliği gerçekleştirmeye çalışıyordu - a göre Hogwarts'ın Ruhu, kurucuların kadim kurallarına uymak yerine, müdür olarak *ona* istediği her şeyi vermeliydi.

On gün sonra

1 Ekim Salı, öğle yemeği vakti

Büyük Salon'da, Ravenclaw masasının birinci sınıflar tarafındaki ucunda

Harry ve Hermione akşam yemeğini dört haneden de birinci sınıf öğrencileriyle birlikte yerken, kahvaltı ve öğle yemeklerini Ravenclaw ev arkadaşlarıyla birlikte yiyorlardı. Şu anda Harry ve Hermione bazı ikinci sınıf Ravenclaw'larla (Cho ve Marietta hariç; Harry ve Hermione bu iki zorbayı görmezden geliyordu) Niyet üzerine tartışıyorlardı.

Profesör McGonagall Yüksek Masa'dan ayrıldı ve Harry'ye doğru yürüdü. "Mr Potter, Müdür yemekten sonra sizinle ve Lord Black'le konuşmak istiyor. Profesör Flitwick ve ben tartışmaya katılacağımızı Müdür'e bildirdik bile."

Harry'nin kafası karışmıştı. "Ben hiçbir şey yapmadım! Dumbledore neden-? Durun, siz profesörler ayın son günü maaş almıyor musunuz?" Ki bu dündü.

McGonagall, Harry'ye şaşkın bir bakış atarak, "Evet, var," dedi. *Bunu neden soruyorsun?*

Harry sordu, "Dün gerçekten ödeme aldınız mı? Sözleşmeye bağlanan kalyonlar bugün gerçekten kasanızda mı?"

"Sanırım öyle."

Harry, "Zannetme, Gringotts'la bağlantı kur ve *kontrol et*. Sen ve ben müdürün odasına girmeden önce, öyle ya da böyle, dün sana ödeme yapılıp yapılmadığını *bilmeni* istiyorum."

"Bunun zaman kaybı olacağını düşünüyorum, Bay Potter. Ama siz ve ben ofisime gidelim, ben de Gringotts'u arayayım."

On dakika sonra

Müdürün odası

Harry ve Profesör McGonagall ofise girdiklerinde Dumbledore, Sirius ve Profesör Flitwick'in onları beklediğini gördüler. Yeni gelen iki kişiden Harry sakın, McGonagall ise öfkeliydi.

McGonagall koşarak Flitwick'in yanına gitti, bir Susturma Büyüsü yaptı ve yarı-goblin profesöre bir şeyler söyledi. McGonagall büyüü bıraktığında, Flitwick kaşlarını çatmış Dumbledore'a bakıyordu.

"Harry oğlum," dedi Dumbledore, "gelebildiğine sevindim. Şerbet limon?"

"Hayır, teşekkür ," diye yanıtladı Harry. "Hermione bu tür şekerlerin dişlerini çürüteceğini söylüyor."

"Sana söylüyorum, onları denemelisin. Bu parti özellikle lezzetli."

"Cevabım hala hayır."

"Böyle söylediğini duymak beni hayal kırıklığına uğrattı, Harry."

Harry sandalyesinde öne doğru eğildi. "Beni iyi dinleyin, müdür bey: Önümüzdeki yedi yıl boyunca sizi *sık sık* hayal kırıklığına uğratacağım. Ama *beni* şimdiden *büyük bir* hayal kırıklığına *uğrattığınıza* göre, her şey dengeleniyor."

"Harry oğlum-"

"Hey, 'Işığın Lideri'," dedi Sirius, "Harry'yi *iksirli* şekerini yemeye bırak da ona ve bana bizi neden buraya çağırdığını açıkla."

Flitwick, "Gringotts tüm kasalarını dondurduğu için maaşını alamıyor. Diğer profesörler öğrenmeden ve itibarı zedelenmeden önce ona borç para vermenizi istiyor."

Sonra Flitwick kendini düzeltti: "Onlar öğrenmeden ve itibarı *zaten sahip olduğundan daha fazla* darbe almadan önce."

McGonagall, "Ayrıca mutfakların yakında yiyecek alması gerekiyor. Bu da müdürün elinde bulunması gereken ek para anlamına geliyor."

Harry, "Öyleyse Lucius Malfoy'a sor. Yönetim Kurulu'nda, bir kova dolusu parası var ve bu okulda bir oğlu var. *Ondan* borç al."

Dumbledore, "Lucius benim vermek istemediğim *ödünleri* talep edecektir," dedi.

Sirius, "Augusta Longbottom o zaman," dedi.

"Daha önce konuşmuştuk," dedi Dumbledore. "Bana borç para vermesi için, 180 gün içinde geri ödeyeceğime dair büyüm üzerine yemin etmemde ısrar edecek."

"*Hm*, geriye kim kalıyor? Weasley'ler size para vermeye çok istekli olurlardı ama onların verecek paraları yok."

"Geriye *sen* kalıyorsun, Sirius ve *sen*, Harry, her ikisi de Işığın takipçileri."

Harry Sirius'a baktı. "Eğer Dumbledore'un istediği Beş İsim'se, hayır diyorum. Bana zaten *yeterince* zarar verdi, şimdi *de daha fazla* zarar vermesine izin vermemi istiyor. Ona 'borç' olarak verdiğim parayı geri alacağıma bir an bile inanmıyorum."

"Aslında Harry," dedi kötü kötü gülümseyen Sirius, "o bıyıklı otuzbirci yerine artık senin vasin *ben olduğuma* göre, Dumbledore'a benim iznim olmadan tek bir kuruş bile ödünç veremezsin."

Sirius Dumbledore'un yüzüne döndü. "*Ne zaman* ihtiyacın *olursa*, sana *kadar* borç veririm. Ama her seferinde parayı getirmeden *önce* bana bir senet yazacaksın. *Ayrıca* bir de yemin edeceksiniz: 'Sihrim üzerine yemin ederim ki bu kredinin tamamını üç ay içinde geri ödeyeceğim. "

Dumbledore kekeledi, "Bunu yapamam! Ya beklenmedik sorunlar çıkarsa? Sirius oğlum, mantıklı ol!"

Harry, "Sirius, işlemediğin suçlar yüzünden Azkaban'da ne kadar kaldın? Hatırlat bana."

Sirius, "Aşağı yukarı dokuz yıl dokuz ay," diye yanıtladı.

Harry daha sonra sordu, "Peki sizin yargılanmanızı emretmek için yasal yetkiye sahip olan ama bu yetkiyi kullanmayan kimdi? Hatırlat bana."

Sirius, "Baş Büyücü Albus Dumbledore," diye cevap verdi.

Harry, "Şimdi de aynı Albus Dumbledore kredi koşullarınızın çok ağır olduğunu söylüyor," dedi.

Sirius Dumbledore'a ters ters baktı. "Fiyatımı duydun. İster kabul et ister etme, ihtiyar."

"Daha Büyük İyilik-"

"Kapa çeneni. Ya benimle uğraşırsın ya da Lucy'yle. Bunlar senin seçimin. Senin bir *Squib* olduğunu görmek istiyorum, Dumbledore. Ama belki Lucy sana daha fazla nezaket gösterir."

Dumbledore suratını asarak, "Gus bana üç ay yerine altı ödeme süresi verir," dedi.

Sirius kötü kötü sırttı. "Ama Regent Longbottom size tüm -biri bana iyi bir tahmin verebilir mi?"

McGonagall, "Bugün müdürün yaklaşık bin yedi yüz kalyona ihtiyacı var," dedi.

"Hayır," dedi Dumbledore, "Gus bana G1 724'ü ödünç vermez. Ya böyle bir parası yok ya da bu parayı bir kuyuya atılmış G1 724 olarak değerlendirir."

Sirius bıyıklı yaşlı adama baktı. "Peki, 'Işığın Lideri', ne ? İstediğim acı verici yemin, hiçbir esneklik payı olmadan, artı yazılı bir senet mi, yoksa Lucius Malfoy'la anlaşp," Sirius durakladı, "*taviz mi vereceksin?*"

Sonunda, Dumbledore senedi yazdı ve yemin etti, bu hem Sirius'a hem de Harry'ye denenmiş ve doğru olan "Beni hayal kırıklığına uğrattınız" rutinini uyguladı. Hem Sirius hem de Harry etkilenmemişti.

Sirius Harry'yi Gringotts'un merdivenlerine kadar hortlattı; kısa bir süre sonra Sirius Black ailesinin kasasına girmiş ve G1 724'ü bir para çantasına koymuştu. Harry, Potter'ların baş ev cini Greyclay'i çağırdı, o da Sirius'un para çantasını alıp Dumbledore'un masasına koydu.

Dört gün sonra

Cumartesi, 5 Ekim 1991, akşam

Büyük Salon

Tüm Evlerin birincileri kütüphaneden Büyük Salona yeni girmişlerdi ve Ravenclaw masasının kendi taraflarına doğru ilerliyorlardı. Birinci sınıflardan bazıları Yüksek Masa'ya doğru gelişigüzel bir bakış attı.

"*Merlin!*" Draco ve Padma ikisi de haykırdı.

Harry onların baktığı yere baktı. Yüksek Masa'da Snape oturuyordu, ama Harry onu tanıdığından beri (her iki hayatında da) ilk kez Snape siyah giyinmemişti. Onun yerine cüppesi koyu maviydi (ama omuzları siyahtı). Asıl şaşırtıcı olan, Yüksek Masa'da Snape'in yanında kimin oturduğuydu: Yeşil omuzluklu, parlak mor bir cüppe giyen Amelia Bones.

Snape ve Amelia birlikte kısa bir süre konuştuktan sonra ikisi de ayağa kalkıp Yüksek Masa'nın etrafında dolaşarak Susan Bones ve arkadaşlarına doğru bir rota çizdiler.

İki yetişkin yaklaşırken Tracey, "Neden *onunla* çıkıyor?
O *yaşlı*."

Susan küstahça cevap verdi, "Teyzem 'yaşlı' değil. Profesör Snape'ten sadece bir yaş büyük Saçları yirmili yaşlarında erken ağardı."

Artık Snape ve Amelia Ravenclaw masasının tüm Evlerin birincileri tarafında duruyorlardı. Hermione gülümseyerek Snape'e, "*Mutlu* görünüyorsunuz profesör. Madam Bones'la çıkmak size yakışıyor."

Snape Hermione'ye küçük bir gülümseme verdi(!) "Gerçekten de bana yakışıyor. Birbirimize çok yakışıyoruz."

Harry şimdi Amelia'ya yakındı ve onun monoklünü takmadığını fark etti; ancak monokl, cüppesinin ön tarafına yapıştırılmış bir kancadan sarkıyordu. Ayrıca, hiçbir kadın seherbaz iş başında saç filesi takmazken, Amelia şu anda bir saç filesi takıyordu; saç filesi cüppesiyle aynı parlak mor renkteydi.

Bu arada Susan da tüm evlerin birincilerini Amelia'yla tanıştıırıyordu. Harry, on bir yaşındaki bir çocuğun otuzlu yaşlarındaki bir kadının parmak eklemlerini öpmesinin saçma olduğunu düşünecek kadar Muggle terbiyesi almıştı; ama Justin, Neville ve Draco bu gelenekten rahatsız olmamış gibi davrandılar.

Harry, Amelia Bones ile tanıştırıldığında, elini uzattı, avuç içi yana dönüktü, elini sıkmayı bekliyordu-

-Hermione'den gelen bir "Öhöm!" Harry'yi zihinsel rutininden çıkarana kadar. Harry -neredeyse gafı çok fark edilmeden- Amelia'nın elinin arkasını öpmeye geçti.

Tanışma faslı tamamlandığında Parvati çifte, "Peki siz ikiniz burada, kaledeyken neler yaptınız?" diye sordu.

"Süpürge dolabı," diye mırıldandı Su Li.

Amelia, "Severus bana İksir laboratuvarının öğrencilerin asla göremediği kısımlarını gösterdi," diye cevap verdi. Harry, Amelia'nın yanaklarının pembeleştiğini fark etti.

Snape, "Üçüncü katta romantik bir gezintiye de çıktık," dedi.

Harry, "Sağ taraftaki üçüncü kat koridoru dahil mi?" diye sordu.

Amelia, "O kapının önünden geçtik ama içeri girmeye çalışmadık," dedi.

Snape, "O kapı kilitliydi," diye ekledi. Yüz ifadesi okunamaz haldeydi.

"*Alohomora* işe yarıyor," diye mırıldandı Su Li.

"Ancak," dedi Amelia, "kapının diğer tarafında üç köpek havlaması gibi bir ses duyduk."

"Bu *bir* Cerberus, millet," diye mırıldandı Su Li.

Tüm bu süre boyunca, Büyük Salon'a gelen öğrenciler ne konuştularsa konuştular - aslında Snape ve Amelia Bones'u Büyük Salon'da birlikte gören diğer tüm öğrenciler normalden daha yüksek sesle konuşuyorlardı. Ama neredeyse tüm öğrenciler ve profesörler gelmiş ve yerlerini almış olmalarına rağmen sesler aniden *sessizliğe* gömüldü.

Harry etrafına bakındı. Dumbledore'un henüz Yüksek Masa'ya gördü; gerçekten de Dumbledore

Yüksek Masa. Dumbledore şimdi Yüksek Masa'nın yanında durmuş, Snape ve Amelia'ya bakıyordu

Harry çifte, "Dumbles tabaklarınızı göndermeden önce siz ikiniz Yüksek Masa'ya dönüp otursanız iyi olur," dedi.

Hermione, "*Profesör Dumbles*," diye düzeltti.

Snape ve Amelia Yüksek Masa'ya oturduktan sonra Dumbledore yanlarına gidip onlarla konuştu. Dumbledore her ne satmaya çalışıyorsa, diğer ikisinin bunu yemediği açıktı. Üçünden biri bir Susturma Büyüsü yaptı; tartışma beş dakika daha devam ettikten sonra Dumbledore kaşlarını çatarak altın tahtına doğru yürüdü ve oturdu.

Dramayı izleyenler tüm evlerin birincileriydi. Neville, "Sence yukarıda ne konuşuyorlardır?" diye sordu.

Harry, "Benim tahminim? Dumbles, Amelia Bones'un bir daha şatoya davet edilmesini istemiyor. Ve *bu gece* zaten şatoda olduğuna göre, tatlıdan sonra Dumbles onun Obliviate edilmesini istiyor."

Hermione, "Bir ay önce olsa şaka yaptığınızı düşünürdüm,"

dedi. Harry, "Hiç de şaka yapmıyorum," diye yanıtladı.

Dokuz gün sonra, 14

Ekim Pazartesi

Slytherin

Kütüphanesi'nde

Harry ve Hermione'nin Slytherin'in Odası kütüphanesinde birlikte araştırma yaptıkları o ilk günden beri, iki çocuk her gün iki saatlerini aynı kütüphanede geçirmeye devam ediyordu. Her ikisi de esas olarak bir Parseltext yapışmama tılsımı bulmak için oradaydı; ama her ikisi de genel olarak büyü hakkında çok şey öğreniyordu.

Ama Harry asıl amacını unutmamıştı ve şimdi kalbi küt küt atıyordu. Şu anda okumakta olduğu kitabın mavi kaplı bir kopyasını çıkarmak için *ŞConjure çevirilerini* kullandı, sonra mavi kopyayı Hermione'ye doğru kaydırıldı.

"Hermione, 96. sayfayı aç. Bak ne buldum."

On beş saniye sonra Hermione, "Adhesio-iki yüzeyi birbirine yapıştırır. *Finite Adhesionem*-iki yüzeyi *yapıştırır*. Bakalım Parsel olmayan versiyon işe yarayacak mı?"

Hermione mavi kitabı kapattı (büyüleri yazdıktan sonra), sonra mavi kitabı kendine doğru çekti, böylece kitabın alt üçte birlik kısmı masanın kenarından sarktı. Asasını kitaba doğrulttu ve "*Adhesio*"yu yaptı - Hermione çabayla homurdanırken bile kitap artık masadan kaldırılamıyordu.

Harry, "İşe yarayacağını bildiğin karşı büyüü yapmadan önce, *Finite Incantatem*'i dene," diye önerdi.

Saniyeler sonra Hermione rapor verdi, "*Sonlu Incantatem-grr*, hâlâ masaya yapışmış durumda. *Finite Adhesionem-şimdi* kitabı kaldırabilirim."

Yeni bir yapıştırma büyüünün keşfedildiği kanıtlandıktan sonra, Hermione şimdi gözleri ıslık ıslık, sırtarak Harry'ye bakıyordu. "Yapıştırma büyüünün karşıtını bulduk! Artık Profesör Snape'in Karanlık İşareti'nden kurtulabiliriz."

Harry içini çekti. "O kadar çabuk değil, Hermione. *Bir* Parsel yapıştırma büyüü ve *onun* karşı büyüünü bulduk." Harry masanın üzerindeki iki düzine yeşil kaplı kitabı işaret etti. "Burada *iki tane* Parsel yapıştırma büyüü olabilir, belki de diğerini Voldemort kullanmıştır. Böyle üç büyü de olabilir, yirmi tane de. Tek bildiğim, Profesör Snape'in Karanlık İşareti'ne yanlış bir karşı büyü yaparsam, Snape'in öleceği."

Hermione'nin omuzları çöktü. "Bu kadar heyecanlandığım için özür dilerim. Cevabı bulduğumuzu sanmıştım."

"Cevabı bulmuş ama araştırmaya devam edeceğiz. Slytherin'in kütüphanesinde araştırma yapmaya devam etmeniz bir sakıncası var mı?"

Hermione kocaman bir sırtıtışla, "Yapmam gerekiyorsa, yapmalıyım. En azından artık bu okulda senden başka kimsenin bilmediği bir büyü biliyorum, bu bilgiyle kendimi avutuyorum."

Bir hafta sonra

Pazartesi, 21 Ekim

Yine Slytherin Kütüphanesi'nde

"Vay anasını," diye mırıldandı Harry.

Hermione okuduğu kitaptan başını kaldırdı. "Hm?"

"Hermione, beni neredeyse üç aydır tanıyorsun. Benim kötü olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Ne? Hayır! Bunu nasıl sorarsın?"

"Dumbledore'u soyup soğana çevirmenin bir yolunu bulsam, ama bu hile sadece Dumbledore açgözlüyse işe yarasa, 'Işığın Lideri'ni kandırdığımda kötü olduğumu düşünür müydünüz?"

Hermione, "Göster bana," diye emretti.

Harry yine *§Conjure translations§* kullanarak elindeki kitabın mavi kaplı bir kopyasını çıkardı, sonra mavi kopyayı Hermione'ye uzattı.

"Sayfa 171. Aldatılmış Kılık Değiştirme İksiri."

Otuz saniye sonra Hermione okuduklarını özetledi-

"İksir için tıpkı Polyjuice İksiri gibi birinden iki canlı saç teli alınması gerekiyor. İksiri içtikten sonra vücudunuzun değiştiğini hissediyorsunuz; ve aynaya baktığınızda kendinizi o kişiye benzediğinizi *görüyorsunuz*

kullandığınız iki canlı saç teli. Ama aslında görünüşünüz hiç değişmemiş."

Sonra Hermione, "Dumbledore hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu.

", bunun uzun bir açıklamaya ihtiyacı var. Normalde Gringotts vekillerin anahtar sahibinin anahtarını kullanmasına izin verir. Örneğin, bana 'Diagon Yolu'na ' derseniz, size anahtarımı uzatabilir ve 'Lütfen bana emanet kasamdan yüz galleon getirin' diyebilirim. Normalde Gringotts, Hermione Granger'ın benim vekilim olarak anahtarımı göstermesine itiraz etmez, *beni* götürdükleri gibi *sizi* de kasama götürürler."

"Senin yüz kalyonunu alıp *kendim* için bir yastık kılıfını kalyonla doldurmama ne engel olabilir?"

"Hiçbir şey. Ama bunu bildiğim için anahtarımı sadece çok güvendiğim insanlara teslim edeceğim. Biliş kasamdan biraz para almayı teklif etse, 'Hayır teşekkürler, ben böyle iyiyim' derdim. "

Hermione, "Devam et," dedi.

"Gringotts her zaman anahtarı kimin verdiğini bilir. Kasama gidenin Hermione Granger olduğunu bilirler. Ama Gringotts'un istediği zaman bana bir mektup yazıp, 'Hermione Granger artık sizin vekiliniz olamaz. Eğer anahtarınızla gelirse, anahtarınız onda olduğu sürece artık ona saygı göstermeyeceğiz. "

"Gringotts bunu neden yapsın ki?"

"Hermione Granger'ın yakında kasamdan çalacağını düşünselerdi bunu yaparlardı. Ya da Gringotts'a bizzat gelmemi isteselerdi. Bence burada olan da bu. Hogwarts'ın Dumbledore'un kontrol ettiği iki kasası var ve birdenbire Hogwarts ev elflerinin *hiçbirine* bu iki anahtarla güvenilemez mi oldu? Birdenbire *Minerva McGonagall* o iki anahtar konusunda güvenilmez mi oldu? Aberforth

Dumbledore aile kasasının anahtarı konusunda Dumbledore'a güvenilemez mi?"

"Pekala, eğer Gringotts müdürün bankaya bizzat gelmesini sağlamaya çalışıyorsa, *neden?*"

"nk Potter ailesinin kasasından G107 000 kayıp. Goblinlerin Dumbledore'u kendi Veritaserum versiyonlarına tabi tutmak ve ona kayıp para hakkında sorular sormak istediklerinden şüpheleniyorum."

"Buraya kadar anlaşıldı. şimdi bunun Aldatılmış Kılık Değiştirme İksiri ile nasıl bir ilişkisi var?"

"Diyelim ki anahtarımı banka lobisine girdiniz. Hermione'ye benziyorsanız ve adınızın Hermione olduğunu söylerseniz, her zamanki gibi iş görür çünkü goblinler anahtarı kullanmak için benden izin aldığınızı düşünür. Ama diyelim ki çok Büyülü olduğun için bana benziyorsun ve adını 'Harry Potter' olarak söylüyorsun; ama Gringotts merdivenleri ile kasamın kapıları arasında bir yerde kılık değiştirmen *başarısız oluyor - sence Gringotts nasıl tepki verir?*"

"Tatlı davranmayacaklar. Beni ldrebilirler bile."

"İşte bu yüzden Dumbledore çok zl İksir'i almasına rağmen bankaya girmedir - çünkü goblinler bir şekilde çok zl İksir'i etkisiz hale getirebiliyorlar. Ama sizce Dumbledore, goblinlerin tespit edemeyeceği ve karşı koyamayacağı bir şekil değiştirme iksiriyle ilgilenir mi? O zaman Dumbledore, Yasaklı Vekiller listesinde olmayan John Smith gibi görünerek içeri girebilir ve artık Dumbledore tüm kasalarını ziyaret edebilir ve G107 000 çaldığı için yakalanıp mahkemeye çıkarılmadan para çekebilir."

"Bunu anlayabiliyorum," dedi Hermione. "Eğer biri bir iksiri olduğunu iddia etseydi, müdür tarifi almak için altın tahtını satardı."

"te yandan, eğer Dumbledore goblinler tarafından cezalandırılmayı kabul edecek olsaydı, 'yeni ve geliştirilmiş' bir çok zl İksir

Larsen E. Whipsnade'in ölümsüz sözü 'Dürüst bir adamı kandıramazsınız' onu her zaman ilgilendirir. "

Hermione, "Sanırım şimdi anlıyorum. Yapmak istediğin şey Profesör Dumbledore'un John Smith'e benzediğini düşünerek bankaya girmesini sağlamak, ama aslında hiç kılık değiştirmemiş."

"Doğru, aynen öyle."

"Ama bunu ona neden yapmak istiyorsun?"

"Çünkü Büyücülük Britanyası'ndaki en zeki kişi olduğuna inanıyor. Şu anda üzerinde çalıştığı gizli plan her neyse, bunu o düşündüğü için *mükemmel*, bu yüzden planın değiştirilmesi gerekmiyor - planı ne kadar insanın acı çekmesine neden olursa olsun. Onun planlarından biri yüzünden on yıl *açlık* ve *dayak* çektim ve sadece Delphi bilgisi sayesinde onun nihai amacının ne olduğunu biliyorum.

Alçakgönüllülüğü hak ediyor Hermione, ayrıca ona, 'Sana en büyük şakayı yapan Harry Potter'dı,' dediğimde yüzünün alacağı ifadeyi görmek istiyorum. "

Hermione'nin parmağı Kandırılmış Kılık Değiştirme İksiri'nden bahseden sayfaya tıklayıp durdu. Sonunda, "Yap şunu, Harry," dedi. İyi bir dava açarsın. Yine de saygımı ve senden hoşlanmamı koruyacaksın."

İşaretlenmemiş

Bölüm 19: İşaretlenmemiş

Ertesi sabah, 22 Ekim Salı günü

kahvaltıdan sonra

Müdürün odası

Albus masasına oturduğunda onu bekleyen bir mektup buldu.

Albus ilk başta mektubu açmadı; bunun yerine bildiği her türlü teşhis büyüsünü yaptı. Büyüleri ona mektubun üzerinde hiçbir tılsım ya da lanet olmadığını söyledi. Tek bir sihirli imza Albus'a mektubun bir ev-elf'i tarafından yazılıp teslim edildiğini söylüyordu ama ev-elf'inin sihirli imzası Hogwarts ev-elf'lerinden hiçbirisiyle eşleşmiyordu.

Albus, "Hogwarts elfi olmayan bir ev cini nasıl olur da şatoya gelip bu mektubu masama bırakabilir?" diye düşündü. Augusta'nın ev cini ve Cyrus'un ev cininin bunu yapması bir koruma tarafından engellenmişti.

Albus mektubu açmanın güvenli olduğuna karar verdi, böylece balmumu mührü kırdı ve okumaya başladı.

Albus, dostum,

Size adımlı söylemeyeceğim ama geçmişte sohbet etmiştik. Eğer size adımlı söylemeyi seçseydim, adımlı tanırdınız.

Söylentilere göre en az bir kişinin daha kasasından çok ama çok para çalmışsın ve bu yüzden Gringotts seni bok listesine almış.

Söylentilere göre Gringotts'a girerseniz tutuklanır ve yargılanırsınız - ve herkes bilir ki goblin davaları asla bitmez

İyi. Bu arada, bir başka söylentiye göre, bankacılık işlemlerinizi sizin yerinize yapması için güvendiğiniz tüm kişiler vekiliniz olarak yasaklandı. Büyü ya da Çok Özlü İksir kullanmayı da unutun; goblinler siz daha vezneye ulaşmadan sizi fark edecektir.

Senin yerinde olmak berbat bir şey Albus. Gerçekten.

Neyse ki bir çözümüm var. Pahalı olacak ama başka ne seçeneğiniz var ki?

Kuşkusuz cücelerin İsviçre'de bir bankacılık sistemi olduğunun farkındasınızdır; cüceler ve goblinlerin rekabet halinde olduğunu da bildiğinize inanıyorum. İsviçre cücelerinin, goblinlerin tespit edemediği ve etkisiz hale getiremediği bir şekil değiştirme iksiri icat ettikleri ortaya çıktı. Cüceler aslında bu iksiri kullanmadılar - bunu yapmak bir cüceler-goblinler savaşı başlatırdı - ancak goblinler, cücelerin goblinlere yeterince kızgın olmaları halinde Gringotts'u yok etmek için şekil değiştirme iksirlerini kullanabileceklerini biliyorlar.

DwerfBank Suisse'deki cüceler arasında bir bağlantım var ve artık "İsviçre Cücelerinin Şekil Değiştiren İksiri"nin tam tarifine sahibim. İksiri hazırladım ve Gringotts'ta kayınbiraderimin kılığına girerek test ettim. Şansımı zorlamadım; içeri girdim, kayınbiraderim gibi davranarak anahtarımı verdim, kasama indim, bir para çantasını doldurdum ve goblinler gerçekte kim olduğumu keşfetmeden bankadan ayrıldım.

Tarifi almanız için size beş yüz kalyona mal olacak. Baykuşunuzu Diagon Posta Servisi, Kutu 739'a gönderin.

John Bull

Albus hırladı ama sonra gerçek bir seçeneği olmadığını fark etti. Ancak, "John Bull"un burada kontrolü elinde tutmasına izin verecek değildi. Albus geri yazdı-

Bay Bull,

Sadece yüz kalyon ödeyeceğim. Bir knut bile görmeden önce, bana gerçek adını söylemen konusunda ısrar ediyorum. Adını bilmeden sana güvenmem için bir sebep yok.

Albus Percival Wulfric Brian Dumbledore

Albus mektuba birkaç sihirli numara eklemişti: Bir Takip tılsımı, Albus'un mektubunu yüksek sesle okumak için bir Zorlama ve Bull, *Brian* kelimesini söylediğinde "John Bull "u Dumbledore Evi zindanına götürecek bir Portkey.

Albus kendisiyle gurur duyarak Baykuşhane'ye gitti ve mektubunu gönderdi.

(Albus, Hogwarts Ruhu'nun, mektup Hogwarts hava sahasını terk etmeden önce bile Albus'un tüm sihirli numaralarını öldürdüğünü bilseydi, bu kadar mutlu bir ruh hali içinde olmazdı).

Öğle yemeği vakti, Büyük Salon'da

Bir baykuş Albus'a bir mektup getirdi. Mektubun ön yüzünde, sol üst köşede, "John Bull" yazıyordu. Albus, "*Zindanıma anahtarla girmekten nasıl kurtuldun?*" diye merak etti.

Albus artık iyice eskimiş olan Mürver Asa'yı çekti ve giden mektubun üzerine koyduğu İzleme Büyüsü'nün izini sürmeye çalıştı. Ne yazık ki, iz sürmenin sonucu "Yer tespiti yapılamıyor" oldu.

Albus iç geçirerek John Bull'un mektubunu açtı-

Albus,

Burada hırsız ben değilim. Talepte bulunacak konumda değilsiniz. "Bana gerçek adını söylemen konusunda ısrar ediyorum." Ciddi misin sen? Eğer birimiz bir konuda "ısrar" edecekse, o kişi benim. Bana beş yüz kalyonluk cin altınını ödememen konusunda ısrar ediyorum. (İkimiz de bu fikri düşündüğünü biliyoruz.)

John Bull

Albus mektubu okurken kaşlarını çatdı. Albus'un bir sonraki mektubu (yine sihirli bir şekilde kandırılmıştı) G125 ödemeyi teklif ediyordu.

John Bull, Albus'un son mektubunu okuduğunda Dumbledore Evi zindanına *götürülmemişti* ve Dumbledore'un izleme tılsımının yine sürülemediği. Ama bir iyi haber vardı: John Bull'un üçüncü mektubu istediği fiyatı G498'e düşürmüştü.

Bir hafta sonra

29 Ekim Salı

24 Ekim'e gelindiğinde Albus teklif ettiği fiyatı G200'e yükseltmişti. John Bull ise sadece G480'e inmişti. Bull son mektubunda şu cevabı vermişti: "Tüm bu pazarlıklarınızdan bıktım usandım. Tarifi satın alma konusunda *ciddi* olduğunuzda bana haber verin."

Albus, G200'den daha fazlasını teklif edemeyecek kadar gururluydu - Albus Dumbledore'u kimse alt edemezdi! Ama John Bull başka mektup göndermedi.

-Ya sabırlı, ya kayıtsız ya da .

Ancak 29 Ekim'de Albus'un takvimi ona Hogwarts fakültesinin iki gün içinde ödenmesi gerektiğini söylüyordu ve Albus'un bunu nasıl başaracağına dair hiçbir fikri yoktu (Sirius Black'ten tekrar borç almak ve başka bir büyü yemin etmek zorunda kalmak dışında).

Böylece 29 Ekim'de Albus G480'i ele geçirmek için kendini feda etti. Ancak 480 altının toplanması ertesi güne kadar sürdü - parası olan hiç kimse 'a vermek istemedi.

Yine 29 Ekim Salı Slytherin

Kütüphanesi

Şimdiye kadar Harry iki Parsel yapıştırma kolunu (ve sayaçlarını) bulmuştu; Hermione bir tane daha bulmuştu. Ama Voldemort Karanlık İşaret gofretleri için üç Parsel yapıştırma kolundan hangisini kullanmıştı?

Harry bu soruyu yüksek sesle sorduğunda Hermione tuhaf bir yanıt verdi: "Harry, normal Hogwarts kütüphanesinde kaç tane Parseltext kitabı var?"

"Madam Pince onları saklamadıysa hiç yok."

"Yani bu okuldaki tüm Parseltext kitapları ya burada" -içinde bulundukları kütüphaneyi kastetmek için elini salladı- "ya da Slytherin'in dairesindeki kitaplıkta. Değil mi?"

Harry, Hermione'nin ne demek istediğini merak ederek, "Evet..." dedi.

"Ve Tom Riddle'ın elli yıl önce buraya geldiğinde bu kütüphaneyi hiç bulamadığından eminiz."

Harry sırtıttı. "Ya öyle ya da bin yıllık tozun içinde yürümeyi umursamadı."

"İşte benim fikrim: Kullandığı yapıştırma büyüğü sadece o kitaplıktaki kitaplardan birinde yazılı olabilir, burada, bu kütüphanede değil. Bu yüzden Parsel metin arama büyüünüzü kitaplıktaki yüz kadar kitap üzerinde kullanın. Ne kadar çok yapıştırıcı-zırh bulursanız bulun, bunlardan biri Voldemort'un gofretlerde kullandığı şey olacaktır."

Hermione, Harry'nin Parseltext kütüphanesinden çıkıp Salazar Slytherin'in dairesine ve kitaplığına doğru yürümesini izledi. Üç dakika geçmeden, Harry elinde bir kitapla koşarak kütüphaneye geri döndü. "Hermione, haklıymışsın! Şu kitaplıkta büyüünün sadece bir versiyonu var!"

Harry kitaptaki yerini işaretlemek için parmağını kullanmıştı. Şimdi kitabı Hermione'nin önündeki masanın üzerine bıraktı ve

sağ taraftaki sayfanın bir kısmı. "İşte bulduğumuz ikinci Parsel yapıştırma kolyesi ve Riddle'ın bulabileceği *tek* kolye."

Hermione, "Harry, bunun Parseltext olduğunu unutma. Ben okuyamam."

Harry utançtan yüzü kızararak kitabın mavi kaplı bir kopyasını çıkardı. Hermione iki gün *önce* bulduğu *-Bu iki yüzeyi birbirine yapıştır-* ve onun karşıtı olan *-Bu iki yüzeyi çöz-* yapıştırma büyüsünü böyle yeniden öğrendi.

Harry, "Hermione, sanırım bu doğru büyü ve doğru karşı büyü! Gidip Snape'i bulalım."

On dakika sonra

Harry ve Hermione, Profesör Snape'in zindanlardaki İksir sınıfının önündeki koridorda oturuyorlardı.

Şu anda Profesör Snape altıncı sınıflar için NEWT düzeyinde İksir dersi veriyordu. Ders bitene kadar beklemek zorunda kalmak Harry'yi neredeyse öldürüyordu; Hermione Harry'nin neden bu kadar tahmin edemiyordu. *Bu da başka bir Delphi olayı mı?* diye merak etti.

Kırk dakika sonra

Snape'in İksir sınıfında

Snape'in kendisi dışında sınıfta üç kişi daha vardı: Andromeda Tonks, Harry ve Hermione. Snape'in beşinci sınıftan yedinci sınıfa kadar olan öğrencilerinden hiçbiri yoktu.

Snape o anda öğretmen masasının yanındaki taburede oturuyordu. Cüppesinin sol kolu dirseğine kadar sıyrılmıştı. Sol ön kolu masanın kenarına dayanmış, yana doğru dönmüştü.

Snape, odadaki diğerk üç kişinin aksine sakin görünüyordu.

Harry esasını Snape'in kolundaki Karanlık İşaret'e doğrultmuştu, ama henüz büyüü yapmamıştı. Harry gergin hissediyordu ve hem Andromeda Tonks hem de Hermione gergin görünüyordu.

Snape, "Andi, eğer bu beni öldürürse Seherbazlara Bay Potter'ı tamamen suçsuz bulduğumu söyle," dedi.

İşte o zaman Harry'nin aklına geldi: *Yapmak üzere olduğum şey yüzünden Azkaban'a* .

Snape Hermione'ye, "Bayan Granger, Bay Potter'ın araştırmasını kontrol ettiniz mi?" diye sordu.

Hermione başını salladı. "Harry doğru büyüü kullanacak, profesör. İkimiz de bundan eminiz."

Snape sakince, "Yapın Bay Potter," dedi.

Harry tısladı, "ŞŞu iki yüzeyi çözün.Ş"

Karanlık İşaret gofreti Snape'in kolundan masanın üzerine düştü. Harry rahatlayarak nefes verdi.

", *Harry!*" Hermione bağırdı. Harry'ye sarıldı ve yanağından öptü.

Andromeda Tonks, "Kurbağa taburesindeki Merlin," diye mırıldandı.

Snape sakince, "Teşekkür , Bay Potter," dedi. "Bay Potter ve Bayan Granger, olağanüstü araştırma için Ravenclaw'a yirmişer puan."

Hermione Harry'ye sarılmayı bitirir bitirmez, Harry onun esasını kullanarak gofreti havaya kaldırıp ters çevirdiğini gördü.

Gofretin alt tarafında bir dizi bal peteği görölüyordu - ince, siyah çizgilerle çizilmiş altıgen karolar. Peteğin çoğu hücrelerinin içinde, siyah çizgilerin altında ya da üstünde olmayan rünler vardı.

Andi, Kadim Rünler profesörü Bathsheda Babbling'i getirmek için Snape'in İksir sınıfından koşarak çıktı.

Profesör Babbling yirmili yaşlarında genç bir kadındı, Nymphadora Tonks'tan sadece birkaç yaş büyüktü. Babbling elinde bir parşömen, bir tüy kalem ve bir mürekkep şişesiyle İksir laboratuvarına girdi.

Snape'in İksir laboratuvarına girip de Snape'i (sol eli rahatça öğretmen masasının üzerinde duruyordu), iki birinci sınıf öğrencisini (biri Harry Potter'dı) ve rünlerle kaplı bir parşömen *görmediğinde* Babbling'in yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi.

Snape hemen ondan, bugün bu İksir sınıfında öğrendiklerini onun izni olmadan açıklamayacağına dair yemin isteyince, Geveze'nin kafası daha da karıştı.

Babbling yemin ettikten sonra Snape elini masadan kaldırdı. "Masanın üzerindeki bu tuhaf küçük şey, Bathsheda, benim Karanlık İşaret gofretim, alt tarafı yukarı dönük. Bay Potter ve Bayan Granger Karanlık İşaret'in kolumdan nasıl çıkarılacağını keşfettiler."

Babbling şaşkınlıktan nefesi kesildi, sonra Kara İşaret'i daha iyi görebilmek için masanın etrafından dolaştı. Sonunda mikroskop gibi bir şey icat etti, çünkü gofretin üzerindeki rünler çok küçüktü.

Heyecandan titreyen Babbling, gördüğü rünleri parşömene kopyalamaya başladı. Sonra bulduklarını İksir profesörlerine ve birinci sınıflara duyurdu-

"Her peteğin içinde bir runik komut bulunur; eğer bir komut için birkaç peteklik yazı alanı gerekiyorsa, içerdiği siyah çizgilerin bir kısmı silinir. Rünik komutlar anında ölüm içindir.

Hayal etmenin ötesinde acı, portkey, renk değişimi, sağlık kaybı, büyü kaybı, kurcalama tespiti, mesaj girişi, mesaj çıkışı, Morsmordre ve protean tılsımı. Varsayılan büyü kaybı sadece gofrete güç sağlamaya yetiyor."

"Bu büyü, şeytani bir bilgisayar çipi," dedi Hermione.

Andi, "O şeyin öldürmek için rünleri *mi var*? Yani Severus'u yüz mil öteden Kimin öldürebileceğini mi söylüyorsun?"

Snape, "Bu, Karanlık Lord hakkında hep tuhaf bulduğum şeyi açıklıyor: Bir Ölüm Yiyen'in Karanlık İşaret gofretini dönüştürüyor ve Karanlık Lord daha sonra gofreti yeni Ölüm Yiyen'in koluna yapııştırıyor, ama Karanlık Lord'un kendisi Karanlık İşaret taşıyor," dedi.

Hermione, "Çünkü kimsenin *onu* uzaktan öldürebilmesini istemiyor," dedi.

Harry, "Benim farklı bir sorum var," dedi. Diyelim ki, tamamen hayali olarak, Voldemort'un hayatta olduğunu varsayalım."

Hermione Harry'ye sert bir bakış fırlattı.

Harry devam etti, "Voldemort artık Profesör Snape'in Karanlık İşaretini kaybettiğini biliyor olabilir mi?"

Babbling asasını çekti ve "büyü, şeytani bilgisayar çipinin" üzerinde salladı. "Hayır. Buradaki tüm rünler etkisiz; Severus'un derisiyle teması kaybettiklerinde güçlerini de kaybettiler. Mesaj gönderme rünleri dışarıya hiçbir mesaj gönderemedi."

"Ayrıca," dedi Hermione, "Voldemort ağın bir parçası değil - ona nasıl söylenebilir ki? Birinin Karanlık İşaret'i *başarıyla* çıkarması için bir acil durum planı sanmıyorum."

Snape, "Yani özetlemek gerekirse: Karanlık İşaret'ten kurtuldum, hiçbir Ölüm Yiyen bilmiyor ve Karanlık Lord da bilmiyor," dedi. Snape sonra gülümsedi
-Kısaca.

Yüzünde dehşet ifadesi, bir Snape'e, bir Harry'ye baktı. "Kim-Olduğunu-Bilirsin'in öldüğünü sanıyordum."

Snape Karanlık İşaret'i ters çevirdi, böylece bir kafatasının ağzından çıkan bir yılanı gösteren normal tarafı yukarı bakacaktı. Herkes Karanlık İşaret'in hiç de karanlık olmadığını açıkça görebiliyordu.

Snape, "Şu anda Karanlık Lord sağlıklı ve güçlü değil. Ama ölü de değil."

Harry Snape'e, "Bu gofretle ne yapmayı planlıyorsun? Sizin için de , onu saklamak istiyorum. Çalışmak için."

Hermione Harry'ye bir *bakış* daha attı.

Snape omuz silkti. "Fiendfyre ile gofreti seve seve yok ederim. İstiyorsan al."

Harry Greyclay'i çağırdı ve ona, "Lütfen sana dönüştürttüğüm o küçük kurşun kutuyu getir. O zaman gidebilirsin." *Şak. Pat.* Harry Karanlık İşaret gofretini küçük kurşun kutunun içine havaya kaldırdı, kapağını kapattı, *Colloportus*'la kutunun kapağını kilitledi, sonra kurşun kutuyu cebine koydu.

"Kutu için neden kurşun kullanıyorsun?" Hermione sordu.

Babbling, "Böylece gofretin şeytani büyüğü kutunun dışındaki kimseyi etkileyemez," diye yanıtladı.

Ertesi sabah, 30 Ekim

Çarşamba

Albus kendini çaresiz hissediyordu (yarın bir bordro daha ödenmesi gerekiyordu). Ayrıca John Bull onu yendiği için aşağılanmış hissediyordu ve Albus *hala* John Bull'un gerçek adını bilmiyordu! Albus tüm bunları hissediyordu

Kahvaltıdan sonra G480'i John Bull'un posta kutusuna gönderdiğinde hissettiklerini.

Öğle yemeğinde, sıradan bir posta baykuşu Albus'a "İsviçre Cücelerinin Şekil Değiştiren İksiri"nin tarifini getirdi. Albus şöyle düşündü: *goblinler, Albus Dumbledore'dan daha zeki olduğunuzu mu sanıyorsunuz? Size göstereceğim!*

Öğle yemeğinden sonra Albus, Severus'u yanına çağırdı ve tarif parşömenini iksir ustasının eline tutuşturdu. Albus, "Bunun yarına kadar demlenmesini istiyorum," dedi.

Severus tarife bir göz attıktan sonra, "Ama müdür-" dedi, "*Soru sormak yok* Severus. Bunu yarına kadar hazırla!"

Severus hafifçe eğildi. "Emredersiniz, müdürüm." Severus döndü ve cüppesini dalgalandırarak uzaklaştı.

Albus bir şeyleri kaçırmayı kaçırmadığını merak etti. Severus böyle eğilir ve bu sözleri sadece iğneleyici ya da alaycı olduğunda söylerdi.

İksirin adı "İsviçre Cücelerinin Şekil Değiştiren İksiri" olmasına rağmen, Snape az önce hazırlaması emredilen iksirin Çok Özlü İksir gibi bir işe yaradığına bir an bile inanmadı.

Kuşkusuz Snape'in aynı insan donörden iki canlı saç teli gerekliliği konusunda kafası karışmıştı - ki bu da Çok Özlü İksir'in bileşenlerinden biriydi.

Ama bu iksirin malzemeleri arasında ne akgünlük otu ne de dantel sineği vardı ve Snape'in duyduğu *her* şekil değiştiren iksir bu iki malzemeye ihtiyaç duyuyordu. Rowena Ravenclaw'ın bin yıl önceki *Schaep'i Utandırın İksiri*'nin bile işe yaraması için akgünlük otu ve dantel sineklerine ihtiyacı vardı.

Ancak Snape tarifte olmayanları not ederken, tarifte *olan* malzemeleri de not etti-

- Ezilmiş bezelye bitkisi yaprakları - içen kişinin cildinde karıncaların gezinmesi gibi olmayan bir şeyi hissetmesine neden olan iksirlerde kullanılır;
- dilimlenmiş kuzgun tüyleri - ienin odada mavi bir tek boynuzlu at gibi olmayan bir şey görmesine neden olan iksirlerde kullanılır; ve
- kurutulmuş ve öğütülmüş karahindiba tohumları - içen kişinin  l  birinin sesi gibi orada olmayan bir şeyi duymasına neden olan iksirlerde kullanılır.

Snape bu iksirin *tam olarak* ne işe yaradığını bilmiyordu. Ancak iksir, ienin olmayan bir şeyi hissetmesini, görmesini ve duymasını sağladığından, iksir bir tür oldukça inandırıcı bir yanılsama yaratıyordu.

Snape, eğer müdür onu ikna edici bir şekilde kandıracak bir iksir içmeye niyetliyse, Snape'in gıkını çıkarmadan bir kenarda durup müdürün aptal yerine konulmasını izleyeceğine karar verdi.

Ertesi gün (31 Ekim Perşembe), sabah Karanlık

Sanatlara Karşı Savunma sınıfı

Harry sınıfta oturuyordu ve geleceğe dair bilgisi sayesinde, Profesör Quirrell'in yaklaşık sekiz saat içinde Felsefe Taşı'nı çalmaya kalkışacağını biliyordu. Harry'nin onu durdurmak için iki planı vardı, ama ilk plan Dumbledore'un kaleden ayrılmasını gerektiriyordu.

Neyse ki Harry'nin *bunun* için de bir planı - d n Harry G480'i daha zengin yapan bir plan.

O anda Quirrell sınıfın önünde kekeleyordu ve Harry sarıklı profesörün kekeleyemesinin bugün hiç olmadığı kadar kötü olduğuna ikna olmuştu.

Ama sınıfta değersizmiş gibi davranan tek kişi Quirrell değildi. Harry bugünkü dersin tamamını şaşkın bir ifadeyle geçiriyordu ve Quirrell Harry'ye Kalkan Büyüsü'nün ne olduğunu sorduğunda, Harry kasten yanlış cevap verdi. ("*Protectio*," dedi Harry, oysa doğru büyü *Protego* idi).

Ancak Harry yanlış cevap verdiğinde Hermione'nin ona kaşlarını çatarak, hayal kırıklığına uğramış bir bakış atacağını ve bunun canını *acıtacağını* fark etmemişti.

Öğle yemeğinde

Büyük Salon'daki Yüksek Masa'da

Albus altın tahtına oturur oturmaz Severus yanına geldi ve tabağının yanına bir iksir şişesi koydu. Severus arkasını dönmeye başladı.

Albus tersledi, "Bunu kahvaltıda bekliyordum. Geç kalman benim planlarımı bozdu."

"Kahvaltıda hazır değildi. Bu sabah yedinci sınıf NEWT İksirleri'nden yaklaşık bir saat sonrasına kadar iksiri demlemeyi bitirmedim."

"Tarifin talimatlarında 'beş saat'ten bahsedildiğini hatırlıyorum. İksiri dün gece bitirmiş olabilirsin."

"Doğru müdürüm, *yapabilirdim* ama o zaman da geç yatmış olurdum. Acil durumlar dışında *asla* geç yatmam. Bu acil bir durum değildi. Dün gece saat 22:00'de iksiri staz altına aldım ve yattım."

Albus homurdandı, "Ben okul müdürüyüm ve sana yerine getirmen için bir görev verdim. Böyle bir şeyi acil durum olarak görmüyor musun?"

Snape cevap verdi, "Buradaki en tehlikeli dersi ben veriyorum. Eğer sınıfta sersemlemiş olursam ve bir dangalak kaza geçirirse, bu çocuğun *ölmesi* anlamına gelebilir. Böyle bir şeyi vicdanıma yükleyemem. Şimdi, müdür bey, bugün maaş günü. Maaşım zaten kasamda mı? Yoksa siz Lord Black ile görüşene kadar beklemem mi gerekiyor, o zaman bana şahsen ödeme yaparsınız?"

"Severus, bana güvenmediğin için hayal kırıklığına uğradım. Bu öğleden sonra Gringotts'a gidip Hogwarts'ın mali durumunu kesin olarak düzeltmek niyetindeyim."

"Dört gözle bekliyorum, müdürüm," dedi Severus. Albus Severus'un yüz ifadesini okuyamadı.

Bu arada, Ravenclaw masasında

Harry ve Hermione Terry Boot ve Su Li'yle konuşurken, Harry aniden başının üstünde keskin bir acı hissetti. "Ah!"

"Sorun nedir?" Hermione sordu.

"Sanki biri kafamdan iki canlı saç teli koparmış gibi hissettim."

Hermione ve Ravenclaw üçüncü sınıftan bir çocuk dehşetle bakıyordu. *İkisi de açıkça şöyle düşünüyordu: Çok Özlü İksir!*

Slytherin masasında Daphne Greengrass ayağa kalktı ve Ravenclaw birincilerinin yemek yediği yere doğru yürüdü.

Daphne, "Hey, Potter'ın varisi, bu sabah Slytherin Birinci Sınıf Charms'daki heyecanı kaçırdın," dedi.

Cho Chang, "Yılan Kız, burada ne yapıyorsun? Bu masa *akıllı* çocuklar için, *kötü* çocuklar için değil."

Hermione, "O zaman yanlış masada oturuyorsun Chang, çünkü sen küçük şeytani bir zorbasın," dedi.

Marietta Edgecombe, "Ağzından çıkanı kulağın duysun, birincisi," diye hırladı. Marietta Daphne'ye, "Defol git, yılan. Burada istenmiyorsun."

Hermione, Marietta ve Cho'ya, "Dinleyin, *kaymakam olmayanlar*," dedi. "Kurallara göre Daphne Büyük Salon'da istediği yerde durabilir, istediği kişiyle konuşabilir ve davet edilirse yere oturabilir." Hermione, Cho ve Marietta'ya muzaffer bakışlar fırlattı; zorba kızlar kaşlarını çattı. Belli ki kuyruklarını kıstırmak isteyen Hermione, "Seni bizimle oturmaya davet ediyorum, Daphne," dedi.

Daphne, "Hayır, teşekkür ederim Hermione, ama davet için teşekkürler," diye cevap verdi.

"Neyse, Daphne," dedi Harry, "Charms dersinde ne oldu?" Harry dehşete kapıldı. Önceki hayatında Gryffindor Birinci Sınıf Charms dersinde bir tüyü nasıl havaya kaldıracağını öğrendiğini hatırlıyordu ve Ron'un dersten sonra Hermione'ye söylediği acımasız sözleri de *canlı* bir şekilde hatırlıyordu.

Bu sırada Daphne cevap veriyordu: "*Bilious* yine boşa kürek çekiyordu. Havaya Yükseltme Büyüsü üzerinde çalışıyorduk ama Bilious telaffuzu sürekli yanlış yapıyordu: *Wingardium levio-SA*. Telaffuzu nasıl yanlış yapabilir ki? O büyülü bir aileden geliyor, doğru telaffuzu *dokuz* yaşındayken öğrendim."

Harry, "Peki Bilious'un büyüü yanlış telaffuz etmesi nasıl 'heyecana' neden oldu?" diye sordu.

"Millie geldi ve ona yardım etmeye çalıştı. Bu onu kıpkırmızı yaptı ama şaşırtıcı bir şekilde Bilious sınıfta son derece aptalca bir şey söylemedi. Her neyse, Millie'nin yardımına rağmen, Bilious'un tüyünü yüzdürmesi neredeyse dersin sonuna sürdü. Sonra, ders biter bitmez ve hepimiz koridora çıkar çıkmaz, Bilious Millie'ye 'hiç arkadaşı olmayan çirkin bir trol bozuntusu' dedi. Bilious kuzenimi *ağlattı*."

Harry dehşete kapıldı. "Millicent şimdi iyi mi? Tuvalette ağlamıyor, değil mi?"

Daphne şaşkınlıkla Harry'ye baktı. "Hayır, *o kadar* da üzgün değildi, çünkü ona hemen sarıldım ve bunun ne kadar önemli bir şey olduğunu biliyorsun." Çünkü Safkanlar . "Hayır, sorun şu ki, şimdi öğle yemeğinde Millie sessiz, suratı asık ve üzgün görünüyor."

"Daphne, senden yapmanı istediğim şey şu. Birincisi, Millicent'a bir kez daha sarıl ve bu sarılmanın Millicent'ın *arkadaşı* Harry Potter'dan geldiğini yüksek sesle söyle. İkincisi, Bilious'un yanına git ve kafasına bir bardak balkabağı suyu dök ve *bunun* da Harry Potter'dan geldiğini söyle."

Snape, Harry'nin isteği üzerine Daphne'nin Bilious'un kafasına kabak suyu dökmesi yüzünden, o akşam Cadılar Bayramı Şöleni'nden sonra Harry ve Daphne'ye bir *saat* ceza verdi.

Sonra Snape temizlendi ve Bilious'u kuruladı. Snape kutup soğukluğuyla çocuğa, "Mr Weasley, *sizinle* ayrıca ilgileneceğim. Senin için aklımda, kazanları büyüsüz bir şekilde temizlemekten başka bir şey var. Hoşunuza gitmeyecek bir şey."

Bu sırada Ravenclaw masasında Cho, Marietta'ya mırıldandı, "O gür saçlı kunduz çizgiyi aştı. Bu öğleden sonra, sen ve ben onunla *ilgileneceğiz*."

Marietta kötü kötü gülümsedi. "Özellikle de kütüphanede işgüzar bir ev elfini *düzeltecek* bir büyü bulduğumdan beri."

On beş dakika sonra

Müdürün odasında, Hogwarts SOW&W

Albus, iksire Harry Potter'dan iki canlı saç teli eklenmiş olan "İsviçre Cücelerinin Şekil Değiştirme İksiri"ni içti. Albus kopyalanacak kişi olarak Harry Potter'ı seçmişti çünkü Gringotts'un Harry Potter olduğunu düşündüğü kişiyi asla rahatsız etmeyeceğini biliyordu. Ayrıca, veledin 'un başına açtığı onca beladan sonra, çocuk görünüşünün "ödünç alınmasını" *hak etmişti*.

İksiri içtikten saniyeler sonra Albus vücudunun değiştiğini hissetti. Büyülenen Albus aynada sakalının çekilmesini, uzun gri saçlarının çekilip koyulaşmasını ve yüzündeki kırışıklıkların, yüzünün kendisi değişirken bile, düzelmesini izledi.

Hepsinden önemlisi, Albus'un giysileri değişti - Muggle çocuklarının tercih ettiği mavi pantolonlar ve uzun kollu düğmeli gömlek oldu; her ikisi de Ravenclaw cüppeleriyle kaplandı. Albus'un siyah deri ayakkabıları yeşil kumaştan spor ayakkabılara dönüştü.

Sesim değişti mi? Albus merak etti. Yüksek sesle, "Deneme, deneme, üç, yedi, on üç, on yedi," dedi. Albus sözlerinin kendi bariton sesiyle değil de, on bir yaşındaki Harry Potter'ın mezzo-soprano sesiyle söylendiğini duyunca çok sevindi.

Albus kontrol on yedi kasa anahtarının hepsini toplarken aptal gibi sıırıyordu - aile kasasının anahtarı, on dört kişisel kasasının anahtarı ve müdür olarak denetlediği iki Hogwarts kasasının anahtarı.

Albus küçülüp on yedi anahtarı da cebine koyduktan sonra Floo Şömine'ye doğru yürüdü. Bir çocuk sesiyle, "Sızdıran Kazan," diye seslendi. Bir saniye sonra Albus sihirli bir şekilde şatodan kayboldu.

Albus, Sızdıran Kazan'daki Floo Şömine'den dışarı adımını attığında, oradaki insanlar tarafından yapılan bazı homurdanmalar ve ısıklar duydu, ama Albus bunlara aldırmadı.

Albus Gringotts'un merdivenlerinden yukarı tırmanırken, iki goblin muhafızın savaş baltalarını sıkıca kavradığını gördü. Albus, birinin Harry Potter'a karşı Albus'un duymadığı bir ölüm tehdidinde bulunup bulunmadığını merak etti.

Albus ön kapıyı açtı ve banka lobisine adım attı. Bir veznedarla konuşmak için sıranın en arkasına geçtiğinde, sırada kendisinden iki kişi olan parlak yeşil cüppeli cadıyı Rita Skeeter olarak tanıdı.

Albus, Skeeter'ın Yaşayan Çocuk'la bir röportaj yapmaya kalkışmayacağını umuyordu. Albus'un bugün *gerçekten* de daha fazla soruna ihtiyacı yoktu.

Bu arada, Harry'nin Ravenclaw'daki yatakhaneğinde

Harry yatağında oturmuş bekliyordu. Harry öğle yemeğinin sonunda Büyük Salon'dan ayrıldığından beri bunu yapıyordu -yatağında bekliyordu.

Pop. Harry'nin önünde bir Hogwarts ev cini belirdi. "Hoggywarts'ın Ruhü, Footy'yi size Müdür Dumbly'nin şato dışında olduğunu söylemesi için gönderdi."

Sonunda, diye düşündü Harry. Yüksek sesle, "Teşekkür , Footy. Gidebilirsin."

Pop. Harry sandığını açtı ve Haroldus Cyrus Potter esasını alıp cebine koydu.

Footy gittikten sonra, Harry Greyclay'i aradı. *Pop.* Greyclay, Harry'nin bir sonraki işi için iki nedenden ötürü mükemmeldi. Birincisi, Greyclay Büyücü Britanya'da, Hogwarts elfleri dışında, Hogwarts'ın içinde herhangi bir yerde *elf-pop* yapabilen birkaç ev-elfinden ; ikincisi, Greyclay karşılaşmaları halinde bıyıklı otuzbircinin hiçbir sorusuna cevap vermeyecekti.

Harry, Greyclay'e onu üçüncü kattaki yasak koridorun kilitli kapısının hemen dışına *elf-poplattırdı*. Harry Hogwarts'ın Ruhü'nu çağırdı ve ona, "İçeride ölü ya da diri bir öğrenci ya da profesör var mı?" diye sordu. Harry cevabın ne olacağından oldukça emindi, ama *emin* olmak istedi.

"Hayır. İçeride kimse yok."

"Güzel," dedi Harry. *Alohomora*'yla kapının kilidini açtı, sonra Cerberus Fluffy'ye Durağanlık Büyüsü yaptı. Harry kapıyı kapattı ve *Colloportus* ile kilitledi.

Harry Ruh'a, "*Alohomora*'nın bu kapı üzerinde ancak *ben* ya da Minerva McGonagall kullanırsa işe yaramasını istiyorum," dedi.

"Değişiklik yapıldı."

"Fluffy'yi durağan hale getirdim, böylece bu kapının açılması uzun zaman Cerberus açlıktan ölmeyecek."

"Çok nazıksınız," dedi Ruh.

"Lütfen koğuşlar Minerva McGonagall'a devredildiğinde bana haber verin" - Dumbledore artık müdür olmadığı zaman. "Bunun yakında olmasını bekliyorum. Ayrıca, Quirrell odası, sınıfı ve Büyük Salon dışında bir yere gittiğinde bana haber verin."

"Nasıl isterseniz."

". " Ruh reverans yaptı, sonra da gözden kayboldu.

Greyclay, Harry'nin Hogwarts'ın Ruhu'yla yaptığı tüm konuşma boyunca sessizce Harry'nin yanında durmuştu. Harry şimdi Greyclay'e, "Önümüzde, bu kapının diğer tarafında, belki biraz aşağıda, içinde sihirli bir ayna olan bir oda var. Bizi o odaya götür."

Pop.

Oda taş bloklardan inşa edilmişti. Harry ve Greyclay odaya girer girmez, apliklerin içindeki üç meşale kendilerini yaktı. Harry'nin tam önünde Erised'in Aynası vardı.

Harry aynaya baktı. Kendisini yirmili yaşlarının sonlarında gördü; kesilmiş bir sakalı vardı. Kucağında gür, siyah saçlı, ela gözlü, beş yaşlarında bir kız çocuğu vardı. İki yaşlarında, dağınık kestane rengi saçlı, yeşil gözlü bir oğlan çocuğu Harry'nin pantolonunun paçasını tutuyordu. Harry ve bu iki çocuğun yanında, kucağında kızıl saçlı, yeşil gözlü bir bebek tutan yirmili yaşlarının sonundaki Hermione duruyordu

kollarında. Harry ve Hermione birbirlerine, çocukları da anne babalarına gülümsüyordu.

Harry, aynanın içindeki Felsefe Taşı'nı istiyorum, böylece Taş'ı gerçek sahibine iade edebilirim, diye düşündü.

Yeni yürümeye başlayan çocuğun boştaki elinin tuttuğu bir şey vardı. Şimdi çocuk parmak uçlarında durdu, uzandı ve tuttuğu şeyi Baba-Harry'nin cebine bıraktı.

Aynı anda, gerçek Harry gerçek cebinin dibine küçük bir ağırlığın çarptığını hissetti. Harry elini cebine attı ve en son altı yıl önce gördüğü kırmızı Felsefe Taşı'nı çıkardı.

Harry rahatladığını hissederek Greyclay'e, "Beni Ravenclaw Kulesi'ndeki yatakhane'ye geri ," dedi.

Bu iş bittikten sonra Harry Felsefe Taşı'nı Greyclay'e uzattı. "Bunu Nicholas Flamel'e götür. Ona Dumbledore'un kendisine yalan söylediğini söyle - Dumbledore Flamel'e Taş'a ihtiyacı olduğunu hangi hikâyeye anlattıysa, aslında Dumbledore Taş'ı Voldemort'u çocuklarla dolu bir okula çekmek için kullandı. Voldemort'un hayaleti Profesör Quirinus Quirrell'i ele geçirmiş durumda."

Pop-Greyclay gitmişti.

Harry tatmin olduğunu hissetti. Felsefe Taşı'nı ortadan kaldırmıştı, böylece Voldemort onu çalamayacak ve kendisini tamamen hayata döndüremeyecekti. Yasak koridorun kapısını Voldemort'un bile açamayacağı bir büyüyle kilitleyerek, Hogwarts öğrencilerinin "çok acı verici bir ölümle" ölmesini de engellemişti.

Harry , Hogwarts'ın Ruhu ona göründü ve şöyle dedi: "Albus Dumbledore'un Gringotts'ta tutuklanması ve bir goblin mahkemesinde yargılanıp mahkûm edilmesiyle birlikte, artık Hogwarts'ın müdürü değil."

Harry, "Orada olup izleyemediğim için üzgünüm. Koltuğumda dans ediyor ."

Daha önce

Gringotts lobisinde

Albus, herkesin kendisini Harry Potter olarak gördüğüne inanarak, merdivenlerin tepesindeki kapıyı açtı ve banka lobisine girdi. Bir veznedarla konuşmak için sıranın en arkasına geçtiğinde, sırada kendisinden iki kişi olan parlak yeşil cüppeli cadıyı Rita Skeeter olarak tanıdı.

Banka memurlarından biri hemen Albus'u işaret ederek, "*Savt kar Dumbledore Albus-ok, megkrob pu!*" diye bağırdı.

Birkaç saniye içinde iki goblin muhafız Albus'u mızraklarla dürtmeye başladı. "Bizimle gel," biri. "Albus Dumbledore, hırsızlıktan tutuklusunuz."

Albus ejderha büyüklüğünde bir panik hissediyordu. "Ben Albus Dumbledore değilim, Harry Potter'ım!"

Şimdi gösteriyi izlemekte olan Rita Skeeter gözlerini devirdi. "Sen Harry Potter olamazsın, çünkü *ben* Harry Potter'ım."

Kuyruktaki bir adam "Hayır, *ben* Harry Potter'ım." dedi.

Muggle kıyafetleri giymiş bir adam, "Ben değilim, *ben* Spartacus'um" dedi.

Bir goblin subayı koşarak geldi. Albus'u mızrakla dürtmekte olan iki goblinden biri, *küçümseyerek gülerken* subaya, "*Tok jikap tok kar Potter Harry yeb,*" dedi.

Goblin subay Dumbledore'a, "Sen bir yalancısın. *Ben* Harry Potter'ım, zekice kılık değiştirdim."

Goblin subay Dumbledore'a büyü bastırıcı kelepçeler taktı. O zaman Albus Harry Potter gibi görünmüyor ve ses çıkarmıyordu, kendisi gibi görünüyor ve ses çıkarıyordu-

-Ama Albus ne zaman Çok Özlü İksir içse ve etkisi geçse hissettiği tersine şekil değiştirmeyi hissetmiyordu.

Hiç dönüşmediğimi fark etti. Sadece dönüştüğümü sanmışım. Buraya Gringotts'un tutuklamak istediği büyücü Albus Dumbledore gibi görünerek girdim. Büyülü bir dolandırıcıya 480 dolar ödedim.

Albus onun DMLE'nin gözetimine teslim edilmesini talep etti. Goblinlerin tüm hakaretlerden arındırılmış cevabı, "Hayır, böyle bir şey olmayacak," oldu.

Albus bir goblin mahkeme salonuna götürüldü ve goblin doğruluk serumu içmeye zorlandı.

Albus'un başı mahkemede gerçek adının Albus Percival Dumbledore olduğunu en başından beri beladaydı; *Wulfric* ve *Brian* insanları etkilemek için sonradan eklenmişti.

Sonra sert sorgulama başladı. Gerçeği itiraf eden Albus, Bronzedagger'la birlikte Potter ailesinin kasasından G107 000' cinlerin asla bulamayacağı bir yere aktarmak için bir plan yaptıklarını itiraf etti: Muggle banka hesaplarına. Bronzedagger işlem ücreti olarak kendisine 10 700 G almıştı; Albus, Bronzedagger'ın bu parayla ne yaptığını tahmin bile edemiyordu. Ama geri kalanı Barclays Bank'ta, Albert Bumbelby, Percy , Wolfgang Bumbelby ve Brian Bumbelby adına, her biri 120.400 sterlinlik dört hesaba yatırılmıştı.

Daha sonraki sorgulamalarda Albus, Kan Savaşı'nda ölen on dört yetimin büyü koruyucusu olduğunu ve onların kasalarının mülkiyetini ele geçirdiğini itiraf etti. Sihir Bakanlığı'ndan hiç kimse itiraz etmemişti.

Albus'un banka lobisinde tutuklanması ile cezasının açıklanmasını dinlemek üzere mahkeme salonuna çağırılması arasında sadece on beş dakika geçti.

Albus'un dört Barclays banka hesabı Harry James Potter'ın kontrolü altında tek bir Barclays hesabında birleştirilecekti. Buna ek olarak, G21 400 Albus tarafından kontrol edilen diğer kasalardan alınacak (ancak Hogwarts kasalarından alınmayacak) ve Potter ailesinin kasasına aktarılacaktı. Son olarak Albus, Gringotts Londra'nın altın madeninde iki yüz yıl ağır çalışma cezasına çarptırıldı.

Goblin yargıç hükmünü açıklayıp tokmağını vurur vurmaz, Albus Hogwarts koşuallarının büyüü ağırlığının onu terk ettiğini hissetti. Albus Dumbledore artık Hogwarts Cadılık ve Büyücülük Okulu'nun müdürü değildi.

Minerva, Hogwarts koşuallarının kendisine doğru kaydığını *hissettiğinde*, veresiye yiyecek alımını organize etmeye çalışıyordu. Beş dakika sonra bir baykuş ona Gringotts'tan bir mektup getirdi. Mektupta Albus Percival Dumbledore'un bir goblin madeninde iki yüz yıla mahkûm edildiğı haberi vardı; ayrıca Minerva artık okulun müdiresi olduğı için Hogwarts'ın iki kasasının yeni anahtarları da eklenmişti.

Hogwarts'ın çiçeğı burnunda müdiresi, Dumbledore'un geride bıraktığı mali sorunları düzeltmeye çalışmakla o kadar meşguldü ki, DADA profesörünün ne yapıyor olabileceğini hiç düşünmedi.

Bu arada Hogwarts Kütüphanesi'nde

Profesör Flitwick kütüphaneye girip koşarak yanlarına geldiğinde Hermione tüm evlerin birincileriyle birlikte en sevdikleri kütüphane masasında oturuyordu. "Bayan Granger, şimdi benimle gelmeniz gerekiyor. Kitaplarınızı ve parşömenlerinizi burada bırakabilirsiniz."

Hermione küçük profesörün yanında kütüphaneden aceleyle çıktı.

Ama dakikalar sonra, ikisi *birlikte* kapısı açık boş bir sınıfın önünden geçerken -*Hermione*, "*Sınıf kullanılmıyorsa kapı neden açık?*" diye merak etti-, "Profesör, bu yol değil-" diye fark etti.

Hermione'nin arkasından bir kız sesi, "*Stupefy*," dedi. Hermione bayıldı.

Hermione hayata döndürüldüğünde boş bir sınıftaydı, iplerle bağlanmıştı ve Cho ile Marietta ona zaferle sırıtıyorlardı.

"Profesör Flitwick nerede?" Hermione sordu.

Marietta, "Seni pısırik çamur kanlı sürtük, bir büyü olup olmadığını kontrol etmeyi hiç *düşünmedin*, değil mi? 'Profesör Flitwick' *bendim*. Tuzağımıza düştün."

Cho elleri bağlı Hermione'ye ters ters baktı. "Yemekte bize *kaba* davrandın, seni çirkin saçlı, çirkin dişli çamur kan." Hermione'nin suratına *bir tokat attı*. *Sertçe*.

Marietta da Hermione'ye tokat attı, aynı şekilde canını acıtacak kadar güç kullandı. "Bize *saygısızlık* ettin. Buna izin yok, çamur kan, *anlıyor musun?*"

Hermione'nin arkasından ve sağından bir *elf* patlaması sesi geldi.

Sonra olaylar hızla gelişti.

"*Stupefy*," diye bağırdı Cho; aynı anda Marietta da "*Petrificus alfre*," diye bağırdı.

Hermione, başını gidebildiği kadar sağa çevirdiğinde Glaze'in taşa dönüşüp sırt üstü düştüğünü gördü.

Hermione arkasında yere çarpan ikinci bir bedenin sesini duydu. Hermione endişelenmeye vakit bulamadan, Harry'nin sesi, "*Expelliarmus. Expelliarmus. Stupefy. Stupefy.*"

Hermione'nin yanında, Marietta ve Cho geriye doğru savruldular ve asalarını ellerinden çektiler, ardından her iki zorba kız da yere düştü.

Ani sessizlikte Harry, "*Sonlu,*" dedi ve Hermione'nin ipleri kayboldu.

(Her zaman meraklı olan Hermione, Harry'nin daha kısa olan *Sonlu*'nun işe yarayacağını ve daha uzun olan *Sonlu büyüsünü* söylemesine gerek olmadığını nasıl bildiğini merak etti).

Artık iplerinden kurtulmuş olan Hermione, Harry'ye döndü ve ona doğru koşmaya başladı, Harry de ona doğru koşuyordu. Sarıldılar-

-Sonra Harry'nin başı geriye döndü ve yüzünde öfke belirdi. "Kanamam var."

Hermione parmaklarını ağzının sol köşesine dokundurdu; parmaklar kıpkırmızı çıktı. "Her biri bana *sert* bir tokat attı."

Harry kaşlarını çatı.

Harry'nin bir sonraki işi Glaze'in büyüsünü bozmaktı. Neyse ki, Harry ve Hermione, Hermione bir ev elfini güçsüzleştirmek için doğru büyüyü (*Non petrificus alfreem*) tahmin edene kadar sadece altı yanlış deneme yaptılar.

Glaze ayağa kalktığı anda, Harry baygın iki zorba kızını işaret etti. "Glaze, onları iplerle koza içine al, sonra da uyandır."

Cho ve Marietta uyanıp da hareket edemez hale gelince Harry onlara, "Siz *melezlere* Hermione'yi rahat bırakmanızı söylemişim, ama dinlemediniz. Onun yerine siz ikiniz. Drew. Kan."

Hermione iki zorba kızın da gözlerinin Hermione'nin yüzüne dikildiğini gördü. Gözleri genişledi.

Harry devam etti, "Zorbalarla hiç istemediğim kadar çok deneyimim oldu ve her türlü 'Neden hepimiz iyi geçinemiyoruz?' konuşmasının zaman kaybı olduğunu öğrendim. Siz iki melez *zorbasınız* ve zorbalar sadece güç ve acıdan anlarlar - siz ikiniz Hermione üzerinde *güç* sahibi olduğunuzda, onun *acı* çekmesine neden oldunuz. Ama şimdi, hanımlar - ve bu terimi gevşek kullanıyorum - güç bende."

Cho, "Eğer bize zarar verirsen, Potter, en azından ceza alırsın," diye gürledi.

"Yapacak mıyım? Bundan senin kadar emin değilim. Ama her halükarda, yapmak üzere olduğum şey için *profesörlerin bana vereceği her türlü boku göze almaya hazırım.*"

Her iki zorba kız da şimdi dehşete düşmüş görünüyordu.

Harry sağ elini uzatarak Glaze'e, "Lütfen bir bar dartı çağır," dedi. İki kabadayı kız da şaşkın şaşkın baktı; belli ki bu terimi tanımıyorlardı. Harry ekledi, "*Keskin uçlu* bir bar dartı."

Dart oku Harry'nin elinde belirir belirmez, parmaklarını dart okunun sapına doladı. Hızla hareket ederek Marietta'nın omzuna sapladı.

"*Aggh!*"

-Sonra Harry Cho'yu omzundan bıçakladı. "*Owww!*"

Hermione sahte bir sempatiyle, "Ah, sizi zavallı bebekler," dedi. "Acıdı mı?" Sonra Hermione bir adım öne çıktı ve iki eliyle Cho'nun yüzüne iki *tokat* attı, Marietta'nın yüzüne de iki *tokat*. İş bittiğinde Hermione'nin her iki eli de sızlıyordu. "Bu iyi geldi," dedi.

Harry, "Unutma, Cho; unutma, Marietta: Hermione'ye zorbalık edersen, ben de sana zorbalık ederim. Sen Hermione'nin kanını akıtırsan, ben de senin kanını akıtırım.

Daha fazla. Eğer Hermione siz iki *melez* yüzünden hastane kanadına gönderilirse, hayattaki seçimlerinizden pişman olmanızı sağlarım."

Cho, "Babamın kim olduğunu bilmiyorsun Potter," dedi.

"Belli *ki çocuk yetiştirme görevlerini* ihmal eden biri. Bu konuda benden alıntı yapmaktan çekinmeyin."

Saniyeler sonra, hala boş sınıfta

Harry'nin ev cini Glaze'in yardımıyla, zorba kızların asaları Profesör Flitwick'in masasının üzerine bırakıldı ve kızların kendileri de, her biri hâlâ iplerden bir kozaya bağlı olarak, Flitwick'in ofisine gönderildi.

Harry Glaze'e, "Profesör Flitwick bu ikisini ofisinde *bulduğunda*, içeri gir ve ona Hermione'nin kanını akıttıklarını söyle. Marietta'nın Profesör Flitwick'in kendisini taklit etmek için bir büyü kullandığını da söylemeyi unutma."

Glaze ve zorba kızlar gittikten sonra, Harry ve Hermione yalnız kalmışlardı. Harry onun yüzünü iyileştirmek için Episkey büyüsünü kullanıyordu. Hermione iyiliği için Harry'ye sarılmak istedi.

Pop. Ama ortaya çıkan ev cini Glaze'in geri dönmesi yerine, Harry ve Hermione'nin yanında beliren bir Hogwarts ev cini oldu. Bu ev cini endişeli görünüyordu, "Hoggywarts'ın Ruhü size Jerky'yi gönderiyor, kokuşmuş Profesör Turban harekete geçti!"

Hermione, Harry'nin sanki bu mesajı bekliyormuş gibi başını salladığını gördü. "*Teorim lehine bir veri daha,*" diye düşündü.

Öldüm, Hermione

Bölüm 20: Öldüm, Hermione

Tavsiye edebileceğim bir H/Hr fanfic hikayem var: FFN'de timunderwood9 tarafından yazılan "Returning to the Start". O öykü de tematik olarak bu öyküyle aynı zeminde ilerliyor.

Hala Perşembe, 31 Ekim, öğleden sonra

Hala boş sınıfta

Pop. Harry ve Hermione'nin yanında bir Hogwarts ev cini belirdi. Endişeli görünen ev cini, "Hoggywarts'ın Ruhü, Jerky'yi size kokuşmuş Profesör Turban'ın hareket halinde olduğunu söylemek için gönderdi!" dedi.

Harry başını salladı. "Teşekkür ederim, Jerky. Gidebilirsin." *Pop.*

Hermione, "Anlamıyorum, şimdi ne oluyor?" dedi.

Harry, "Profesör Quirrell kekeliyor, aptal, zararsız ve çekingen davranıyor, değil mi? Bunların hepsi rol. Voldemort tarafından ele geçirilmiş."

Hermione'nin nefesi kesildi.

Harry devam etti, "Voldemort ölmedi, ama artık bir hayalet, normal bir bedeni yok. Ama *şiddetle* bir beden istiyor. Şu anda Quirrell, Voldemort on iki ayaklı bir dağ trolünü gizlice kaleye sokuyor."

Hermione, "Profesör Quirrell-slash-V-Voldemort *neden* kaleye gizlice bir trol sokuyor?" diye sordu.

"Sağ taraftaki üçüncü kat koridorunu hatırlıyor musun, hani *Dumbledore* ölmeyelim diye girmemizi yasaklamıştı?" Harry gözlerini devirdi. "Orada, kilitli bir kapının ardında, sözüm ona ölümcül tuzaklar var, hepsi de yaşlanmayan siymacı Nicholas Flamel'in yaptığı Felsefe Taşı'nı korumak için. Felsefe Taşı sonsuz yaşam iksiri olan Yaşam İksiri'ni hazırlamak için kullanılabilir. Voldemort yemek sırasında öfkeli trolü dikkat dağıtmak için kullanmayı planlarken, bir yandan da tuzakları aşmaya ve Felsefe Taşı'nı çalmaya çalışmaktadır."

Sonra Harry sert bir ifadeyle Hermione'ye baktı. "Cho ve Marietta seni nereden getirdi? Kütüphaneden mi?"

Hermione başını sallayınca Harry, "*Hemen* kütüphaneye dönmeni istiyorum," dedi. Ya da Ravenclaw ortak salonuna. *Güvende* olduğunu bilmem gerek."

Hermione ellerini kalçalarının üzerine koydu. "*Dürüst* ol, Harry. Söyle bana -diğer bugün ve diğer gelecekte- Voldemort'la kaç kez savaştın?"

Harry şaşkına dönmüştü. " 'Diğer gelecekte' mi?" *O biliyor! Nasıl O biliyor mu?*

Hermione cevap verdi, "Sen gelecekten geliyorsun, bu çok açık. Bir süre zaman yolculuğunu *nasıl* yaptığını anlamaya çalıştım, ama sonra fark ettim ki bunun bir *önemi yok*. Şimdi soruma cevap ver: Diğer zaman çizgisinin geleceğinde Voldemort'la kaç kez dövüştün?"

"Beş. Birinci yılın sonu, ikinci yıl, dördüncü yıl, beşinci yıl ve Mayıs 1998."

"Peki Harry James Potter, bu beş seferde, sen Voldemort'la *tek başına* savaşıırken, *benden büyük olan* kaç kez *güvende olmak* için kaçıp bir sığınağa saklandı?"

"Kahretsin Hermione, *hiç* güvende kalmadın! İkinci yıl ve beşinci yıl, hiç gerek yokken kendini tehlikeye ve neredeyse ölüyordun! *İki kez!*"

"Peki neden sen Voldemort'la *tek başına* yüzleşirken on iki yaşındaki benim burada, kütüphanede saklanacağımı düşünüyorsun?"

"Çünkü bana nasıl yardım edebilirsin ki? *İki aydır* Hogwarts'tasın. Hangi büyülerini biliyorsun? Sihirli çekirdeğini nasıl bulacağını ve ona nasıl erişeceğini biliyorsun, *Lumos* ve *Wingardium leviosa*'yı biliyorsun ve bir kibrit çöpünü nasıl iğneye dönüştüreceğini biliyorsun. Bunların hiçbiri savaş büyüsü değil."

"Bu üçünden *çok* daha fazla büyü biliyorum ve bunu sen de biliyorsun! Sadece diğer hepsini *yapmadım*. Dinle Harry, seninle geliyorum. Sonunda öldürülecek olsam bile, seninle geliyorum. Şimdi plan yapmaya başlayalım."

"*Hayır*," dedi Harry. "Sen ve ben ölmezsek ne olacağını hiç düşündün mü? Bugün Voldemort'u ve yetmiş kadar Ölüm Yiyen'i *öldürmeyi* planlıyorum. *Bunu görmeni istemiyorum!* Seninle benim aramdaki fark, on iki yaşında hâlâ masum olman ve bu masumiyeti *kaybetmeni* istemiyorum."

"*Sen öldükten sonra benim bu kadar masum olmamın ne anlamı var? sana yardım etmediğim için mi?* Harry, *lütfen* seninle gelmeme

izin ver." Oda bir süre sessiz kaldı, sonra-

"*Güzel*. Greyclay!"

Pop. Greyclay ortaya çıktı. Harry İz Bırakmayan Haroldus Cyrus Potter asasını Greyclay'e uzattı ve ev cücesine, "Bu asaya bir elf Beni Fark Etme Büyüsü yap, sonra da Görünmezlik Pelerinimi getir," diye emretti. *Şak. Şak.* (Harry İz Bırakmayan cebine geri soktu; okul çocuğu yaşlı-ahşap-ve-testral-kalp-ipi asası zaten cebindeydi).

Harry Görünmezlik Pelerini'ni açarken Hermione onun omzunu tuttu ve gözlerinin içine baktı. "Bana senin gelecekten geldiğini gösteren küçük şeylerden biri , benden on dakika sonra

Seninle tanıştığım da beni arkadaşın ilan ettin. Arkadaşlığımdan asla pişman olmayacağına dair söz veriyorum."

"Aslında, sen benim arkadaşımdan daha *fazlasısın*. Sen benim ruh eşimsin." Hermione'nin nefesi kesildi.

"Senden büyük olan benim en iyi arkadaşımdı ve senden büyük olana kesinlikle güvenmeyi öğrendim. Bazen senden büyük olan tek arkadaşım ve güvenebileceğim *tek* kişiydin. İkinci yılın sonunda sana aşık oldum; ama beş yıl sonra, hissettiğim şeyin bu olduğunu *hala* fark etmemiştim."

Hermione gergin bir ifadeyle sordu: "*Başka* sakladığınız sırlar var mı?"

"İki. İlk sır, Voldemort beni Mayıs 1998'de öldürdü; o sırada Büyücü Britanya savaşıydı. Zihinsel olarak neredeyse on sekiz yaşımdayım ve birliklerin lideriyim. Yaşlı seni neredeyse yedi yıldır tanıyorum. Önceki yaşamımda bilmediğim tüm sırları Azrail'im Gerhardus ben öldükten sonra bana açıkladı. Gerhardus'un patronu Thanatos zihnimi ve anılarımı zamanda geriye, bu yılın 23 Temmuz'una, yani Hogwarts mektubumu almadan bir gün öncesine gönderdi. Ben öldükten sonra ve Thanatos zihnimi zamanda geriye göndermeden önce, ailem ve dört Hogwarts kurucusu bu kez Voldemort ve Ölüm Yiyenlerle nasıl savaşağıımı planlamama yardımcı oldular."

"Planlarınız arasında gür saçlı kitap kurdu da gelmek için *ısrar* ederse ne yapacağınız *da var* mıydı?"

"Hayır." Harry alaycı bir tavırla başını salladı. "Bu tamamen benim hatam. nasıl olduğunu *biliyorum*."

"İki sırrınız daha olduğunu ve 1998'de ölmenin bunlardan biri olduğunu söylemişsiniz. Diğer sırrın ne?"

"Kurucular beni Atanmış Gizli Vekil olarak atadı. Hogwarts'ta kurucu yetkisine sahibim; profesörleri ve hatta müdireyi bile geçersiz kılabilirim. Ama bunu sadece Seçmen Şapka, Hogwarts'ın Ruhü, siz ve ben biliyoruz."

"Müdire *Hanım*?" Hermione kaşlarını kaldırarak sordu.

"Evet, öğle yemeği ile şimdi arasında bir zamanda Dumbledore kendini tutuklattı, goblinler tarafından yargılandı ve mahkûm edildi. Minerva McGonagall artık büyük peynir."

"Ron Weasley-Bilius-ve Profesör Dumbledore'un hikayesi nedir? İkisinden de nefret ettiğin çok açık."

"Önceki yaşamımda, Dumbledore arkadaşım ve akıl hocamış gibi davranırken, kasamdan çaldı ve yapılacak doğru şeyin Voldemort'un beni öldürmesine izin vermek olduğuna beni ikna etmek için planlar yaptı. Bu arada, Dumbledore diğer gelecekte öldü ve cehenneme gönderildi. Bilius a.k.a Ronald Weasley'e gelince, *seni* ödevini yapmak için kullandı, *beni* şöhret için kullandı ve ikimize de ihanet etti. İkisini de çok iyi tanıyorum."

Harry Hogwarts'ın Ruhü'nu çağırdı, sonra da sorguladı. (Hermione Ruh'hiç soru sormadı, ama belli ki yüzlerce soru sormak istiyordu).

Ruh Harry' zindanlarda, Slytherin ortak salonunun girişine yakın bir yerde, kalenin dışına açılan gizli bir tünel olduğunu söyledi. (Bu Harry için yeni bir şeydi; Çapulcu Haritası böyle bir tünel göstermiyordu.) Quirrellmort gizli tüneli göstermek ve açmak için Parseltongue komutlarını (sırasıyla *§Gizli tüneli göster§*, *§Gizli tüneli aç§*, *§Gizli tüneli kapat§* ve *§Gizli tüneli gizle§*) kullanmıştı; sonra Quirrellmort girişten adımını attıktan sonra tüneli kapatmış ve tekrar gizlemişti. O anda Quirrellmort trolle birlikte tüneldeydi ve onu kaleye doğru götürüyordu.

Harry ve Hermione çabucak planlarını yaptılar: Quirrellmort zindanlara girer girmez ona saldırmak, bu arada troll'ü de (mümkünse) gizli tünelde kapana kısılmış halde bırakmak. Harry, Hermione ve Greyclay *hem* Quirrellmort'la hem de trolle savaşmak zorunda kalırsa, başarı şansı düşecekti.

Harry okullu esasını çekti ve Greyclay'e üçünü de zindana atmasını emretmek üzereydi ki Hermione konuştu

"Öp beni, Harry. Evet, biliyorum, sen kafanda neredeyse on sekiz yaşıdasın, ben ise on iki. Ama on dakika sonra ölmüş olabilirsin. *Ben* de ölmüş *olabilirim*. Bana ruh eşı olduğumuzu söylüyorsun ve bu doğru geliyor."

Harry ve Hermione öpüştüler. Harry boş sınıfın duvarlarının yeni bir ışık kaynağı yüzünden parladığını belli belirsiz fark etti.

Harry, Greyclay'in Hermione'yi ve kendisini zindanlara *elf-pop* yapmasını sağladı. İki birinci sınıf öğrencisi de hemen ardından Görünmezlik Pelerini'nin altına saklandılar.

Harry, savaş devam ederken Slytherin ortak salonundaki herhangi birinin farkında olmadan zindanlara adım atmasını engellemek için *ŞGizli kapıyı kilitleş büyüünü* kullandı. Bu arada Harry, Greyclay'e bir büyücü-itici tılsım yapmasını emretti, böylece zindanlara ortak odalarına yeniden girmek niyetiyle gelen Slytherinler başka bir yerde başka bir şey yapmaları gerektiğini "anlayacaklardı".

O zaman Harry, Hermione ve Greyclay, Quirrellmort ve trol gizli tünelden zindanlara girene kadar beklemek zorunda kaldılar.

Ne yazık ki, trol ve Quirrellmort zindanlara girdiğinde, trol önce girdi, bu yüzden Harry trolü tünelde tuzağa düşüremedi.

Harry, hâlâ Görünmezlik Pelerini'nin altında, Quirrellmort'u sersemletti. Harry bu yaşamında Quirrell'i elleriyle yakmamıştı, bu yüzden Voldemort onun zayıflığının farkında değildi.

Bu "savaş" sırasında düello, nükteli şakalaşma ve kıl payı kaçış yoktu. Çünkü on yedi sayfalık notlar ve planlar özetle şöyleydi: *Her şeyi öyle bir düzenle ki, fıçıdaki balığı vurmuş ol.* Quirrellmort daha saldırı altında olduğundan şüphelenmeden *sersemletilmişti*.

Bu sırada on iki yaşındaki Hermione Görünmezlik Pelerini'nin altından asasını çıkardı. Hermione trolün sopasında *Wingardium leviosa'yı* kullandı, sopayı trolün elinden çekip aldı, sonra tekrar tekrar trolün suratına ve kafasına vurdu.

Harry bunu gördüğünde tarihsel ironi yüzünden kıkırdadı. Trol yine *Wingardium leviosa* kullanılarak kendi sopasıyla dövülüyordu; yine on iki yaşındaki Hermione yakınlardaydı; ama bu sefer Hermione zor durumdaki genç kız değil, büyü yapan kişiydi.

Hermione'nin aklına zekice bir fikir geldi. Trol zindana bir ağaç dalı taşımış ve bu ağaç dalını sopa olarak kullanmıştı (Hermione'nin havaya kaldırma büyüsü ağaç dalını trolün elinden çekip alana kadar). Hermione fikrini uygulayarak ağaç dalını çelik bir cirite dönüştürdü.

Hermione tekrar *Wingardium leviosa'yı* kullandı ve cirit yanlamasına trolün beynine saplandı (ve içinden geçti). *Bir dağ trolünü kazıyın,* diye düşündü Hermione vahşice sırıtırken.

Harry cebinden küçük kurşun kutuyu çıkardı ve kurşun kutuyu yere koydu. Harry *Wingardium leviosa'yı* kullanarak Snape'in Karanlık İşaret gofretini kurşun kutudan çıkardı ve gofreti Sersemletilmiş Quirrellmort'un sol ön koluna taşıdı.

Sonra Harry Parsel gofreti Quirrellmort'un ön koluna yapıştırdı. *ŞAdhesio* (Voldemort'un bilmediği, dolayısıyla karşı büyüsünü de bilmediği bir Parsel yapıştırma büyüsüydü).

Harry Hermione'ye, "Voldemort'a ilk kez Karanlık İşaret veriliyor," dedi.

Sonra Harry'nin ifadesi kasvetli bir hal aldı. Harry Hermione'ye, "İşte gelmeni istemememin *ası* nedeni: Bu adamı ve yaklaşık elli ila yüz Ölüm Yiyen'i öldürmek ."

Harry, Quirrellmort'a eliyle dokunmadan, asasının ucunu kullanarak Quirrellmort'un Karanlık İşareti aracılığıyla şu Parseltongue mesajını gönderdi: "*ŞTüm alıcılara: Ölüň!Ş*"

(Harry'ye bir keresinde Affedilmezler konusunda uzman biri, "Ciddi olmalısın, evlat!" diye öğüt vermişti. Şimdi, Harry Voldemorta ve tüm *yardakçılarına* öldürme emrini gönderirken, Harry kesinlikle "ciddiydi". O haydutların *ölmesini* istiyordu).

Quirrell çığlık atmadı, soluk soluğa kalmadı ya da başka bir tepki vermedi; sadece nefes almayı kesti.

Wraithmort, Quirrellmort'un içinden fırladı ve Harry'ye saldırmaya çalıştı. Buna hazır olan Harry, kötü wraith'e "*ŞDisperse.Ş*" ile vurdu.

Wraithmort, çığlık atarak dağıldı.

Hermione sordu, "Voldemort öldü mü? Her şey bitti mi?"

Harry Quirrell'in cesedine *ŞYaşılıyor mu, öldü mü?* Ceset kırmızı renkte parladı.

"Quirrell öldü. Voldemort tam olarak ölmedi ve hâlâ yapmam gereken iki görev var. Neyse ki bu iki görev zor değil."

Sonra Harry tekrar *Wingardium leviosa*'yı kullanarak Quirrell'in cesedini yüzüstü yuvarladı. "Sıkı dur," diye uyardı Harry Hermione'yi-

Harry tekrar *Wingardium leviosa* büyüsü yaptı ve Quirrell'in mor sarığı çözölüp kafasının arkasından uçtu. "'Lord' Voldemort'la tanışın."

"Voldemort'un yüzü çok *çirkin*," dedi Hermione.

"Benden itiraz yok," dedi Harry.

"Harry, elli ya da yüz Ölüm Yiyen, onlar da öldü mü?" "Öldüler.

Ben bir katilim."

"*Hayır*. Sen o Ölüm Yiyenler tarafından öldürölen insanların ailelerine adaleti getirdin." Hermione Harry'ye fazladan uzun bir Hermy sarılması yaptı.

Bir saniye sonra, Hogwarts'ın Ruhu Harry ve Hermione'ye göründü.

Ruh, "Harry, şatodaki bir ölümü müdireye bildirmem gerekiyor," dedi.

"Sorun değil. Ona Harry Potter'ın Voldemort tarafından ele geçirilen Profesör Quirrell'ı öldürdüğünü ve Hermione Granger'ın Profesör Quirrell'in şatoya sokmaya çalıştığı trolü öldürdüğünü söyleyin. Harry Potter, Müdire McGonagall'dan diğer profesörler olmadan gelmesini, ama Müdür Bones'u da getirmesini rica ediyor."

"İtaat ediyorum."

Müdire McGonagall ve Müdür Bones'un zindanlara varması beş dakika sürdü. *Bu* süre içinde Harry Slytherin ortak salonunun kapısını *ŞBu gizli* kapının *kilidini açŞ* diyerek açmıştı, böylece Slytherin öğrencileri Slytherin ortak salonuna tekrar girip çıkabileceklerdi. Harry, Greyclay'e zindanların yakınındaki büyücü kovucu tılsımı iptal etmesini emretmişti.

Her ikisi de büyücülük eğitimi almış olan Müdire McGonagall ve Madam Bones zindanlara vardıklarında, Slytherin'in odasının dışında yerde gördükleri bir şey onları kesinlikle şaşırtmıştı ortak oda kapısı. Üzerinde "SUÇ MAHALİ-GİRMEYİN" yazan sarı-siyah plastik bantla tutturulmuş beş adet kauçuk ve plastik portatif direk duruyordu.

Olay yeri şeridinden oluşan bu düzensiz beşgenin içinde, kafasının önünden çelik bir cirit çıkan ölü bir trol; yerde uzun, mor bir kumaş; Profesör Quirrell, yüzükoyun yatıyordu ve profesörün kafasının arkasında çirkin, kırmızı gözlü bir surat vardı - ayrıca, sabırla bekleyen Hermione Granger, Harry Potter ve Potter ev cini Greyclay vardı.

O Görünmezlik Pelerini katlanmıştı ve Greyclay onu tutuyordu.

"Bu kimin fikriydi?" Madam Bones suç-sahne-bant düzeneğini işaret ederek sordu.

Harry ona sırttı. "Hermione'nin fikri - o bir dahi. Asıl sihir işini Greyclay yaptı."

Hermione kibarca, "Televizyon programlarında suç mahallini kirletmenin oldukça kötü bir şey olduğunu söylüyorlar," dedi.

İki yaşlı kadın da olay yeri bandının altına girdi. Sonra Madam Bones sordu: "Troll'ü senin ev *cini* mi öldürdü?"

Harry gururla, "Hayır, o Hermione'nin işiydi. Levitasyon Büyüsü ve başkalaşımın bir bileşimi."

Hermione McGonagall'a sırttı. "Trol bir ağaç taşıyordu. Ağaç dalını *dev* bir *kibrit çöpü* olarak düşündüğümde gerisini halledebileceğimi biliyordum."

Madam Bones ağzından kaçırды, "Ve sen birinci sınıf mısın? Bu okula geleli sadece *iki ay mı oldu?* Merlin."

Bones, Quirrell'in cesedine doğru yürüdü; McGonagall da onu takip etti. Madam Bones, "Profesörün kafasının arkasındaki bu yüz kimin?" diye sordu.

"Voldemort'un," diye yanıtladı Harry.

Madam Bones'un irkilmesi neredeyse fark edilmiyordu, ama Harry bunu gördü.

On dakika sonra

Snape zaten zindanda olan diğer insanlara katılmıştı; ama içeride değil, olay yeri şeridinin dışında duruyordu. Snape, Slytherinli aval bakanları kovmak için Slytherin Ev Başkanı yetkisini kullanıyordu. Slytherinli aval aval bakanların akını vardı.

Harry sesler duydu: "Şu kız, Greengrass, Malfoy ve diğerleriyle arkadaş olan Muggle doğumlu kız ve trolü o öldürdü. Hem de birinci sınıftayken!"

"Quirrell'in kafasının arkasında bir yüz var!" "Yüz mü? *Gerçekten mi?*"

"Sanırım bu Karanlık Lord!"

"Potter Karanlık Lord'u *yine mi* öldürdü?"

Bütün bu aval aval bakanların küçük bir nedeni, Harry'nin daha önce gizli olan tüneli hem ortaya çıkarmış hem de açmış olmasıydı. Harry, Snape'in bile bazen o beklenmedik tünele hayretle baktığını fark etti.

Madam Bones bir tür Seherbaz susturma büyüsü yapmıştı, böylece olay yeri bandının dışındaki herkes bandın içinde söylenen hiçbir şeyi duyamıyordu.

Quirrell'in vücudu sırt üstü çevrilmiş, sol kolu dirseğine kadar itilmiş ve sol ön kolundaki Karanlık İşaret ortaya çıkmıştı - McGonagall'ın Ağustos sonunda Quirrell'in kolunda açıkladığı Karanlık İşaret.

Harry, "Quirrell'in koluna o Karanlık İşaret gofretini koyan Voldemort değildi. *Ben* koydum, yarım saat önce. İki gün önce o gofret *Profesör Snape'in* kolundaydı."

McGonagall, "Bay Potter, tüm gerçekten yaptınız mı?" diye sordu.

Hermione, "Harry'nin söylediklerinin hepsi doğru. Harry'nin Parseltongue büyülerini araştırmasına yardım ettim, Harry'nin Profesör Snape'ten Karanlık İşaret gofretini çıkardığını gördüm ve Harry'nin gofreti Profesör Quirrell'a taktığını gördüm."

Madam Bones seherbaz susturma tılsımını bıraktı ve Snape'e döndü. "Profesör Snape, lütfen bana sol ön kolunuzu gösterin." Bones'un sesi, Harry'nin normalde bir suç tanığıyla konuşurken DMLE Müdürü'nden bekleyeceğinden *daha sıcaktı*.

Snape sol kolunu yukarı çekerek ön kolunda Karanlık İşaret olmadığını gösterdi; McGonagall'ın boğazı düğümlendi. Snape, "Müdür Bones, size *resmen* sol önkolumu gösteriyorum," dedi. Harry bunu, Amelia Bones'un Severus Snape'in sol önkolunu *gayri resmi* olarak en az bir kez gördüğü şeklinde yorumladı.

Bu sırada Slytherinli aval aval bakanların hepsi Snape'in Kara Leke'siz ön koluna bakıyor ve *şaşkınlıktan* donakalıyorlardı.

Madam Bones Snape'e, "Lütfen sarı bandın içine girin," dedi.

Snape artık Seherbaz susturma büyüsünün bir parçası olduğundan, Madam Bones ona birkaç soru sordu. Snape bunu yaptığının farkında olmadan, Harry ve Hermione'nin 18 Eylül'den (Harry Snape'e Karanlık İşaret'inin silinmesini isteyip istemediğini sormuştu) iki gün öncesine kadar olan olayları anlattıklarını doğruladı.

Snape sorularını sorduktan sonra gitmek için döndü. Madam Bones ona doğru yaklaştı ve boğuk bir sesle mırıldandı, "Severus, kolundaki o şeytani şeyden kurtulmana *çok sevindim*. Çay içmek için ziyarete gelebileceğin zaman bana haber ver."

Snape olay yeri şeridinin (ve Seherbaz susturma büyüsünün) dışına çıktıktan sonra, Madam Bones Harry'ye, "Profesör Quirrell'ı nasıl öldürdüğünü anlat bana," dedi. Öldürme Laneti'ni mi kullandın?"

"Hayır," diye yanıtladı Harry, "söz edildiğini okudum, ama nasıl yapıldığını bilmiyorum." On bir yaşındaki bir çocuk için bu inandırıcı bir cevaptı. Ama gerçek şuydu ki, Harry Öldüren Lanet'in nasıl yapılacağını biliyordu; dahası, 1996'da hem Antonin Dolohov'a hem de Bellatrix Lestrange'e AK yapmak Harry'nin aklını fena halde çelmişti.

Bu sırada Madam Bones Harryye soruyordu: "Peki merhumu nasıl öldürdün? Üzerinde hiç iz yok."

"Karanlık İşaret'i koluna yapıştırıp büyüledikten sonra asamın ucunu Karanlık İşaret'e ve dedim ki," *tıss*.

Hermione, "Harry, o sondaki İngilizce değildi, Parseltongue'du," dedi.

Bones, "Parseltongue konuşabiliyor musun?" dedi.

Harry, "Bir daha deneyeyim," dedi. Asamın ucunu Karanlık İşaret'e " - Harry Hermione'nin yüzüne baktı, böylece İngilizce konuşmaya kilitleneceğini umuyordu- "ve 'Tüm alıcılara: Ölün! Quirrellmort öldüğüne göre, artık Voldy'nin tüm Ölüm Yiyenleri de ölmüştür diye düşünüyorum. Kontrol ettiniz mi? Bahse girerim Azkaban'daki pek çok 'renkli karakter' hücrelerinde ölüdür."

Madam Bones ve Müdire McGonagall şok içinde Harry'ye baktılar.

Sonra Madam Bones susturma büyüsünü bozdu ve bağırdı, "*Severus! Floo'nu hemen kullanmam gerek!*"

Daha sonra

Harry McGonagall'a ve Madam Bones'a, "Hayır, Profesör Quirrell'in Voldemort tarafından ele geçirildiğini ve şatoya bir trol getirdiğini *nasıl* bildiğimi size anlatmayacağım," dedi.

McGonagall'ın dudakları öfkeyle ya da onaylamayarak birbirine yapıştı. "Bay Potter, okuldaki davranışlarınızla ilgili soruları yanıtlamazsanız okuldan atılma riskiyle karşı karşıya kalırsınız."

Harry sinirlendiğini hissetti. Önceki hayatında McGonagall'ın ona yardım etmek için parmağını bile kıpırdatmadığı onca zamanı hatırladı.

Harry şimdi Madam Bones'a baktı. "Ve Azkaban'da hapsedilme riskini de göze alıyorum, değil mi? Ne de olsa ben, sadece bir melez olarak, en az bir Seherbazın, en az bir Konuşulamayan'ın, en az bir Wizengamot koltuğu sahibinin ve *pek çok* 'iyi, namuslu Safkan vatandaşın' ölümünden doğrudan sorumlu olduğumu kabul ediyorum. " Harry omuz silkti. "Gelin bakalım, hanımlar. Ama benim sırlarım gizli *kalacak*."

McGonagall panik içinde Madam Bones'a baktı. Belli ki McGonagall konumunu ve otoritesini kullanarak birinci sınıf öğrencisini sorulara cevap vermesi için zorlamaya çalışmış, çocuk da karşı çıkmıştı. McGonagall *bok fırtınası* kelimesini ağzına almayacak kadar düzgün biriydi (sarhoş olduğu zamanlar hariç) ama Yaşayan Çocuk Voldemort'u öldürdükten sonra (yine!) okuldan atılıp hapse atılırsa, ona bunları yapanlar için hayatın tatsızlaşacağını kesinlikle anlamıştı.

Sonra Harry McGonagall'a baktı. "Bu arada, Felsefe Taşı'nı kurtardım ve ev cücem onu Nicholas Flamel'e iade etmesini sağladım. Siz sormadan söyleyeyim, bütün o ölümcül tuzaklardan burnum bile kanamadan nasıl geçtiğimi, Taş'ın bulunduğu odaya nasıl girdiğimi ve Erised'in Aynası'nın bana Taş'ı vermesini nasıl sağladığımı anlatmayı *reddediyorum*."

" 'Ölümcül tuzaklar' mı?" Madam Bones tekrarladı. "Hogwarts'ta ölümcül tuzaklar mı var?"

Harry ona baktı. "Hogwarts'taki ölümcül tuzaklar hakkında gerçekten hiçbir şey hatırlamıyor musun? Ayın beşinde, Profesör Snape'le birlikte yasak koridorun kapısına kadar yürüdünüz. Saint Mungo'ya gidip bir OPCC&I taraması yaptırmanı *şiddetle* tavsiye ediyorum, çünkü Dumbledore'un ayın 5'inde seni Obliviate ettiğinden şüpheleniyorum."

Söylemeye gerek yok ki, böyle eylem bir Seherbaz ya da Şifacı'ya yapılırsa son derece yasadışı olurdu ve Dumbledore'un karakterine son derece uygun olurdu.

Harry müdirenin ve DMLE müdürünün sorgusundan kurtulur kurtulmaz, Greyclay'e onu üçüncü kattaki yasak koridora emretti. Harry kapının kilidini açtı, Fluffy'yi durağanlıktan çıkardı, sonra kapıyı normal şekilde kilitledi (yani herhangi birinin *Alohomora*'sı kapının kilidini açabilirdi).

O öğleden sonra, Madam Bones ve Müdire McGonagall Harry, Hermione, Snape, Andi ve Profesör Babbling'i sorguladıktan sonra, Harry'nin okuldan atılmadığı ve tutuklanmadığı sonucuna vardılar. Madam Bones, Quirinus Quirrell'in ölümünün "haklı görülebilir bir cinayet" olduğuna karar verdi ve ardından davanın ayrıntılarını mühürledi.

Madam Bones, Saint Mungo'nun müdürüyle görüştü. Görüşmenin ardından, Karanlık İşaret taşıyan herkesin ölüm nedeni "Nedeni bilinmiyor" olarak listelendi. Bu arada Madam Bones, herhangi bir Karanlık İşaretli bir "kurbanın" "katilini" bulmak için bir "cinayet soruşturması" başlatması halinde, o Seherbazın yolsuzluktan soruşturulacağı sözünü

Madam Bones, profesörlerin üçüncü kattaki ölümcül tuzakları sökmeleri için müdireye 14 Kasım'a kadar verdi. 14 Kasım'da Madam Bones şatoda bir gezintiye çıkacak ve eğer herhangi bir "Daha İyi" tehlike bulursa tutuklamalar yapacaktı.

Tom "Ödülünü" Aldı

Bölüm 21: Tom "Ödülünü" Aldı

Yine 31 Ekim Perşembe, öğleden sonra

Slytherin ortak salonunun dışındaki zindanlarda

Müdire ve Madam Bones Harry ile Hermione'ye gidebileceklerini söyledikten sonra, Harry Greyclay'e Görünmezlik Pelerini'ni Harry'nin sandığına geri koymasını söyledi, Greyclay de *elf* gibi Potter Malikânesi'ne geri döndü. Bu arada Harry ve Hermione, Snape'e el sallayarak veda ettiler, sonra da şatodan kütüphaneye doğru yürüdüler.

Kütüphaneye girdiklerinde, Harry ve Hermione bütün evlerin birincilerinin masasındaki boş yerlerine oturdular.

"Siz ikiniz nereye gittiniz?" Neville fısıldadı. "Siz gitmiştiniz *sonsuz* dek."

Harry, Slytherin birincilerinin yüz ifadelerinin masadaki diğer çocuklarinkinden farklı olmadığını fark etti. Harry, *bu Slytherin'lere henüz kimsenin bir şey söylemediğini* fark etti.

Hermione (alçak sesle), "Profesör Flitwick'in buraya gelip önemli bir şey yüzünden gitmem gerektiğini söylediğini gördün mü? O Profesör Flitwick değildi, Ravenclaw ikinci sınıf öğrencisi Marietta Edgecombe'du. O ve Cho Chang beni kandırdı, sonra da ikisi birden bana vurdu."

Bunu duyan ilkler tısladı ve hırladı.

Harry (alçak sesle), "Ama sonra Hermione'yi zorba kızların elinden kurtardım. Bundan sonra Hermione ve ben Quirrell'in kafasının arkasında saklanan Voldemort'la savaştık ve Voldemort'un kaleye gizlice sokmaya çalıştığı bir trolle dövüştük. Ben Voldemort'u tekrar öldürdüm, Hermione ise trolü öldürdü."

Birinci sınıfların masası ölüm sessizliğine bürünmüştü. Yanından geçen yedinci sınıf Gryffindor'lu bir kız elindeki kitapları düşürdü.

Neville bir süre sonra, "Ri-i-ight," dedi.

Su Li sırıttı. "Tamam, ilk kısma inanabilirim çünkü Chang ve Edgecombe değersiz . Ama *ikinci* kısım? Harry, şaka yapıyorsun." Güldü.

Hermione ters ters baktı. "Doğruyu söylüyor."

Masadaki diğer herkes Harry'ye şüpheli bakışlar atıyordu.

Harry içini çekti. "Her neyse, Neville! 'Bitki Sulamada Yapılması ve Yapılmaması Gerekenler' makalemle ilgili bir sorum var. "

Birkaç saat sonra, Cadılar Bayramı Ziyafeti'nden

hemen önce Ravenclaw masasının tüm Evler

birincilerinin ucunda Büyük Salon

Tüm Evlerin birincileri masaya geldiğinde Blaise Zabini bekliyordu. Slytherin birincilerini kenara çekti. Harry, Zabini'nin onlara şöyle dediğini duydu: "Bir trol ve Karanlık Lord zindandaydı. -"Bilmeniz gerektiğini düşündüm."

Zabini ve diğer Slytherin birincileri, tüm evlerin diğer birincileri Ravenclaw masasında yerlerini alırken alçak sesle konuştular.

Birkaç dakika sonra, Zabini uzaklaşıp Millicent ve diğerleri oturduklarında, Slytherin birincilerinin hepsi Harry ve Hermione'ye tuhaf tuhaf bakıyordu.

Millicent, "Harry, bunu bize kütüphanede anlatmıştın ve ben *şaka* yaptığını sanmıştım," dedi.

"Sen neden bahsediyorsun?" Parvati sordu.

İki dakika sonra

Harry, Hermione'yle yaptıklarını kısaca özetledi. Hermione'yle övünmeyi de ihmal etmemişti.

Harry şimdi bütün evlerin birincilerinin gözlerinin içine bakıyordu. "McGonagall'a ve Susan'ın Amelia Teyzesi'ne söylediğimin aynısını size de söyleyeceğim. Voldemort'un bir hortlak olduğunu, ölmediğini ve Profesör Quirrell'in Voldemort'u ele geçirdiğini nereden biliyordum? Quirrell-slash-Voldemort'un kaleye bir trol soktuğunu nereden biliyordum, ne zaman ve nerede? Bu sorulara cevap vermeyeceğim. Bunlar *benim sırlarım* ve *kimseye* söylemeyeceğim. Hermione hariç."

"*Hermione* nasıl?" Parvati sordu, gözleri ilginç bir dedikodu beklentisiyle parlıyordu. "Hermione senin *kız arkadaşın* mı?"

Harry sıırttı. "Daha da iyisi, o benim *ruh eşim*. Bugün öpüştük ve *ışıldadık*."

Birinciler, özellikle de kızlar şaşkın şaşkın

bakıyorlardı. Tracey, "*Harika!*" dedi.

Justin, "Öpüşme sırasında parlamak, bu alışılmadık bir

şey mi?" diye sordu. Su Li, "1999'a kadar bir çift

perambulatör olacağını tahmin ediyorum" dedi.

Bu sırada Profesör Flitwick, Yüksek Masa'da McGonagall ile görüşüyordu. Şimdi Flitwick yerinden ayrıldı ve Ravenclaw masasına doğru yürüdü. Flitwick önce Ravenclaw yedinci sınıflarının, sonra da Ravenclaw altıncı sınıflarının yanından geçti. Birkaç saniye sonra, Flitwick Ravenclaw birinci sınıflarının yanındaydı ve yürümeye devam etti.

Birkaç saniye sonra Flitwick Harry'nin sandalyesinin yanında duruyordu. "Mr Potter, bir dakikanızı rica ediyorum."

Harry ayağa kalktı, bunu yaparken Hermione'ye güven veren bir ifadeyle gülümsedi. Harry, Flitwick'e, "Önden buyurun, profesör," dedi.

Flitwick Harry'yi yirmi adım kadar uzaklaştırdı, sonra da bir susturma büyüsü yaptı.

Flitwick, "Bay Potter, bu öğleden sonra Bayan Edgecombe ve Bayan Chang, Bayan Granger'ı boş bir sınıfa çekip bağladılar. Kısa bir süre sonra, onları bağladınız ve orada olduklarını bana bildirmeden ofisime gönderdiniz. Bunu onlara ikinci kez yapıyorsunuz. Ama bugün, onları bağladıktan sonra ama göndermeden önce, çaresiz oldukları bir anda, her ikisini de omuzlarından vurdunuz. Yaptıklarınızı açıklayın."

"Profesör, o ikisi size kederli hikayelerini anlattıklarında, ofisinizde nasıl donlarına işediklerini ve hepsinin benim suçum olduğunu söylediklerinde, ev-elf'im ve ben o boş sınıfa *elf* gibi daldığımızda, Cho ve Marietta'nın her birinin Hermione'ye *vurduğunu* söylediler mi? *Kanamasına* neden olacak kadar sert?"

Şaşırdığı her halinden belli olan Flitwick, "Hayır, bunu bana söylemediler," diye cevap verdi.

"Hermione'nin şansına, o ikinci sınıf zorbaları ona daha kötü zarar vermeden önce olayları durdurdum. Eğer kanıt arıyorsanız, o gitti - Hermione'yi iyileştirmek için *Episkey*'i kullandım." Bunu duyan Flitwick'in kaşları havaya kalktı. "Chang ve Edgecombe'a gelince, 'Sen Hermione'nin kanını akıt, *ben de senin* kanını akıtırım,' diye düşündüm. Ve bu Hermione'yle ruh eşi olduğumuzu keşfetmemizden *önceydi*."

"*Ruh eşleri mi?*"

"Ruh eşleri. Öpüştüğümüzde sınıfı aydınlattık."

"Yine de Bay Potter, o iki kızı *çaresiz* oldukları bir anda yaraladınız. Bunu görmezden gelemem."

Harry omuz silkti. "McGonagall bugün beni okuldan atmakla tehdit etti bile. Görünüşe göre sıraya girmeniz gerekiyor, profesör."

Sonra Harry kollarını kavuşturdu. "Profesör, bu okuldaki öğrenciler arasında zorbaların *asla* cezalandırılmadığı söylenir. Ancak *kurbanlar* sessizlik içinde acı çekmekten başka bir şey yaparlarsa cezalandırılırlar. Eğer bir kuzu için asılacaksam, bir koyun için de asılabilirim diye düşündüm. Bu ikisi Hermione'ye zaten bir kez zorbalık etmişti ve o zaman onlara verdiğiniz *bilek tokatlama* cezası, onları bugün Hermione'yi rahatsız etmekten vazgeçirmedi. Yine de o ikisine bir şey verdiğime eminim. Bir daha yaramazlık yaparlarsa, yine tepki veririm ve *artık bunu biliyorlar*."

Birkaç saniye süren sessizliğin ardından Flitwick, "Seni cezalandırmayacağım. Ve bu ikisinin cezasını daha da ağırlaştıracağım."

Flitwick susturma tılsımını iptal etti ve Hermione'nin oturduğu yere doğru koştu. Flitwick onunla konuştu, Hermione cevap verdi ve Flitwick uzaklaştı.

Flitwick Ravenclaw masasının ikinci sınıflar bölümünde durdu ve kaşlarını çatarak kısa bir konuşma yaptı. Sonra Yüksek Masa'ya doğru yürüdü.

Kısa süre içinde Yüksek Masa'daki tüm profesörler açıkça yoğun bir tartışmaya girdiler.

Dakikalar sonra, Cadılar Bayramı Ziyafeti sırasında

Baykuşlar tavandan indi ve birçok kişiye posta gönderdi.

Bir peçeli baykuş, Sihir Bakanlığı'ndan Harry James Potter ve Hermione Jean Granger'a hitaben yazılmış bir mektup getirdi. Mektup onlara ruh bağıyla bağlı olduklarını ve Hermione adet görmeye başlar başlamaz sihirli bir şekilde evlenmiş sayılacaklarını bildiriyordu.

Harry ve Hermione mektubu tartışıyorlardı - "Hedwig'in bunu aileme uçurmasıyla ilgili bir sorunun mu var?"- o sırada Draco'nun nefesinin kesildiğini duydular.

Harry Draco'ya baktığında Draco'nun elinde siyah bir zarf vardı ve belli ki ağlamamaya çalışıyordu. "Babam öldü. Aniden *öldü!*"

Harry Slytherin masasına baktı. Başka siyah zarflar ve başka üzgün çocuklar gördü (Crabbe, Goyle, Theodore Nott, Pansy Parkinson, Sam Flint ve Marcus Flint).

Harry nazikçe konuştu: "Draco, Voldemort'u öldürdüğüm sırada bütün işaretli Ölüm Yiyenleri de öldürdüğüme eminim. Baban da işaretli bir Ölüm Yiyen'di. O düşüp ölmedi; onu ben öldürdüm. Ne olursa , artık baban olmadığı için üzgünüm."

"Ama Karanlık İşareti alması için Imperiused edildi!"

Harry yine nazikçe konuştu: "Hayır, Draco, işler o şekilde yürümüyor. Baban sana ne söylemiş olursa olsun, Mührü kendi *isteğiyle* aldı."

Justin, "'Imperiused' ne demek?" diye sordu.

Hermione, "Hipnotize edilmiş" diye yanıtladı.

Slytherin masasında, Marcus Flint küçük kardeşi Sam'e bir şeyler söyledi. Sonra hem Marcus Flint hem de Sam Flint ayağa fırladılar ve asalarını odanın öbür ucundaki Harry'ye doğrulttular. Marcus Flint, "*Sen babamızı öldürdün, Harry Potter!*" diye bağırdı.

Yüksek Masa'da Snape ayağa kalktı ve Slytherin masasına doğru koştu.

Harry Ravenclaw masasının sonundaki koltuğundan ayağa kalktı. Sakince, "Bugün anne ya da babasını kaybetmiş olan tüm öğrencilere başsağlığı diliyorum. Bunun nasıl bir şey olduğunu bu odadaki herkesten çok ben biliyorum."

"Bir *katil* için ne güzel sözler Potter."

Harry sakince cevap *verdi*, "*Ama başınız sağ* olsun, Varis Flint, katil olan *babanız*. Buradaki herkes

Bugünkü siyah zarf, Tom Marvolo Riddle denen o melez *sahtekârın* katil, yalaka bir kuklasının çocuğudur. Bu yüzden Varis Flint, haklı öfkenizi buna inananlara saklayın."

Snape, "Bay Marcus Flint, Bay Samuel Flint, asalarınızı kaldırın," dedi.

Marcus Flint başını salladı ve bağırdı, "Varis Potter'ı *ölümüne* bir onur düellosuna davet ediyorum! Eğer onu öldürürsem, Fetih Hakkı ile parasını ve mülkünü alırım!"

Harry bu trol gencini hamburgere çevirmeyi şiddetle istiyordu. Ama Harry Flint'le düello etmeyi reddetmek zorundaydı - Harry kaybetmekten korkan bir korkak olduğu için değil, Harry muhtemelen *kazanacağı* için. Ne de olsa, gerçekte savaş deneyimi olan on yedi yaşında bir çocuktur. Ama Muggle geçmişi olan sözde on bir yaşındaki biri, on beş yaşındaki birini her şeyin mübah olduğu bir düelloda yenmeyi nasıl açıklayabilirdi?

Harry şimdi Flint'in düello teklifini kabul etmek yerine, اساسını yavaşça çekip yukarı doğrulttu. "Marcus Flint'le onur düellosu yapmayı reddediyorum. Bana ve ona uygun bir ceza vermesi Büyünün kendisini göreve çağırıyorum. Öyle olsun." Harry'nin اساسı parladı.

Harry'ye yaklaşan Daphne, "*Merlin*, Potter'ın varisi, Gryffindor'da olmadığına *emin* misin?" dedi.

Marcus Flint tüm evlerin birincilerinden iki masa uzaktaydı, ama Hermione büyük Flint kardeşin Harry'ye bağırdığı ölüm meydan okumasını açıkça duydu.

Hermione Harry için korkmuştu.

Sonra Harry اساسını doğrulttu ve onu yargılaması için Sihir'in kendisini çağırdı. Asa parladı; Sihir meydan okumayı kabul etmişti.

Hermione şimdi tamamen farklı bir nedenden ötürü Harry için korkuyordu.

Sonra hem Harry hem de rakibi, ayakları yerden on ayak yüksekte olana kadar yükseldiler. Sonra her iki çocuk da bir saniyeden diğerine renk değiştiren parıltılardan oluşan bir kozanın içinde kayboldular.

Sonra iki ses yükseldi; bir erkek sesi ve bir kadın sesi, hep bir ağızdan konuşuyorlardı: "Sahte bir şekilde Lord Voldemort olarak adlandırılan Tom Marvolo Riddle büyücülüğün başına bela oldu. Harry James Potter dünyayı Riddle'dan kurtararak büyük bir hizmette bulundu. Potter neredeyse tek başına hareket etmek zorundaydı; sadece Severus Tobias Snape, Andromeda Black Tonks ve ruh eşi Hermione Jean Granger ona yardım etti.

Bu çocuğun hayatındaki diğer tüm yetişkin büyücü ya da cadılar en iyi ihtimalle ona hiç yardım etmemiş, en kötü ihtimalle de yoluna engeller koymuşlardır."

Harry'nin etrafındaki parıltı kozası kayboldu ve yavaşça Ravenclaw masasının ucundan yere düştü.

Marcus Flint'in kozası yok oldu ama hâlâ havada süzülüyordu ve hâlâ asasını tutuyordu.

Tek ses devam etti: "Marcus Salazar Flint, kararın çok ağır. Kendini Tom Marvolo Riddle'ın hizmetine adamak istedin, tıpkı babanın yaptığı gibi. Daha aşağı varlıklar olarak gördüğün insanları öldürmek istiyorsun, tıpkı babanın yaptığı gibi. Gerçekten de, Potter'a karşı sözde 'onur düellonuzu' kazanmanız durumunda, daha sonra onun birinci nesil ruh eşine tecavüz etmeyi ve onu öldürmeyi planladınız. Ama hata yapmayın, babanız ve diğer sözde 'Ölüm Yiyenler' *katil moronlardı* ve ölümleri *adaletti*. Bu gerçeği kabullenmeyi reddetmenin onurlu bir yanı yok."

Birden Flint'in elinde alev aldı; tabii ki düşürdü. Asanın yere düşmesi bir saniye bile sürmedi; o zamana kadar kül olmuştu. Bu arada Marcus Flint'in kendisi-

-Duvara arpına kadar yana doğru zum yaptı. Hermione kemiklerin kırıldığını duydu. "Marcus Salazar İsimsiz, bugün soyadını, Flint Hanesi'nin varisliğini ve sihrini kaybediyorsun. Şimdi git ve o çok hor gördüğün Muggle'ların arasında yaşa, çünkü artık sen ve senin soyundan gelen on neslin hepsi Muggle."

Slytherin masasındakiler şok içinde, daha birkaç dakika önce Slytherin Quidditch takımının kaptanı olan, yerde iki büküm yatan ve inleyen çocuğa bakıyorlardı. Snape hemen Marcus No-Name'in yanına koşmuş ve onun için bir sedye hazırlıyordu.

Ancak Sihir'in seslerinin söyleyecek daha çok şeyi vardı: "Samuel Abraxas Flint, ağabeyinin Varis Flint yüzüğünü kaybettiğini ama senin onu kazanamadığını fark et. Yüzük kimde? Harry James Potter'da, gerçi o istemedi. Vincent Segundus Crabbe, Gregory Gamaliel Goyle, Draco Lucius Malfoy, Theodore Cobracus Nott ve Pansy Juliette Parkinson, sizler de Varis yüzüklerinizi Harry Potter'a kaptırdınız.

"Büyü bunu neden yaptı? Babalarınız ve diğer Ev Başkanları Tom Marvolo Riddle'a itaat edeceklerine dair söz verdiler. Ne zaman ne kadar para isterse verdiler. Mallarını kullanmasına izin verdiler ve cezasını kabul ettiler. Babalarınız Riddle'ın onları sığır gibi damgalamasına izin verdi. Kısacası, Ev Reisi olan babalarınız kendilerini Tom Riddle'a köle olarak sundular ve böylece Evlerinizi Tom Riddle'ın mülkü haline getirdiler. Tom Riddle'ın mülkü, Fetih Hakkı ile Harry James Potter'ın mülkü haline geldi. Harry James Potter Varis Gaunt, Varis Slytherin, Varis Crabbe, Varis Flint, Varis Goyle, Varis Malfoy, Varis Nott, Varis Parkinson ve daha fazlasıdır. Yani Sihir ilan ediyor."

Büyük Salon'un sessizliği içinde Draco titrek bir sesle sordu, "Yüzüğümün artık sende olduğu doğru mu Varis Potter? Elimden gitti."

Harry, Varis Malfoy yüzüğünün elinde belirmesini emretti. Göründü. Harry yüzüğü görünmez yaptı, sonra da Crabbe'i göstermeye çalıştı,

Flint, Goyle, Nott ve Parkinson yüzükleri. Onları aradığında Harry'nin elinde de aynı şekilde .

Harry, "Draco, görünüşe göre artık Varis Malfoy benim," diye cevap verdi.

Harry Büyük Salon'un karşısındaki Snape'e baktı ve, "Söyleyecek söz . Bunu hiç beklemiyordum."

Akşam yemeğinden sonra

Ravenclaw ortak salonunda

Harry, Hermione'yle birlikte bir kanepede oturuyordu. Hermione bir yandan Harry'ye yaslanmış, bir yandan da ailesine A, Harry'yle aralarında ruh bağı olduğunu; B, Hermione'nin bebek fabrikası açılır açılmaz Harry'yle sihirli bir şekilde evleneceklerini; ama C, ailesinin heyecanlanmaması gerektiğini, çünkü Haziran 1998'de bir kilise düğünü yapmayı planladığını açıklamaya çalışan bir mektup yazıyordu. Hermione şu anda düğün kahvaltısı (düğün resepsiyonu) için leylak ve deniz salyangozu renk kombinasyonuna sıcak bakıyordu.

Hermione mektubunu yazarken, Harry boşluğa bakıyordu.

Harry zamanında geri döndüğü ana görevi başarmıştı: Voldemort'u ve tüm Ölüm Yiyenleri öldürmüştü. Ölüm Yiyenler'i on yedi sayfalık notlarında ve planlarında belirttiği üç yoldan herhangi biriyle öldürmemişti, ama gerçekten de hepsini öldürmüştü - bu arada Snape'in ölmesini engellemenin bir yolunu da bulmuştu. Harry kendinden memnun hissediyordu.

Hem Harry'nin babası hem de Salazar Slytherin, planlama oturumu sırasında, Harry'nin Voldemort'u öldürdükten sonra Gaunt Hanesi'nin ve Slytherin Hanesi'nin reisliğini Fetih Hakkı'yla talep edebileceğinden bahsetmişlerdi; hem James Potter hem de kurucu Slytherin, Harry'yi bu taleplerde bulunmaya teşvik etmişlerdi.

Güzel. Harry bu gece ya da belki yarın, *Gaunt Hanesi'ni ve Slytherin Hanesi'ni Fetih Hakkı'yla talep ediyorum*, sözlerini söylemeyi planlıyordu.

Ama bugün, Sihir Harry'ye bu iki Hane'yi vermeden önce onları talep etmesini beklememişti; ve dahası, Sihir Harry'ye Fetih Hakkı ile on altı Hane daha vermişti.

Vay canına. Harry bir şey beklemiyordu; on yedi sayfada böyle bir olasılıktan hiç söz edilmiyordu.

Üç aydan biraz daha uzun bir süre önce, Harry Dursley'lerin evindeki merdivenlerin altındaki bir dolapta yaşıyordu. Şimdi Harry, Büyücülük Britanyası'nın sahip olduğu *düke* en yakın şeydi.

Ertesi sabah, 1 Kasım

Cuma

Charms'tan sonra Harry Hermione'ye, "Benimle gel de sana en harika şeyi göstereyim," dedi.

Harry Hermione'yi yedinci kata, trollere bale öğretmeye çalışan bir büyücünün (Barnabas the Barmy) goblenine götürdü.

Harry, "Tamam, bu goblenin önünde üç kez ileri geri yürü, bir yandan da 'Crawley'deki yatak odama tıpatıp benzeyen bir oda istiyorum' diye tekrar tekrar düşün. "

Hermione omuz silkti, sonra da itaat etti. On saniye sonra Hermione volta atmayı bıraktı, goblenin karşısındaki önceden boş olan duvarda mavi bir kapı belirdiğinde nefesi kesildi ve bakakaldı. "Bu benim yatak odamın kapısı!" diye mırıldandı. "Hatta benim kapım gibi deniz salyangozu mavisi."

Hermione yürüdü, açtı ve odaya girdiğinde nefesi kesildi.

Harry onun arkasından içeri girdi. Etrafına bakındı ve, "Yatak odanızın duvarında Jane Austen'ın bir posterinin olmasına hiç şaşırmadım," dedi.

"Bunu nasıl gördüğümü açıkla," dedi. "Burası benim yatak odam, en küçük ayrıntısına kadar."

Harry bunun İhtiyaç Odası olduğunu açıkladı ve yeteneklerini gösterdi. Hermione'nin elinden tutup onu kapıdan çekti; sonra yatak odasını Ravenclaw ortak odasına, diğer üç ortak odaya, sonra tekrar Ravenclaw ortak odasına çevirdi, ama mor ve gümüş renkliydi.

Sonra Harry Hermione'ye kuralları anlattı: Oda'nın onun için çağırdığı her şey, dışarı taşıdığına yok olacaktı; ve teorik olarak yiyecek ve su çağırabilse de, bunların besin değeri yoktu, bu yüzden bunun yerine bir ev-elfinden Hogwarts mutfaklarından yiyecek getirmesini istemeliydi.

Hermione, "Ben hâlâ 'Burada, ROR'da, büyülü ya da Muggle, dünyadaki her kitabın bir kopyasını ' cümlesine takıldım. Bu gerçekten doğru mu?"

Harry ona sıırttı. "Öyle."

Hermione iki eliyle Harry'nin gömleğinin önünü kavradı, onu kendine doğru çekti ve güçlü bir şekilde öptü.

Hala İhtiyaç Odasında

Harry, "1981'de Cadılar Bayramı gecesi Voldemort'un bedeni yok edildiğinde, cesedi bulunamamış olsa da herkes doğal olarak öldüğünü sandı. Ama aslında ölmedi, bir *hortkuluğa* dönüştü - çünkü *hortkuluklar* yapmıştı."

Harry hortkulukları anlattı; Hermione dehşete kapıldı.

Sonra Harry Hermione'ye Voldemort'un 1981'e kadar kasıtlı olarak beş hortkuluk yaptığını, Harry'nin kasıtsız altıncı hortkuluk olduğunu ve Voldemort'un 1994'te yedinci bir hortkuluk yaptığını söyledi.

Harry daha sonra, "Zamanda geriye, 23 Temmuz'a gönderildiğimde, yaramda hiçbir hortkuluk olmadan geldim. Diğer üç hortkuluğu yok ettim çünkü tam olarak nerede olduklarını biliyordum. 1994 hortkuluğu henüz yapılmadı. Geriye sadece iki tane kaldı."

Hermione, "Yani şimdi onları avlayacak mısınız?" diye sordu.

"Şey, onlardan biri, avlanmama hiç gerek yok. *Ozan Beedle'in Masalları*'nı ve üç kardeşin Ölüm'le karşılaşma hikayesini hatırlıyor musunuz? Hikayenin doğru olduğu ortaya çıktı. Bu üç nesne birlikte Ölüm Yadigarları olarak biliniyor. Dumbledore'un yüksek güçlü asası Ölüm Yadigarları'ndan biri, Potter ailesinin Görünmezlik Pelerini ikincisi ve Diriltme Taşı denen şey de üçüncüsüdür. Ne yazık ki, kötü Voldemort Diriltme Taşı'na bir hortkuluk ilişti; ama Thanatos bana Taş'ı çağırdığımda hortkuluğun yok edileceğini söyledi. İşte başlıyoruz."

Harry asasını çekti ve, "Thanatos'un bana verdiği yetkiyle, Gaunt Hanesi'nin Başı yüzüğünün bir parçası olan Diriltme Taşı'nı ve Mürver Asa'yı çağırıyorum," dedi.

Gaunt yüzüğü ve Mürver Asa, mor ve gümüş Ravenclaw ortak salonundaki bir masanın üzerinde belirdi. Diriltme Taşı'ndan hemen siyah bir sis yükseldi. Siyah sis bir insanın acı dolu çığlığını attı ve sonra kayboldu.

"Geriye bir hortkuluk kaldı," dedi Harry.

Thanatos Harry'ye Diriltme Taşı'nı almanın ona bağlı tüm kötü büyüyü ortadan kaldıracağına söz vermişti. Harry Gaunt yüzüğünü takmak için bir dürtü hissediyordu; ama yüzüğü (ama herhangi bir parmağına takmadığında), dürtü durdu.

Harry hiçbir şeytani lanet hissetmedi ve eli de o lanetten sonra farklı .

Yüzüğü aldı, oysa aynı yüzük bir önceki yaşamında Dumbledore'un elini çabucak soldurmuştu.

Harry Gaunt yüzüğünü aldıktan sonra Greyclay'i çağırdı. Harry, Greyclay'e Gaunt yüzüğünü ve Mürver Asa'yı Harry'nin okul çantasına koymasını emretti.

Harry Hermione'ye, "Son hortkuluk Malfoy Malikanesi'nde. Danışmanlarımla yaptığımız planlarda, bir zamanlar Tom Riddle'a ait olan bir günlük olan hortkuluklu eşyayı Narcissa Malfoy'dan satın almaya karar verdik. Ayrıca Narcissa'dan, önceki yaşamımda arkadaşım olan Dobby adında bir ev cini de satın alacaktım. Ama artık Büyü beni reşit olmayan Malfoy Hanesi Başkanı yaptığına göre, daha basit bir plan uygulayabilirim."

Harry, "Ben Malfoy Hanesi'nin ev cini Dobby'yi çağırıyorum," dedi.

Pop. Dobby ortaya çıktı. Çaydanlık gibi giysileri kirli ve yırtıktı; yeşilimsi teninin kollarında, bacaklarında ve yüzünde parlak yeşil çürükler vardı.

"Ah, seni zavallı şey," dedi Hermione.

Bu sırada Dobby şaşkınlıkla Harry'ye bakıyordu. "Sen Dobby'nin efendisisin, ama Dobby daha önce Efendi'yi hiç görmedi. Efendi kim?"

Harry, "Ben Harry James Potter'ım," dedi,

Dobby'nin nefesi kesildi.

"-ve bu da benim ruh eşim ve müstakbel karım, Hermione Granger."

Dobby heyecandan zıplıyordu. "Dobby parlak efendi Harry Potter'ı duymuş! Dobby, Efendi Harry Potter ve Bayan Herminny Grangey'e hizmet etmekten mutluluk duyar! Dobby sizin için iyiden de iyi bir elf olacak!"

Harry, "Başka bir şey yapmadan önce, kendini iyileştirebilmen için sana biraz büyü yapmama izin ver," dedi. Tıpkı Harry'nin Potter elfleriyle ilk tanıştığında yaptığı gibi, Harry sihirli çekirdeğinden Dobby'ye büyü yaptı ve ev elfinin morlukları solmaya başladı.

Sonra Harry, "Dobby, senin için önemli bir görevim var," dedi. Malfoy Malikanesi'nde bir yerlerde, siyah deri kapaklı, ön yüzünde 'T M Riddle' yazan bir kitap var. Eğer ona yaklaşırsan, *şeytani* bir *his verir*. Kitap gizli bir yerde olabilir."

"Dobby kitabı biliyor! Ve evet, kötü hissettiriyor."

"Malfoy Malikanesi'ne gitmeni, bazı çöpleri kurşun bir kutuya dönüştürmeni, kitabı kutunun içine havaya kaldırmanı ve sonra kutuyu kapatmanı istiyorum. *Sakın* kitaba dokunma! Kitabı kutuya koyup kutuyu kapattığında, kutuyu bana getir."

Pop-Dobby ortadan kayboldu.

Saniyeler sonra: *Pop*. Dobby ayaklarının dibinde yaklaşık bir ayakkabı kutusu büyüklüğünde bir kurşun kutuyla döndü.

Harry İhtiyaç Odası'nı iki ay önce, Salazar Slytherin'in ritüelini kullanarak Ravenclaw'ın diademindeki ve Slytherin'in madalyonundaki hortkulukları, kapların kendilerini yok etmeden yok ettiği zamanki gibi yeniden düzenledi. Şimdi Harry, Hermione ve Dobby'nin yardımıyla Slytherin'in ritüelini tekrarladı. Hortkuluk Tom Riddle'ın günlüğünden çıkarıldı ve günlüğe zarar vermeden yok edildi.

Harry artık zararsız olan günlüğü hemen ortadan kaldırdı.

Harry Hermione'ye baktı ve, "Artık Riddle'ın tüm hortkulukları yok edildi ve bedeni de yok edildi. 'Lord' Voldemort, nam-ı diğer Tom Marvolo Riddle, *sonunda* öldü."

Bu arada, zamansız bir yerde

Tom Riddle'ın kafası karışmıştı.

Bilinmeyen bir süre önce, Confundused trolünü Slytherin ortak salonunun dışındaki zindanlara götürüyordu. Yakınlarda başka kimsenin olmadığından emindi ve özellikle de yakınlarda Hayal Kırıklığına uğramış birinin olmadığından emindi.

Ama sonra bir asanın Sersemletici'yi ateşlerken çıkardığı sesi duymuştu - her ne kadar *Sersemletme* büyüsünün kendisi söylenmemiş olsa da.

Güzel, demek ki sersemletilmişti. Kendine geldiğinde, büyük bir masanın önünde bir sandalyede oturuyordu. Masanın üzerinde sırt sırta vermiş iki kafa vardı; yüzünü görebildiği kafanın alt yüzünde et vardı ama burun üçgeni, göz çukurları ve beyin gövdesi çıplak kemikti.

Masanın arkasında koyu tenli, başı kel traşlı bir adam oturuyordu ve deri bir zırh giymişti. Adamın ötesinde, duvara bronz bir kılıçla birlikte iyi kullanılmış tahta bir kalkan asılmıştı. Bunların yanında, bir askıda siyah bir cübbe asılıydı. Odanın bir köşesine yaslanmış keskin, çelik bir *tırpan mı* vardı? Bir *çiftçi* onu sersemletmiş miydi?

Neredeyim ben? Tom merak etti. Neler oluyor? Neden buraya getirildim? Beni buraya masanın arkasındaki adam mı getirdi, yoksa ona hizmet eden köleleri mi var?

Tom Riddle, "Beni sersemleten sen misin?" diye sordu. Masanın arkasındaki adama dönük olan masanın üzerindeki kafa, Tom'un sesiyle yabancı kelimeler konuştu. Aynı anda Tom'un sağ eli sol kolundaki asa tutucuya gitti, böylece bu aptalı *Haçlayabilecekti*

-

-Asasının olması gereken yerde olmaması dışında.

Asamı al, olur mu? Tom düşündü. Asasız bir Çağırma büyüsü yaptı: "Accio asam!"

Ama asası ona gelmedi.

Masanın arkasındaki adam (çeviride), "Dur, Tom Marvolo Riddle, sadece zamanımı boşa harcıyorsun. 'götüremezsın' deyimini duydun mu? Bu doğru. Sen öldün ve buradasın ama iki asan burada *değil*."

"*Ben* mi öldüm? Yalan söylüyorsun! "Burası" nerede? Kimsin sen? Benim için ne planlıyorsun?"

"Bir sorun mu var," diye sordu sakın bir kadın sesi, "bu müşteriyle ilgili, efendim?"

Tom kadının yaklaştığını duymamıştı. Tamamen şaşırın Tom, kadına bakmak için sandalyesinde döndü. Sonra şaşkınlığı ikiye katlandı.

Kadın beyaz bir elbise giyiyordu ve sırtından *beyaz kanatları* çıkıyordu. Kanatlar o kadar büyüktü ki kanat uçları neredeyse yere değiyordu. Tom bu şekli yetimhanede okuduğu masal kitaplarından bir melek olarak tanıdı. Tom, bir cadı kendine bir büyü yapacaksa neden melek olarak görünmeyi seçtiğini merak etti.

"Hayır Antonia, her şey yolunda," diye yanıtladı masanın arkasındaki adam. "Ama yakın durun; *bu seferki* yine de sorun çıkarmaya çalışabilir."

Bu sırada Tom masanın arkasındaki adamın gözlerinin içine baktı ve "*Legilimens*" diye fısıldadı. Tom اساسız Legilimency'sinin zayıf olduğunu biliyordu ama اساسız Legilimency yapabilen az sayıdaki büyücüden biriydi. Tom masanın arkasındaki adamın ne düşündüğünü anlamaya çalıştı-

-Ve hiçbir şey duymadı. Sanki büyüyü yapmaya çalışan bir Muggle gibiydi.

Bu sırada masanın arkasındaki adam Tom'a ters ters bakıyordu.
"Ben ? Bana Thanatos diyebilirsin. Ya da" -şimdi gülüşü acımasızdı-
"Le Mort. Benden kaçmaya çalışma; kaçamayacaksın."

"Sen bir yalancısın!" Tom korkusunu gizlemek için kabadayılık taslayarak bağırdı. "Ve ben gidiyorum!" Ayağa fırladı, iki adım attı-

-Ve sandalyeye doğru geriye çekildi. "Melek" Antonia sakince, "Bir daha gitmeye kalkarsan zincir kullanırım," dedi.

Thanatos, "Şimdi işimize dönelim, Tom Marvolo Riddle. Normalde bir ruhun dosyası benim astlarımdan biri olan bir Azrail tarafından değerlendirilir; ve normalde ruhu Bölüm 1 ya da Bölüm 2'ye gönderen de o ruhun Azrail'idir. Bir ruhla yalnızca ruh yarı iyi yarı kötü olduğunda, ruh aziz olduğunda, ruh kara kötü olduğunda ya da ruh bir kehanete konu olduğunda görüşme *yaparım*.
Tebrikler, dört kategoriden ikisinde yer alıyorsunuz."

Tom bu konuda kötü şeyler hissetmeye başlamıştı.

Thanatos sözlerine şöyle devam etti: "Azrail'in görevi ruhun dosyasını incelemek ve iyi amellerinin kötü amellerinden daha ağır basıp basmadığını belirlemektir. Senin iyi işler listen boş bir sayfa olduğu için bu kısmı atlayabiliriz. Hayır Riddle, senin için planladığım özel bir yargılama var. Antonia, hazırlan."

Saniyeler sonra Thanatos Tom'a şöyle dedi: "Umarım yağlı boya resim yapmaktan ya da keman çalmaktan hoşlanıyorsundur. Yeni komşularından biri beceriksiz bir yağlı boya ressamı, bir diğeri ise beceriksiz bir kemancı. Antonia şimdi senin için hazır. Kalk, Tom Marvolo Riddle, ve 'ödülünü' al. "

Tom istemeden de olsa ayağa kalktı ve "melek" Antonia'ya döndü.

Tom, Fiendfyre'ı Wool'un Yetimhanesi'ni yakmak için kullandığında, sonuçları izlemişti. Binaya giren Muggle itfaiyecilerden bazıları, kahverengi, dikdörtgen vizörlü, tepeden tırnağa yastıklı, parlak giysiler giymişlerdi

gözlerinin önünde. Şimdi Antonia da benzer bir kıyafet giyyordu; kanatları bile dolgulu, parlak bir kumaşla kaplanmıştı.

Thanatos zalimce güldü. "Bir melek işini yapabilmek için bir ruhu cehennem ateşine uçurabilmeli ve oradan çıkabilmelidir. Ama bir meleğin bile *senin* gittiğin yere uçmak için koruyucu giysilere ihtiyacı vardır.

Elveda, "Ölümden Kaçış. "

Hogwarts'taki İhtiyaç Odası'na dönüş

Harry Tom Riddle'ın günlüğünden hortkuluğu çıkardıktan sonra, Dobby'ye onu ve Hermione'yi Kehanetler Salonu'na *elf-pop* yapmasını emretti. Ama Gizemler Dairesi'nin nöbetçiler olduğunu hemen anladılar, bu yüzden üçünün yaptığı şey aslında Gizemler Dairesi'nin girişine kadar elf-poplamak, sonra da biraz yürümek oldu.

Çok geçmeden üçü Kehanetler Salonu'na vardı ve Harry bir Konuşulamayan'la konuştu. Kısa bir süre sonra Dobby, Harry'nin Kehanet'in cam küresini tutup yerinden çıkarabilmesi için onu yukarı kaldırdı. Cam küre donmuş siyah dumanla doluymuş gibi görünüyordu.

Harry tekrar yere indiğinde, Hermione, Dobby ve Dillendirilemeyen refakatçileri için Kehanet'i oynadı. Harry Konuşulamayan'a, "Bu kehanetin resmen kabul ediyor musun?" diye sordu.

Konuşulamayan başını salladı. "Kehanet gerçekleşti. Sen açıkça hayatta olduğuna göre, bu Kim Olduğunu Bilirsin'in öldüğü anlamına geliyor."

"Sonsuza dek," dedi Hermione.

Harry Konuşulamayan'a sırtıttı. "Haberı etrafa yay: Git bir parti ver."

Sonra Harry cam küreyi aldı ve Dobby'ye baktı. "Gidip Madam Bones'u ziyaret edelim." *Pop*.

İki çocuk ve bir ev cini Madam Bones'un ofisinin önünde belirdi. O içeride değildi, bu yüzden Harry cam küreyi resepsiyon görevlisine uzattı. "Madam Bones'a Harry Potter'ın uğradığını, bunun gerçek bir Kehanet olduğunu ve gerçekleştiğini söyleyin. Voldemort *resmen* öldü."

O öğleden sonra, Hogwarts'ta öğleden

sonra derslerinden sonra

Harry ve Hermione kütüphaneye uğradılar. Ev arkadaşlarına, "Hermione ve ben akşam yemeğinden önce kütüphanede geçireceğimiz zamanın bir kısmını ya da tamamını kaçıracağız. Yapmam gereken bazı işler var ve Hermione'nin de yanımda olmasını istiyorum."

Harry ve Hermione kütüphaneden çıktıktan sonra, Harry Hogwarts'ın Ruhu'na Üstat Wardstone'un gömülü olduğu mutfakların altındaki odayı tarif ettirdi.

Harry ve Hermione wardstone odasına girdiklerinde, Harry ve Ruh işe koyuldular ve Hogwarts'taki wardstone'ları eski haline, yani olması gereken haline getirdiler. Artık Karanlık Lordlar, Ölüm Yiyenler, kötü niyetli herkes, hayvan formundaki animagiler ve Çokbüyülü insanlar şatoya giremeyecekti.

Hogwarts'ın Ruhu koğuşlar hakkında çok şey , ama şatonun koğuşlarını değiştirme yetkisi yoktu. Harry'nin koğuşları değiştirme yetkisi vardı, ama nasıl yapılacağını bilmiyordu. Harry ve Ruh birlikte iyi bir ekip oluştururken, Hermione yüzü ışıldayarak onları izliyor ve çalışmalarını dinliyordu.

Kara Büyü'ye karşı bir koruma, kötü niyete karşı bir koruma, Hayal Kırıklığına uğramış kişilere veya (sıradan) görünmezlik pelerini altındaki kişilere karşı bir koruma ve hayvan formundaki bir animagusa karşı bir koruma - tüm bu korumalar yeniden etkinleştirildi. Vampirlerin, trollerin, devlerin ve Ruh Emicilerin şatoya girmesi engellendi.

Harry koğuşları onardıktan sonra Hermione'yle elfler tarafından (şu anda boş olan) DADA sınıfına tıklandılar.

Harry, kurucuların planlama oturumunda edindikleri bilgileri kullanarak sınıf kapısının pervazına kazınmış olan küçük rünleri buldu. Tom Riddle tarafından oyulmuş olan bu rünler DADA öğretmenliği pozisyonunu . Harry şimdi bu rünleri kazımak için büyülü bir bıçak kullanıyordu.

Sonra Harry Hogwarts'ın Ruhu'na Müdire McGonagall'a şunu söylemesini emretti: "Koğuşlar, Müdür Dumbledore'un bazı iptal etmesinden önceki haline getirildi. Ayrıca, DADA öğretmenliği pozisyonu üzerindeki lanet de kaldırıldı." Harry, Hogwarts'ın Ruhu'na McGonagall'a bu iki eylemin nasıl ve kim tarafından gerçekleştirildiğini söylememesini emretti.

Harry ve Hermione Kehanet küresini bulduktan, Kehanet'in gerçekleştiğini doğruladıktan, Kehanet küresini Madam Bones'a verdikten, Hogwarts koğuşlarını onardıktan ve DADA lanetini sona erdirdikten sonra, Harry diğer tüm Evler birincileriyle birlikte çalışmak için kütüphaneye döneceklerini tahmin etti.

Öyle olmadı. Hermione, "Harry, önemli bir şey yapmam gerek. Beni takip et."

Hermione Harry'yi şatonun dışına, avluya götürdü. Daha açık olmak gerekirse, Hermione Harry'yi avlunun beş mezar levhası ve mezar taşı olan kısmına götürdü.

Harry ağzından kaçırdı, "Hogwarts'ın kendi mezarlığı mı var?"

Hermione, "Burası okulda ölen ve başka bir yere gömülmek üzere cenazelerini alacak aileleri olmayan öğrencileri ve profesörleri gömdükleri yer," dedi.

"Mantıklı," dedi Harry. Beş mezar taşından üçünde merhumun soyadının "İsimsiz" olarak verildiğini gördü.

Hermione ekledi, "Bunu okumuştum-"

"*Hogwarts: Bir Tarih*," dedi Harry sırtarak. Sonra gülümsemesi kayboldu. "Hermione, neden buradayız? Bu insanların hiçbirini tanımıyoruz."

Hermione cevap vermek yerine, "Gelecekte aramızda nasıl bir ilişki olacağını hiç mü?" diye sordu.

"Pek sayılmaz, hayır."

"Dışarıdan bakıldığında, sen ve ben aynı yaştayız. Ama ben on iki yaşındayım; Muggle kızları ve cadılar tarafından zorbalığa uğramak ve bir trol öldürmek dışında hayatım kolay geçti. Sen on yedi yaşındasın, diğer hayatında Voldemort'la beş kez savaştıysın, bana iki kez ölümden döndüğümü ve bir savaşa katıldığını söylüyorsun."

", farklı yaşlardayız ve oldukça farklı deneyimler yaşadık ama yine de bir gün seninle evlenmek istiyorum."

"*Ama nasıl bir evliliğimiz olabilir ? Senin kız arkadaşın olmayı asla umamam, Harry; umabileceğim en iyi şey senin sevimli kız kardeşin olmak. Ama ben senin küçük kız kardeşin olmak istemiyorum!*"

"Hermione, bu bir sorun, kabul ediyorum ama nasıl dair hiçbir fikrim yok. Peki bu beni Hogwarts mezarlığına getirmeni nasıl açıklıyor?"

"*Thanatos* anılarını zamanda geriye gönderdi; ve *Thanatos*'un ölü kemiklerin olduğu yerde takıldığını düşünüyorum. Umarım 1998'deki Hermione'nin anılarını kafama yerleştirebilir."

"Bu yüzden mi buradayız? *Thanatos*'la mı konuşmak istiyorsunuz?" Harry şok olmuş bir halde sordu.

"Hermione Jean Granger, 1979 doğumlu," dedi bariton bir ses. "Neden beni çağırıyorsun? Belirlenen saatin gelmesine daha yıllar var."

Şimdi mezar taşlarından birinin üzerinde, siyah bir cübbe giymiş bir adam iskeleti duruyordu. İki etsiz el, bir eli kavırıyordu.

Uzun, keskin bir elik bıçağı olan bir tırpanın tahta sapı.

Harry aynı tırpanı Thanatos'un ofisinde de görmüştü. Harry,
Thanatos'un ofisinde bu tırpan zararsız görünüyordu, diye düşündü.
Şimdi zararsız görünmüyor.

Yaşlı Hermione, Mahkum

Bölüm 22: Yaşlı Hermione, Mahkum

Hala Cuma, 1 Kasım, öğleden sonra Hala

Hogwarts avlusu mezarlığında

Thanatos Hermione'ye, "Genellikle bir ölümlü beni aradığında, ya onları acısız bir şekilde öldürmemi ya da başka birini hayata döndürmemi isterler," dedi.

Hermione, "Hayır, ikisini de istemiyorum," diye cevap verdi.

Hermione derin bir nefes aldı ve devam etti, "Harry ve ben ruh eşiyiz; ama asla eşit olamayız. O kafasında on yedi yaşında, bir savaşın gazisi, Voldemort'la savaştı, Ölüm Yiyenler'le savaştı, öldü! Peki ya ben neyim? En kötü anları ilkokulda ve iki cadı tarafından zorbalığa uğramak olan on iki yaşında bir kız. Bir de büyüyle bir trol öldürdüm ama o sinsî bir saldırıydı; kendimi tehlikede hissetmedim."

Thanatos, "Harry'yi erkek bedeninde bir erkek olarak görüyorsun, kendini ise bir çocuk olarak görüyorsun," dedi.

"*Evet.* Sizden istediğim şey, Thanatos efendim: Bir şekilde bana Harry'nin Hermione'sinin, Harry'nin yanında savaşan ve onun Voldemort tarafından öldürülüşünü izleyen on sekiz yaşındaki benim anılarımı veriyorsunuz.

Büyük halimin anıları olmadan, ben her zaman Harry'nin Gerçek Aşkı değil, sevdiği küçük kız kardeşi olacağım."

Harry, "Bununla ilgili bir sorun var, 'Mione: Dördüncü sınıftan sonraki yazdan itibaren durmadan iksirlendin. Haziran 1996 ile Mayıs 1998 arasında kitaplarla, olaylarla ve çoğu insanla ilgili anıların iyi olacak, ama bazı insanlara karşı hatırladığın tavırlar yanlış olacak. Özellikle de Ron Weasley'e karşı."

Hermione'nin kafası karışmıştı. "*Bilious mu?* Bilious'a karşı nasıl bir tavır takındım?"

Harry yere baktı. Hermione'nin her zaman özgüvenle *dolup taşıdığını* bildiği çocuğun şimdi omuzları çökmüştü ve hiç özgüven göstermiyordu. "1996 yazından itibaren Ron'la evlenmek ve onun çocuklarını doğurmak istedin. Ve eğer ölmemiş olsaydım, sana izin verecektim."

"Anlamıyorum. Bana iksirlendiğimi söylemene rağmen anlamıyorum. Sen ve ben *ruh eşiyken* nasıl Bilious'la evlenmek isteyebilirim? *Seni* öpüp sonra nasıl *onu* öpmek isteyebilirim?"

"Mesele şu ki, o hayatta sen ve ben hiç öpüşmedik. Ruh eşi olduğumuzu hiç bilmiyorduk. Seni sevdim ama sana aşık olduğumu hiç *fark etmedim*. Ve Dumbledore, Molly, Ron ve Ginny bunu asla fark etmememi sağladılar; ya da sana karşı hissettiklerimi fark etsem bile bunu asla dile getirmememi. 1998 Mayıs'ına gelindiğinde, mesaj tekrar tekrar kafama kazınmıştı: İstedğim hiçbir iyi şeyi hak etmiyordum ve *özellikle* de 'en iyi arkadaşımın' istediği hiçbir iyi şeyi hak etmiyordum."

Harry şu anda perişan görünüyordu ve kendine güveni yoktu. Hermione ona sarıldı, ama ruh hali düzelmedi.

Thanatos Hermione'ye şöyle açıkladı: "Siz ikiniz oldukça nadir ve oldukça güzel bir şeye sahipsiniz - avuç içiniz büyüklüğünde kesilmiş bir elmas görmek gibi. Ama Harry James Potter'ın bahsettiği dört kötü insan, önceki yaşamında, o dört insan bu nadir ve güzel şeyi yok etti. Fonograf iğneleri için elmas tozu yapmak üzere dev elması parçaladılar. Harry ölmemiş olsaydı, kötülerin planı her birinizin iğrenç bir kızılın sadık eşi olmanızdı."

Sonra Thanatos Hermione'ye, "İstedğin şeyi sana veremem," dedi.

Harry, "Hermione bunu şiddetle istiyor. İzin ver anlaşmayı tatlıya

bağlayayım.

Diriltme Taşı'nı ve Mürver Asa'yı sana geri vereceğim.

bu anıları Hermione'ye kopyaladığınız anlamına geliyor."

Tırpanı tutan erkek iskelet başını geriye attı ve güldü. "Ah, tatlı ironi! Ölümün Efendisi olan tek büyülü kişi, bu makama hiç talip olmamış biri.

Hermione Jean Granger, bu adamın kıymetini bilin. Harry James Potter, annen ve baban kısmen Albus Dumbledore'un babanı Görünmezlik Pelerini'ni ona 'ödünç vermesi' için kandırması yüzünden öldüler, çünkü Albus Dumbledore üç Ölüm Yadigarını toplamaya çok hevesliydi. Ama sen diğer iki yadigarı ben sormadan verdin. -Muhteşem!"

Harry omuz silkti. "Diğer iki Yadigâr'ın her biri insanın ruhu için tehlikeli. Büyücülük onlarsız daha iyi. Her neyse, anlaştık mı?"

"Beni yanlış anlıyorsun, Harry James Potter. Ruh eşinin istediğini yapamayacağımı söylüyorum, isteksiz olduğum için değil, o güçlerden yoksun olduğum için. Hermione Granger'a istediğini vermenin olası bir yolunu görüyorum, ama başarıyı garanti edemem. Bana hâlâ üç Ölüm Yadigârı'ndan ikisini öneriyor musun?"

"Evet, al onları."

Greyclay çağrıldı, ardından üzerinde Diriltme Taşı bulunan Gaunt yüzüğünü ve Mürver Asa'yı getirmesi için gönderildi. Bu iki eşya Thanatos'a teslim edilir edilmez ortadan kayboldular. Greyclay evine gönderildi.

Harry ve Hermione beklentiyle Thanatos'a baktılar.

Bir saniye sonra

Thanatos resmi bir sesle konuştu: "Chronu'u çağırıyorum," dedi. *KROA-nay.*

Thanatos'un yanında sessizce bir kadın belirdi. Üzerinde bir cübbe vardı ve başının üzerinde yukarı doğru çekilmiş bir örtü duruyordu. Sol elinde büyük bir kum saati tutuyordu; bir buçuk ayak boyundaydı.

Hermione izlerken, kadının cübbesi ve örtüsü renk değiştirdi: görüldüğünde beyazdı, sonra pembeye, sonra yeşile, sonra sarıya dönüştü. Sarı giysi beyaza dönüştü ve bu döngü tekrar tekrar tekrarlandı.

Chrono ortaya çıktığında, bir gelinin yüzüne ve ellerine sahipti: ellerinde pürüzsüz ve lekesiz bir cilt, yüzünde pürüzsüz bir cilt ve Weasley İkizleri'nin gibi kızıl saçlar. Sonra Chrono hızla yaşlandı: kırışıklıklar belirdi, ardından yüzündeki deri sarktıkça daha fazla kırışıklık ortaya çıktı. Cildi solgunlaşırken, ellerinde ciğer lekeleri belirdi. Kızıl saçları griye dönüştü - ilk başta sadece birkaç tane gri saç vardı, sonra daha da çoğaldı. Sonunda, Chrono bir kocakarı oldu. Ama sonra süreç tersine döndü: karaciğer lekeleri birer birer kayboldu, kırışıklıklar kayboldu, cilt sıkılaştı ve daha kırmızı ve pürüzsüz hale geldi, gri saçlar ise kırmızı oldu. Chrono bir kocakarı gibi göründükten yaklaşık bir dakika sonra bir gelin gibi göründü. Sonra Chrono yeniden yaşlanmaya başladı.

Bu sırada Thanatos ve Chrono konuşuyorlardı; Hermione hangi dilde konuştuklarını tahmin bile edemiyordu.

Sonunda Chrono Hermione'ye baktı ve "Thanatos ve ben birlikte aradığınız şeyi başarabiliriz," dedi.

Hermione rahat bir nefes alırken, Chrono Harry'ye, "Gel buraya, zaman yolcusu, elini kum saatinin üstüne koy," dedi.

Harry bunu yaptığında, yatay mavi bir daire Thanatos ve Chrono ile Harry ve Hermione'yi çevreledi.

Sonra gökyüzündeki güneş *doğuya doğru* hareket etmeye başladı.

Güneşin hareketi hızla hızlandı, ta ki bir dakika içinde (öznel olarak konuşuyorum) güneş gökyüzünde batıdan

ve geceler bir dakikadan az sürdü.

Aniden güneşin hareketi yavaşladı. Güneş hareket etmeyi bıraktığında, doğu gökyüzünde alçakta kalmıştı.

Chrono, "Şimdi tarih 23 Temmuz 1991 ve saat sabah 6:35 - bu zaman çizelgesinin başlangıcı" diye duyurdu.

Dört varlığı çevreleyen mavi dairenin rengi mora dönüştü. Chrono şöyle açıkladı: "Zaman çizgilerini değiştirdim - bu, zaman yolcusunun önceki yaşamında yaşadığı zaman çizgisi."

Hermione, "Onun 'önceki' yaşamı, diğer' yaşamı değil mi?" diye sordu.

Thanatos cevap verdi, "Harry Potter daha önce altı kez öldü. Sadece altıncı yaşamını hatırlıyor."

Chrono, "Zaman yolcusu, lütfen elini kum saatinden çek. Thanatos, lütfen elini kum saatinin üzerine koy."

Şimdi güneş doğudan batıya doğru gittikçe daha hızlı hareket ediyordu. Kısa süre sonra güneş o kadar hızlı hareket ediyordu ki, gökyüzünde doğu-batı yönünde uzanan sarı, parlak bir bant oluşturmuştu; kuzeye ve güneye doğru hareket eden sarı, parlak bir bant. Sarı bant en kuzeydeyken Hermione yeşil çimenleri ve ağaçların yeşil yapraklarla dolu olduğunu gördü. Sarı bant en güneydeyken ağaçlar çıplaktı ve yer karla kaplıydı.

Parlak bant kuzeye doğru hareket etmekle güneye doğru hareket etmek arasında tam yedi kez gidip geldikten sonra güneşin hareketi yavaşladı. İki dakikalık bir gecenin ardından güneş yavaşça yükseldi; ardından güneş daha doğu ufku bile göremeden durdu.

Chrono açıkladı, "Tarih 2 Mayıs 1998. Saat sabah 5:26'dan 37.83659 saniye sonra."

Harry, "Bu tanıdık geliyor," dedi.

Hermione güneşin hareketlerinden o kadar etkilenmişti ki, çevresine hiç dikkat etmemişti. Etrafına baktığında dehşet içinde nefesi kesildi.

Mor çemberlerinin içindeki dört varlığın etrafı moloz yığınları ve cesetlerle doluydu. Cesetlerin bazıları Hogwarts cübbesi giymiş çocuklardı.

Hermione şatoya bakmak için arkasını döndüğünde, kendisine bakan duvarda çatlaklar ve yanık izleri olduğunu, duvarın bir kısmının ise eksik olduğunu gördü.

Yine de Hermione gördüğü tüm yıkıma rağmen hiçbir ses duymadığını fark etti. Hiç rüzgâr hissetmiyordu.

Chrono Hermione'ye, "Eski halinle tanışmaya hazır mısınız?" diye sordu. Hermione başını salladı, Hogwarts'ın harabeye dönmesi karşısında konuşamayacak kadar şok olmuştu.

Mor çemberin içindeki dört varlık yükselmedi; bunun yerine, oldukları yerde kaldılar ama yer ayaklarının altından kaydı. Dörtlü yerde uçmadı; bunun yerine, zemin bir koşu bandı bandı gibi altlarında hareket etti. Sonra ayaklarının altındaki zemin etrafında döndü. Tüm bunlardan sonra, yer hareket etmeyi bıraktı ve ayaklarını karşılamak için yükseldi.

Quidditch sahası ile kale arasındaki zemin bir savaş alanına dönüşmüştü.

Mor dairenin iki adım dışında, on sekiz yaşındaki Yaşlı Hermione duruyordu. Heykel gibi duran Yaşlı Hermione mor dairenin içindeki dört varlığa bakıyordu ama gözleri bir şeye bakıyordu. Yaşlı Hermione asasını baktığı kişiye doğrultuyordu.

Genç Hermione etrafına bakındı ve dehşete kapıldı. Zamanla donmuş dev bir yılan çığlık atan Profesör Vector'u ısıırıyordu. Yerde, bir kraterin yanında, genç bir adamın eli yakut mücevherli bir kılıç tutuyordu. On adım ötede Neville'in kafası yatıyordu; boynu kırmızı bir hamburgerle bitiyordu.

Hagrid yerde yatıyordu; başının sağ tarafı ve sağ omzu kesilmişti. Hagrid'in kolları, genç Hermione'nin ruh eşine benzeyen ama öyle olmayan bir çocuğa sarılmıştı. Ölü Harry Potter daha yaşlıydı - sakalları vardı - alnında bir şimşek izi vardı ve yuvarlak gözlükler takıyordu. Genç Hermione'nin aklına Roy Locke tarafından yazılmış Harry Potter kitaplarının kapakları geldi. Yaşlı Harry'nin cesedinde hiçbir iz yoktu, bu yüzden genç Hermione onun nefes alıyor olması gerektiğini düşündü ama nefes almıyordu ve gözleri boş boş bakıyordu. Hagrid ve Yaşlı Harry'nin cesetlerinin yanında, kararmış otlardan oluşan bir şerit zamanın dondurduğu alevlerle kaplıydı.

Biliş'un gevşek bedeni Yaşlı Hermione'nin ayaklarının dibine yığılmıştı.

Yaşlı Hermione'nin yanında, on yedi yaşlarında, uzun sarı saçlı ve gri gözlü, genç Hermione'nin tanımadığı bir kız bir Ölüm Yiyen'le düello yapıyordu. Garip bir şekilde, kızın yüz ifadesi sakindi.

Genç Hermione dönüp Yaşlı Hermione'nin baktığı yere baktı. Genç Hermione yirmi adım ötede, siyah cüppeler giymiş, yalınayak bir adam gördü. Saçı yoktu, yüzünde burun yerine siyah yarıklar vardı ve gözleri kıpkırmızıydı. Yaşlı Hermione'nin mavi büyü adamın önündeki görünmez bir kalkan tarafından dağıtılıyordu; ama adam beklemeden Yaşlı Hermione'ye zaman dondurucu yeşil bir büyü fırlattı.

"Kim o?" diye sordu genç Hermione canlı Harry'ye.

"Bu 'Lord' Voldemort, Tom Marvolo Riddle olarak da bilinir. Üç yıl kadar önce yeniden dirildi."

"Yeşil, ölüm büyü demek, değil mi? Yani benim eski halimi öldürmek üzere."

Harry, "Seni öldürecek olan Voldy olmayacak. Bak."

Harry, esasını Yaşlı Hermione'ye doğrultmuş olan, zamanın dondurduğu bir Ölüm Yiyen'i işaret etti. Yaşlı Hermione'nin üç adım ötesinde, yeşil bir çizgi havada süzülüyordu, zaman donmuştu. Yaşlı Hermione o kadar

Voldemort'la savaşmaya o kadar odaklanmıştı ki, bu daha yakın tehlikenin farkında değil gibiydi.

Harry, "Yaşlının yarım saniye daha var, sonra Luna hariç buradaki herkes gibi o da ölecek," dedi.

Thanatos dedi ki, "Gerçekten de. Normalde yaşayan bir insan üzerinde yetkim yoktur; ama senin yaşlı halin üzerinde yetkim var çünkü o ölmeye mahkum. Her ölüm bir kayıptır, bu yüzden onun ölümünün bir kayıp olmayacağına sevindim. Onun anılarını almaya hazır mısın?"

Genç Hermione hevesle başını salladı.

Thanatos tırpanını mor dairenin içinde yere bıraktı. Sonra etsiz bir eli uzanıp Yaşlı Hermione'nin alnına dokunurken, diğer eli (etsiz ve soğuk) genç Hermione'nin alnına dokundu.

Genç Hermione'nin beynine, Hermione'nin kendisiyle neredeyse aynı olan ama tam olarak aynı olmayan bir kızıdan anılar aktı. Genç Hermione, Yaşlı Hermione'nin anılarıyla ateşlenirken dakikalar geçti.

Hafıza aktarımı başladıktan bilinmeyen bir süre sonra, genç Hermione Harry'nin bugün şafaktan saniyeler önce Voldemort'un *Avada Kedavra* büyüyle vurulup öldüğünü gördüğünü hatırladı. Kısa bir süre sonra genç Hermione bayıldı.

Thanatos tırpanını eline alırken Harry aniden gevşeyen Hermione'yi yakaladı ve mor dairenin içinde yere indirdi.

Harry Thanatos ve Chrone'a baktı. "İkinizden biri yakın geleceği biliyor mu? Işık burada ne kadar kötü kaybetti?"

Thanatos cevap verdi, " 'Ölümünden Kaçış' Minerva McGonagall teslim olduğunda resmi zafere dokuz dakika üç saniye kaldı. Ancak, Minerva McGonagall'in teslim olmasından on dört saniye sonra, Voldemort, hortkuluklu yılanı ve

Hogwarts Kalesi, Kraliyet Hava Kuvvetleri'nin taktik nükleer füzesi tarafından buharlaştırılacak. Füze, Kraliçe Elizabeth'in Sihirli Ayrılık Anlaşması'nın bozulduğunu ilan etmesi nedeniyle fırlatılacaktır. Cornelius Fudge ve Dolores Umbridge de dahil olmak üzere işaretlenmiş Ölüm Yiyenler ya nükleer bombayla vurulduklarında savaş alanında ölecekler ya da Voldemort nükleer bombayla vurulduğunda bulundukları yerde ölecekler. İngiliz Ordusu Sihir Bakanlığı'nı ele geçirecek. Bundan sonraki haftalarda, kimliği belirsiz Ölüm Yiyenler takip edilecek ve kazığa bağlanıp yakılacak. Büyücü Britanya, büyücü olmayan Britanya'dan ayrı bir yer olmaktan çıkacak ve kara büyücüler acı çekecek."

Harry, "Ve tüm bu ölüm ve acı *benim suçum*," dedi.

Dört saat sonra (öznel olarak) zamanın dondurduğu savaş alanında

Zamanın dondurduğu savaş alanında hiç zaman geçmemişti; Yaşlı Hermione'nin Voldemort'la düello ederken Ölüm Yiyen'in Öldüren Laneti'yle vurulmasına yarım saniye kalmıştı.

Genç Hermione Harry'nin kollarında gevşek gevşek yatıyordu; şimdi nefesi kesildi ve . Kendi etrafında döndü ve Harry'nin yüzüne baktı. "Harry! Yaşıyorsun! Ama genç? Yara izin nerede? Bekle..."

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

Hermione kaşlarını çatarak durakladı. "Kafam karıştı. Seninle Flourish and Blotts'ta tanıştım ve seninle ilk trende tanıştım. Seninle tanıştıktan sonra yaptığım ilk şey gözlüklerini tamir etmek oldu ama seni tanıdığımdan beri hiç takmadın. Ve seninle tanıştığımda Ron Weasley zaten *arkadaşındı-ah*, şu Ronald!"

Harry gözlerini kırptırdı. "Özür dilerim, ne dedin?"

Hermione çok öfkeliydi. "Geri döndüğümüzde, Ron Weasley -Bilious- hayatının sonuna kadar şaka yapacak! Ben iksirlendikten sonra, haftada bir kez göğüslerimi yokluyordu! Ben de buna izin verdim!"

Sonra Hermione zamanın dondurduğu Yaşlı Hermione'ye baktı. "En azından büyüdüğümde güzel bir takımım olacak. Bunun için endişeleniyorum."

Chrono, "Gitme vaktimiz geldi," dedi.

Harry yaşlı Hermione'ye döndü. "Hoşça kal, aşkım. Ölmeden önce sana böyle seslenebilecek kadar kalbimi iyi tanımadığım için üzgünüm."

Chrono ataletsiz yolculuk numarasını yaptı ve kendini, Thanatos'u, Harry'yi ve Hermione'yi avludaki mezarlığa geri taşıdı.

Chrono zamanda geri giderek 23 Temmuz 1991 günü sabah 6:35'e gitti, ardından dört varlığın etrafındaki mor daire maviye döndü. Yani, Chrono ve diğer üçü yeni zaman çizgisine geri dönmüşlerdi.

Chrono daha yavaş bir şekilde zamanda ileriye, 1 Kasım 1991 öğleden sonrasına gitti. Chrono özellikle şöyle açıkladı: "Bizi zaman yolculuğuna başladıktan saniyenin binde birine getirdim. Hiçbir gözlemci dördümüzün saniyenin sadece binde biri kadar bir süre için buradan kaybolduğumuzu fark etmeyecektir."

Dakikalar sonra, kaleye döndüğümüzde

İki çift hafızalı çocuk Thanatos'a ve Chrono'a teşekkürlerini ve vedalarını sunduktan sonra Hermione Harry'yi neredeyse sürükleyerek şatodan geçirdi ve merdivenlerden İhtiyaç Odası'na çıkardı.

Kapı kapandıktan sonra Hermione kollarını Harry'nin boynuna doladı. "Dolohov'un Esrar Dairesi'nde beni incitmesi yüzünden kendini suçluyordun, değil mi?"

"Tanrım, Hermione, çok özür dilerim! Çok aptalca

davrandım-" "Harry," dedi Hermione nazikçe, "sessiz ol."

Sonra Harry'yi çok ciddiymiş gibi öptü. Çünkü öyleydi - *tüm* öpücüklerde ciddiye, her birinde.

Hermione son öpücüğü de bıraktığında, "Açık konuşmadıysam, Harry: Seni affediyorum, çünkü seni seviyorum."

Sonsöz, Bölüm 1

Bölüm 23: Sonsöz, Kısım 1

Cuma, 1 Kasım, akşam

Dikkati dağınık bir doktor, hastaları için ölümcül bir tehlikedir. Dikkati dağınık bir *diş hekiminin* hastalar için ölümcül bir tehlike olmaması büyük bir şanstı çünkü hem Dr. Daniel Granger hem de Dr. Emma Granger'ın bütün gün dikkati dağınıktı.

Hermione on iki yıl içinde sadece üç kez anne yalan söylerken yakalanmıştı; Granger'ların çocuğu çoğu zaman *acı verecek kadar* dürüst olmuştu. Şimdi her iki ebeveyn de dün eve gelen mektubun sadece bir masal ya da şaka olmasını diliyordu.

Hermione, diye yazmıştı, bir dağ trolünü öldürmüştü; büyüye dayanıklı, aptal ve kaba, on iki ayak boyunda, insan kılığına girmiş bir canavarı. Hermione sadece üç büyü biliyordu, ama troll'ü öldürmek için ikisini birleştirmişti. Bu arada Harry de, Harry'nin anne ve babasını öldüren kötü büyücü Voldemort'u öldürmüştü.

Bu haber yeterince üzücüydü. Ama dışçı Granger'ların beynini yarı hızda yavaşlatan *asıl* şey diğer haberd: Harry ve Hermione öpüşmüşlerdi, öpüşmeleri bir ruh bağı oluşturmuştu ve yakında *sihirli* bir şekilde *evleneceklerdi*.

Cuma akşamı Granger'lar evlerine girdiklerinde, Hermione'nin dün gönderdiği parşömen mektup hâlâ mutfak masasının üzerinde duruyordu. Emma mektubu işaret ederek, "En azından sihirli bir şekilde evleneceği *kişi Harry*. Harry'yi seviyoruz."

Dan elini sallama hareketi yaptı. "Gezegendeki hiçbir erkek ve hiçbir çocuk Hermione'yi hak etmiyor - ama Harry buna yaklaşıyor."

Ama Granger ailesinin tuhaf gecesi daha da tuhaflaşmak üzereydi.

Pop. Mutfakta bir ev cini belirdi, elinde bir parşömen mektup ve iki altın bilezik tutuyordu. Ev cini, "Cliffy, Bay Doktor Grangey'e bir teklif götürmek için burada," dedi. Dan mektubu aldı.

Dr Daniel Granger'a,

Kendimi tanıtmama izin verin: Ben Hogwarts'ın Ruhu'yum, dört kurucunun emirlerine uyarak Hogwarts Şatosu'nu yöneten neredeyse zeki büyü bir varlığım.

Yönetim Kurulu, müdürü ve müdür yardımcısını işe alma ve kovma ve yıllık bütçeyi belirleme yetkisine sahip bir grup Hogwarts velisidir. Yakın zamanda Yönetim Kurulu'nun bir üyesi, Lucius Malfoy, ölmüştür ve bu nedenle Kurul'un onun yerine geçecek birine ihtiyacı vardır.

Kurucuların Yönetim Kurulu üyesi olmak için belirlediği tek şart, iyi karakterli bir kişi olmak ve mevcut bir Hogwarts öğrencisinin ebeveyni olmaktır. Bir Kurul üyesinin ayrıca eski bir Hogwarts öğrencisi olması geleneksel olsa da, bu bir gereklilik değildir. Böyle bir gelenek uygulandığında, Muggle doğumluların tüm Muggle ebeveynlerinin Kurul'da temsil edilme şansı ellerinden alınmış olur. Şu anda Muggle doğumlu öğrenciler, öğrenci topluluğunun yüzde 26,3'ünü oluşturmaktadır.

Dört kurucunun talimatları doğrultusunda size Yönetim Kurulu'nda bir görev teklif ediyorum. Görevi kabul ederseniz, bu mektubu taşıyan ev cini Cliffy, katılmanız gereken tüm Yönetim Kurulu toplantıları hakkında sizi bilgilendirecek ve günün yirmi dört saati sizin için nöbet tutacak. Cliffy istediğiniz zaman sizi ve eşinizi Hogwarts'a götürecektir. Ancak Hogwarts'a her gidişinizde sizin ve eşinizin altın Muggle Koruma Bileziği takmanızı rica ediyorum.

Bu teklifi kabul etmeyi seçerseniz, lütfen kanınızdan bir damlayı bu mektubun parşömeninde bir yere koyun ve ardından Cliffy'nin duyacağı şekilde yüksek sesle "Kabul ediyorum" deyin. Cliffy o zaman yaranızı iyileştirecektir.

Hogwarts'ın Ruhu

Dan ve Emma Granger'ın karar vermesi beş saniyeden az sürdü. Sonra Emma keskin uçlu bir bıçak getirdi ve Dan'ın başparmağına "ameliyat" yaptı.

On saniye sonra, *pat*. Altın bilezikli Dan, altın bilezikli Emma ve Clifly, Müdire McGonagall'ın ofisinde duruyorlardı. Müdire, Bayan Granger'ın Muggle anne babası ve bir ev cininin karşısında belirdiğini görünce irkilmiş görünüyordu. Sonra Dan yaşlı cadıya mektubunu uzattı. Müdire McGonagall mektubu okuduktan sonra daha da irkilmiş görünüyordu.

Saniyeler sonra, Ravenclaw ortak salonunda

Pop. "Merhaba Prenses; merhaba Harry," dedi tanıdık bir erkek sesi. "Gördüğüm kadarıyla kızımız her zamanki gibi ders çalışıyor."

Hermione başını kaldırıp baktı, sonra Değiştirme ders kitabı yere düşüp unutuldu. "*Anne? Baba?*"

Hermione öne doğru iki adım attı ve sonra anne babasına var gücüyle sarıldı. "*Beni hatırladınız!*"

Emma Granger güldü. "Seni doğururken on saat geçirdim canım; seni hatırladığıma *inansan* iyi edersin."

Dan Granger, "Kızımla her zaman ne kadar *gurur duyduğumu* hatırlıyorum. O şimdi on iki yaşında bir *trol avcısı*. Frank Frazetta ya da Boris Vallejo tasarımı bir kılıç takıyor gerekmez mi?"

Harry, "Ee, Doktor Granger, nasıl oldu da buraya geldiniz? Bir ev cini mi satın aldınız?"

Harry soruyu cevabı bilmiyormuş gibi soruyordu, ama Hermione'ye sesi *garip* geliyordu. Hermione, Harry'nin kendisinin bilmesini istemediği sinsi bir şeyler çevirdiğinden emindi ve bu ailesiyle ilgiliydi.

Bu arada Dan Granger mektubu Harry'ye uzattı. "Şu anda Yönetim Kurulu'nun tek Muggle üyesine bakıyorsunuz. Bu nedenle, bana kalıcı olarak bir Hogwarts ev cini ödünç verildi."

Harry, "*Sanırım* Yönetim Kurulu'nun daha önce hiç Muggle üyesi olmamış," dedi. Sonra Harry Hermione'ye sıırttı ve ekledi, "*Emin* olmak için bakabileceğimiz *bir kaynak* olmaması çok kötü."

Hermione anne babasına sarılmaktan *vazgeçmedi*, ama Harry'ters ters baktı. "Prat."

Granger ailesinin kafası karışmıştı, Harry şakayı açıkladı: "Hermione *Hogwarts*'ı okuyor ve tekrar tekrar okuyor: *Bir Tarih'i*, onun yaşındaki diğer dahi kızların *Gurur ve Önyargı*'yı tekrar tekrar okuduğu gibi okuyor."

Hermione anne ve babasını Ravenclaw ortak salonundaki herkese tanıttı. (Marietta ve Cho tanıtılmadı çünkü Filch'le birlikte başka bir yerde cezalarını çekiyorlardı). Doktor Granger'ların altın bilezikleri sayesinde dişçiler, Hermione'nin "1943'te ölen bir başka Muggle doğumlu Ravenclaw" olarak tanıttığı Myrtle Warren'ı görebiliyor ve onunla konuşabiliyorlardı.

Tanışma faslından sonra Hermione ve Harry yaşlı Granger'lara şatoyu gezdirdiler. İlk durakları Hufflepuff ortak salonuydu, Justin Finch-Fletchley'e Yönetim Kurulu'nda artık bir Muggle ebeveyn olduğunu söylemek için.

Ertesi sabah

2 Kasım Cumartesi, kahvaltıdan sonra

Büyü'nün Harry'ye Fetih Hakkı'yla on sekiz Hane hediye etmesinin üzerinden bir buçuk gün, Hermione'ye geçmiş-yaşam-zamanı-gelecek anılarının verilmesinin üzerinden de on sekiz saat geçmişti. O zamandan beri Harry ve Hermione "On sekiz Hane'yle ne yapmalıyım?" ı tartışıyorlardı - ama Wizengamot politikası açısından değil, çünkü

başka biri bekleyebilirdi. Hayır, Harry ve Hermione "Bu on sekiz Hane'nin Başkanlığını başka bir İngiliz Karanlık Lordu'nun yükselişini önlemek için nasıl kullanabilirim?" diye tartışılar.

Artık Harry'nin bir planı vardı. Hermione ona cesaretle , Harry esasını çekti ve tavana doğrulttu.

"Büyü bana Fetih Hakkı ile on sekiz Hane verdi - yani Avery, Crabbe, Flint, Gaunt, Goyle, Lestrangle, Macnair, Malfoy, Mulciber, Nott, Parkinson, Rookwood, Rowle, Scabior, Selwyn, Slytherin, Travers ve Yaxley.

"Slytherin , yukarıda adı geçen tüm Hanelerin yok olduğunu sihirli bir şekilde ilan ediyorum. Yok olduğu belirlenen on yedi Hane için, bu Hanelerin Varisleri ve Variseleri, Varis ya da Varislik statülerini kaybederler, adı geçen Hanelerden herhangi biri için kimseyi Varis ya da Varis olarak adlandırmıyorum ve ben öldükten sonra hiç kimse adı geçen Hanelerden herhangi birinin Lordluğunu talep edemez. Öyle olsun."

Harry'nin asası parladı. Hermione öne atıldı ve Harry'yi dudaklarından öperken ona sarıldı.

Öpüşmeyi kestiklerinde Harry sırttı. "Artık Gaunt Ev Başkanı yüzüğünü takmaya hak kazanan son kişi ben olacağım. Böylece kimse artık o yüzüğe sahip olmadığımı, yüzüğü Thanatos'a verdiğimi öğrenemeyecek."

Öğle Yemeği

Büyük Salon'un altındaki Hogwarts mutfaklarında

Harry, Sirius Black ve Narcissa Malfoy'la birlikte Andromeda Tonks ve Draco Malfoy'u (ve tabii Hermione'yi) öğle yemeğine davet etmişti; "kıyafet gündeliktir."

Sirius için yemek yemek sadece rahatlamak için bir zamandı. Ama aynı saat içinde Narcissa'nın hiç de rahat olmadığı belliydi. Harry

Black Hanesi'nin reisi ve reşit olmayan Malfoy Hanesi'nin reisi varken, Narcissa'nın eline tutuşturulan mektubun bir Çağrısı olduğunu fark etti.

Harry yemeği Narcissa'ya güven vererek geçirdi. Severus Snape, Sirius ve Andromeda'nın hepsi Narcissa hakkında iyi şeyler söylemişti, dedi Harry ona; Draco'nun bugünlerde iyi karakterli bir arkadaş olduğunu, bunun da Narcissa'nın bir anne olarak iyi bir şey olduğunu gösterdiğini söyledi.

Sonra Harry Narcissa'ya onu neden çağırdığını anlattı.

"Hermione ve ben birbirimize ruh ikizi olarak bağlıyız, bu yüzden bir gün evleneceğiz. Ben Potter Hanesi Başkanı olduğumda ve Hermione'yle evlendiğimizde, bir akvaryumda yaşıyor olacağız. Ama sen o hayatı çoktan yaşadın, bu yüzden bize kimsenin tavsiyelerde bulunabilirsin. Bugün sizden hem Hermione hem de benim için gelecekteki yardım ve tavsiyelerinizi istiyorum.

"Ayrıca, Voldemort'u öldürdüğümde, aynı anda yetmiş yedi Ölüm Yiyen'i de öldürdüm. Bu Ölüm Yiyenlerden on altısı öldüklerinde Hane Başkanlarıydı ve Büyü bana bu on altı Hane'nin yanı sıra Fetih Hakkı ile Slytherin ve Gaunt Hane'lerini de verdi.

Sen de dahil olmak üzere on altı yeni dul, artık her biri bir Evin Naibi, ben ise Varis ve reşit olmayan Ev Başkanı'yım. Sizden diğer on beş Ölüm Yiyen Evi Vekil-duluyla irtibatımı sağlamanızı rica ediyorum."

Narcissa, "Soracağımız ilk şey, bizimle ilgili niyetinizin ne olduğu? İki gün öncesine kadar kocalarımız sizin düşmanınızdı."

Harry, "İlk niyetim: Ölüm Yiyen dullarının ya da Ölüm Yiyen çocuklarının hiçbirini düşmanım olarak görmediğimden emin olabilirsiniz. Sonra, Slytherin hariç, Fetih Hakkı ile kazandığım tüm Hane'lerin yok olduğunu ilan etmek niyetindeyim."

Narcissa boğuldu. "*Soyu tükenmiş mi?*"

"Evet. Beni takip etmesi için o Hanelerden bir Varis seçmeyeceğim, ne benim kanımdan ne de onlarınkinden. Örneğin, Draco kendi hayatını düşünmeli.

artık iki sağlıklı ağabeyi varmış gibi olacak. Draco'nun okul masrafları yine de karşılanacak ve yine de evlenebilecek; ama nişanını *ben* ayarlayacağım ve Draco asla Lord Malfoy olmayacak."

Draco yalvaran bir ifadeyle annesine ve Harry'ye baktı. "*Lütfen* biriniz Pansy ile olan nişanımı bozabilir mi?"

Hermione gözlerini devirdi, sonra da Sirius'a, "Pansy Draco'nun peşini bırakmıyor," diye açıkladı.

Narcissa'nın gülümsemesi Harry'ye rahatlamış gibi göründü. "Sanırım seninle çalışabilirim, Varis Potter-Malfoy."

Öğle yemeğinden sonra

Harry Ölüm Yiyen Evlerinin on altı yeni Vekil-duluna bir mektup yazdı-

İki gün önce, bedenini yeniden kazanmaya çalışan Lord Voldemort'u öldürdüm. Voldemort'u öldürmek, Karanlık İşaret'i almış olan tüm kölelerini (Ölüm Yiyenler) öldürdü. Kocanız iki gün önce ölen Ölüm Yiyenlerden biriydi. Sihir beni, Fetih Hakkı ile sizin Hanenizin reşit olmayan Hanedan Başkanı yaptı. 31 Temmuz 1997'de tamamen Hanedan Başkanı olacağım; o zamana kadar siz Naipsiniz.

Herhangi bir Ölüm Yiyen duluyla ya da Ölüm Yiyen kızıyla seks yapmayacağımdan emin olabilirsiniz, çünkü benim bir ruh eşim var ve seks yapmak isteyeceğim tek kişi o.

Yukarıda da yazdığım gibi, artık Evinizin Vekilisiniz. Omzunuzun üzerinden bakmayacağım, ancak cinler 31 Temmuz 1997'de defterlerinizi denetleyecekler. Kendinizi buna göre yönetin.

Herhangi bir kan saflığı örgütüne zaman, emek veya para vererek her türlü desteği yasaklıyorum. Bu konuda bana itaatsizlik edersen seni İsimsiz yaparım. Neden mi? Çünkü kan saflığından bahsetmek beni rahatsız ediyor.

Benimle doğrudan konuşmaktan ya da yazmaktan rahatsızlık duyuyorsanız, Narcissa Black Malfoy, Andromeda Black Tonks ya da Severus Snape ile konuşun.

(İmza) Harry James Potter, reşit olmayan Potter Evi Başkanı, reşit olmayan Fetih Hakkı ile diğer on sekiz Evin Başkanı

Harry mektubun on altı kopyasını çıkardı, ama selamlama bölümüne farklı isimler yazdı ve mektubu Avery, Crabbe, Flint, Goyle, Lestrangle, Macnair, Malfoy, Mulciber, Nott, Parkinson, Rookwood, Rowle, Scabior, Selwyn, Travers ve Yaxley hanelerinin naip-dullarına baykuşla gönderdi.

Pazartesi, 4 Kasım, sabah

Hermione anıları aldıktan üç gün sonra

Bir koridorda, Harry ayakkabısını bağlıyormuş gibi eğilerek selam veriyordu. Hermione yanında durmuş, asasını çıkarmış, nöbet tutuyormuş gibi görünüyordu.

Bilious/Won-Won/Ron yaklaşıyordu. Yalnızdı, çünkü bu yaşamında Ron Weasley'nin Hogwarts'ta hiç arkadaşı yoktu.

Hermione bir büyü fısıldadı: "*Howler Molly*, 'soğuk servis edilen yemek' parolasını iptal et. "

Bilious yaklaştığında soğuk bir sesle, "O şeyi nasıl kullanacağını biliyor musun, çamur kan?" dedi.

Hermione, "Hâlâ büyük büyükbabanın asasını mı kullanıyorsun?" diye karşılık verdi.

Bilious durdu, Hermione'ye kaşlarını çattı ve asasını çekmeye başladı
-

Harry sakince, "Canın yanmadan yürü, Bilious," dedi.

Hermione zalimce gülümseyerek, "İkiye karşı bir, Bilius," dedi.

Kaşlarını çatan Bilius uzaklaştı. O artık Hermione'ye bakmaz bakmaz Hermione, "*Nişan al*," diye fısıldadı.

Hardal rengi bir büyü Hermione'nin asısından çıkıp bir adım ilerledikten sonra Bilius'un yeşil-gümüş cüppesi tarafından emildi. Görünüşe göre büyü'nün hiçbir etkisi olmamıştı.

Öğle yemeğinde, Büyük Salon'da

Harry ve Hermione kahvaltılarını ve öğle yemeklerini her zaman Ravenclaw masasının birinci sınıflar bölümünde yerlerdi; bu yüzden Marietta Edgecombe ve Cho Chang çılgık atmaya başladığında yakınlarda yemek yiyorlardı.

İkinci sınıftaki bu iki kızın şansları kötü gidiyordu. Son üç gündür her iki kız da Filch'in yanında cezaya kalmıştı; Flitwick'in bu kızları Yule Tatiline kadar Filch'in yanında cezaya bıraktığı söylentileri dolaşıyordu.

Ve şimdi, her iki kızın alnında da "BULLY" kelimesini heceleyen sivilceler vardı. Her biri bunu diğer kızın alnında görüp, sonra aynı kelimenin kendi alnında da olduğunu anlayınca, iki Ravenclaw kabadayı kızı yüksek sesle gürültü yapmaya başlamıştı

-Kısa süre sonra Slytherin masasındaki gürültü de buna katıldı. Ron, "Patatesleri uzat." diye bağırdı. Bir duraklama, "BAĞIRMIYORUM, SEN BİNT, NORMAL KONUŞUYORUM. BANA LANET PATATESLERİ UZAT!"

Profesör Snape ayağa fırladı, koştu ve kızıl saçlı eziğe "*Sonlu Büyü*" yaptı. Hermione sessiz kaldı ve profesöre doğru parola olmadan karşı büyü'nün işe yaramayacağını söylemedi. Bu sırada Profesör Flitwick Ravenclaw masasındaydı ve aynı şekilde Edgecombe ve Chang'deki BULLY sivilcelerini çıkarmada hiçbir şey başaramadı.

Bu sırada Profesör Snape B planına geçti: Bilius'a bir Susturma Büyüsü yaptı.

Müdire McGonagall Weasley İkizlerini çifte şaka yapmakla suçladı. Ayağa kalktılar ve suçlamanın her bölümünü reddettiler. Ardından, "Eğer bu iki Ravenclaw kızı birinci ve ikinci sınıf öğrencilerine zorbalık yapıyorlarsa, şimdi *çifte* şaka dozunu bekleyebilirler. Biz, Weasley İkizleri, zorbalardan intikamımızı alacağız."

Hermione için tuhaf olan şey, Profesör Snape Yüksek Masa'ya döndükten sonra yemeğin geri kalanını Harry ve Hermione'ye bakarak, düşünceli bir yüz ifadesiyle geçirmesiydi.

Çarşamba, 6 Kasım

Hermione'nin diğer hayat arkadaşına ve iki Ravenclaw kabadayısına şaka yapmasının üzerinden iki gün geçmişti. Ron Weasley, Marietta Edgecombe ve Cho Chang'ın üzerlerindeki büyülerin iptal edilmesi için Saint Mungo's'a gönderilmeleri gerekmişti. Hiçbir profesör Hermione'yi sorgulamamıştı - ne de olsa o sadece birinci sınıf öğrencisiydi.

Ama hiçbir profesör Hermione'yi *sorgulamamış* olsa da, Profesör Snape son iki gün boyunca her yemekte Harry ve Hermione'yi *izleyerek* çok zaman geçirmişti.

Harry ve Hermione, Profesör Snape ve Profesör Tonks haftalık çarşamba-öğleden sonra çaylarını içerken de aynısı geçerliydi: Profesör Snape her zamankinden daha az konuşuyor, Harry ve Hermione'yi her zamankinden daha çok izliyordu. Hermione o kadar sinirlenmişti ki, Profesör Tonks'a Dora Tonks'un "Birinci Sınıf Seherbaz" olarak yaptığı çalışmaları sordu; Harry, Hermione'ye Dora Tonks'un Seherbaz Akademisi'nde daha bir ay olduğunu nazikçe hatırlatmak zorunda kaldı. Daha da kötüsü, Hermione birkaç kez neredeyse Profesör Snape'e "Müdür Snape" diyecekti.

Hermione, Profesör Snape'in onu neden bu kadar yakından izlediğini tahmin edemiyordu. Eğer gündüz olmasaydı ve ay da gökyüzünde olmasaydı

Yanlış evrede Hermione, Profesör Snape'in Harry ve kendisinin dönüşmek üzere olan kurtadamlar olduğundan şüphelendiğinden şüphelenebilirdi.

Ertesi gün: 7 Kasım Perşembe, öğle yemeğinden sonra

Öğrenciler ve profesörler öğle yemeğinden sonra dağılırken Profesör Snape, "Bay Potter, Bayan Granger, lütfen buraya gelin," dedi.

Harry ve Hermione şaşkın bir halde Yüksek Masa'ya doğru yürürken, Profesör Snape onlara, "Sizinle önemli bir konu hakkında konuşmak istiyorum. Yarım saatinizi ne zaman alabilirim?"

Böylece Harry ve Hermione saat 15:00'te Profesör Snape'in ofisinin kapısını çaldılar.

"Girin," .

Öğleden sonra 3'te Snape'in ofisinde.

Profesör Snape aklından geçenleri anlatmadan önce, ofisinin kapısını sihirli bir şekilde iki kez kilitledi ve üç susturma büyüsü yaptı. Harry ve Hermione kaşlarını kaldırarak birbirlerine baktılar.

Profesör Snape başladı: "Bayan Chang ve Bayan Edgecombe'un alınlarındaki mesajı çıkarmak için Saint Mungo'nun gelmesi gerekti; Hogwarts fakültesinin bu işin nasıl yapıldığını keşfetmesi ise bugüne kadar sürdü. Ana maddesi toz haline getirilmiş akrep bacakları olan bir iksir hazırlandı; ardından hazırlanan iksir, üzerine bazı özel rünler kazınmış bir kadehte servis edildi. İksir çalışması ve rün çalışması altıncı sınıf seviyesindeydi ve şakanın kendisi de çok disiplinli düşünmeyi gösteriyordu."

Harry, "Bu bir eşek şakası şaheseri," diye özetledi.

Profesör Snape başını salladı, sonra devam etti, "Bugün, sadece iki yedinci sınıf Slytherin ve bir yedinci sınıf Ravenclaw bu şakayı bir araya getirebilirdi, ama hepsi bunu yaptığını inkar ediyor. Bayan Granger, bu iki kıza şaka yapmak için o kadar bariz bir nedeniniz var ve o kadar çok zekâ sergilediniz ki, beş yaş daha büyük olsaydınız, şimdi müdireyle rahatsız edici bir konuşma yapıyor olurdunuz. Ama siz birinci sınıftasınız, dolayısıyla buradaki diğer profesörlere göre suçsuzsunuz."

Harry ve Hermione birbirlerine baktılar. Hermione, Profesör Snape'e, "Ama o ikisini mahvettiğimi düşünüyorsun. Hâlâ ilk yılının ilk yarısında olmama rağmen."

Profesör Snape belki de sözlerini düşünmek için durakladı ve sonra, "Kibirli insanlar tanıdım. James Potter gençken kibirliydi." Harry konuşmaya başladı; Profesör Shape onu susturmak için elini kaldırdı. "Lucius Malfoy onunla tanıştığım günden öldüğü güne kadar kibirliydi. Kibirli insanlar sahip olmadıkları bir üstünlüğe sahipmiş *gibi davranırlar*. Babanız Bay Potter yedinci sınıfa geldiğinde kibriden kurtuldu; Lucius Malfoy ise hiç büyümedi."

"Okaaaay?" Hermione, Profesör Snape'in ne demek istediğini anlayamadığını söyledi.

"Siz, Bay Potter, *özgüvene* sahipsiniz, ki bu oldukça farklı bir şey. Kendinize güvendiğiniz için nazik ve cömertsiniz; ama öfkелendiğinizde *ölümcül* görünüyorsunuz. 'Birini öldürmem gerekiyorsa, o öldürülecektir' gibi bir tavır sergiliyorsunuz. Kan Savaşı'ndan sağ kurtulanlar arasında sadece 'Deli-Göz' Moody bu havaya, auraya ya da titreşime sahipti - peki tıraş olamayacak kadar genç bir çocuk nasıl aynı ölümcül auraya sahip olabilir?"

Ne Harry ne de Hermione cevap verdi.

Profesör Snape kendi sorusunu yanıtladı: "Bay Potter, sanırım siz Yaşlanma Giderici İksir almış bir zaman yolcususunuz. Zihninizin bedeninizden daha yaşlı olduğuna ve gelecekteki bir savaşın gazisi olduğunuza inanıyorum."

Harry ve Hermione şimdi sessizce gergindiler.

Profesör Snape, "Bunu size söylememin nedeni, son birkaç gündür Bayan Granger'ın da on iki yaşındaki bir kızıdan beklenmeyecek kadar olgun ve kendinden emin davranmaya başlamasıdır," dedi.

Sonunda Harry konuştu: "Lanet olası saçmalıklar."

Bir an sonra

Harry, "Profesör Snape, Hermione ya da ben size daha fazla bir şey söylemeden önce, bugün öğrendiklerinizi benim iznim olmadan Hermione, Seçmen Şapka ve benden başka kimseyle paylaşmayacağınıza dair sihirli bir yemin etmenizi istiyorum," diye karşılık verdi.

Snape'in kaşları havaya kalktı, ama yemini etti. Harry'nin gerginlikten dudağını ısırıldığını fark ettiği Hermione şimdi dudağını ısırmayı bırakmıştı.

Harry daha sonra Wrinkly'yi çağırdı, o da bir *patırtıyla* ve saygılı bir selamla ortaya çıktı. Snape'in kaşları şimdi *kesinlikle* havaya kalkmıştı ve Harry Snape'in ne düşündüğünü kolayca tahmin edebiliyordu. Muggle olarak yetişmiş kaç birinci sınıf öğrencisi Hogwarts'ta ev cini olduğunu bilirdi ki, Hogwarts'ın baş ev cini Wrinkly'yi çağırmayı denemek şöyle dursun, Wrinkly'yi çağırmayı dener ve Wrinkly gerçekten gelirdi?

Harry Wrinkly'ye, "Git Seçmen Şapka'yı al ve buraya getir," dedi. *Pop. Pop.* "Teşekkür ederim, gidebilirsiniz." *Baba.*

Harry Seçmen Şapka'yı kafasına geçirdi, sadece zihinsel olarak, "Seni Snape'e vermek üzereyim. Görmek istediği anılarımı onunla paylaşmana izin veriyorum, ama ona benim Atanmış Gizli Vekil olduğumu söyleme."

"Severus'a bir ipucu bile vermeyeceğim," diye söz verdi Şapka.

Harry daha sonra Şapka'yı çıkardı ve Snape'e uzattı. Ama Snape tam 'yı alırken, Harry, "Önceki yaşamımda, sen ve ben

şimdikinden oldukça farklı bir ilişkimiz vardı. Şapka'dan size Eylül 1991'deki ilk etkileşimimizi ve Mayıs 1998'deki son etkileşimimizi göstermesini isteyin."

Snape şapkayı taktı, sonra yüzü karardı.

Hermione sordu, "Yapılacak doğru şey bu mu, Profesör Snape'e *her şey*?"

"*Neredeyse* her şey. Benim DSS olduğumu öğrenmeyecek. Ama sorunuza cevap vermek gerekirse: Evet, doğru şeyi yaptığımı düşünüyorum. Ve eğer Thanatos imzaladığım sözleşmenin ruhunu çiğnediğim için bana kızarsa, o zaman ben de cezamı çekerim. Son birkaç gün içinde, Snape'e ya da Kuzen Andromeda'ya *gönüllü olarak* bilgi vermeyecek olsam da, başıma ne bela açarsa açsın, onlara ya da sana yalan söylememeye karar verdim."

Hermione ona sarıldı. "Harry Potter'ın doğru olanı yapmak yerine kolay olanı yaptığını hiç görmemiştim."

Snape'in dikkati hâlâ Şapka'nın ona gösterdiği şeyle meşguldü. Harry öne doğru eğildi ve Hermione'yi kuvvetle öptü.

Bir saatten fazla bir süre sonra

Snape şapkayı çıkardı. Harry'ye söylediği ilk söz, "Müdür ikimize de büyük haksızlık etti," oldu.

Harry tersledi, "Weasley soyunu geliştirmek için Hermione'yi Bilius'la evlendirmeyi de planladı. Yani Dumbledore *Hermione*'ye de büyük haksızlık etti."

Snape Hermione'ye baktı. "Neden bahsettiğini biliyor musun?"

Hermione başını salladı. "Doğru tahmin ettin, altı gün ait anılarım da var." "Mayıs 1998'de, Harry öldükten on dakika sonra öldüm," diye ekledi hüznle.

Sonra Hermione hırladı. "Ama Müdür ölmeden önce benimle bir keman gibi oynadı. Harry'yi *gözetledim*, bana *ihtiyacı* olduğunda *iki* kez ona sırtımı döndüm ve her seferinde 'Harry'nin iyiliği için' hareket ettiğime inandırıldım. "

Snape başını salladı. "Okul müdürü benim iyiliğimden ya da 'Daha Büyük İyilik'ten söz ettiğinde, bunun elinde bir bıçak tuttuğu anlamına geldiğini uzun zaman önce öğrendim."

Snape'in yüzünde küçük bir gülümseme belirdi. "Ama şimdi eski müdürümüz Gringotts'un altına bir kazma sallıyor. Bu gerçekten de 'Harry'nin iyiliği için', çünkü Ragnok, Fudge'ın aksine, suçluların serbestçe dolaşmasına izin vermek için rüşvet almayacak."

Hermione, "Şu anda Sihir Bakanı Fudge ve Kıdemli Müsteşar Umbridge çürümek dışında *hiçbir* şey yapmayacaklar. Duydunuz mu bilmiyorum ama her ikisinin de Karanlık İşareti ön kollarında değil pazularındaydı, yani şimdi ikisi de ölü."

Harry, "Yalan söylemeyeceğim, *Umbitch*'in öldüğüne üzülüyorum. Dumbledore'a gelince, artık ilgi odağı olmaktan çıktı, eminim bu onu ellerinin su toplamasından *yüz* kat daha fazla rahatsız ediyordur."

Snape Harry'ye baktı ve, "Konuyu değiştiriyorum, Mr Potter: Geçen Temmuz'da sizi ziyaret ettiğimde beni *kandırdınız*, ama bunun için size teşekkür ederim. Hayatımı onardınız. Bana *zekice bir soru* sorduğunuz için şu anda *zeki* Amelia Bones'la çıkıyorum ve aynada gördüğüm adama saygı duyuyorum."

Bu arada

Gringotts Londra'nın altındaki altın madeninin içinde bir yerde

Albus Dumbledore'un bir planı vardı. Şu anda bir kaya duvarından altın cevheri parçalarını çıkarmak için bir kazma sallıyordu ama bir planı vardı.

Diğer herkes Voldemort'un 1981'de öldüğüne inanıyordu ama sadece Albus Dumbledore aksini biliyordu. Sadece Albus Dumbledore, Quirinus Quirrell'in Tom Riddle'ın hayaleti tarafından ele geçirildiğini biliyordu. Er ya da geç Quirrell-slash-Riddle Harry'ye , Harry ölecek ve Kehanet gerçekleşecekti.

Kehanet gerçekleşene kadar, Tom Riddle'la dövüşen herkes ölümcül bir şanssızlık yaşayacaktı. Ama Kehanet gerçekleştikten sonra, Riddle Harry Potter'dan başka biri tarafından öldürülebilirdi. Peki koyunlar Riddle'ın kim tarafından öldürülmesini istiyorlardı? Neden, "Grindelwald'ı Yenen"! Bakanlık, goblinlerin Albus'u madenlerden serbest bırakmasını sağlayacaktı; daha sonra Bakanlık, Albus'un belirlediği *her* şartı kabul edecekti. O zaman hayat ne *güzel* olurdu!

Yine de Albus planıyla ilgili küçük bir sorun öngörüyordu: Ettiği büyü yeminin şartlarına göre, 1 Ocak'a kadar G1 724'ü Sirius Black'e geri ödemek zorundaydı, yoksa büyüsunü kaybedecekti. Ama Albus o tarihten çok önce Harry Potter'ın öleceğinden, Tom Riddle'ın sorun çıkaracağından ve Büyücü Britanya'nın paniğe kapılacağından *emindi*.

Sekiz gün sonra: 15 Kasım Cuma

Müdire McGonagall üçüncü sınıflara Biçim Değiştirme dersi verdikten sonra Müdire'nin odasına döndüğünde, masasının üzerinde üç kurucu emaneti buldu: Slytherin'in Locket'i, Ravenclaw'ın Diadem'i ve Hufflepuff'ın Kupası.

Üç kutsal emanetin nasıl olup da aniden masasında belirmediğini açıklayacak bir not yoktu.

McGonagall Hogwarts'ın Ruhunu çağırdığında, müdireye Ruh'un tüm hikayeyi bildiği, ancak "kurucuların emirleri uyarınca" Hogwarts'ın Ruhunun McGonagall'a hiçbir şey söyleyemeyeceği söylendi.

İlerleyen yıllarda, bu üç kutsal emanetin nasıl ortadan ve aniden nasıl yeniden ortaya çıktığına dair pek çok açıklama yapılacaktı. Harry ve Hermione yedinci sınıfa geldiklerinde, hikâyeler gülünç derecede tuhaf bir hal almıştı.

15 Kasım Cuma-23 Kasım Cumartesi

Bilius ne zaman yemek yemek için Büyük Salon'a girse, kapıdan geçer geçmez domuz gibi geçirmeye başladı.

Sekiz gün boyunca, profesörler şakayı durdurduklarını düşündükleri her seferinde, Bilius'un bir sonraki yemeğiyle şaka yeniden başlıyordu. Sekiz gün boyunca profesörler sinirlendi, öğrenciler işaret edip güldü ve Bilius utançtan kıpkırmızı oldu. Ancak Bilius'un sofrada adabında bir gelişme olmadı.

Weasley İkizleri şakayı yaptıklarını bir kez daha reddettiler. Aslında, şakayı "çok zekice" olarak nitelendirdiler ve şakacıyı kıskandıklarını itiraf ettiler.

Weasley İkizleri bunu söylediğinde Profesör Snape gözlerini Hermione'ye dikti ve kaşlarını çatı.

Bir ay sonra

22 Aralık Pazar Kış

Gündönümü/Yule

Sirius, Obliviator Genel Merkezi'nde çalışan Muggle doğumlu cadı kız arkadaşı Heather Tidwell evlendi.

Sirius düğün tarihiyle ilgili düşüncesini şu şekilde açıkladı: "Birincisi, Yule ekstra sihirli güce sahip bir gün. İkincisi ve çok daha önemlisi, düğün gecemiz yılın en uzun gecesi olacak!"

Amelia Bones ifte zevkli bir düğün hediyesi (kristal bir pan kasesi) göndermiş, ancak düğüne katılmamıştır.

Harry düğün için yeni giysiler almak üzere G100'e yakın para harcadı. Bu kadar çok yeni giysi almasının bir nedeni, Harry'nin vaftiz babası ve vasisinin evleniyor olmasıydı ve Harry'nin üzerine tam oturmayan giysiler giymesi Sirius'u kötü etkileyecekti. Kıyafet alışverişinin ikinci nedeni ise Harry'nin Temmuz'dan beri iyileştirici iksirler ve büyüme iksirleri alıyor olmasıydı; Harry şu anda birinci sınıflar arasında en uzun ikinci çocuktu. Snape'in Temmuz ayında Little Whinging Alışveriş Merkezi'nden Harry için aldığı giysiler şimdi Harry'ye çok küçük geliyordu.

Sonsöz, Bölüm 2

Bölüm 24: Sonsöz, 2. Kısım

Salı, 31 Aralık 1991, öğleden sonra

Bugünlerde Gringotts Londra'nın altın madenindeki bir başka mahkûm-madenci olan Albus Dumbledore endişelenmeye başlamıştı.

İki ay önce, Albus altın madenine mahkûm edildiğinde, Sihir Bakanlığı'nın "Grindelwald'ın Yenicisi "ni serbest bırakana kadar goblinleri diplomatik yollarla sıkıştıracağından ve Albus'un Sirius Black'e borcunu zamanında ödeyebilmesi için zengin bir büyücü ya da cadının G1 724'ü hediye edeceğinden emindi.

Ama bunların hiçbiri olmamıştı ve şimdi Albus'un büyü süresinin dolmasına yaklaşık yirmi dört saat vardı.

Albus merak etti: *Bu son dakikaya kadar olan gecikme, hapisane madeninden çıktıktan sonra hayatımla ilgili pazarlık zamanı geldiğinde beni sıkıştırmak için bir Bakanlık taktiğinin parçası mı? Yoksa Büyücü Britanya gerçekten de "Grindelwald'ı Yenen "i kötü kaderinden kurtarmak istemiyor mu?*

Albus rüzgârın hangi yönden estiğine dair bir ipucu yakalamıştı ki, keskin dişleriyle sırıtan bir goblin muhafız Albus'a bir kâğıt zarf uzattı. Albus kâğıt zarfın üzerine bir Muggle kalemiyle yazılmış olduğunu fark etti. Zarfın içinde bir gazete kupürü ve bir mektup vardı.

Kupür 3 Kasım tarihli *Daily Prophet* gazetesinden alınmış olup, 2 Kasım tarihli basın toplantısını haber vermektedir-

"İki gün önce, 31 Ekim'de, başta Sihir Bakanı Fudge, Kıdemli Müsteşar Umbridge ve Lord Lucius Malfoy olmak üzere yetmiş yedi önde gelen büyücü ve cadı aniden öldü. Yetmiş yedi kişinin hepsi birbirine yakın zamanlarda ya da aynı anda öldü.

Dün yetmiş yedi kişinin tamamının You- Know-Who'nun Karanlık İşareti ile işaretlendiğini ve aniden ölenlerin hiçbirinde Karanlık İşaret bildirmiştik.

"Bugün Amelia Bones ve Ağza Alınamayanlar Başkanı Saul Croaker bir basın toplantısı düzenledi. Madam Bones, Ölüm Yiyenlerin toplu katilinin kim olduğunu bildiğini, ancak onu bir suçla itham etmeyeceğini bildirdi. Katilin adını açıklamayı reddetti. Eylemlerinin nedeni olarak 'sihrimi kaybetme cezası altında ettiğim görev yeminlerini' gösterdi. Bununla birlikte, bu ölümlerin Hogwarts profesörü Quirinus Quirrell'in ölümüyle ilgili olduğu konusunda gönüllü oldu, ancak ifadesini açıklamadı. Baş Konuşulamaz Croaker, yetmiş yedi Ölüm Yiyen'in ölümünün ve Profesör Quirrell'in ölümünün bir kehanetin gerçekleşmesi için tesadüfi olduğunu belirtti, ancak kehaneti açıklamadı.

"Bir muhabir Madam Bones'tan Kim-Olduğunu-Bilirsin'in yakın zamana kadar kısmen hayatta olduğu, ancak Harry Potter'ın 31 Ekim'de Kim-Olduğunu-Bilirsin'i sonsuza dek öldürdüğü söylentisi hakkında yorum yapmasını istedi. Madam Bones söylenti hakkında yorum yapmayı reddetti."

Albus, Gelecek *Postası*'nın anlamadığı şeyi anlamıştı: Voldemort'u Albus'un planladığı gibi Harry Potter *değil*, Harry Potter öldürmüştü ve Voldemort öldüğünde yetmiş yedi Ölüm Yiyen de aynı anda ölmüştü.

Ama Croaker'ın bir kehanetin söylemesi Albus'un kafasını karıştırmıştı. Tüm hortkuluklar bulunup yok edilmiş miydi? Eğer öyleyse, *nasıl*?

Gazete kupürüyle birlikte gelen mektubun Harry Potter tarafından yazıldığı ortaya çıktı-

Hey oradaki, hırsız, yalancı ve adam kaçıran,

Yok edilen Hortkuluklar: (-) Tom Riddle'ın günlüğü (-) Hufflepuff'ın kupası (-) Ravenclaw'ın diademi (-) Slytherin'in hokkası (-)

Ev yüzüğü (Diriltme Taşı takılı) (-) Harry Potter'ın şimşek izi

Karanlık Lord: () Hafifçe rahatsız edildi () Yenildi () Öldürüldü (-) Yok edildi

"John Bull "dan satın almak için G480 ödediğiniz "İsviçre Cücelerinin Şekil Değiştirme İksiri" mi? İksirin gerçek adı "Aldatılmış Kılık Değiştirme İksiri "ydi ve onu benden satın almıştınız. Yani tutuklama emri olduğunu bildiğin halde Gringotts'a girmen için seni kandıran kişi "Oğlum Harry" idi ve Weasley İkizleri'nin aksine, bu kez seni kandıran kişiye para ödedin! Kendini aptal gibi hissetme! Ah, tutuklanman gerçekten Yüce İyilik içindi. Potter ailesinin kasasından G107000 çaldığın düşünülürse, seni G480'den dolandırdığım için bana "hayal kırıklığına uğramış" olman pek bir şey ifade etmiyor, değil mi?"

Mutlu yıllar, Albus Percival Dumbledore. Seni temin ederim ki sen hapisteyken, 1992 Hermione ve benim için harika geçecek.

Harry senin oğlun değil.

Not: Unuttuysanız diye söylüyorum: Sirius Black'in size ödünç verdiği G1 724'ü geri ödemek için yirmi dört saatten az var, yoksa büyüünüzü kaybedeceksiniz.

Albus, gazete haberini ve Harry'nin mektubunu okuduktan sonra, artık sonunun geldiğini anlamıştı.

Paniğe kapılan hiçbir hayırsever Albus'a G1 724 vermek için acele etmezdi, Albus Sirius'a olan borcunu sihrini kaybetmeden önce ödeyebilirdi.

Yani yarın Albus sihrini kaybedecek ve bir Muggle olacaktı. İyileştirici iksirler Muggle'larda işe yaramıyordu.

Albus daha önce 110 yaşına kadar yaşamış bir Muggle adamı hiç duymamıştı. Albus kesinlikle 110 yaşından sonra yaşamış bir Muggle adamı duymamıştı.

Albus şimdi *şiddetle* sarhoş olmak istiyordu. Ne yazık ki, bu seçenek ondan esirgenmişti. Albus'a, goblinlerin madencilere alkol servis edilmesini yasaklayan bir yasası olduğu söylenmişti.

Yaklaşık yedi hafta sonra

Pazartesi, 17 Şubat 1992

Albus Dumbledore öldü. Goblin mahkûm muhafızları cesedini hemen ortadan kaldırdılar. Albus'un ölümünden yalnızca Müdür Ragnok ve Aberforth Dumbledore'a haber verildi. Aberforth Dumbledore kardeşinin ölümü hakkında kamuoyuna hiçbir açıklama yapmadı ve cenaze töreni düzenlemedi. Büyücülük camiası Albus P. Dumbledore'un ölümünü neredeyse bir yıl sonra ve ancak tesadüfen öğrendi.

Bu arada, zamansız bir yerde

Albus kendini bir masanın önünde, kel kafalı, kaslı, kırk yaşlarında, kalın deri kıyafetler giymiş bir adamla karşı karşıya buldu. Albus adamın bir oyun arkadaşı olmaya ikna edilip edilemeyeceğini merak etti.

Sonra Albus duvara monte edilmiş tahta kalkan ve bronz kılıcı, bir askıya asılı siyah cüppeyi ve köşedeki tırpanı fark etti. *Sanırım onun Zirve olmasına izin verebilirim*, diye düşündü Albus.

Albus, "Sen Ölüm müsün?" diye sordu.

"Evet, ama ben Thanatos ismini tercih ederim." Thanatos ellerini birbirine vurdu. "Hadi işe koyulalım. Ölüm sürecinin normal işleyişine göre, siz ölü ruhlar, benim astlarımdan biri olan size atanmış Azrail ile buluşursunuz. Sizinle bir Yaşam Değerlendirmesi yapar, hakkınızda bir Karar verir ve ardından Ödülünüze gönderilirsiniz. Şimdiye kadar benimle misin?"

Albus, "Ama görünüşe göre Azrail kısmını atladım ve doğrudan sana geldim," dedi.

Thanatos Albus'a delici bir bakış attı. "Normalde ölü bir ruhla ancak ruh yarı iyi yarı kötü olduğunda, ruh aziz olduğunda, ruh kara kötü olduğunda ya da ruha bir kehanet dokunduğunda görüşürüm. Senin dosyanı 1981'de işaretledim çünkü bu dört kriterden ikisini karşılıyorsun."

Albus en iyi dede takındı. "1945'ten beri yaptığım her şeyi Yüce İyilik için yaptım."

Thanatos öne doğru eğildi. "Ah, ama *kimin* iyiliği için? Yaptıklarından en çok hangi grup yararlandı, Albus oğlum? 1945 yılında sana üç unvan ve çok fazla yetki verildi. Bu unvanların sana Gellert Grindelwald'ı öldürdüğüne herkesi inandırdığın için verildiğini şimdilik görmezden geliyorum, aslında sen sadece onu *sersemletmiş* ve hapsedmiştin. Her neyse, size 1945'te üç unvan verildi. Kırk yedi yıl sonra, kim 1945'te olduğundan daha iyi durumda?"

"Neredeyse herkes," dedi Albus gülümseyerek.

Thanatos başını salladı. "Karanlık büyücüler, işte onlar daha iyi - yaşıyorlar, sağlıklılar ve etrafa saçacak altınları varsa, yasalar ne derse desin serbestçe dolaşabilirler. Ama şu anda yürürlükte olan yasalar karanlık büyücülerin *lehine*, öyle değil mi? Öte yandan, 1992'de Muggle doğumlular kapana kısıldı ve dışlandı, aynı şey kurtadamlar için de geçerli ve Tom Riddle ve yardakçılarıyla savaşılan pek çok kişi sizin emirlerinize uydukları için şu anda ölü."

Albus dişlerini sıktı ve tekrarladı: "1945'ten beri yaptığım her şeyi Yüce İyilik için yaptım."

Thanatos seslendi, "Antonia, lütfen buraya gel ve bana yardım et. Yüce İyiliğe hizmet ediyorsa kötülüğe ne zaman izin verilir?"

Albus ağzından kaçırıldı, "Kötülük *mü*? Dinle, yaptığım *hiçbir* şey-"

Beyaz cüppeli bir kadın Albus'un sandalyesine yaklaştı. Sırtından çıkan *beyaz kanatları* vardı! Albus kendi kanatlarını lavanta rengine boyatıp boyatamayacağını merak etti.

Bu sırada melek Antonia şöyle diyordu: "Daha Büyük İyilik için yapılan kötülük yine de kötülüktür. Burada mazeret, açıklama ya da gerekçe kabul etmiyoruz. Cennet tarafından *iyi* olarak onaylanan herhangi bir eylem, muhtemelen aktör dışında *kimseye* zarar vermez."

"Ama-"

Thanatos, "Albus, kayıtlara göre" -Thanatos üç inç kalınlığındaki bir klasörü okşadı- "Öbür Dünya'nın 'bir sonraki büyük macera' olacağını söylüyorsun. Ama sana söz veriyorum, Öbür Dünya'n *ne* 'büyük' *ne* de 'macera' olacak. Nedenini bilmek ister misiniz? Trelawney'nin *duyduğunuz* kehaneti yüzünden.

"Neden barmen Tom yerine kehaneti duyduğunuzu hiç merak ettiniz mi? Ya da Rita Skeeter? Ya da Minerva McGonagall?"

Çünkü aksi takdirde imkansız olan şeyleri gerçekleştirmek için tüm dünyada benzersiz bir konuma sahiptin! ICW'nin Yüce Mugwump', bu yüzden Riddle Harry Potter'ı kendisine denk olarak işaretler işaretlemez, çocuk için Almanya, Fransa, Amerika Birleşik Devletleri ve Japonya'dan öğretmenler ayarlayabilirdiniz. Wizengamot'un Baş Büyücüsüydün, yani yasalar ve yasaların uygulanmasını sağlayabilirdin, böylece Riddle'ın yordakçıları Peçe'den atılır, Öpülür ya da hapsedilirdi-"

Albus, "Suçluların idam edilmesine inanmıyorum. Herkes tövbe etmek için bir şansı hak eder."

Thanatos devam etti, "Dediğim *gibi*. Hogwarts'ın müdürü olarak, 'DADA laneti'nin nedenini bulup yok etmek ve ardından 'Deli-Göz' Moody'yi DADA eğitmeni olarak işe almak için on yılınız vardı. Sonra, Harry Potter Hogwarts'a geldiğinde, öğretmenlerinden öğrendiklerini diğer öğrencilere öğretebilirdi. *Anlıyor musunuz?* Cennetin amacı, bir karanlık lordun ayaklanması durumunda, Sally-Anne Perks'in o karanlık lordun altı yordakçısıyla durana kadar savaşabilmesiydi.

Sally-Anne Perks'ten bahsetmişken, ona yaptığın şey çok *acımasızcaydı*.
bunun hesabını sizden soracaktır."

Albus öbür dünyada lavanta rengi kanatlara sahip olmayacağından şüphelenmeye başlamıştı.

Thanatos Albus'a ters ters baktı. "Harry Potter'ın yolunu düzeltmek için *sadece* senin yapabileceğin her şeyi yapman, böylece zamanı geldiğinde Harry Potter'ın Riddle'ı bir kütükten düşer gibi kolayca *yenmesi* cennetin niyetiydi. Bunun yerine, Albus P. Dumbledore, kehaneti duyduğun günden beri, Riddle'ı öldürmek ve tarih kitaplarına 'Merlin'den daha büyük büyücü' olarak yazılmak için çocuğu kandırarak kendini ölüme terk etmesini *planladın*. "

Sonra Thanatos, "Antonia, hazırlan. Albus, sana iyi haberlerim var: Seni göndermek üzere olduğum yerde, sonsuzluğu eski bir öğrencinle birlikte geçireceksin."

Dört aydan fazla bir süre sonra

Haziran 1992, Hogwarts'ta Ayrılma Şöleni SOW&W

Ziyafetten önce Profesör Flitwick, tıpkı Profesör McGonagall, Profesör Snape ve Profesör Sprout'un kendi Evlerinin tüm öğrencileri için yaptığı gibi, tüm Ravenclaw'ların notlarını dağıttı.

Harry yüksek notlar almıştı; ama Hermione her dersten O ve O-pluss almıştı. Kendisine "Profesör" diye hitap edilmesini reddeden yeni (ve artık *kalıcı!*) DADA öğretmeni "Deli-Göz" Moody, Harry'ye "Üstün-artı" notu vermişti.

Açılış Ziyafeti (diğer adıyla Seçme), Yule Ziyafeti ve Kapanış Ziyafeti, okul yılı boyunca tüm öğrencilerin Hane'leriyle birlikte yemek yemeleri gereken tek zamanlardı. Yani bugün Harry, Hermione, Padma ve Su Li diğer birinci sınıf Ravenclaw'larla birlikte yemek yerken; Daphne, Draco, Millicent ve Tracey Slytherin masasında oturuyordu-

-Ta ki Draco sırasından kalkıp Hermione'nin oturduğu yere gelene kadar. "Bayan Granger," dedi Draco resmiyetle, "işaretlerinizi görebilir miyim? İşte benimkiler."

Harry buna yüksek sesle dikkat çekmek istemiyordu, ama Hermione'nin hiç EE'si yoktu, Draco'nun ise iki; ve Hermione'nin iki O-artısı vardı, Draco'nun ise sadece bir.

Draco Harry'ye bakıp, "İlk trende benimle girdiğin yüz galleonluk iddiaya ne oldu? Görünüşe göre kaybettim."

Harry, "Eminim bunu kabul etmek senin için zor olmuştur," dedi.

"Öyleydi ve bunun tek nedeni her türlü yarışmada kaybetmekten nefret etmem değil."

Sonra Draco Harry'yi şaşırttı. Sarışın çocuk Yüksek Masa'ya doğru yürüdü ve Snape'le kısa bir konuşma yaptı, Snape de Draco'yu McGonagall'a götürdü. Draco ve McGonagall kısaca konuştular, McGonagall başını salladı, sonra Draco dört Ev masasına dönüp baktı.

Snape asasını çekti, ucunu Draco'nun boğazına dayadı ve "*Sonorus*," dedi. Draco derin bir nefes aldı, sonra konuşmaya başladı.

"İlk trene binerken, diğer dört Safkan ve ben aynı kompartımanda otururken kapı açıldı ve Varis Potter bize kendini tanıttı. Ayrıca bizi Muggle doğumlu arkadaşı Bayan Hermione Granger ile de tanıştırdı.

"Bir şekilde kan saflığı doktrini gündeme geldi. Varis Potter kan saflığı doktrininin doğru olduğuna inanmadığını çünkü Muggle doğumlu annesi Bayan Lily Evans'ın yedinci yılında Baş Kız olduğunu söyledi(Bu arada doğru bir iddiaydı, araştırabilirsiniz.) Veliht Potter biz beş Safkan'la notlarımız üzerine yüz galleon bahse girmeyi teklif etti ama bir melez olan *kendisinin* hepimizden daha yüksek not alacağına değil, *Muggle doğumlu arkadaşı* Bayan Granger'ın hepimizden daha yüksek not alacağına.

"O kompartımandaki başka biriyle birlikte ben de bahse girdim. Elbette kazanmayı umuyordum; bir *Safkan*, bir *Muggle doğumluya* karşı mı? Tartışmasız! Hogwarts'a geldiğimde babama bahsi yazdım. Babam, Lord Lucius Malfoy, bu kızı yenmemi beklediğini yazdı; ama eğer *kız beni* yenerse, bu benim *tembel* olduğumu gösterecek ve babam benden utanacaktı.

"Birinci sınıf öğrencisi olan ben, bu yıl yedinci sınıf öğrencisi gibi çalıştım. Ders kitaplarını okumaya, notları gözden geçirmeye ve kompozisyon yazmaya, iddiaya girmemiş olsaydım harcamayacağım zamanın iki harcadım; ve Eylül'den bugüne kadar bu kadar çok çalıştım. Şimdi öğrendim: Bayan Granger yine de beni yendi."

Draco konuşmayı bıraktı ve Hermione'yi selamladı. Büyük Salon alkışlarla doldu ve Hermione kıpkırmızı oldu.

Draco tekrar konuştu: "Şimdi size söylüyorum, Potter'ın varisi haklıydı ve benim daha güçlü bir büyücü olduğum fikri bir yalandan ibaret, çünkü her iki ebeveynim de uzun büyücü ailelerinden geliyor. Karanlık Lord babamdan çok daha güçlü bir büyücüydü, babamın kendini Karanlık Lord'a adanmasının iki nedeninden biri de buydu. Diğer neden ise Karanlık Lord'un babama, babamın duymak istediği şeyleri söylemesiydi. Ama babamın önünde eğildiği bu büyük büyü gücüne sahip büyücü kimdi? Bir Squib ve bir Muggle'ın oğlu. Peki Karanlık Lord'u kim yendi? İlk seferinde bir Muggle doğumlu olan Leydi Lily Evans Potter, ikincisinde ise bir melez olan oğlu Harry. Peki ya babam gibi Safkanlar? Onlar aptal yerine kondular ve şimdi öldüler ve Evleri bir melez olan Varis Potter'a ait.

"Her neyse, söyleyecek başka bir şeyim yok. Hâlâ tüm bunların ne anlama geldiğini anlamaya çalışıyorum. Beni dinlediğiniz için hepinize teşekkür ederim."

Draco, "Sessiz ol," diyen Snape'e başını salladı. Draco Slytherin masasına doğru yürüdü-

-Pansy onu tokatladı. "İğrençsin," dedi Pansy, aksi halde sessiz olan odada.

Ertesi gün Narcissa Malfoy King's Cross İstasyonu'nda bir para çantasında yüz kalyonla treni karşıladı ve hemen Harry'ye verdi. Ne Pansy ne de başka bir Parkinson, Pansy'nin bahsi kaybettiği için Harry'ye borçlu olduğu yüz kalyonu hiç ödemedi.

Çarşamba, 1 Temmuz 1992, Bones Malikanesi

Severus Snape ve Amelia Bones evlendi. Bu hem gelin hem de damat için ilk evlilikti.

Düğün konukları arasında Harry Potter, Hermione Granger, Andromeda Black Tonks ve Ted Tonks da vardı. Yeni gelin Heather Tidwell-Black düğüne katıldı; kocası Sirius davetli olmasına rağmen düğüne katılmadı.

İki gün sonra: Cuma, 3 Temmuz 1992

Nisan ayında, tüm Evlerin birinci sınıfları bu soruyu tartışmaya başlamıştı: "Diyelim ki Hermione birinci sınıflar treninde statüsü hakkında yalan söyledi ve 'Ben Hermione Black, sizin gibi bir Safkanım ve beni daha önce hiç görmemiş olmanızın nedeni ailemin Fransa'da yaşıyor olması' dedi. Yalan söylediğini ve gerçekten bir Muggle doğumlu olduğunu nasıl kanıtlardınız?"

Sonunda grup bunu anlamamanın iki yolu olduğuna karar verdi. Birincisi, büyücü olarak yetiştirilenler cüppelerinin altına sadece pantolon (atlet) ya da külot giyerken, Muggle doğumlular altına tam Muggle kıyafetleri giyerler. İkinci olarak, Daphne'nin dediği gibi, "Safkan Hermione'yi melez olan birine götürürdüm ve Hermione kendini tanıtmadan önce 'Bu kişi bir melez' *derdim*. Safkanlar için kendilerini başka bir Safkanla, Melezle ve Muggle doğumlu biriyle tanıştırmak için üç farklı kural vardır; ancak Muggle doğumlular kendilerini herkese her zaman aynı şekilde tanıtırılar. Eğer "Safkan" Hermione

bir Muggle doğumlu gibi melezle konuşsaydı, Hermione'nin Muggle doğumlu olduğunu bilirdim."

Hermione tartışmayı şöyle yorumlamıştı: "Ama tüm küçük kuralları bilmemekten dolayı kalmak, bu diğer şekilde de işe yarıyor. Profesör McGonagall iki yıl önce Muggle doğumlu ziyareti için evimize geldiğinde, Muggle kıyafetlerinin modası *onlarca yıl* geçmişti. Eğer bizimle bir Muggle kamusal alanında karşılaşıyorsa, ona dik dik bakarlardı."

Su Li, "Hermione ve Harry, sizin bize karşı bir avantajınız var. Bizim dünyamız hakkında hiçbir şey bilmiyorsanız, Diagon Yolu'nda takılıp izleyebilir, dinleyebilir ve belki bir şeyler öğrenebilirsiniz. Ama ben Harrods Mağazası'na gidip *cahilce* bir şey yaparsam, Gizlilik Yasası'nı ihlal etmekten tutuklanabilirim."

Hermione parmak ucuyla çenesine vurarak, "*Hm*, Tüzüğü ihlal etmeden size Muggle dünyasını nasıl öğretebilirim? İnanın bana, Muggle Çalışmaları gidilecek yol *değil*."

Üç ay sonra Hermione bu soruna bir çözüm bulmuştu: Arkadaşları ailesinin evinde bir Muggle videosu izliyordu.

Tüm Evlerin Neredeyse İkinci Sınıfları, artı Sirius ve Heather ile Ted ve Andromeda, Granger'larda bir Muggle filmi izlemeye ve bunu tartışmaya davet edilmişti. Düzenli olarak Ravenclaw masasının sonunda yemek yiyen on sekiz çocuktan şimdi on beşi ve Ted Tonks hariç tüm davetli yetişkinler gelmişti. Narcissa Malfoy endişeyle Draco'yla birlikte katılıp katılamayacağını sormuştu.

Ziyaretçiler Granger'ların evine vardıklarında hepsine, "Bugün burada tek bir kural var: *Bu evde sihir yapmak yok*. Çünkü büyüyü kim yaparsa yapsın, Hermione bunun için suçlanacak ve Bakanlık Muggle doğumluların üzerine gitmeyi seviyor. Anladınız mı? Şimdi her biriniz bana asanızı verin."

Hermione'nin seçtiği film *Düşmanla Uyumak'tı*, çünkü 1991 tarihli bu film Muggle'ları burada ve şimdi, Muggle hayatlarını yaşarken gösteriyordu. (Hermione her ne kadar Muggle'ları

Dan Granger onlara *Terminatör* ve *Terminatör 2: Mahşer Günü* filmlerini göstermek istediye de, sonunda bu filmlerin büyücülükle yetişmiş bir izleyici kitlesinin kafasını karıştırmaktan başka bir işe yaramayacağına karar verildi).

Düşmanla Uyumak filmi oynarken, sihirli insanlar tükenmez kalemlele çocukların harikulade olduğunu düşündükleri sorular yazdılar. Film her beş dakikada bir durduruldu ve filmin Muggle bölümleri tartışıldı.

Soruların yanıtları üç Granger, Justin, Harry, Andromeda Tonks ve Heather Tidwell-Black tarafından verildi. Yaşlı Granger'lar telefonun nasıl çalıştığını gösterdiler ve Dan'in arabasının kaputunu kaldırdılar, böylece büyücü olarak yetiştirilen çocuklar (artı Sirius ve Narcissa) bir otomobil motorunun neye benzediğini görebildiler. Neyse ki Heather, Lavender Brown ve Narcissa'nın Muggle modasıyla ilgili sorularını yanıtlatabiliyordu, çünkü Hermione, Emma ve Andromeda orada uzman olmayan kişilerdi.

Büyücü olarak yetiştirilen sihirbazlar, Julia Roberts'ın oyunculuk yeteneklerini göstermenin yanı sıra pizza, gazlı içecekler ve tereyağlı patlamış mısırla tanıştı. Sihirbazlar yeni tatlılara hayran kaldılar.

Harry'nin bu film gecesine katılmak için gizli bir gündemi vardı. "Bana göre Leydi Slytherin olarak seçeceğim kızın Slytherin Evi'nden olması gerektiği çok açık. Evet, teoride Pansy Parkinson'la nişanlanabilirim; ama ben iyi tanıdığım ve yanında kendimi rahat hissettiğim bir kızı tercih ederim." Bu sözler gecenin geri kalanında Daphne, Millicent ve Tracey'nin yüzlerinde gülümsemeler yarattı.

Granger'lar yaz tatili boyunca üç kez film gecesi düzenlediler. Olağanüstü bir tesadüf eseri, Daphne, Millicent ve Tracey'nin üçü de her üç filmde de hazır bulundu.

Salı, 1 Eylül 1992

Hogwarts Ekspresi'nde

Hogwarts'ın ilk öğrencisi Luna Lovegood, Harry ve Hermione'den başka kimsenin duymadığı bir anda, Harry'ye, "Şimdiki zamanda yaşayıp geleceği bilmek kafa karıştırıcı, değil mi? Sen ve gür saçlı kızın bunu sır olarak saklamanıza şaşmamalı."

Harry boğuldu. "'Bir' geleceği bildiğimizi nereden biliyorsun?"

Luna hülyalı bir şekilde gülümsedi.

İki yıl iki ay sonra 31 Ekim 1994

Tüm dördüncü sınıflar bir grup olarak Ravenclaw masasının ucundan kalktı ve bir dizi çift kapıdan dışarı çıktı. Gidecekleri yer: Hogwarts mutfakları.

Profesörler ve öğrencilerin çoğu için bu gece Samhain'i, Cadılar Bayramı'nı ya da Voldemort'un ölümünü kutlama . Ama Harry Potter için bu, anne babasının öldürüldüğü gecenin yıldönümüydü - ki bu kutlanacak *bir şey değildi*. Bu zaman çizgisinde, Harry Cadılar Bayramı'nı 1992 ve 1993'te Hogwarts mutfaklarında, mutlu ev-elf aşçıları ve Hermione eşliğinde ve şaşırtıcı bir şekilde tüm evlerden arkadaşlarının çoğunun katılımıyla "kutlamıştı".

Harry Büyük Salon'un çift kapısından çıkmadan hemen önce döndü ve Hermione elini tutarken Büyük Salon'un etrafına . Harry, jack-o'-lantern'lerin havada süzüldüğü ve hayali kara kedilerin birbirlerini kovalayıp oynadıkları yere baktı.

Ama tepedeki mevsimlik süslere bir göz attıktan sonra, Harry'nin gözleri hemen Slytherin masasına takıldı.

İlk yılını tekrarlayan Biliouş artık üçüncü sınıf bir Slytherin'di ve Slytherin dördüncü sınıf öğrencisi Pansy Parkinson'la flört ediyordu - muhtemelen Draco'yu kıskandırmak için. Eğer Biliouş'un planı buysa, şaka ona yapılmıştı -Draco ve Pansy artık nişanlı değillerdi, Draco ise Susan Bones'la her konuştuğunda dili tutulmuş bir aptala dönüşüyordu. Bu arada Pansy, Biliouş'un ilgisini *hiç* istemiyordu; bir başka üçüncü sınıf Slytherinli Ginny Weasley ise ağabeyinin kendisini "utandırmasına" çok kızmıştı.

Yani Biliouş'a stereo büyü yapılıyordu. Yani, bu yaşamında yeşil ve gümüş giysiler içinde olan Ginny Weasley, Büyük Salon'un öbür ucundan Harry'ye dik dik bakmadığı zamanlarda kardeşine büyü yapıyordu.

Hermione, "Gözlerini başka yere çevir, kızım," diye homurdandı.

Pansy'nin Biliouş'a büyü yapma konusunda neden bu kadar acımasız olduğuna gelince, bunun nedenlerinden biri Biliouş'un Pansy'ye arkasından "çirkin" dediğini tüm okulun bilmesiydi. Ama bu, Biliouş'un Draco ne zaman yakınına gelse Pansy'ye hamle engellemiyordu.

Harry birkaç dakika boyunca eski "en iyi arkadaşının" kendini *tekrar* rezil edişini izledikten sonra Büyük Salon'un geri kalanına baktı.

Artık Ateş Kadehi yoktu. Hiçbir Beauxbatons öğrencisi ve hiçbir Durmstrang öğrencisi bugün Hogwarts öğrencileriyle kaynaşmamıştı. Neden mi? Çünkü Müdire McGonagall ve Bakan Bones, Dumbledore'un Üçbüyücü Turnuvası planlarını küçük parçalara ayırmışlardı.

"Deli-Göz" Moody hâlâ DADA öğretmeniydi (ve Kasım 1991'den beri DADA öğretmeniydi).

Cedric Diggory Cho Chang ile çıkmıyordu, çünkü Cho artık Hogwarts'ta

.

Cho ve Marietta, üçüncü sınıflarında, Ravenclaw birincisi Luna Lovegood'a zorbalık etmişlerdi - Harry de zorba kızları Flitwick'in ofisinde yine kozaya düşürmüştü. Müdire McGonagall iki zorbayı okuldan atmış, sonra da DMLE asalarını şaklatmıştı.

Cho okuldan atılmadan önce Zacharias Smith ile çıkıyordu. Herkes bu ikilinin birbirini hak ettiği konusunda hemfikirdi. Cho'nun Zacharias dışında da hayranları vardı ama onlar da siyahlar giymiş Bellatrix Lestrange'in en büyük seks sembolü olduğunu düşünen oğlanlardı.

Dördüncü sınıftaki Hermione, Andromeda ve Narcissa'dan aldığı eğitim sayesinde artık tonlarca sosyal beceriye sahipti. Hermione hem seviliyor, hem de takdir ediliyordu; sadece Bilius ve Ginny Hermione hakkında kötü bir şey söylemişti. Hermione hâlâ çalışkandı, ama artık kimse ona "çokbilmiş" demiyordu ve dişlerini sihirli bir şekilde düzeltmişti. (Harry Hermione'den gür saçlarını korumasını istemişti).

Hermione'nin de kendi Dursley versiyonları vardı: Hogwarts'tan önce Hermione'ye sözlü tacizde bulunan bir teyze ve iki kuzen. Ama 1993'teki Granger Noel partisinde Hermione, sesini yükseltmeden ya da gülümsemesini kaybetmeden teyzesini ve kuzenlerini alt etmiş ve onları ötekileştirmişti.

Evet, hem Harry hem de Hermione Temmuz 1991'deki ikinci versiyondan bu yana uzun bir yol kat etmişlerdi.

Hermione Harry'ye mırıldandı, "Bu bağlayıcı bir sihirli sözleşme yüzünden tehlikede değilsin."

"Doğru," dedi Harry, "ama artık seni toz mavisi elbisenin içinde, o güzel gülümsemeni takınırken göremeyeceğim."

Hermione, Büyük Salon'daki herkesin önünde Harry'yi yanağından öptü. "Deniz mavisiydi, ama sen bir erkeksin. Aradaki farkı bilmeni beklemiyorum."

Üç buçuk yıl sonra Şafak, 2

Mayıs 1998 Cumartesi

Harry ve Hermione NEWT'lerine girmeden yaklaşık bir buçuk ay önce, şafak vakti piknik yapmak için şatodan dışarı çıktılar.

Daha doğrusu, nişanlı çift pikniklerini önceki hayatlarında Hermione'nin Öldüren Lanetli olduğu noktaya kurdular. Harry ve Hermione yemeklerini yerken, gökyüzünün aydınlanmasını izlediler ve kuş cıvıltılarını dinlediler. Duymadıkları şey ise büyülerin, patlamaların ve çığlıkların sesleriydi. Her şey yolundaydı.

Sonunda Harry ve Hermione şatoya geri döndüklerinde, Luna Lovegood'u hemen dışarıda beklerken buldular.

Luna Harry'yi yanağından öptü. "Ben de diğer gün öldüm, ama şimdi önümde uzun yıllar var. Hepsi senin sayende, Harry Potter. Teşekkür ederim."

Luna başka bir şey söylemeden arkasını döndü ve şatoya doğru yürüdü.

Bir buçuk ay sonra

Haziran 1998 sonu

Üç Hogwarts öğrencisi de (Harry, Hermione ve Millicent) NEWT sınavlarına girdi, ardından Hermione büyülü olmayan A-seviyelerine girdi.

Üç gün sonra Harry, Crawley'deki bir İngiliz Kilisesi düğününde Hermione Granger'la evlendi. Harry ve Hermione zaten *sihirli* bir şekilde evliydiler; Hermione Şubat 1992'de, ilk adetini gördüğünde Lady Potter olmuştu. Harry Hermione ile Crawley'de evlendikten hemen sonra, Hogwarts'ta "kalkan kızlığı" Millicent Bulstrode ile evlendi; Millicent Leydi Slytherin oldu.

O zamanlar beşinci sınıf Slytherin öğrencisi olan Ginny Weasley'nin, Millicent'ın Harry Potter'la nişanlandığını öğrendiğinde epik bir öfke nöbeti geçirdiği bildirilmişti.

167 yıldan biraz fazla bir

süre sonra, 30 Temmuz,

2165 Salı

Harry'nin 185. doğum gününden bir gün önce, Hermione'yle birlikte akşam yatmaya gittiler. Birbirlerine sarılarak uykuya daldılar.

İkisi de Thanatos'un masasının önündeki sandalyelere oturmuş olarak uyandılar. Her Potter diğerinin yirmi yaşında görüldüğünü hemen fark etti.

Thanatos evli çiftle gülümsedi. "Harry ve Hermione Potter, Öbür Dünya'ya hoş geldiniz. İkiniz de bol bol ödüllendirilmeyi bekleyin."

Son